

นิยายรักออนไลน์: การสร้างอัตลักษณ์ทางเพศวิถีของผู้หญิงในพื้นที่สาธารณะ
ONLINED LOVE NOVELS: THE PRODUCTION IDENTITY OF SEXUALITY
OF WOMEN IN PUBLIC SPHERE

นฤมล ขาวนวล

ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาวัฒนธรรมศึกษา

สำนักวิชาศิลปศาสตร์
มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง

2555

©ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง

นิยายรักออนไลน์: การสร้างอัตลักษณ์ทางเพศวิถีของผู้หญิงในพื้นที่สาธารณะ
ONLINED LOVE NOVELS: THE PRODUCTION IDENTITY OF SEXUALITY
OF WOMEN IN PUBLIC SPHERE

นฤมล ขาวนวล

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาวัฒนธรรมศึกษา

สำนักวิชาศิลปศาสตร์
มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง

2555

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง

นิยายรักออนไลน์: การสร้างอัตลักษณ์ทางเพศวิถีของผู้หญิงในพื้นที่สาธารณะ
ONLINED LOVE NOVELS: THE PRODUCTION IDENTITY OF SEXUALITY
OF WOMEN IN PUBLIC SPHERE

นฤมล ขาวนวล

วิทยานิพนธ์นี้ได้รับการพิจารณาอนุมัติให้นับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาวัฒนธรรมศึกษา
2555

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

.....ประธานกรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สรบุศย์ รุ่งโรจน์สุวรรณ)

.....อาจารย์ที่ปรึกษา
(ดร. พลวัฒน์ ประพัฒน์ทอง)

.....กรรมการ
(ดร. อภิสม อินทรลาวัณย์)

.....กรรมการภายนอกมหาวิทยาลัย
(ดร. บังอร ศิริสัญลักษณ์)

©ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จสมบูรณ์ได้ด้วยความช่วยเหลือ และคำแนะนำอย่างดียิ่งจากคณะอาจารย์มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง ที่กรุณาประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้ โดยเฉพาะ ดร. พลวัฒน์ ประพัฒน์ทอง ที่ให้ความกรุณาเป็นที่ปรึกษา แนะนำการเขียนวิทยานิพนธ์ ให้คำปรึกษา ตรวจสอบ แก้ไข ตลอดระยะเวลาของการศึกษา ขอขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สรบุศย์ รุ่งโรจน์สุวรรณ ที่กรุณาเป็นประธานกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ ขอขอบพระคุณ ดร. อภิสม อินทรลาวัณย์ และ ดร. บังอร ศิริสัญลักษณ์ ที่กรุณาเป็นกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ ให้คำแนะนำและเสนอแนะสิ่งที่มีประโยชน์ เพื่อปรับปรุงงานวิจัยให้ดียิ่งขึ้น

ขอขอบพระคุณ นักอ่านและนักเขียนนิยายรักออนไลน์ทุกท่าน ที่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์ เพื่อนำข้อมูลมาศึกษาและเขียนวิทยานิพนธ์ และขอขอบคุณเพื่อนร่วมชั้นวัฒนธรรมศึกษารุ่น 3 ทุกท่าน ที่เป็นแรงผลักดันและช่วยเหลือมาโดยตลอด รวมถึงเจ้าหน้าที่ของมหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวงทุกท่าน ที่มีส่วนช่วยเหลือจนกระทั่งวิทยานิพนธ์นี้สำเร็จ ลุล่วงไปอย่างดี

ท้ายที่สุดนี้ ผู้วิจัยขอขอบพระคุณบุคคลในครอบครัว ไม่ว่าจะเป็นแม่ สามี น้องสาว รวมถึงเพื่อนรัก และน้องๆ เลขาสำนักวิชาศิลปศาสตร์ ที่คอยช่วยเหลือและเป็นกำลังใจให้ผู้วิจัยทำวิทยานิพนธ์ได้สำเร็จ และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าผลการศึกษาครั้งนี้จะเป็นประโยชน์ต่อสังคมต่อไป

นฤมล ขาวนวล

ชื่อเรื่องวิทยานิพนธ์	นิยายรักออนไลน์: การสร้างอัตลักษณ์ทางเพศวิถีของผู้หญิงในพื้นที่สาธารณะ
ชื่อผู้เขียน	นฤมล ขาวนวล
หลักสูตร	ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (วัฒนธรรมศึกษา)
อาจารย์ที่ปรึกษา	ดร. พลวัฒน์ ประพัฒน์ทอง

บทคัดย่อ

นิยายรักออนไลน์: การสร้างอัตลักษณ์ทางเพศวิถีของผู้หญิงในพื้นที่สาธารณะ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาแนวคิดและพฤติกรรมทางเพศวิถีของนักเขียนและนักอ่านนิยายรักออนไลน์ที่ส่งผลต่อการสร้างภาพตัวแทนความเป็นผู้หญิงในนิยาย และศึกษาเรื่องมายาคติเรื่องเพศวิถีในนิยายออนไลน์ที่สะท้อนโครงสร้างความสัมพันธ์เชิงอำนาจที่ไม่เท่าเทียมระหว่างเพศในสังคมไทย รวมถึงศึกษามุมมอง นโยบาย มาตรการ ในการจัดการของภาครัฐและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

โดยในการศึกษาครั้งนี้ใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงคุณภาพ (qualitative research method) จากการสัมภาษณ์ การวิเคราะห์เนื้อหาในนิยายออนไลน์ที่ได้รับความนิยมสูงสุดจำนวน 6 เรื่อง ใน 3 เว็บไซต์ ได้แก่ www.Dek-d.com, www.Niyay.com, www.Jamsai.com ร่วมกับการศึกษาจากเอกสาร (documentary research) ข่าวกวสารต่าง ๆ จากเว็บไซต์ของหน่วยงานภาครัฐและเอกชนที่เกี่ยวข้อง หนังสือสิ่งตีพิมพ์ วิทยานิพนธ์ รายงานการวิจัย และใช้แบบสอบถามแบบปลายเปิดเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลนักอ่านและนักเขียนจำนวน 115 คน จากนั้นจึงใช้แนวคิดสตรีนิยม แนวคิดเรื่องเพศวิถี แนวคิดเรื่องอัตลักษณ์ และแนวคิดเรื่องภาพตัวแทน มาทำการวิเคราะห์และอภิปรายผล

ผลการศึกษาพบว่า แนวคิดและทัศนคติเรื่องเพศวิถีส่งผลต่อการเลือกอ่านและเขียนนิยายรักออนไลน์ผ่านชื่อเรื่อง, อิมเมจหรือภาพลักษณ์ของตัวละคร และฉากความรักหรือฉากเลิฟซีน ส่วนการสร้างภาพตัวแทนความเป็นผู้หญิงในนิยายรักออนไลน์ มีอยู่ 3 รูปแบบคือ (1) ภาพตัวแทนความ

เป็นผู้หญิงที่ดีในอุดมคติ (2) ภาพตัวแทนความเป็นผู้หญิงที่ยอมรับการกดขี่ทางเพศ (3) ภาพตัวแทนความเป็นผู้หญิงที่พยายามออกนอกกรอบที่สังคมขีดเส้นไว้ กล่าวโดยสรุปแล้วการสร้างภาพตัวแทนความเป็นผู้หญิงในนิยายรักออนไลน์ยังคงมองผู้หญิงในแง่ของความอ่อนไหว ใช้อารมณ์มากกว่าเหตุผล เป็นผู้ยอมถูกระทำ เป็นวัตถุทางเพศและยังมีความเชื่อในเรื่องรักแท้ชนะได้ทุกสิ่ง นอกจากนี้ยังพบว่าในนิยายรักออนไลน์มีการสร้างมายาคติเกี่ยวกับเรื่องเพศวิถีอยู่ 4 ประการ ได้แก่ (1) มายาคติเรื่องพรหมจรรย์และการรักษาวลสงวนตัว (2) มายาคติเกี่ยวกับการใช้ถุงยางอนามัยและการคุมกำเนิด (3) มายาคติเรื่องขนาดของอวัยวะเพศชาย (4) มายาคติเรื่องความเป็นชาย

มายาคติเกี่ยวกับเรื่องเพศวิถีในนิยายรักออนไลน์ตอกย้ำทำให้ผู้หญิงต้องยอมรับว่าตนเองไม่ได้เป็นเจ้าของประเพณีหรือเพศวิถีของตนเอง การเขียนวรรณกรรมรูปแบบนี้สอดคล้องกับแนวคิดสตรีนิยมที่มองว่าเป็นผลมาจากการครอบงำจากโครงสร้างปิตาธิปไตย (patriarchy) ซึ่งให้ค่าแก่สิ่งที่เกี่ยวข้องกับผู้ชายและความเป็นชายมากกว่าสิ่งที่เกี่ยวข้องกับผู้หญิงและความเป็นหญิง การเขียนนิยายรักออนไลน์จึงเป็นการสร้างอัตลักษณ์ทางเพศวิถีของผู้หญิงในพื้นที่สาธารณะเพื่อตอกย้ำว่าผู้หญิงเป็น “แม่ และเมีย” ที่มีสถานะต่ำกว่าผู้ชายในรูปแบบปิตาธิปไตย ภาพลักษณ์หรือภาพตัวแทนในนิยายกลายเป็นผู้ถูกระทำ และผู้หญิงยังคงเป็นวัตถุทางเพศจากการนำเสนอของผู้หญิงด้วยกัน ภายใต้จิตสำนึกที่ถูกฝังให้อยู่ภายใต้อำนาจและความรู้สึกในการสร้างให้ผู้ชายเป็นใหญ่

แต่ในขณะเดียวกันนิยายรักออนไลน์จึงเป็นพื้นที่ที่ผู้หญิงได้เปิดเผยความพึงพอใจในเรื่องเรื่องเพศวิถีได้อย่างเสรี นิยายรักออนไลน์ได้กลายเป็นพื้นที่ที่แห่งความสมหวังทางเสรีภาพ นักเขียนมีอิสรภาพในการเขียนได้อย่างไร้ขีดจำกัด อินเทอร์เน็ตจึงเป็นช่องทางสื่อสารระหว่างนักอ่านกับนักเขียนได้รวดเร็วและทำให้ต่างฝ่ายต่างมีตัวตนมากขึ้น

การอ่านและการเขียนนิยายออนไลน์จึงเป็นการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ประสบการณ์ชีวิตระหว่างผู้หญิงกับผู้หญิงทั้งทางตรงและทางอ้อม การเขียนวรรณกรรมที่มีแนวคิดการกดขี่ผู้หญิงจึงไม่ได้เป็นผลมาจากโครงสร้างปิตาธิปไตย (patriarchy) เสมอไปแต่มาจากความจำเป็นทางเศรษฐกิจและแรงจูงใจจากค่าดัชนีที่ทำให้นักเขียนหญิงตัดสินใจเลือกที่จะเขียนนิยายแนวนี้ต่อไปอย่างภาคภูมิใจโดยไม่ต้องปิดบังต่อครอบครัวและคนรอบข้างเหมือนในอดีต การยอมรับจากนักอ่านทำให้นักเขียนรู้สึกมีคุณค่าและมีตัวตนในโลกของนิยายออนไลน์ซึ่งเป็นพื้นที่สาธารณะและเป็นพื้นที่

ที่ผู้ขายไม่สามารถเข้ามาควบคุมการอ่านและการเขียนของพวกเขาได้ การอ่านและการเขียนนิยายรักออนไลน์ของผู้หญิงจึงเป็นเรื่องของการท้าทาย และต่อต้านการควบคุมในระดับต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นในระดับปัจเจก ครอบครัว สังคม รวมถึงรัฐและสื่อต่าง ๆ ที่ให้คุณค่าและกำหนดว่าสิ่งใดควรทำหรือไม่ควรทำในเรื่องเพศ

คำสำคัญ: นิยายรักออนไลน์/อัตลักษณ์/เพศวิถี/การสร้างภาพตัวตน/มายาคติ

Thesis Title	Onlined Love Novels: The Production Identity of Sexuality of Women in Public Sphere
Author	Naruemon Khawnaul
Degree	Master of Arts (Cultural Studies)
Advisor	Dr. Ponlawat Praphatthong

ABSTRACT

Onlined Love Novels: The Production Identity of Sexuality of Women in Public Sphere is conducted with an objective of examining the concepts and sexual behaviors of writers and readers of the romance novels online which effect to representation of women in those novels. Including examine the myths relating with sexuality in novels online which reflects to unequal power relations and gender inequalities in Thai society. As well as examine the views, policies and measures of the government and relevant authorities on management relating with this issues.

This study uses the qualitative research methods by interviewing and analysing the contents of six romance novels online that are the most popular in three websites which are www.Dek-d.com, www.Niyay.com and www.Jamsai.com. Including examining from documentary research in news and articles from various websites of government and private sectors as well as books, publications, thesis and research documents. Questionnaires with open ended questions were used for collecting data with 115 people who are writers and readers. Eventually the concepts of feminist, sexuality, identity and representation are used to analyse the data afterwards.

As the result, it was found that the concepts and attitudes through titles, images of the characters as well as love scenes which related with sexuality effect to selection of reading and

writing romance novels online. There are three types of representations of women in romance novels online which are 1.Representation of ideal woman 2.Representation of woman that accept sexual oppression 3.Representation of woman who tries to against the social norms.

In conclusion, representation of woman in romance novels online is still viewing the woman as sensitive, more emotion less rational, passive, sexual objectification and the belief of women that true love can win everything. Besides this the study found that the romance novels online creates four myths about sexuality which are 1.Virginity and sexual abstinence 2. Condoms and birth control 3.Size of male sexual organ 4. Masculinity

The myths of sexuality in romance novels online make the women to accept that they are not belonged to their own sexuality. This type of literature is consistent with feminist concept which views it as a result of domination of patriarchal structure that gives more values to masculinity more than femininity. The romance novels online is producing sexual identity of woman in public sphere in order to repeat that woman are “Mother” and “Wife” and have lower status in patriarchal structure. Image or representation of women in the novels become passives and women are still sexual objectifications by the representation of women themselves with the perception that they are under the power relation of patriarchy.

In the same time the romance novels online is the sphere for women to disclose their contentment independently. The romance novels online becomes the sphere for fulfilling one's hope. The writers have freedom to write without limitation. Internet is a channel for communications between writers and readers rapidly and this makes them have greater identity.

Reading and writing novels online is an exchange of life experiences among women both directly and indirectly. The literature with women's oppression concept is not always from patriarchal structure but also relates with economic needs and motivation from the payments. This makes the women decide to continue writing this type of novels with their proud and they can open to their family and people around them not like in the past. Acceptance from readers makes the writers to

feel that they are valuable and existing in the sphere of novels online which is the public sphere and this is the sphere that the men are not able to control their reading and writing. Therefore, reading and writing romance novels online of women is challenging and against the controls in different levels which are individuals, family, society and including the state and medias that give the values and define what to do and not to do about sexuality.

Keywords: Onlined love novels/Identity/Sexuality/Representation/Myth

สารบัญ

	หน้า
กิตติกรรมประกาศ	(3)
บทคัดย่อภาษาไทย	(4)
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	(7)
สารบัญตาราง	(13)
สารบัญภาพ	(14)
บทที่	
1 บทนำ	1
1.1 ความเป็นมา และความสำคัญของปัญหา	1
1.2 วัตถุประสงค์	10
1.3 คำถามในการวิจัย	10
1.4 ความสำคัญของการศึกษา	10
1.5 นิยามศัพท์เฉพาะ	10
2 ทบทวนวรรณกรรม	12
2.1 แนวคิดสตรีนิยมสายมาร์กซิสต์ (Marxist Feminism)	13
2.2 ทฤษฎีสตรีนิยมสายรากเหง้า (Radical Feminist)	16
2.3 แนวคิดเกี่ยวกับเรื่องเพศวิถี (Sexuality)	20
2.4 แนวคิดอัตลักษณ์ (Identity)	24
2.5 แนวคิดเรื่องภาพตัวแทน	28
2.6 สรุป	32
2.7 กรอบแนวคิดในการศึกษา	33

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บทที่	
3 ระเบียบวิธีวิจัย	35
3.1 ระเบียบวิจัย	35
3.2 พื้นที่ศึกษา	35
3.3 กลุ่มตัวอย่าง	37
3.4 เครื่องมือในการศึกษา	38
3.5 การวิเคราะห์ข้อมูล	40
4 ผลการศึกษา	41
4.1 สถานภาพส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม	43
4.2 พฤติกรรมการอ่านและการเขียนนิยายรักออนไลน์ของผู้ตอบแบบสอบถาม	45
4.3 แนวคิดและพฤติกรรมเกี่ยวกับเรื่องเพศวิถีของนักอ่านและนักเขียนนิยายรักออนไลน์	51
4.4 แนวคิดและทัศนคติเรื่องเพศวิถีที่ส่งผลต่อการอ่านและการเขียนนิยายรักออนไลน์	55
4.5 การสร้างภาพตัวแทนความเป็นผู้หญิงในนิยายรักออนไลน์	63
4.6 มายาคติเรื่องเพศวิถีในนิยายรักออนไลน์	96
4.7 นิยายรักออนไลน์ในสายตาของภาครัฐ	105
5 สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	120
5.1 สรุปผลการศึกษา	121
5.2 อภิปรายผล	129
5.3 ข้อค้นพบในงานศึกษา	133
5.4 ข้อเสนอแนะ	140

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
รายการอ้างอิง	141
ภาคผนวก	149
ภาคผนวก ก แบบสอบถาม	150
ภาคผนวก ข เรื่องขออนุญาตออนไลน์ที่ทำการวิเคราะห์เนื้อหา	166
ประวัติผู้เขียน	174

สารบัญตาราง

ตาราง	หน้า
4.1 สถานภาพส่วนตัว	43
4.2 พฤติกรรมการอ่านและการเขียนนิยายรักออนไลน์	45
4.3 แนวคิดและทัศนคติเกี่ยวกับเรื่องเพศวิถีของนักอ่าน และนักเขียนนิยายรักออนไลน์	51
4.4 พฤติกรรมทางเพศวิถีของนักอ่านและนักเขียนนิยายรักออนไลน์	54

สารบัญภาพ

ภาพ

หน้า

2.1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

34

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ที่มาและความสำคัญของปัญหา

นวนิยายเป็นรูปแบบหนึ่งของวรรณกรรมลายลักษณ์แห่งในรูปของร้อยแก้ว มีลักษณะแตกต่างจากเรื่องแต่งแบบเดิมที่เรียกว่านิยายหรือนิทาน การเรียกว่า “นวนิยาย” เนื่องจากถือเป็นนิยายแบบใหม่ (novel) ตามแบบตะวันตกนั่นเอง อย่างไรก็ตาม ในภาษาพูดโดยทั่วไปนิยมเรียกว่า “นิยาย” นวนิยายเป็นเรื่องราวที่มีลักษณะสมจริงมากกว่านิทานหรือนิยายแบบเดิม บางครั้งอาศัยฉากหรือเหตุการณ์จริงหรืออิงความเป็นจริง มีบทสนทนาและบรรยายเหตุการณ์อย่างปูลูชนทั่วไป (วิภา กองนันท์, 2540)

กำเนิดของเรื่องสั้นและนวนิยายสมัยใหม่ในประเทศไทยเกิดขึ้นพร้อมกับการรับอิทธิพลด้านวัฒนธรรมอื่น ๆ จากชาติตะวันตก ใน พ.ศ. 2378 คณะมิชชันนารีอเมริกัน ได้นำเทคนิควิทยาการพิมพ์เข้ามาในประเทศไทย หนังสือพิมพ์ฉบับแรกของไทยเกิดเมื่อ พ.ศ. 2400 ชื่อ “ราชกิจจานุเบกษา” และทำให้เกิดหนังสือพิมพ์ตามมาอีกหลายฉบับ

สำหรับการแต่งนวนิยายในประเทศไทยมีผู้รู้หลายท่านมักกล่าวถึงเรื่อง “สนุกนิ์นิก” ซึ่งแต่งโดยกรมหลวงพิชิตปรีชากร โดยตีพิมพ์ในหนังสือวิธานวิเสศ (แผ่น 28 วันที่ 6 เดือน 8 ปีจอ อัฐศก 1248) เป็นเรื่องแต่งที่มีแนวโน้มจะเป็นนวนิยายเรื่องแรกของไทยโดยแต่งเลียนแบบนวนิยายตะวันตก อย่างไรก็ตามเรื่องนี้แต่งได้เพียงตอนเดียวก็ถูกระงับ เนื่องจากถูกกล่าวหาว่ามีเนื้อหากระทบกระเทือนต่อศาสนาในสมัยนั้น นวนิยายเรื่องเต็มเรื่องแรกของไทยเป็นนวนิยายแปลเรื่อง “ความพยายาม” ที่แม่วัน แปลมาจากหนังสือชื่อ vandetta ของ marie corelli ซึ่งตีพิมพ์เป็นตอน ๆ ในหนังสือลัทธิวิทยา ช่วง พ.ศ. 2445 จนเป็นผลให้เกิดแรงจูงใจให้ “ครูเหลื่อม” เขียนนวนิยายไทยที่เป็นเนื้อเรื่องแบบไทยแท้ ล้อเลียนเรื่องแปลของแม่วัน โดยใช้ชื่อว่า “ความไม่พยายาม” ใน พ.ศ. 2458

งานเขียนเรื่องสั้นและนวนิยายมีวิวัฒนาการเรื่อยมา จนกระทั่ง พ.ศ. 2471-2472 ซึ่งถือเป็นช่วงเวลาที่สำคัญของประวัติศาสตร์คดีไทย เนื่องจากเป็นช่วงเวลาที่ทำให้เกิดเป็นแรงบันดาลใจต่อนักเขียนใหม่ในการเขียนเรื่องสั้นและนวนิยาย โดยใน พ.ศ. 2471 กุหลาบ สายประดิษฐ์ หรือ ศรีบูรพา

แต่งเรื่อง “ลูกผู้ชาย” ซึ่งได้รับความนิยมมาก พ.ศ. 2472 ดอกไม้สด แต่งเรื่อง “ศัตรูของเจ้าหล่อน” และ หม่อมเจ้าอากาศ ดำเกียรณีพัฒน์ แต่งเรื่อง “ละครแห่งชีวิต”

นักเขียนทั้งสามท่านเขียนเรื่องราวออกมาโดยใช้พล็อต หรือแนวเรื่องแตกต่างจากนวนิยายต่างประเทศในสมัยนั้น ทำให้นักเขียนทั้งสามท่านได้รับการยอมรับว่าเป็นผู้ริเริ่มให้เกิดการเขียนนวนิยายซึ่งวางโครงเรื่องแบบไทยที่เป็นต้นแบบมาจนถึงปัจจุบัน ถึงแม้เรื่องสั้นและนวนิยายถูกนับว่าเป็นบันเทิงคดีที่แต่งขึ้นมาจากจินตนาการของผู้เขียนเป็นส่วนใหญ่ แต่นวนิยายก็มีประโยชน์และมีคุณค่าในตัวของมันเอง เรื่องสั้นและนวนิยายสามารถบอกเรื่องราวและความคิดของคนในสมัยต่าง ๆ ได้ เช่น เรื่องสี่แผ่นดิน ของ มรว. คึกฤทธิ์ ปราโมช ที่สะท้อนเรื่องราวของชีวิตคนไทยในอดีต เรื่องราวของสงครามโลกครั้งที่สองในคู่กรรม เป็นต้น

หากนับตั้งแต่ยุคสมัยดังกล่าวเป็นต้นมาจนถึง พ.ศ.2500 นักเขียนที่มีชื่อเสียง ซึ่งสามารถอ้างอิงถึงได้ เช่น ดอกไม้สด, ก สุรางคนางค์, แปะใบเตย, ศรีบูรพา, อิศรา อมันตกุล, คึกฤทธิ์ ปราโมช, อุษณา เพลิงธรรม, มาลัย ชูพินิจ, ไม้ เมืองเดิม เป็นต้น ในยุคนี้งานเขียนสะท้อนให้เห็นถึงชีวิตของประชาชนได้เป็นอย่างดีในมุมมองเรื่องเพศสภาพ (gender) นวนิยายส่วนใหญ่จะคาดหวังกับตัวละครผู้หญิงให้อยู่ในกฎจารีต ประเพณี ศีลธรรม มีความเป็นกุลสตรี ถึงกับมีคำว่า นางเอกจะต้องสวยแบบเบญจกัลยาณี และนำเสนอความเป็นไทยที่ถูกปรุงแต่งให้อ่อนช้อย สวยงาม และยกย่องว่าสิ่งเหล่านั้นเป็นวัฒนธรรมไทยที่ดี เช่น เรื่องสี่แผ่นดิน ของ มรว.คึกฤทธิ์ ปราโมช ซึ่งนางเอกคือแม่พลอย เป็นกุลสตรีตามแบบฉบับกุลสตรีไทยอย่างแท้จริง มีการสอดแทรกวัฒนธรรมไทยซึ่งมีคุณค่าสูงส่งสมควรหวงแหนไว้ให้กับอนุชนรุ่นหลัง

พัฒนาการต่อมาช่วง พ.ศ. 2500-2530 มีนักเขียน เช่น ทมยันตี, กฤษณา อโศกสิน, คำพูน บุญทวี, รงค์ วงษ์สวรรค์, กิ่งฉัตร, สุวรรณี สุคนธา, มาลา คำจันทร์, จิรนนท์ พิตรปรีชา, นิคม รายยาว, คมทวน คันธนู, ชาติ กอบจิตติ เป็นต้น ยุคนี้ถือได้ว่าเป็นยุคทองของนวนิยายโรมานซ์ และนวนิยายที่เกี่ยวกับเรื่องของความรักจะเห็นได้จากบทประพันธ์ในยุคนี้ถูกนำไปสร้างเป็นละครมากที่สุด ถึงแม้จะมีงานที่เสียดสีและสะท้อนสังคมเหมือนงานของ ชาติ กอบจิตติ อยู่บ้างก็ตาม พล็อตเรื่องจะวนเวียนอยู่กับกฎแห่งกรรม (ทำดีได้ดี ทำชั่วได้ชั่ว) นวนิยายในยุคนี้ยังสอดแทรกประเด็นการเมืองอยู่ไม่น้อย เช่น คู่กรรม ของ ทมยันตี และผู้เขียนนิยามให้นิยายมีกลิ่นอายของการอิงกับประวัติศาสตร์ ชาติ หรือการบรรยายภาพชนบทไทยที่สวยงาม เช่น เรื่องลูกอีสาน ของคำพูน บุญทวี ตัวละครผู้หญิงในนวนิยายยังคงเป็นบุคลิกผู้หญิงตามพล็อตเรื่องแบบเดิม เช่น ต้องเก่ง, กำกั้น, ไม่กลัวใคร, แก่นแก้ว, บอบบางและเป็นกุลสตรี แต่ทั้งนี้จะต้องไม่ขัดกับกฎจารีต ประเพณี ศีลธรรมในสังคม

พ.ศ. 2530 เป็นต้นมา มีนักเขียนคือ กนกพงศ์ สงสมพันธุ์, ไพวรินทร์ ขาวงาม, บินหลา สันกาลาคีรี, วินทร์ เลียววาริณ, เดือนวาด พิมวนา, ปราบดา หยุ่น เป็นต้น เนื้อหาของนวนิยายในยุคนี้จะมีเรื่องของ การสะท้อนและเสียดสีสังคมรวมไปถึงงานเขียนที่ไม่มีตอนจบให้คนอ่านตีความจากเนื้อเรื่องเอง เช่น ความน่าจะเป็น ของปราบดา หยุ่น และมีประเด็นที่เพิ่มเข้ามาจากเรื่องความรัก (ส่วนตัว, ประเทศชาติ) เปิดประเด็นพล็อตใหม่ ๆ เช่น เรื่องของการเมือง, สิ่งแวดล้อม, เพศสภาพ (GENDER), ความเท่าเทียมกันในสังคม และยังเน้นตัวละครที่มีมิติความเป็นปัจเจกชนมากขึ้น ตัวละครผู้หญิงถูกวางบทบาทให้สามารถทำสิ่งที่สังคมไม่ยอมรับได้ โดยที่คนเขียนไม่ตัดสินว่าตัวละครหญิงที่ทำพฤติกรรมดังกล่าวเป็นคนชั่ว คนเลว เช่น ให้ตัวละครหญิงมีเพศสัมพันธ์ก่อนการแต่งงาน หรือ ค่อมเกล้า สุบบุหรี โกหกหลอกลวง เจ้าเล่ห์เพทุบาย ซึ่งในยุคก่อนหน้านี้ตัวละครเช่นนี้จะถูกจัดวางตำแหน่งให้เป็นนางร้าย และท้ายที่สุดจะต้องถูกผลกระทบตามสนองให้มีอันเป็นไป (กนกกาญจน์ หมอยา, 2552)

จะเห็นได้ว่านวนิยายสามารถมีบทบาทเป็นสื่อสะท้อนความคิดของสังคมได้เพราะนวนิยายได้บอกเล่าเรื่องราวชีวิตของตัวละครที่ควบคู่ไปกับสังคมและวัฒนธรรมในยุคสมัยหนึ่ง เนื่องจากผู้ประพันธ์ได้นำเรื่องใกล้ตัวของคนในสังคมมานำเสนอ ซึ่งถือเป็นสาระที่สอดแทรกอยู่ในเนื้อหาของนวนิยาย ดังที่ ศรีศัลป์ บุญขจร (2523) ได้กล่าวไว้ว่า “วรรณกรรมย่อมสัมพันธ์กับสังคม วรรณกรรมสะท้อนประสบการณ์ชีวิตในยุคสมัย ไม่ว่านักเขียนจะจงใจสะท้อนสังคมหรือไม่ก็ตาม”

แนวเรื่องของนวนิยายสะท้อนสังคม มีสองแนวคือแนวเรื่องเกี่ยวกับการต่อสู้ระหว่างมนุษย์และการเมือง และแนวเรื่องชีวิตครอบครัวซึ่งมักกล่าวถึงวิถีชีวิตและความสัมพันธ์ของคนในครอบครัว นักเขียนนวนิยายชีวิตครอบครัวที่ประสบความสำเร็จจึงมักเป็นผู้หญิงเพราะผู้หญิงย่อมใกล้ชิดกับเหตุการณ์ในครอบครัวมากกว่าผู้ชาย เหตุผลนี้อาจอธิบายได้ว่านักเขียนหญิงเป็นผู้ที่ช่างสังเกตและใช้วิธีถ่ายทอดเรื่องราวให้น่าติดตามไปพร้อมกับแสดงประสบการณ์และแง่คิดต่าง ๆ ที่ตรงใจผู้อ่าน นวนิยายแนวชีวิตครอบครัวจึงเป็นที่นิยมอยู่จนถึงปัจจุบัน

นักเขียนนวนิยายหญิงที่ได้รับความนิยมอย่างกว้างขวางว่ามีความสามารถในการถ่ายทอดเรื่องราวเกี่ยวกับครอบครัว ได้แก่ กฤษณา อโศกสิน, โสภาค สุวรรณ, โบตัน, ว. วินิจัยกุล, นันทนา วีระชน และเพ็ญแข วงศ์สง่า เป็นต้น ผลงานของนักเขียนดังกล่าวสะท้อนบทบาทครอบครัวในสังคมปัจจุบัน คือ มักนำเรื่องใกล้ตัวหรือประสบการณ์ที่เหมือนจริงมาเป็นเนื้อหาให้ผู้อ่านมีประสบการณ์ร่วมด้วย จึงทำให้อ่านประทับใจจนได้รับความนิยมและครองตลาดได้ (ศิริัญญา จรเทศ, 2552)

ในปัจจุบัน นวนิยายมีช่องทางในการสื่อสารกับผู้อ่านหลายช่องทาง เช่น ดิพิมพ์ในนิตยสาร/วารสารรายปักษ์ หรือรายสัปดาห์ เป็นต้น ๆ ไป หรือเผยแพร่ในหนังสือพิมพ์ รวมถึงการออกเป็นหนังสือฟ็อกเก็ตบุ๊ก ซึ่งช่องทางในการเผยแพร่ดังกล่าวเป็นช่องทางมาตรฐานของวงการวรรณกรรม

จนถึงยุคปัจจุบันมีวิธีการเผยแพร่นวนิยายจากผู้เขียนถึงผู้อ่านโดยการใช้พื้นที่ทางอินเทอร์เน็ตหรือที่เรียกว่า “นิยายออนไลน์” นั่นเอง

จากจำนวนนิยายออนไลน์ 262,366 เรื่อง และยอดผู้เข้าใช้บริการ 325,942 UIP ต่อวันของเว็บไซต์เด็กดีดอทคอม (ทำไมต้องโฆษณา ที่เว็บไซต์ dek-d, 2554) ซึ่งเป็นเว็บไซต์ยอดนิยมของเยาวชนไทยในปัจจุบัน ทำให้กระแสความนิยมการอ่าน “นิยายออนไลน์” เป็นปรากฏการณ์ที่น่าจับตามองเป็นอย่างยิ่ง โดยเฉพาะเมื่อสำนักพิมพ์ใหญ่ ๆ ซึ่งเคยตีพิมพ์เฉพาะผลงานของนักเขียนที่มีชื่อเสียงเริ่มหันมาสนใจนิยายของนักเขียนหน้าใหม่ที่น่าสนใจไปเผยแพร่ไว้ในเว็บไซต์ต่าง ๆ มากขึ้น ยอดผู้เข้าชมและกระแสการตอบรับจากผู้อ่านในเว็บไซต์กลายเป็นตัวแปรสำคัญที่ทำให้สำนักพิมพ์คัดกรองเรื่องไว้ตั้งแต่ยังเขียนไม่จบ ตามร้านหนังสือชั้นนำทั่วไปมีหนังสือนิยายที่ตีพิมพ์มาจากนิยายออนไลน์จำนวนมากกว่าหนังสือประเภทวรรณกรรมเยาวชน วรรณกรรมคลาสสิกจากนักเขียนชั้นแนวหน้าที่มีชื่อเสียง รวมถึงเรื่องสั้น และหนังสือประสบการณ์ชีวิตรักของดารา นักร้อง

จากงานศึกษาเรื่อง การวิเคราะห์พัฒนาการทางอัตลักษณ์นวนิยายไทยบนอินเทอร์เน็ต ของ อารดา ปรีชาปัญญา (2553ข) พบว่า นิยายออนไลน์เริ่มเป็นที่นิยมและแพร่หลายใน พ.ศ. 2540 เป็นต้นมา โดยในระยะแรกเป็นลักษณะของการได้รับอิทธิพลจากต่างประเทศในลักษณะของเรื่องเขียนเล่นหรือฟิคชั่น (fiction) ซึ่งเป็นเรื่องเล่าที่เขียนขึ้นเองหรืออ้างอิงมาจากเรื่องจริง ฟิคชั่นที่รับเข้ามาเป็นแบบแฟนฟิค (fan fiction) หมายถึงเรื่องราวที่สมาชิกแฟนคลับที่นิยมชมชอบในบุคคล หรือ สิ่งของ นำมาแปลงเป็นเรื่องเล่าตามความชื่นชอบของผู้เขียน เช่น ดารา นักร้อง หรือ การ์ตูน ซึ่งการเขียนฟิคชั่นเป็นที่นิยมในอเมริกาและญี่ปุ่นมาก ฟิคชั่นของไทยจึงเป็นการเขียนตามเว็บไซต์แฟนคลับโดยเฉพาะ มีเนื้อหาแนวสนุกสนาน รักโรแมนติก แอ็คชั่น ฯลฯ แต่มีเนื้อหาและชื่อของตัวละครเป็นต่างประเทศ ไม่ค่อยปรากฏลักษณะความเป็นไทยชัดเจนมากนัก

ต่อมา พ.ศ. 2541 เริ่มเกิดเว็บไซต์ที่รองรับงานเขียนประเภทนิยายเต็มตัว เช่น เว็บไซต์เจเบบุ๊ก (JJ-Book) และ เว็บไซต์สิรินดา (sirinda) ซึ่งส่วนใหญ่เป็นงานเขียนประเภทรักโรแมนติก ส่วนเว็บไซต์พันทิป (pantip) ในห้องถมนักเขียนนั้นจะเป็นแหล่งรวมของนิยายหลากหลายประเภท ช่วงเวลานี้จะมีลักษณะเป็นนิยายไทยมากขึ้น โดยใช้สำนวน เนื้อหา ที่รับมาจากนวนิยายของนักเขียนที่มีชื่อเสียง เช่น ทมยันตี, กฤษณา อโศกสิน ซึ่งผู้เขียนและผู้อ่านส่วนใหญ่จะเป็นผู้ใหญ่ จนกระทั่ง พ.ศ. 2542 ได้เกิดเว็บไซต์เด็กดี (Dek-d) ขึ้น ซึ่งเป็นเว็บไซต์ที่มีกลุ่มเป้าหมายเป็นเยาวชน แตกต่างจากเว็บไซต์ทั่วไป มีการจัดระบบประเภท จัดคอลัมน์นวนิยายได้สะดวก รวมถึงมีความเป็นสังคมออนไลน์ ปัจจุบันเว็บไซต์เด็กดีกลายเป็นศูนย์รวมและตลาดกลางของนิยายออนไลน์และเป็นแหล่งแจ้งเกิดให้นักเขียนหน้าใหม่จำนวนมาก

อาร์ดา เสนอว่านิยายออนไลน์ได้กลายเป็นพื้นที่แห่งความสมหวังทางเสรีภาพ นักเขียนมีอิสรภาพในการเขียนได้อย่างไร้ขีดจำกัด ไม่ยึดติดวรรณกรรมแบบเก่า มีการสร้างสัญลักษณ์ใหม่ รวมถึงภาษาการสื่อสารใหม่ เช่น อีโมติคอน (สัญลักษณ์แสดงอารมณ์) ที่สร้างความแปลกใหม่ให้กับนวนิยายไทย อินเทอร์เน็ตจึงเป็นช่องทางระหว่างนักอ่านกับนักเขียนได้รวดเร็วและทำให้ต่างฝ่ายต่างมีตัวตนมากขึ้น (อาร์ดา ปรีชาปัญญา, 2553ข)

ขณะที่ปรากฏการณ์นิยายออนไลน์กำลังมาแรงและเป็นที่ยอมรับ ในอีกด้านหนึ่งของสังคมนิยายออนไลน์กลายเป็นหัวข้อในการวิพากษ์วิจารณ์ หลายฝ่ายออกมาตั้งคำถามกันอย่างหลากหลาย ทั้งในด้านของแนววรรณกรรมที่ตั้งข้อสงสัยว่า นิยายออนไลน์ไม่ได้เป็นวรรณกรรมเนื่องจากไม่ได้เป็นไปตามขนบของนิยาย เพราะเป็นเรื่องราวเกี่ยวกับความรักและการมีเพศสัมพันธ์เป็นส่วนใหญ่ นิยายออนไลน์ทำให้วัยรุ่นหมกมุ่นในเรื่องกามารมณ์ รวมถึงเป็นสาเหตุให้เด็กไทยใช้ภาษาไทยไม่ถูกต้อง นอกจากนี้นิยายออนไลน์ยังได้เปิดประเด็นเกี่ยวกับเรื่องเพศวิถี (sexuality) ของผู้อ่านซึ่งถูกหยิบยกมาพูดถึงกันเป็นอย่างมากในแง่ความเหมาะสม เมื่อมีกลุ่มนักอ่านรุ่นเยาว์นิยมเข้าไปอ่านนิยายที่มีเนื้อหาเข้าข่ายอีโรติก หรือที่เรียกกันว่า นิยาย NC¹ ซึ่งต่อท้ายด้วยตัวเลข เช่น NC-18 ในเว็บไซต์เด็กดี และเว็บไซต์ต่าง ๆ

เนื่องจากในปัจจุบันยังไม่มีกฏบังคับใช้กฎหมายการจัดระดับความเหมาะสมของสื่อสิ่งพิมพ์ หรือ เรตติ้ง อย่างเป็นทางการ เว็บไซต์เด็กดีจึงอ้างอิงการจัดเรตติ้งภาพยนตร์ของสหรัฐอเมริกาโดยอนุญาตให้เผยแพร่นิยายที่มีเนื้อหาในระดับ เรตจี และพีจี-13 เท่านั้น แต่นิยายที่ได้รับความนิยมติด 10 อันดับแรกของเว็บไซต์จะใช้เรต NC-18 จนถึง -25 เพื่อเรียกเรตติ้งจากผู้อ่านและเป็นที่น่าวิตกว่ามีนักเขียนที่อายุเพียง 11 ปี แต่เขียนนิยาย NC-18 อีกทั้งมีนักเขียนอายุเพียง 13

¹ NC มาจากการจัดเรตภาพยนตร์ในสหรัฐอเมริกา ซึ่งจัดโดยระบบการจัดระดับภาพยนตร์เอ็มพีเอเอ (MPAA film rating system) โดยสมาคมภาพยนตร์อเมริกัน (Motion Picture Association of America) เป็นหลัก โดยจุดประสงค์เพื่อกำหนดความเหมาะสม ของการเข้าชมภาพยนตร์สำหรับเด็ก ระดับภาพยนตร์ หรือ เรตภาพยนตร์ในปัจจุบันได้แก่

1. เรตจี (Rated G -General) – อนุญาตให้ทุกคนเข้าชมได้ ตัวอย่างได้แก่เรื่อง Finding Nemo, The Lion King
2. เรตพีจี (Rated PG -Parental Guidance) – อนุญาตให้ทุกคนเข้าชมได้ แต่แนะนำให้มีเด็กดูโดยมีผู้ใหญ่คอยแนะนำ เนื่องจากเนื้อหาบางส่วนไม่เหมาะสมสำหรับเด็ก ตัวอย่างได้แก่ เซรค, แฮร์รี่ พอตเตอร์
3. เรตพีจีเทอร์ทีน (Rated PG-13 - Parental Guidance-13) – อนุญาตให้ทุกคนเข้าชมได้ โดยแนะนำให้เด็กและเยาวชน ดูโดยมีผู้ใหญ่คอยแนะนำ เพราะเนื้อหาบางส่วนไม่เหมาะสมสำหรับเด็กอายุต่ำกว่า 13 ปี ตัวอย่างได้แก่ แบทแมน บิกินส์, สตาร์วอร์ส, ไททานิก, สไปเดอร์แมน
4. เรตอาร์ (Rated R - Restricted) – เด็กและเยาวชนที่อายุต่ำกว่า 17 ปีจะเข้าชมได้ก็ต่อเมื่อมีผู้ปกครองหรือผู้ใหญ่ไปด้วยเท่านั้น ห้ามเข้าชมเพียงลำพัง เนื่องจากเนื้อหาประกอบไปด้วย ความรุนแรง ภาษาที่ไม่เหมาะสม หรือเกี่ยวข้องกับเรื่องทางเพศ ตัวอย่างได้แก่ คิลบิล, เดอะ เมทริกซ์
5. เรต เอ็นซีเซเวนทีน (NC-17, No one 17 and under admitted) สำหรับหนังที่มีเนื้อหาสำหรับผู้ใหญ่ และจะไม่อนุญาตให้บุคคลอายุต่ำกว่า 17 ปีเข้าชมโดยเด็ดขาด

ปี ได้รับการพิจารณาตีพิมพ์เป็นรูปเล่มจากสำนักพิมพ์บางแห่ง ก่อให้เกิดค่านิยมเลียนแบบทำให้เด็กหันมาเขียนนิยาย NC เพิ่มมากขึ้น

ต่อมาได้เกิดกระแสต่อต้านนิยาย NC ในเว็บไซต์เด็กดีและขยายวงกว้างไปสู่สังคมออนไลน์ คือในเว็บไซต์พันทิป และได้มีการร้องเรียนไปยังเว็บไซต์มาสเตอร์ทำให้เกิดการตื่นตัวขึ้นในเว็บไซต์เด็กดี ทั้งในฝ่ายที่สนับสนุนการต่อต้านนิยาย NC และในฝ่ายที่สนับสนุนให้นิยาย NC ต่อไป จนกระทั่งผู้ดูแลเว็บไซต์มีการออกระเบียบไม่ให้มีการลงนิยายที่มีเนื้อหาดังกล่าวและมีการกำหนดมาตรการลงโทษแบนนิยายไว้แล้วก็ตาม แต่นักเขียนก็จะใช้วิธีลบตอนที่ถูกแบนแล้วใช้การลงลึกลงนิยายตอนนั้นไปยังเว็บไซต์อื่นหรือถ่วงข้อความส่วนตัวเพื่อให้นักอ่านเข้าไปอ่านต่อ

นิยายออนไลน์จึงตกเป็นจำเลยของสังคมอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ เมื่อกระแสความนิยมนี้ได้สร้างความวิตกกังวลให้กับผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง ทั้งผู้ปกครองและหน่วยงานที่ดูแลทางด้านวัฒนธรรมเกี่ยวกับการทำให้เยาวชนหมกมุ่นในเรื่องเพศจนนำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน เกิดการเรียนรู้เรื่องเพศที่ผิดธรรมชาติ รวมถึงเป็นตัวอย่างให้มิจฉาชีพเบี่ยงเบนทางเพศดังที่ปรากฏเป็นข่าวใน ASTV ผู้จัดการออนไลน์ วันที่ 19 กุมภาพันธ์ 2552 “ศูนย์เฝ้าระวัง วร.รับเรื่องร้องเรียนครูอึ้นเด็กอื้อ ชี้นิยายออนไลน์เสนอขึ้นตอนการมีเพศสัมพันธ์ระหว่าง ครู-ศิษย์ ชี้อะทอนภาพสังคมน่าเฟะ ผอ.ศูนย์เฝ้าระวังฯ เตรียมประสานงาน ปิด-จับกุม เว็บไซต์ แพร่นิยาย” โดยเนื้อหาของข่าวมีรายละเอียดดังนี้

“น.ส.ลัดดา ตั้งสุภาชัย ผอ.ศูนย์เฝ้าระวังทางวัฒนธรรม กระทรวงวัฒนธรรม (วร.) เปิดเผยว่า จากการสืบสวนได้้นำเสนอข่าวเกี่ยวกับครูสาวและลูกศิษย์มีเพศสัมพันธ์กันนั้น ทางศูนย์เฝ้าระวังทางวัฒนธรรมก็ได้รับเรื่องร้องเรียนจากทางเครือข่ายผู้ปกครองเกี่ยวกับการมีเพศสัมพันธ์ ระหว่างครูสาว กับลูกศิษย์จำนวนมาก ในหลากหลายรูปแบบ ทั้งนำเสนอเนื้อหา ภาพ นิยาย การ์ตูน คลิปวิดีโอ ทางสื่ออินเทอร์เน็ต มีรูปแบบทั้งการที่ครูเป็นผู้กระทำชำเราเด็กนักเรียน อาจารย์ใหญ่มีเชื้กส์กับเด็กในห้องพักครู เด็กนักเรียนรุมข่มขืนครู ภาพคลิปวิดีโอครูและศิษย์กำลังมีเพศสัมพันธ์กัน ซึ่งเป็นคลิปที่เป็นครูและศิษย์จากต่างประเทศ เป็นต้น

ทั้งนี้ จากการค้นหาต้นตอของการนำเสนอเนื้อหา รูปภาพดังกล่าว พบว่าขณะนี้ในสื่ออินเทอร์เน็ตมีการเขียนนิยายของการมีเพศสัมพันธ์ ระหว่างครูและเด็กเมื่อได้อ่านแล้ว พบว่า เนื้อหาของนิยายนั้น ได้บรรยายการกระทำเป็นขั้นเป็นตอนที่เริ่มจากการพูดคุย การให้เด็กเข้ามาหาในห้องพักครู การที่ครูมีปฏิสัมพันธ์กับเด็กเกินเพื่อน จนถึงขั้นตอนของการมีเพศสัมพันธ์ซึ่งกันละกัน พร้อมทั้งมีการชวนนักเรียนว่าให้เก็บเรื่องการมีเพศสัมพันธ์ไว้เป็นความลับ

น.ส.ลัดดา กล่าวต่อว่า อย่างไรก็ตาม เรื่องดังกล่าวเป็นสิ่งที่น่าเป็นห่วง เพราะขณะนี้มีการพบเหตุการณ์การมีเพศสัมพันธ์ระหว่างเด็กและครูเกิดขึ้นจริง ๆ หากปล่อยไว้ อาจจะเกิดขึ้นอีกเพราะนิยายและคลิปวิดีโอลามกในโลกอินเทอร์เน็ตมีการแพร่หลายอย่างรวดเร็ว อาจเป็นภัยร้ายส่งผลให้เด็กในกลุ่มเสี่ยงเกิดจากความรู้นี้ไม่ถึงการรับรู้ถึงผลกระทบจากการกระทำดังกล่าวได้ ทั้งนี้ ตนจะนำเรื่องดังกล่าวเสนอต่อ นายธีระ สลักเพชร รัฐมนตรีว่าการกระทรวงวัฒนธรรม เพื่อประสานไปยังหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในทางลับเพื่อดำเนินการขยายผลจับกุมเว็บไซต์ ที่มีการนำเสนอเนื้อหาลามก เป็นสิ่งที่ขัดต่อหลักศีลธรรม ซึ่งมีส่วนชี้นำเด็กให้เกิดพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม (ผู้จัดการออนไลน์, 2552)

ส่วนในกรณีของน้องเมล์ (นามแฝง) ที่ได้เข้าไปตั้งกระทู้ในเว็บไซต์บอร์ดนักเขียนของเว็บไซต์เด็กชื่อว่า “อ่านนิยายติดเรตแล้วรู้สึกผิดแต่ก็เลิกไม่ได้” ซึ่งก็มีผู้เข้ามาแสดงความเห็นแตกต่างกันไป แต่โดยส่วนใหญ่จะบอกว่าไม่ใช่เรื่องผิดปกติและตนเองก็เคยอ่านเช่นกัน แต่ก็ยังมีบางคนให้คำแนะนำว่าให้เลิกอ่านและเอาเวลาไปทำอย่างอื่นที่เกิดประโยชน์มากกว่าการอ่านนิยายที่มีฉากเลิฟซีน

“คืออยากปรึกษาเพื่อน ๆ พี่ ๆ ในนี้อะค่ะ T^T ก่อนอื่นต้องบอกก่อนว่าเราอายุสิบสองจะสิบสามเองค่ะไม่รู้ว่าจะเด็กไปหรือแก่ไปสำหรับเว็บไซต์ Dek-d แต่ที่รู้ๆ คือน่าจะเด็กไปสำหรับนิยายเรตรู้สึก่านิยายเรตจะเรียกอีกชื่อหนึ่งว่า nc หรืออะไรก็ตาม เพื่อนเรามันก็อ่านกันเยอะเลย มีแฉ่งแล้วมาโฆษณาในห้องด้วยอะ แล้วก็บอกว่าเด็กดีมีเยอะ ซึ่งเราก็เคยอ่านมาตั้งนานแล้ว แล้วก็รู้สึกว่ามันไม่เหมาะสมที่เราจะมาอ่าน แล้วก็ผิดกฎเว็บไซต์ด้วย อะไรด้วย แต่พอมาเจอที่ไวยิ่งถ้าเขียน 18+ ด้วย มันก็ต้องหลงเข้าไปอ่านทุกที อ่านแล้วก็รู้สึกผิดมาก ๆ คิดว่า ถ้าพ่อแม่หรือใครที่กำลังคาดหวังจากเรารู้คงจะเสียใจแต่ไม่นานความรู้สึกก็จางลง แล้วไปอ่านใหม่ เราก็ไม่รู้ว่าจะหักห้ามใจตัวเองได้ยังไงอยากขอคำแนะนำที่จะเลิกค่ะ ไม่รู้แล้วว่าจะทำยังไงอย่างทีบอก ตอนนี้นำกำลังรู้สึกผิดแต่ก็ยังไม่รู้ความรู้สึกตัวเองจะกำเริบเมื่อไรแล้วอะ” (เมล์)

“อย่าอ่านในเว็บไซต์เด็กดีเลยคะถ้าเจอก็กดแจ้งแบน จะขอบคุณเป็นอย่างสูง พี่ก็เคยเป็นนะ ตอนอายุ 11 อ่าน + เขียนแบบบ้าคลั่ง สุดท้ายก็เลิกได้เพราะว่ามันมีผลเสียร้ายแรง -.- (น่ากลัวมากด้วยขอบอก เจอมาแล้ว หุหุ) แล้วก็ตามที่ทุกคนบอกอย่ามาเลียนแบบเด็ดขาด (แค่คิดขงก็ลูกแล้ว) อีกอย่างนะจ๊ะ แบ่งเวลาให้ถูกด้วยถ้าแบ่งเวลาไม่ถูก พี่จะหัวแทบระเบิดเลยล่ะ เหนื่อย” (พีพี) (อารดา ปรีชาปัญญา, 2553ข)

จากการสังเกตแบบมีส่วนร่วมของผู้ศึกษาที่ได้พัฒนาตัวเองจากนักอ่านมาเป็นผู้เขียนนิยายออนไลน์เป็นระยะเวลา 4 ปีเต็ม ทำให้ผู้ศึกษามีโอกาสเข้าไปสังเกตการณ์อย่างมีส่วนร่วมจนกลายเป็นส่วนหนึ่งของชุมชนนักอ่านและนักเขียนนิยายออนไลน์ พบว่า ส่วนใหญ่เป็นผู้หญิงที่มีอายุตั้งแต่ 11 ปี ขึ้นไป โดยมีทั้งนักเรียน นักศึกษา พนักงาน แม่บ้าน ที่อาศัยอยู่ในประเทศไทยและในต่างประเทศเข้ามาอ่านนิยายออนไลน์ ผู้อ่านจะแสดงตัวตนหรือสังกัดตัวเองเข้ากับประเภทของนิยายรักประเภทใดประเภทหนึ่งหรือหลายประเภทไปพร้อม ๆ กัน โดยการเรียกตัวเองว่าแฟนคลับหรือ แฟนพันธุ์แท้ ของนักเขียนที่ตนเองชื่นชอบผ่านการแสดงความคิดเห็นในเว็บไซต์ และพัฒนาเป็นการท้าทายพูดคุยทำความเข้าใจผ่านทางอินเทอร์เน็ต จากการแลกเปลี่ยนอีเมลและพัฒนาไปสู่การสนทนาออนไลน์ (MSN) การโทรศัพท์ หรือช่องทางเฟสบุ๊ก (facebook) ซึ่งกำลังเป็นที่นิยมในปัจจุบัน รวมถึงการนัดพบปะพูดคุย (meeting) เป็นการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นระหว่างผู้อ่านด้วยกันเองและระหว่างผู้อ่านกับนักเขียน โดยจะเป็นในเรื่องแลกเปลี่ยนการตีความจากการอ่านนิยายเรื่องนั้น ๆ การเสนอมุมมองหรือพล็อตเรื่องใหม่ การแก้ไขเนื้อเรื่องนิยาย รวมไปถึงการซื้อนิยายเรื่องนั้นจากนักเขียนโดยตรงเมื่อมีการรวมเล่มตีพิมพ์

ในหลายครั้งการมีปฏิสัมพันธ์ดังกล่าวขยายประเด็นในการพูดคุยออกไปจากเรื่องงานเขียนไปสู่เรื่องส่วนตัว การปรึกษาปัญหาชีวิตหรือการเรียน ปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้อ่านกับผู้เขียนจึงกระจัดกระจายมากขึ้นผ่านสื่ออินเทอร์เน็ตซึ่งเป็นพื้นที่สาธารณะ (public sphere) นอกจากนั้น กลุ่มนักอ่านเหล่านี้ยังได้ให้ความหมายในเรื่องเพศวิถีในนิยายรักแตกต่างกันไป อีกทั้งยังสร้างความหมายใหม่ในกลุ่มเฉพาะของตนเองให้แยกย่อยลงไปได้หลากหลายรูปแบบมากขึ้น

นิยายรักออนไลน์กลายเป็นพื้นที่ในการสร้างปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้อ่านกับผู้เขียนและนำไปสู่การสร้างปฏิสัมพันธ์ใหม่ในชีวิตจริงผ่านการติดต่อสื่อสารที่ไม่ผูกติดกับพื้นที่และเวลา ผู้ใช้อินเทอร์เน็ตสามารถเป็นได้ทั้งนักอ่านและนักเขียนในเวลาเดียวกัน อีกทั้งยังสามารถสร้างตัวตนใหม่ สร้างชื่อใหม่ สร้างเพศใหม่ที่ไม่ตรงกับความเป็นจริง นักเขียนจำนวนไม่น้อยเลือกใช้วิธีการเขียนนิยายวายหรือนิยายชายหญิงที่มีฉากเลิฟซีนในระดับ+18 ซึ่งจะมีการบรรยายลักษณะท่าทางของตัวละครขณะมีเพศสัมพันธ์อย่างละเอียดและบ่อยครั้ง เพื่อให้มีผู้เข้าชมนิยายเป็นจำนวนมาก ความคิดเห็นของผู้อ่านในลักษณะชื่นชมหรือให้กำลังใจทำให้ผู้เขียนตระหนักถึงการมีตัวตนและการเป็นบุคคลสำคัญที่ได้รับการยอมรับจากนักอ่านนิยายออนไลน์

การแสดงออกเรื่องเพศวิถีที่แตกต่างอย่างเปิดเผยของนักเขียนและนักอ่านกลุ่มนี้นำไปสู่การกำหนดนโยบายที่เข้มงวดกวาดขันของรัฐบาล เนื่องจากสังคมไทยมองเพศวิถีในลักษณะเป็นเรื่องต้องห้าม (taboo) ในแง่ที่ถือว่าเป็นเรื่องน่าอาย ไม่ควรแสดงออกหรือกล่าวถึงอย่างประเจิดประเจ้อ หากแต่ควรเก็บงำไว้ในพื้นที่ส่วนตัวและถูกตอกย้ำจนถึงขั้นเป็นเรื่องน่าอายโดยใช้

กรอบของความเป็น “กุลสตรี” และ “ความรักนวลสงวนตัว”² เข้าควบคุมผู้หญิงอย่างเป็นระบบ (เสนาะ เจริญพร, 2548)

การควบคุมเพศวิถีของผู้หญิงไทยจะเป็นการควบคุมการมรรยาทของผู้หญิงที่จำกัดให้ผู้หญิงมีเพศวิถีเฉพาะในการแต่งงานและการสืบพันธุ์ การมรรยาทโดยวิถีของเสนาหาและความปรารถนาทางเพศของผู้หญิงเองที่แสดงออกจะถูกควบคุมในพื้นที่และรูปแบบต่าง ๆ การมรรยาทของผู้หญิงถูกให้ความหมายว่าเป็นของการผิดศีลธรรม เป็นอันตรายต่อรัฐชาติ อย่างไรก็ตาม ผู้หญิงมิได้ยอมจำนนต่ออุดมการณ์เรื่องเพศแบบชาย แต่ต่อต้านโดยการแสดงออกซึ่งการมรรยาทของตนเองในพื้นที่ต่าง ๆ (พิมพ์วิทย์ บุญมงคล, 2551)

นิยายรักออนไลน์ถูกสังคม รัฐ และสื่อสาธารณะ เพ่งเล็ง ควบคุม ดำเนินว่าเป็นบ่อเกิดของปัญหาสังคมและการชั่วร้ายทางเพศ โดยไม่ได้พิจารณาถึงบรรทัดฐานทางเพศที่เป็นอยู่จริงในสังคม ด้วยการสร้างและตอกย้ำความหมายที่ว่า เมื่อผู้หญิงไปยุ่งเกี่ยวกับเรื่องเพศถือเป็นความเสื่อมเสียอย่างร้ายแรง ทั้งที่ในความเป็นจริงแล้วนิยายรักออนไลน์เป็นเพียงพื้นที่เล็ก ๆ ที่ผู้หญิงได้เปิดเผยความพึงพอใจในเรื่องเพศวิถีอย่างเสรีและตอบสนองความอยากรู้อยากเห็นในเรื่องที่ถูกปิดกั้นรวมถึงเป็นการแสวงหาความสุขจากจินตนาการทางเพศที่ไม่สามารถกระทำได้ในชีวิตจริง

เนื่องจากประเด็นเรื่องเพศวิถีในสังคมไทยเป็นเรื่องที่เป็นพลวัตร ไม่หยุดนิ่ง งานศึกษาชิ้นนี้จึงต้องการชี้ให้เห็นว่า นิยายรักออนไลน์คือกระจกบานหนึ่งที่สะท้อนถึงเรื่องเพศวิถีในพื้นที่สาธารณะผ่านการสร้างอัตลักษณ์ทางเพศวิถีของนักเขียนและนักอ่านในอินเทอร์เน็ต การเขียนและการอ่านนิยาย NC จึงเป็นเรื่องของการท้าทายและต่อต้านการควบคุมในระดับต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นระดับปัจเจก ครอบครัว สังคม รวมถึงรัฐและสื่อต่าง ๆ ที่ให้คุณค่าและกำหนดว่าสิ่งใดควรทำหรือไม่ควรทำในเรื่องเพศ ดังนั้น การศึกษาในครั้งนี้จึงต้องการนำเสนอให้เห็นถึงการสร้างภาพตัวแทนความเป็นผู้หญิงและมายาคติเกี่ยวกับเรื่องเพศในนิยายรักออนไลน์ที่สะท้อนโครงสร้างความสัมพันธ์เชิงอำนาจที่ไม่เท่าเทียมระหว่างเพศ ซึ่งนำไปสู่การสร้างอัตลักษณ์ทางเพศวิถีของผู้หญิงในพื้นที่อินเทอร์เน็ตซึ่งถือเป็นพื้นที่สาธารณะ

² แนวคิดเรื่องกุลสตรีและการรักนวลสงวนตัว เป็นการให้คุณค่าในเรื่องพรหมจารีของผู้หญิงไทย ซึ่งปรากฏขึ้นตั้งแต่รัชกาลที่ 5 เป็นต้นมา โดยได้รับอิทธิพลจากความคิดในเรื่องเพศแบบวิกตอเรียน (Victorian Sexual Attitudes) และคุณค่าเหล่านี้ได้เสนอสู่สังคมผ่านทางวรรณกรรม นวนิยายต่าง ๆ ในเวลาต่อมา

1.2 วัตถุประสงค์

- 1.2.1 เพื่อศึกษาแนวคิดและพฤติกรรมทางเพศวิถีของนักอ่านและนักเขียนนิยายรักออนไลน์
- 1.2.2 เพื่อศึกษาการสร้างภาพตัวแทนความเป็นผู้หญิงในนิยายรักออนไลน์
- 1.2.3 เพื่อศึกษาการสร้างมายาคติเรื่องเพศวิถีในนิยายรักออนไลน์
- 1.2.4 เพื่อศึกษา มุมมอง นโยบาย มาตรการ ในการจัดการของภาครัฐและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

1.3 คำถามในการวิจัย

แนวคิดและพฤติกรรมทางเพศวิถีของนักเขียนและนักอ่านนิยายรักออนไลน์ส่งผลต่อการสร้างภาพตัวแทนความเป็นผู้หญิงในนิยายอย่างไร และมายาคติเรื่องเพศวิถีในนิยายออนไลน์ได้สะท้อนโครงสร้างความสัมพันธ์เชิงอำนาจที่ไม่เท่าเทียมระหว่างเพศในสังคมไทยอย่างไร

1.4 ความสำคัญของการศึกษา

ผลการศึกษาในครั้งนี้จะช่วยให้ทราบถึง

- 1.4.1 ความเข้าใจเรื่องเพศวิถีของผู้หญิงในสังคมไทยผ่านงานวรรณกรรม
- 1.4.2 ความเข้าใจเงื่อนไขและข้อจำกัดในการเรียนรู้เรื่องเพศวิถีของผู้หญิงในสังคมปัจจุบัน
- 1.4.3 เกิดข้อมูลในการเฝ้าระวังการและป้องกันการเอารัดเอาเปรียบหวังผลประโยชน์ทางเพศจากผู้หญิงบนสื่ออินเทอร์เน็ต

1.5 นิยามศัพท์เฉพาะ

นิยายรักออนไลน์ หมายถึง นิยายรักที่ถูกเผยแพร่ทางอินเทอร์เน็ตที่อนุญาตให้เข้าไปอ่านและแสดงความคิดเห็นต่อนิยายเรื่องนั้นได้

นักอ่านนิยายรักออนไลน์ หมายถึง ผู้ที่ชื่นชอบการอ่านนิยายในอินเทอร์เน็ตและใช้เวลาในการอ่านนิยายรักอย่างต่อเนื่องอย่างน้อย 1 ปีขึ้นไป

นักเขียนนิยายรักออนไลน์ หมายถึง ผู้ที่แต่งนิยายเพื่อเผยแพร่ลงในอินเทอร์เน็ตและมีผลงานตีพิมพ์เป็นรูปเล่ม อย่างน้อย 2 เล่ม

อัตลักษณ์ หมายถึง การนิยามตัวเองว่า ตัวเองคือใคร มีความเป็นมาอย่างไร แตกต่างจากคนอื่น กลุ่มอื่น และสังคมอื่นอย่างไร และใช้อะไรเป็นเครื่องหมายในการแสดงออกซึ่งอัตลักษณ์ดังกล่าว โดยสามารถแสดงผ่านสื่อ สัญลักษณ์ต่าง ๆ ที่มีอิทธิพลครอบงำภายในสังคมนั้น ๆ เช่น ภาษา ศาสนา เครื่องแต่งกาย และการบริโภค

เพศวิถี หมายถึง ระบบความคิดความเชื่อเรื่องเพศ เป็นกระบวนการทางสังคมและวัฒนธรรมที่กำหนด จัดการ กำกับควบคุม รวมทั้งการแสดงออกเกี่ยวกับรสนิยมทางเพศ ความปรารถนา ความพึงพอใจในเรื่องเพศ การแสดงท่าทีที่เกี่ยวกับเรื่องเพศ การแต่งกาย เป้าหมายในความสนใจทางเพศและการสร้างจินตนาการที่เกี่ยวกับเรื่องเพศ ไปจนถึงการออกกฎเกณฑ์ ระเบียบกฎหมายต่าง ๆ ที่มาควบคุมหรือกำกับดูแลเรื่องเพศของคนในสังคม

การสร้างภาพตัวแทน หมายถึง การผลิตสร้างความหมาย โดยที่ระบบการนำเสนอภาพตัวแทนนั้นมีขั้นตอนการกลั่นกรองความจริงในสองระดับ คือ (1) ระดับการนำเสนอภาพแทนในใจ (mental representation) เป็นการพยายามตีความสิ่งรอบตัวให้เป็นความรู้ความคิดหนึ่ง ๆ ที่เกิดขึ้นภายในจิตใจ และ (2) ระดับการนำเสนอภาพแทนภายนอก เป็นการเรียบเรียงหรือจัดการความคิดความรู้โดยผ่านระบบสัญลักษณ์ เช่น ภาษา

มายาคติ หมายถึง การสื่อความหมายด้วยความเชื่อทางวัฒนธรรมซึ่งถูกกลบเกลื่อนให้เป็นที่รับรู้เสมือนว่าเป็นธรรมชาติ เป็นกระบวนการลงให้หลง แต่ไม่ได้หมายถึงการโกหกหลอกลวงแบบป้อนน้ำเป็นตัวหรือการโฆษณาชวนเชื่อที่บิดเบือนข้อเท็จจริง แต่เป็นทำให้เชื่อว่าสิ่งนั้นเป็นไปตามธรรมชาติหรือเป็นไปตามสามัญสำนึก

บทที่ 2

แนวคิดทฤษฎีและงานศึกษาที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาวิจัยเรื่อง “นิยายรักออนไลน์: การสร้างอัตลักษณ์ทางเพศวิถีของผู้หญิงในพื้นที่สาธารณะ” เป็นการศึกษาปรากฏการณ์ของสังคมภายใต้กระแสความนิยมการอ่านนิยายในระบบออนไลน์ ซึ่งมีการนำเสนอเนื้อหาเรื่องเพศที่ไม่เหมาะสมซึ่งอาจเป็นสาเหตุให้เกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมและ การแสดงออกในเรื่องเพศสัมพันธ์ของกลุ่มเด็กและเยาวชน เป็นผลให้ภาครัฐ และ สื่อสาธารณะ พ่งเล็ง ควบคุม ดำหนิว่านิยายออนไลน์เป็นบ่อเกิดของปัญหาสังคมและการชั่วชทางเพศซึ่งเป็นการสร้างและตอกย้ำความหมายที่ว่าเมื่อผู้หญิงไปยุ่งเกี่ยวกับเรื่องเพศถือเป็นความเลื่อมเสียอย่างร้ายแรง

แต่จากการทบทวนงานศึกษาที่เกี่ยวข้องกับเรื่องเพศวิถีของผู้หญิงในสังคมไทย ยังไม่พบว่า มีการศึกษาเกี่ยวกับเรื่องเพศวิถีของผู้หญิงในนิยายที่เผยแพร่บนอินเทอร์เน็ต หรือ นิยายรักออนไลน์ ทำให้ยังไม่มีตัวอย่างงานศึกษาประเภทนี้ การเขียนและการอ่านนิยายรักออนไลน์จึงเป็นปรากฏการณ์ที่สะท้อนให้เห็นการเปลี่ยนแปลงความคิดและจินตนาการเรื่องเพศวิถีของผู้หญิงผ่านตัวละคร งานศึกษาชิ้นนี้จึงต้องการนำเสนอให้เห็นถึงการสร้างภาพตัวแทนความเป็นผู้หญิงและมายาคติเกี่ยวกับเรื่องเพศผ่านนิยายรักออนไลน์ ซึ่งสะท้อนโครงสร้างความสัมพันธ์เชิงอำนาจที่ไม่เท่าเทียมระหว่างเพศอันนำไปสู่การสร้างอัตลักษณ์ทางเพศวิถีของผู้หญิงในพื้นที่อินเทอร์เน็ตซึ่งถือเป็นพื้นที่สาธารณะ โดยใช้แนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับสตรีนิยมที่เป็นส่วนประกอบในการศึกษาวิเคราะห์คือ

1. แนวคิดสตรีนิยมสายมาร์กซิสต์ (Marxist feminism)
2. แนวคิดสตรีนิยมสายรากเหง้า (Radical feminism)
3. แนวคิดเรื่องเพศวิถี (Gender and sexuality)
4. แนวคิดอัตลักษณ์ (Identity)
5. แนวคิดเรื่องภาพตัวแทน (representation)

แนวคิดทฤษฎีสตรีนิยม (feminism theory) เป็นแนวคิดทฤษฎีทางสังคมศาสตร์ที่มีความคิดเห็นแตกต่างไปจากสังคมศาสตร์กระแสหลัก ซึ่งความแตกต่างหลากหลายนี้มีจุดประสงค์ร่วมกันคือ การจัดการกดขี่ทางเพศ ที่ผู้หญิงถูกกระทำในรูปแบบต่าง ๆ และสตรีนิยมยังเป็น

เครื่องมือหรือแนวคิดที่เปิดโลกทัศน์ของสังคมให้มองเห็นสถานะของสังคมกระแสหลักที่นักสตรีนิยมถือว่าเป็นสังคมแบบปิตาธิปไตยที่กดขี่และเอารัดเอาเปรียบผู้หญิง โดยการศึกษาชิ้นนี้ใช้แนวคิดสตรีนิยมสายมาร์กซิสต์ (marxist feminism) เพื่อศึกษาถึงการสร้างความเท่าเทียมกันในระบบทุนนิยม ซึ่งมองว่าผู้หญิงเป็นแรงงานที่มีค่าตอบแทนนอกเหนือจากงานบ้านที่ทำอยู่เป็นประจำ และแนวคิดสตรีนิยมสายรากเหง้า (radical feminism) แนวคิดนี้ใช้เพื่อการวิเคราะห์ถึงความสัมพันธ์เชิงอำนาจหญิงชาย และสถานะการกดขี่ทางเพศวิถีจากระบบ “ปิตาธิปไตย” ซึ่งครอบคลุมสังคมในทุก ๆ ด้าน ไม่ว่าจะเป็นความรู้หรือพฤติกรรมของคนในสังคม

แนวคิดเรื่องเพศวิถี (sexuality) เป็นการศึกษาวาทกรรม (discourse) ทางสังคมที่ถูกผลิตหรือประกอบสร้างขึ้นและมีผลในการบังคับ ควบคุมลักษณะนิสัยตลอดจนพฤติกรรมการแสดงออกในเรื่องเพศของบุคคล วาทกรรมนี้ผลิตซ้ำอุดมการณ์แบบชายเป็นใหญ่ผ่านวัฒนธรรมจารีตประเพณี ภายใต้กระบวนการสร้างความเป็นชายเป็นหญิง โดยที่ผู้หญิงจะถูกเชื่อมโยงกับการรักษาคุณค่าในเรื่องเพศวิถีหรือประเพณีของตัวเอง ในขณะที่ผู้ชายไม่ถูกควบคุมทำให้ผู้ชายมีเสรีในเรื่องเพศ

แนวคิดอัตลักษณ์ (identity) เป็นแนวคิดที่ใช้ในการวิเคราะห์พฤติกรรมทางเพศวิถีของผู้หญิงในการแสดงออกผ่านการอ่าน การเขียนนิยายรักออนไลน์ ซึ่งเป็นความพยายามของผู้หญิงที่ต้องการแสวงหาพื้นที่ทางสังคมและการแสดงออกเรื่องเพศวิถีที่ถูกกำกับจากวัฒนธรรมเนื่องจากเป็นเรื่องต้องห้ามที่ควรเก็บงำไว้ในพื้นที่ส่วนตัวและไม่ควรแสดงออกในพื้นที่สาธารณะ

แนวคิดเรื่องภาพตัวแทน (representation) ในที่นี้ผู้ศึกษาถือว่าแนวคิดนี้ทำหน้าที่เสมือนตัวควบคุมทางสังคมในมิติที่ทำการควบคุม ติกรอบ และกำหนดรูปแบบความสัมพันธ์ของคนในสังคมด้วยการผลิตสร้างความหมายความเป็นผู้หญิงอย่างเหมารวมและให้ระดับคุณค่าของคุณสมบัติความเป็นชายสูงมากกว่าความเป็นหญิง เช่นการกำหนดว่าเพศชายคือเพศที่เต็มไปด้วยความมีเหตุผล มีความแข็งแรง มีฐานะเชิงรุก ในขณะที่ผู้หญิงจะถูกให้ความหมายว่าเป็นเพศที่เต็มไปด้วยอารมณ์ อ่อนไหว อ่อนแอ มีฐานะเป็นผู้รับ เป็นต้น

2.1 แนวคิดสตรีนิยมสายมาร์กซิสต์ (Marxist Feminism)

แนวคิดสตรีนิยมสายมาร์กซิสต์เกิดขึ้นในช่วงต้นทศวรรษที่ 1970 ได้รับอิทธิพลทางความคิดของคาร์ล มาร์กซ์ (Karl Marx) และ เฟรดเดอริกซ์ เองเงิลส์ (Frederick Engels) ซึ่งได้จัดวางปิตาธิปไตยไว้ในบริบทของวัตถุนิยม วิธีการผลิตแบบทุนนิยมถูกกำหนดโครงสร้างโดยการแบ่งงานกันทำบนฐานของความสัมพันธ์ตามเพศแบบปิตาธิปไตย (patriarchal sexual division of labour) ความสัมพันธ์

ทางชนชั้นกับการแบ่งงานกันทำตามเพศในวิถีการผลิตแบบทุนนิยมต่างสนับสนุนเกื้อกูลกันและกัน เชื่อว่าการกดขี่ที่ผู้หญิงเป็นผลมาจากระบบเศรษฐกิจที่ไม่เป็นธรรม โดยเฉพาะในระบบการผลิตแบบทุนนิยม (วารุณี ภูริสินสิทธิ์, 2545)

ไฮดี้ ฮาร์ดแมน (Hartmann) อธิบายว่า “ปีศาจปไตโดยประกอบขึ้นด้วย ชุดของความสัมพันธ์ทางสังคมระหว่างพวกเขาก็ตาม แต่ก็สร้างสภาวะการพึ่งพาและสามัคคีกันระหว่างผู้ชายชุดหนึ่งที่มีฐานทางวัตถุ แม้จะมีระบบการบังคับบัญชาสูงต่ำระหว่างพวกเขาก็ตาม แต่ก็สร้างสภาวะการพึ่งพาและสามัคคีกันระหว่างผู้ชายขึ้นมา อันทำให้พวกเขาสามารถครอบงำผู้หญิงไว้ได้ ถึงแม้ปีศาจปไตจะมีลำดับขั้นดังกล่าว และผู้ชายมาจากต่างชนชั้น ต่างเชื้อชาติ ต่างกลุ่มชาติพันธุ์ และต่างตำแหน่งแห่งที่ในภายในระบบปไตโดยก็ตาม แต่พวกเขาก็ยังรวมกันได้บนฐานของความสัมพันธ์ร่วมกันที่ครอบงำผู้หญิง พวกเขาต่างพึ่งพาอาศัยกันในการดำรงรักษาการครอบงำนี้” (ฉลาดชาย รมิตานนท์, 2543, อ้างถึงใน จริยวัตร พุทธานุรักษ์, ชายไทย รักษาชาติ และฉัตรัน สมสวัสดิ์, 2550)

สตรีนิยมสายนี้เชื่อว่าระบบทุนนิยมอุตสาหกรรมทำให้เกิดการแบ่งการทำงานออกเป็นงานบ้านที่ถือว่าเป็นงานที่ไม่ก่อให้เกิดผลผลิต ไม่มีคุณค่าและไม่มีค่าตอบแทน และงานนอกบ้านซึ่งเป็นงานที่ก่อให้เกิดผลผลิตมีค่าตอบแทน ระบบทุนนิยมพยายามที่จะให้เก็บผู้หญิงไว้ทำงานบ้าน การกระทำเช่นนี้ถือว่าเป็นประโยชน์ต่อทุนนิยมเพราะผู้ชายสามารถทำงานได้อย่างเต็มที่โดยไม่เสียเวลาในการทำงานบ้านหรือทำอาหาร และนายทุนไม่จำเป็นต้องจ่ายค่าแรงงานสูงขึ้นเพื่อนำมาจ่ายให้กับคนทำงานบ้านเพราะมีผู้หญิงหรือภรรยาทำอยู่แล้ว

ในกรณีที่ผู้หญิงได้มีโอกาสทำงานนอกบ้านภายใต้ระบบทุนนิยมที่เป็นอยู่ งานที่ผู้หญิงส่วนใหญ่ทำถูกถือว่าเป็น “งานของผู้หญิง” เช่น งานพยาบาล งานเย็บผ้า งานเลขานุการ ซึ่งเชื่อว่าเป็นงานที่คล้ายคลึงกับงานที่ผู้หญิงทำที่บ้าน จึงทำให้งานเหล่านั้นได้รับค่าตอบแทนต่ำเมื่อเทียบกับงานที่ผู้ชายส่วนใหญ่ทำ เพราะงานบ้านถูกตัดสินว่าเป็นงานที่ไม่มีคุณค่าในระบบทุนนิยม ระบบเศรษฐกิจ โดยเฉพาะเศรษฐกิจแบบทุนนิยมจึงถือว่าเป็นสาเหตุที่สำคัญที่สุดของความเป็นรองของผู้หญิงในทางด้านวัฒนธรรมเมื่อผู้หญิงไม่มีบทบาทในการผลิต โอกาสในการทำงานนอกบ้านก็น้อยลง หากไม่พึ่งพาผู้ชายคือเอาตัวเข้าแลกเพื่อยังชีวิตก็ต้องประกอบอาชีพในภาคบริการ เช่น การเป็นหมอนวด พนักงานเสิร์ฟตามร้านอาหารหรือเป็นพนักงานส่งเสริมการขายให้กับบริษัทเครื่องสำอางต่าง ๆ ทำให้ผู้หญิงต้องตกเป็นทาสทางวัตถุและเกิดวัฒนธรรมที่เน้นความสวย ความงาม ความหรูหรา ความฟุ่มเฟือย สถานะสังคมต่าง ๆ นั่นคือผู้หญิงได้กลายเป็นเพียงวัตถุทางเพศหรือเป็นของกลาง ไม่รับรู้ปัญหาสังคมไม่ยุ่งเกี่ยวกับปัญหาทางด้านเศรษฐกิจ การเมือง เมื่อผู้หญิงไม่สนใจในปัญหาหรือเรื่องราวที่เกี่ยวกับสาธารณะ เรื่องราวของครอบครัว อารมณ์ความรู้สึกทางเพศและเรื่องราวภายในบ้านก็ได้ถูกทำให้

กลายเป็นบทบาทหน้าที่ของผู้หญิง (พรวิไล ถมรงค์สัตว์, 2539 อ้างถึงใน เทวัญ ประจักษ์พนา, 2551)

ดังนั้นเป้าหมายในการต่อสู้ของสตรีนิยมกลุ่มนี้จึงอยู่ที่การดึงผู้หญิงเข้าสู่กระบวนการผลิตและเปลี่ยนระบบเศรษฐกิจที่ไม่เป็นธรรมอยู่ ปลดปล่อยผู้หญิงให้หลุดพ้นจากระบบครอบครัว แล้วทำงานบ้านที่ผู้หญิงเคยทำอยู่ฝ่ายเดียวให้กลายเป็นงานรับผิดชอบของสังคม ในรูปแบบของสวัสดิการต่างๆ ของแรงงาน เช่น ให้มีการจัดสถานรับเลี้ยงเด็กให้แก่สมาชิกในองค์กร ให้มีคนทำความสะอาดบ้านโดยให้มีรายได้ที่เหมาะสม แต่อย่างไรก็ตาม สตรีนิยมนายดังกล่าวก็ถูกวิจารณ์ว่าพยายามที่จะใช้กรอบของความคิดแบบมาร์กซิสต์ เข้าครอบงำความคิดและกระบวนการอื่น ๆ ทางสังคมให้อยู่ภายใต้กรอบความคิดของตน ซึ่งแน่นอนว่าได้รวมถึงสตรีนิยมด้วย เช่น การที่มองเห็นถึงความสำคัญในการต่อสู้หรือความขัดแย้งในทางชนชั้นมากกว่าความขัดแย้งทางเพศ เป็นต้น (วารุณี ภูริสินสิทธิ์, 2545)

ดังเช่นตัวอย่างในงานศึกษาเรื่อง เพศภาวะและความสัมพันธ์เชิงอำนาจผ่านวัฒนธรรมการดื่มกิน ของ เทวัญ ประจักษ์พนา (2551) มีวัตถุประสงค์คือ เพื่อศึกษาถึงกระบวนการสร้างและผลิตซ้ำเพศภาวะและการแสดงออกของปิตาธิปไตยที่ปรากฏในร้านอาหารซึ่งได้ส่งผลให้เกิดการแบ่งงานการทำงานตามเพศภาวะ อคติทางเพศ กับความสัมพันธ์เชิงอำนาจระหว่างเพศภาวะ

ผลการศึกษาพบว่า เดิมทีร้านอาหารถือว่าเป็นสิ่งที่ไม่จำเป็นสำหรับสังคมไทย แต่การขยายตัวอย่างรวดเร็วของระบบเศรษฐกิจแบบทุนนิยมซึ่งนำไปสู่การเกิดขึ้นของคนชั้นกลางได้ทำให้ร้านอาหารเริ่มมีการขยายตัวมากขึ้นเช่นเดียวกัน แต่ร้านอาหารยุคแรก ๆ เป็นการดำเนินกิจการเองภายในครอบครัว ทำให้ยังไม่มีภรรยาหรือการใช้ความรุนแรงทางเพศต่อผู้หญิงมากนัก แต่ภายหลังจากที่มีร้านอาหารเพิ่มมากขึ้น และมีการแข่งขันในทางเศรษฐกิจตามระบบทุนนิยมในสังคมปัจจุบันสูงขึ้น การใช้ความรุนแรงต่อผู้หญิง การคุกคามทางเพศและการเอาเปรียบทางเพศสามารถพบเห็นได้ทั่วไปในร้านอาหาร ผ่านทางนโยบายทางการตลาดและวิธีการบริหารจัดการ เช่น เมนู การแต่งตัวและการแบ่งงานของพนักงาน เป็นต้น

อาหารจากที่เคยเป็นแค่ของกินเพื่อการมีชีวิตรอดถูกทำให้กลายมาเป็นสินค้าและบริการที่ถูกนำมาแลกเปลี่ยนค้าขายเพื่อความพึงพอใจ ถูกใช้เป็นเครื่องมือในการแสดงถึงอำนาจและความสัมพันธ์เชิงอำนาจระหว่างหญิงชาย หรือเพศภาวะ ชนชั้นและอายุที่ปรากฏให้เห็นโดยการตั้งชื่อเมนูให้แปลก แต่มีลักษณะกดขี่ทางเพศหรือทำให้ผู้หญิงเป็นวัตถุทางเพศ เพื่อดึงดูดความสนใจของลูกค้า เช่นเดียวกับการแต่งกายของพนักงานที่มีความแตกต่างกันโดยผู้หญิงถูกคาดหวังให้แต่งตัววาวหวาว ด้วยเสื้อผ้าน้อยชิ้นเพื่อดึงดูดลูกค้า ส่วนการแบ่งงานกันทำที่มีการแบ่งบทบาทหน้าที่โดยอาศัยความแตกต่างแห่งเพศสรีระอย่างชัดเจนก็ล้วนเป็นผลสืบเนื่องมาจากกระบวนการ

ขัดเกลาทางสังคมและการสร้างความเป็นหญิง-ชาย และปฏิสัมพันธ์ของกลุ่มคนต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นก็เข้าไปในลักษณะที่ผู้ชายเอาเปรียบทางเพศ กดขี่หรือใช้ความรุนแรงต่อผู้หญิงทั้งทางตรงและทางอ้อม โดยที่ผู้หญิงเองสยบยอมโดยไม่รู้ตัวหรือถูกสอนให้ยอมรับการเอาเปรียบทางเพศเหล่านั้นเพื่อรักษางานเอาไว้

จากรูปแบบของความสัมพันธ์ทั้งหมดที่เกิดขึ้นในร้านอาหารได้แสดงให้เห็นถึงการเปลี่ยนแปลงรูปแบบและพฤติกรรมในการบริโภคจากการบริโภคอาหารเพื่อการมีชีวิตรอดมาเป็น การบริโภคบรรยากาศ การบริการและ/หรือเพศวิถีของผู้หญิงในร้านอาหาร โดยการทำให้ผู้หญิงเป็นเพียงแค่ส่วนหนึ่งของการบริโภคของกลุ่มลูกค้าผู้ชาย เพื่อผลประโยชน์สูงสุดของกลุ่มนายทุนที่เป็นเจ้าของร้านและเป็นผู้ชายเช่นเดียวกัน อีกทั้ง “ปรากฏการณ์ทางสังคม” ที่เกิดขึ้นในร้านอาหารแห่งนี้มิใช่เป็นเพียงเรื่องธรรมดาสามัญเท่านั้น หากแต่เป็น “ปรากฏการณ์” ที่แสดงให้เห็นถึงกระบวนการสร้างและผลิตซ้ำเพศภาวะ ซึ่งทั้งหมดนั้นเป็นสิ่งที่ถูกประกอบสร้างขึ้นจากสังคมนะบบทุนนิยมปีตาธิปไตย นอกจากจะแสดงให้เห็นถึงกระบวนการสร้างและผลิตซ้ำเพศภาวะแล้ว “ปรากฏการณ์” ที่เกิดขึ้นในร้านอาหารแห่งนี้ยังได้ส่งผลกระทบต่อการทำงานกันทำตามเพศภาวะกับผลที่ตามมา เช่น อคติทางเพศ ภาพลักษณ์ประจำเพศและการเอาเปรียบทางเพศภาวะ

2.2 แนวคิดสตรีนิยมสายรากเหง้า (Radical Feminist)

วันทนี วาสิกะสิน (2546) สรุปว่า แนวคิดลัทธิสตรีนิยม (feminism) หมายถึง แนวคิดที่ได้ให้ความเสมอภาคระหว่างผู้หญิงกับผู้ชาย แนวคิดสตรีนิยมประกอบด้วยโครงสร้างค่านิยม อำนาจ และระบบความเชื่อ เป็นการสร้างทางเลือกให้กับคนในสังคม นักสตรีนิยม จึงหมายถึง บุคคลที่มองโลกทั้งระบบแทนที่จะมองเพียงบางส่วน ซึ่งไม่ใช่การปฏิเสธชาย หรือเห็นเพศชายไม่มีความสำคัญ แต่เป็นความพยายามที่จะลดความไม่เสมอภาคระหว่างสองเพศ ในปัจจุบันนักลัทธิสตรีทั่วไปจึงหมายรวมถึงกลุ่มบุคคลที่พยายามที่จะแก้ปัญหาคาทกเป็นเบี้ยล่างของผู้หญิง

สตรีนิยม ในความหมายโดยทั่วไปหมายถึง การวิเคราะห์ หรือการกระทำใด ๆ ที่มีจุดยืนยืนยันว่า ความสัมพันธ์ระหว่างหญิงชายในสังคม เป็นความสัมพันธ์ที่ขัดแย้ง และความขัดแย้งดังกล่าวเป็นความขัดแย้งที่มีฐานมาจากความไม่เท่าเทียมทางเพศ ซึ่งเป็นความไม่เท่าเทียมที่ผู้หญิงต้องเป็นฝ่ายที่เสียเปรียบในทุกบริบทของสังคม ถึงแม้ว่านักคิดของสตรีนิยมต่างก็เห็นถึงความสำคัญของความไม่เท่าเทียมที่ผู้หญิงได้รับ แต่สตรีนิยมก็มีการแตกตัวออกเป็นสายต่าง ๆ เนื่องจากแต่ละสายอาจมีความเห็นไม่ตรงกันหรือเห็นปัญหาที่แตกต่างกัน

วารุณี ฐิริสินสิทธิ์ (2545, อ้างถึงใน ทับทิม ชำมสาม, 2548) เสนอว่าแนวคิดสตรีนิยมแนวรากเหง้าถือว่าเป็นแนวคิดเดียวที่ไม่ได้เกิดขึ้นโดยตรงจากแนวคิดกระแสหลักของผู้ชาย สำนักนี้เสนอว่าการกดขี่ผู้หญิงเกิดขึ้นเพราะเธอเป็นผู้หญิง กล่าวคือผู้หญิงถูกกดขี่เพราะเพศของเธอ และยังเสนอว่าการกดขี่ทางเพศเป็นรูปแบบที่เป็นพื้นฐานและเป็นการกดขี่แรกของการกดขี่ต่าง ๆ ในสังคม อย่างไรก็ตามตั้งแต่คริสต์ทศวรรษที่ 1970 เป็นต้นมา สำนักคิดนี้ได้เปลี่ยนแปลงทางความคิดมาโดยตลอดซึ่งไอเซนส์ไนด์ (1984) มองว่าการเปลี่ยนแปลงในระดับถึงรากถึงโคนในระยะหลังนี้ไม่ได้หมายถึงการเปลี่ยนแปลงในทางโครงสร้างทางสังคม แต่หมายถึงการทำความเข้าใจและ หมายถึงการต่อสู้ภายในตัวเองของผู้หญิงหลักหนีจากการต่อสู้ทางการเมือง และถอนตัวจากความพยายามที่จะเข้าไปอยู่ในโครงสร้างสังคมชายเป็นใหญ่ทุก ๆ ด้าน

แนวคิดสตรีนิยมแนวรากเหง้า ถูกเสนอออกมาในช่วงต้นคริสต์ทศวรรษที่ 1970 โดยนักสตรีนิยมที่ถือว่าเป็นบุคคลสำคัญของแนวคิดนี้คือ มิลเลต (Millet, 1971) ซึ่งเขียนหนังสือชื่อ เซ็กส์พอลิติกส์ (Sexual Politics) เสนอว่า การเมืองหมายถึงความสัมพันธ์ของโครงสร้างอำนาจ การที่คนกลุ่มหนึ่งถูกควบคุมจากคนอีกกลุ่มหนึ่ง เพราะฉะนั้นการเมืองทางเพศ คือการที่ผู้ชายมีอำนาจเหนือผู้หญิงและสามารถควบคุมผู้หญิงให้อยู่ภายใต้ความต้องการของผู้ชาย ทุก ๆ เส้นทางอำนาจภายในสังคมอยู่ในมือของผู้ชายทั้งหมดอย่างสมบูรณ์ และนั่นคือระบบชายเป็นใหญ่ การยอมรับของสังคมต่อความสัมพันธ์ทางเพศที่เหลื่อมล้ำทางอำนาจเช่นนี้เกิดขึ้นผ่านทางกระบวนการขจัดเกลางานสังคมของทั้งสองเพศ ไปสู่การเมืองแบบชายเป็นใหญ่ในส่วนที่เกี่ยวกับ บุคลิกลักษณะ บทบาทและสถานภาพกลุ่มที่ครอบงำในสังคม (ผู้ชาย) จะเป็นผู้กำหนดความเป็นผู้ชายและความเป็นผู้หญิงตามค่านิยมและความต้องการของตนซึ่งมีผลต่อบทบาทที่แต่ละฝ่ายต้องกระทำ และมีผลต่อสถานภาพที่ตามมา เช่น ความเป็นผู้หญิงหมายถึงความอ่อนแอ ไม่กล้าตัดสินใจ ชอบใช้อารมณ์ ไม่มีเหตุผล เพราะฉะนั้นผู้หญิงจึงไม่สามารถเป็นผู้นำในระดับต่าง ๆ ได้ ผู้หญิงอยู่ในสถานะที่เป็นรองเสมอมา ในทางเศรษฐกิจผู้หญิงจะทำหน้าที่มีเกียรติทางอาชีพน้อยกว่าและได้รับค่าตอบแทนที่ต่ำกว่า แม้ว่าทางการศึกษาและสังคมตะวันตกผู้หญิงได้รับโอกาสทางการศึกษาเท่าและเทียมผู้ชายแล้ว กล่าวโดยรวมคือ ความมีอำนาจสูงสุดของผู้ชาย ที่ถึงที่สุดแล้ว ไม่ได้อยู่ที่ความแข็งแรงทางสรีระ แต่อยู่ที่การยอมรับระบบค่านิยมซึ่งไม่ใช่เรื่องทางชีวะ ความแตกต่างกันระหว่างเพศที่เข้าใจกัน ไม่ว่าจะเป็นเรื่องบทบาทสำคัญหรือบุคลิกลักษณะ มีรากฐานมาจากวัฒนธรรมมากกว่าชีวภาพ วัฒนธรรมดังกล่าวคือ วัฒนธรรมชายเป็นใหญ่ และถ้าเมื่อใดผู้หญิงไม่ปฏิบัติตามลักษณะความเป็นหญิงเธอจะถูกทำร้ายในลักษณะต่าง ๆ เพราะฉะนั้นสิ่งที่ มิลเลตเสนอ คือ ต้นเหตุของการกดขี่ผู้หญิงที่อยู่ระบบอยู่ที่ระบบชายเป็นใหญ่ และเป็นต้นเหตุที่สำคัญกว่าระบบชนชั้นเพราะมีความเป็นสากล เป็นปรากฏการณ์ที่มีระยะเวลายาวนาน และมีพลังมากกว่าระบบชนชั้น เพราะระบบชายเป็นใหญ่ทำให้ความสัมพันธ์ที่เป็นรองของผู้หญิงเป็นเรื่อง

ของธรรมชาติ นอกจากนี้ยังกล่าวว่า การที่ผู้หญิงต้องพึ่งพิงทางเศรษฐกิจต่อผู้ชายทำให้ความเป็นชนชั้นหนึ่งชนชั้นใดที่ถาวรหรือแน่นอนของผู้หญิงเกิดขึ้นน้อยกว่าผู้ชาย ในขณะที่ระบบชายเป็นใหญ่สามารถแทรกซึมผ่านการแบ่งแยกทางชนชั้น ความแตกต่างของสังคมและยุคสมัยต่าง ๆ ทางประวัติศาสตร์ การที่มีลัทธิเสนอว่าระบบชายเป็นใหญ่เป็นพื้นฐานหลักที่ก่อให้เกิดการกดขี่ทางเพศ และเป็นพื้นฐานที่สำคัญกว่าชนชั้น ถือว่าเป็นการปฏิเสธแนวคิดมาร์กซิสต์ทั้งหมดที่เสนอในเรื่องการกดขี่ผู้หญิง

ระบบชายเป็นใหญ่ได้เข้ามาครอบงำสังคมในทุก ๆ ด้าน ไม่ว่าจะเป็นความรู้หรือพฤติกรรมต่าง ๆ ของคนในสังคม รวมทั้งควบคุมอำนาจการสืบพันธุ์ของผู้หญิงด้วย เช่น การที่ผู้ชายเป็นผู้ควบคุมกฎหมายและเทคนิควิทยา ในเรื่องเกี่ยวกับการคุมกำเนิด การทำแท้ง สุติเวช นรีเวชวิทยา และการทดลองการสืบพันธุ์นอกมดลูก นอกจากนี้ระบบชายเป็นใหญ่ได้ทำให้ความเป็นแม่กลายเป็นสถาบัน รวมทั้งการยอมรับระหว่างหญิงและชาย ก็ถูกทำให้เป็นที่ยอมรับทางสังคมและถูกสืบเนื่องมาเป็นเวลานาน ผู้หญิงถูกทำให้เชื่อว่าถ้าใครไม่ใช่แม่ก็ไม่ใช่ผู้หญิงที่แท้จริง และทำให้เชื่อว่าการเป็นแม่เป็นเพียงงานเดียวของผู้หญิง ริช เสนอว่าประสบการณ์ต่าง ๆ ในความเป็นแม่ หรือในความสัมพันธ์ระหว่างหญิงชาย ได้ถูกนำไปปรับใช้ผลประโยชน์ของผู้ชาย และถ้าพฤติกรรมใดที่คุกคามสถาบันทั้งสองนี้ เช่น การมีลูกไม่มีพ่อ การทำแท้ง หญิงรักร่วมเพศจะถูกมองว่าเป็นพฤติกรรมที่เบี่ยงเบนหรือเป็นอาชญากรรม สถาบันความเป็นแม่รับใช้ผลประโยชน์ของผู้ชาย โดยไม่ได้ให้ความสำคัญหรือคำนึงถึงชีวิต ความเป็นตัวตนของผู้หญิงเลย การทำให้ทั้งความเป็นแม่และความสัมพันธ์ระหว่างหญิงและชายเป็นสถาบันถือว่าเป็นเรื่องสำคัญมากของระบบชายเป็นใหญ่ เพราะระบบชายเป็นใหญ่ไม่สามารถอยู่รอดได้ถ้าปราศจากการยอมรับในความเป็นแม่และความสัมพันธ์ระหว่างหญิงและชายจากสังคม เพราะฉะนั้นเพื่อความเป็นสถาบันทั้งสองดังกล่าวดำรงอยู่ต่อไป ความเป็นแม่และความสัมพันธ์ระหว่างหญิงชายจึงถูกอ้างว่าเป็นสัจธรรม เป็นธรรมชาติในตัวมันเอง

ประเด็นที่สตรีนิยมสายรากเหง้าให้ความสนใจศึกษามีความหลากหลายมาก มีทั้งเรื่องศาสนาศิลปะ ดนตรี สุขภาพ และวรรณกรรมและอื่นๆ โดยมีความเชื่อว่า ต้องตั้งคำถามต่อทุก ๆ แง่มุมของชีวิตผู้หญิงที่ผู้หญิงเคยยอมรับว่าเป็นมาตรฐาน เป็นเรื่องปกติ เป็นเรื่องที่ยอมรับได้ และหาวิถีทางใหม่ในการทำสิ่งต่าง ๆ สตรีนิยมแนวรากเหง้าให้ความสนใจศึกษาเป็นพิเศษในเรื่องความเป็นแม่ และเรื่องเกี่ยวข้องกับความสัมพันธ์ เรื่องการยอมรับถูกมองจากนักสตรีนิยมสายนี้หลายคนว่าเป็นประเด็นที่สำคัญมากของสตรีนิยม เพราะความรุนแรงและการครอบงำที่ผู้ชายกระทำต่อผู้หญิงได้ถูกทำให้เป็นเรื่องปกติและชอบธรรมในพฤติกรรมทางเพศ ผ่านทางความเชื่อที่ว่าเมื่อเกี่ยวกับเรื่องความสัมพันธ์แล้ว ผู้ชายโดยธรรมชาติจะก้าวร้าวและเป็นผู้นำ ในขณะที่ผู้หญิงเป็นฝ่ายรองรับและเป็นผู้ตาม และเมื่อการยอมรับว่าเป็นพฤติกรรมที่เป็นพื้นฐานที่สุดพื้นฐานหนึ่งของมนุษย์ การเป็นรองของผู้หญิง

จึงถูกมองว่าเป็นบรรทัดฐานในบริบทอื่น ๆ ด้วย เช่น การข่มขืน การล่วงละเมิดทางเพศ การค้าประเวณี และสื่อลามก สตรีนิยมสายนี้ต่อต้านสื่อลามกเพราะมองว่าเป็นการแสดงกามารมณ์ของผู้หญิงเพื่อตอบสนองความต้องการของผู้ชาย สร้างความสัมพันธ์ระหว่างความรื่นรมย์ทางเพศกับความรุนแรงที่ผู้ชายกระทำต่อผู้หญิง

ฉลาดชาย รมิตานนท์ (2545, อ้างถึงใน ทับทิม ข้ามสาม, 2548) สรุปว่าแนวคิดของสตรีนิยมกลุ่มนี้ เกิดจากการสรุปบทเรียนการต่อสู้ของผู้หญิงในแนวเสรีนิยม สังคมนิยมและมาร์กซิสต์ แล้วนำเสนอสิ่งที่แนวอื่นๆ มองไม่เห็น ไม่ได้พูดถึงหรือเข้าไปเกี่ยวข้อง คือ เรื่องประเวณีหรือเรื่องเพศวิถีนั่นเอง ทั้งนี้สรุปโดยย่อดังนี้ การกดขี่ขูดรีดเอาเปรียบผู้หญิง ถ้าจะว่าให้ถึงที่สุดแล้ว เกิดจากการที่ผู้ชายควบคุมประเวณีหรือเรื่องราวทางเพศ หรือเรื่องกามกิจของผู้หญิงผ่านการจัดระเบียบสังคม ขนบธรรมเนียมประเพณี จารีต กฎหมายแบบชายเป็นใหญ่ ดังนั้น การจะปลดปล่อยผู้หญิงอย่างแท้จริงจะต้องปลดปล่อยด้านนี้ของการควบคุมของผู้ชาย นักสตรีนิยมคลื่นลูกที่สองเริ่มต้นต่อสู้แนวนี้โดยเริ่มต้นเรียกร้องสิทธิของผู้หญิงที่จะเป็นผู้นิยามประเวณีหรือเรื่องราวทางเพศของพวกเขาเองโดยเฉพาะในส่วนที่เกี่ยวกับผู้ชาย แต่ต่อมาระยะหลังๆ พวกเขาท้าทายการจัดการประเวณีที่กำหนดว่าประเวณีแบบชายกับหญิงเท่านั้นเป็นสถาบันเดียวที่สังคมยอมรับได้ พวกเขาจำนวนหนึ่งยังวิพากษ์วิจารณ์สมมุติฐานที่ตั้งขึ้นโดยผู้ชาย และทักท้วงหรืออนุมานในทางเพศวิทยาว่าการมีเพศสัมพันธ์หรือปฏิบัติกามกิจที่ดี ความสุข ความพึงพอใจทางเพศที่ดี เป็นเรื่องเกี่ยวกับการร่วมเพศแบบชายกับหญิงเท่านั้น อนึ่ง ภายใต้แนวความคิดกระแสนี้ ผู้หญิงบางกลุ่มละทิ้งเพศ สัมพันธ์แบบชายหญิง แล้วก้าวไปสู่ประสบการณ์ของผู้หญิงที่เสนอว่า กามารมณ์ ไม่จำเป็นต้องมุ่งเน้นที่อวัยวะเพศเท่านั้น หากเป็นความสัมพันธ์ที่ครอบคลุมความเป็นเพื่อนระหว่างผู้หญิง บางคนเรียกความสัมพันธ์แบบนี้ว่า สายสัมพันธ์ต่อเนื่องของ หญิงรักหญิง

ในงานศึกษาเรื่อง “การวิเคราะห์วรรณกรรมเชิงเสียดสีผู้ชายของนักเขียนหญิงร่วมสมัย” ของ วิศัลย์ศยา กิตติรัตน์ตระกูล (2549) ซึ่งทำการศึกษารูปแบบการใช้ภาษาของนักเขียนสตรีเพื่อวิเคราะห์ความคิด ค่านิยมและทัศนคติของนักเขียนสตรีและวิเคราะห์ภาพสะท้อนของสังคมไทยที่ปรากฏในงานเขียนสตรีเกี่ยวกับการแฉผู้ชายในพ็อกเก็ตบุคลส์ ว่าเกี่ยวข้องกับประเด็นทางสังคมอื่น ได้แก่ พื้นที่การทำงาน การเป็นวัตถุทางเพศ ร่างกายและพรหมจรรย์ โดยทำการวิเคราะห์จากงานเขียนสตรีทั้งหมด 5 เล่ม โดยใช้แนวคิดสัญวิทยาและแนวคิดสตรีนิยม

ผลการศึกษาพบว่า การใช้ภาษาในงานเขียนใช้ถ้อยคำต่อว่ารุนแรง เสียดสีปนสั่งสอน เพราะฝ่ายหญิงเป็นผู้ถูกระทำ ดังนั้นในโลกของงานเขียนจึงเป็นพื้นที่ให้ผู้หญิงได้แสดงออกถึงอารมณ์ความรู้สึกที่แท้จริง ผู้หญิงต้องเปิดเผยต่อสาธารณะชนให้รับรู้เพื่อการเปลี่ยนแปลงสถานภาพที่ดีขึ้นของสตรี ความคิด ค่านิยม และทัศนคติของผู้หญิงที่มีต่อความรักความสัมพันธ์

พบว่าผู้หญิงมีสถานะเป็นผู้กระทำการทางเพศและแสดงออกถึงความต้องการทางเพศของตนเองไว้ชัดเจน ภาพสะท้อนในสังคมชี้ให้เห็นถึงรูปแบบความสัมพันธ์เชิงอำนาจที่ไม่เท่าเทียมทางเพศ โดยระบอบปิตาธิปไตยยังคงมีอยู่ ผู้หญิงจึงข้ามพรมแดนของกรอบเรื่องเพศ เป็นการบ่อนทำลายการควบคุมผู้หญิงโดยปิตาธิปไตยได้อีกทาง ด้วยการไม่สยบยอมหรือเล่นกันในกลุ่มเกณฑ์ของโครงสร้างความสัมพันธ์เชิงอำนาจที่เป็นอยู่ ส่งผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในโครงสร้างความคิดเกี่ยวกับความเป็นผู้หญิงถือเป็นการปฏิวัติทางวัฒนธรรมของผู้หญิงไทยในยุคปัจจุบัน

นอกจากนี้ ปณรต บุญศรีโรจน์ (2539, อ้างถึงใน วิศัลย์ศยา กิติรัตนตระกูล, 2549) ได้ทำการวิเคราะห์นักเขียนสตรีกับงานเขียนเรื่องทางเพศ เพื่อวิเคราะห์ทัศนคติของนักเขียนที่ปรากฏในงานเขียนเกี่ยวกับเรื่องเพศ ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลงานของนักเขียนสตรีที่เขียนเรื่องเพศ และวิเคราะห์ปฏิกิริยาของผู้อ่านที่มีต่อผลงานและนักเขียนสตรีที่นำเสนอเรื่องดังกล่าว โดยการสัมภาษณ์และศึกษาผลงานของนักเขียนสตรี 3 คนที่เขียนเรื่องเพศ คือ ม.ล. เบญจมาศ ชุมสาย, กิ่งฟ้า เสนียังค์ ณ อยุธยา, และ สุจินดา ชันตยาภรณ์ ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยส่วนตัวมีอิทธิพลต่อทัศนคติทางเพศของนักเขียนทั้ง 3 คน โดยที่ปัจจัยเหล่านี้ทำให้ทัศนคติของนักเขียนแต่ละคนแตกต่างกัน ดังนี้ ม.ล.เบญจมาศ ชุมสาย, ต้องการขยายสิทธิในการรับรู้เรื่องเพศแก่ผู้อ่านและให้ความรู้เรื่องเพศศึกษา แต่ยังยึดถือค่านิยมและความเชื่อดั้งเดิมของสตรีไทยเกี่ยวกับสิทธิสตรี, กิ่งฟ้า เสนียังค์ ณ อยุธยา, ต้องการขยายสิทธิในการแสวงหาประสบการณ์เรื่องเพศ, สุจินดา ชันตยาภรณ์ ต้องการเปลี่ยนแปลงสังคมที่เพศชายมีความสำคัญเหนือเพศหญิง, ผู้อ่านที่สำรวจมีปฏิกิริยาต่องานเขียนของนักเขียนแต่ละคนแตกต่างกัน ตามความเข้มข้นของการแสดงทัศนคติด้านเพศในงานเขียน

2.3 แนวคิดเกี่ยวกับเพศวิถี (Sexuality)

เพศวิถี (sexuality) หมายถึงแนวประพฤติปฏิบัติของบุคคลที่เกี่ยวข้องกับกามารมณ์ รวมไปถึงแรงปรารถนาจากส่วนลึก การแสดงออก และความคาดหวังของบุคคลนั้นๆ ในสังคมส่วนใหญ่เพศวิถีมีลักษณะเป็นเรื่องต้องห้าม (taboo) ในแง่ที่ถือว่าเป็นเรื่องน่าอับอาย มิพึงแสดงออกหรือกล่าวถึงอย่างประเจิดประเจ้อ หากแต่ควรเก็บงำไว้ในพื้นที่ส่วนตัว ในบางวัฒนธรรมนั้น ความเป็นเรื่องต้องห้ามของเพศวิถีถูกตอกย้ำจนถึงขั้นเป็นเรื่องน่าละอาย การที่สังคมส่วนใหญ่ทำให้เพศวิถีเป็นเรื่องต้องห้ามนั้น ก็เนื่องจากรับรู้เป็นอย่างดีถึงพลังอำนาจอันลึกซึ้งของมัน เพศวิถีมักถูกนำไปเกี่ยวข้องกับ “คำอุษา” หรือโมหะจริต (passion) ในแง่ที่สิ่งนี้อยู่นอกเหนือการควบคุมด้วยสติสัมปชัญญะหรือเหตุผล หากพิจารณาเพศวิถีในแง่ความแตกต่างระหว่างหญิงชาย ก็ปรากฏให้เห็นชัดเจนว่า กามารมณ์มักมีลักษณะเป็นเรื่องต้องห้ามสำหรับผู้หญิงมากกว่าผู้ชาย ตัวอย่างที่เห็นได้ชัด

คือ วัฒนธรรมแบบวิกตอเรียน (Victorian) และที่เลียนแบบวิกตอเรียน ซึ่งใช้กรอบของความเป็น “กุลสตรี” และ “ความรักนวลสงวนตัว” เข้าควบคุมผู้หญิงอย่างเป็นระบบ เพื่อเตรียมให้ผู้หญิงเป็น “เมีย” และ “แม่” ที่ดี (เสนาะ เจริญพร, 2548)

ชลิดาภรณ์ ส่งสัมพันธ์ (2551) ได้กล่าวถึงเพศวิถี (sexuality) ในความหมายดังต่อไปนี้

1. เพศวิถี (sexuality) ถูกแปลในภาษาไทยว่า “เพศวิถี” อันคือ การโยงใยความเชื่อ ความหมายเรื่องเพศ ซึ่งความเชื่อและความหมายเรื่องเพศอาจเป็นสิ่งที่สามารถขัดแย้งหรือสอดคล้อง กันก็ได้ มนุษย์จะปฏิบัติตามความคิดทางเพศวิถี (sexuality) ที่ได้รับมา เพศวิถี (sexuality) มีองค์ประกอบ 3 ส่วนหลัก คือ ความปรารถนา วิธีปฏิบัติ และอัตลักษณ์เรื่องเพศ การพูดถึงเพศวิถีกระแสหลักใน สังคมไทยเป็นสิ่งที่มีความคล้ายคลึงกับ Gender คือ เป็นสิ่งที่แบ่งออกเป็น 2 เพศ และถูกกำหนด โดยเพศภาวะ (gender) เช่นกัน เพศสภาพเป็นตัวจำกัดว่ามนุษย์ควรจะรักชอบใครและอย่างไร? ภาษาที่พูดถึง เพศวิถี (sexuality) จึงออกมาในรูปแบบ Homosexuality Heterosexuality และ Bisexuality มนุษย์เป็นได้เพียงหญิงหรือชาย เพศภาวะ (gender) หรือ เพศวิถี (sexuality) จึงถูกกำกับกันไปมา

2. เพศวิถี (sexuality) เป็นเรื่องของ การนำเสนอร่างกาย มนุษย์ไม่ได้ออกมาปรากฏกาย ทางสังคมตั้งแต่เกิด แต่มนุษย์มีการปรุงแต่งร่างกายตามกรอบคิดทาง เพศวิถี (sexuality) ที่ว่าผู้หญิง ควรมีการกำหนด มีรูปร่าง ผิวกายอย่างไร เวลานำเสนอร่างกาย ประเด็น คือ เราต้องการให้คนอื่น เห็นเราอย่างไร เป็นผู้หญิงหรือผู้ชาย คนที่เคร่งครัดกับการเป็นผู้ชายจึงไม่ยอมใส่เสื้อสีชมพู เป็นต้น การแสดงร่างกายส่งผลให้เกิดอัตลักษณ์ทางเพศผ่านการนำเสนอร่างกาย

3. เพศวิถี (sexuality) เป็นเรื่องของ การกระทำ กริยา มารยาท การพูดจาทำทีของคน เป็นสิ่งที่เกี่ยวข้องกับภูมิหลังทางสังคมและอัตลักษณ์ทางเพศ ขึ้นอยู่กับแต่ละคนเห็นตัวเองเป็น อย่างไร

4. เพศวิถี (sexuality) เป็นเรื่องของ การดึงดูดทางเพศ เพศวิถี (sexuality) เป็นสิ่งที่กำหนด ว่าลักษณะแบบนี้มีคุณค่า หรือเป็นความสวยความงาม ในแท้ที่จริงแล้วการดึงดูดทางเพศขึ้นอยู่กับ คุณค่าที่สังคมให้กับลักษณะบางชนิดมิได้เป็นไปโดยอิสระ หากแต่ขึ้นอยู่กับเบื้องหลังทางสังคม อาทิ ชนชั้นและอาชีพ คุณค่าทางเพศเป็นสิ่งที่มีการนำเสนอในหลากหลายแง่มุมของสังคม ซึ่งอาจมีจำนวน ของการยอมรับและไม่ยอมรับต่างกัน

5. เพศวิถี (sexuality) เป็นเรื่องของชุดคติว่าด้วยความสัมพันธ์ มีตั้งแต่ความสัมพันธ์ ควรเริ่มต้น ดำเนินไป จนถึงความสัมพันธ์ควรจบอย่างไร ในบางสังคมการเริ่มต้นเป็นสิ่งที่เกิดจาก การกำหนดจากครอบครัว แต่ปัจจุบันเป็นเรื่องของความพึงพอใจทางเพศ

6. เพศวิถี (sexuality) เป็นเรื่องของ การนิยามว่าอะไรคือเรื่องของเพศ ความปกติและ ผิดปกติของเพศเป็นอย่างไร

“เพศวิถีเป็นทั้งพื้นที่ของการควบคุม การปิดบัง และอันตราย และพื้นที่ของการค้นหา อารมณ์เสนาหาความพึงพอใจ และเจตจำนงที่นำไปสู่การปฏิบัติการศึกษาเรื่องเพศวิถีโดยกำหนด ความหมายด้านเดียวให้เพศวิถีให้เป็นแต่เพียงเรื่องของเสนาหาอารมณ์ โดยไม่มองให้ทะลุไปถึง กรอบปีตาธิปไตยที่มีผลต่อพฤติกรรมของผู้หญิง หรือมองเพศวิถีจำกัดอยู่แต่เพียงที่ความรุนแรง และการกดขี่ทางเพศ โดยละเอียดที่จะให้ความสำคัญกับประสบการณ์และความปรารถนาทางเพศ ของผู้หญิง ที่ก่อกำเนิดมาจากการตัดสินใจของผู้หญิงเอง ล้วนแต่เป็นวิธีการศึกษาที่ทำให้ผู้หญิง ต้องจ่อมจมอยู่ในบรรยากาศแห่งชีวิตที่เต็มไปด้วยความหวาดกลัวและสิ้นหวังในวิถีแห่งเพศของ ตน”

เพศวิถี (sexuality) ในความหมายที่พื้นฐานที่สุด หมายถึง วิธีปฏิบัติที่เกี่ยวข้องกับความปรารถนา ทางเพศ หรือที่เรียกไว้ในกฎหมายล้านนาเดิมว่า “ตัณหาอาลัย” ในแต่ละระบบสังคมนั้นความ ปรารถนาเรื่องเพศของปัจเจกบุคคลเป็นมากกว่าพฤติกรรมตามธรรมชาติ ว่าใครนอนกับใคร ที่ไหน อย่างไร แต่หมายรวมถึงความปรารถนาที่ดี ที่เหมาะสม การเกี่ยวพาราสี มโนสำนึกเกี่ยวกับนางและ ชายในอุดมคติ ฯลฯ ความปรารถนาทางเพศเป็นเรื่องของการสร้างความหมายทางสังคม เป็นเป้าหมาย ของการควบคุมทางสังคมและการเมือง และเป็นพื้นที่ของการยอมจำนนและการต่อสู้ในระดับปัจเจก ฉะนั้น เพศวิถีจึงเป็นสิ่งที่ซับซ้อน ดังที่แวนซ์ (Vance, 1992) ได้เขียนไว้ “ความหมายที่แท้จริงแล้ว เพศวิถีเป็นสิ่งที่สลับซับซ้อน ประกอบด้วยความหลากหลายของความหมาย อารมณ์ ความรู้สึก การรับรู้ และปฏิสัมพันธ์เชื่อมโยง” สำหรับสตรีนิยมแล้ว เพศวิถีจึงเป็นมากกว่าเรื่องของพฤติกรรมตามธรรมชาติ และสัญชาตญาณของมนุษย์ เพศวิถีสำหรับนักสตรีนิยมเป็นเรื่องของอำนาจ การควบคุม การต่อสู้ ในระดับต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นระดับปัจเจก ครอบครัว ชุมชน สังคม และประเทศ (พริศรา แซ่ก้วย, 2547)

วิทยานิพนธ์เรื่อง “เพศนอกกรอบการแต่งงาน: การต่อรองด้านเพศวิถีของผู้หญิงไทยชนชั้น กลาง” ของ ปลินดา ระมิงค์วงศ์ (2550) ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับ โดยทำการศึกษาว่าเรื่องเพศนอก กรอบการแต่งงานของผู้หญิงไทยชนชั้นกลางสองคนได้สะท้อนรูปแบบเรื่องเพศที่ขอบธรรมของ สังคมหรือไม่อย่างไร และพฤติกรรมทางเพศของพวกเธอที่ดูเหมือนเป็นการขัดแย้งต่อกรอบที่จำกัด เรื่องเพศของผู้หญิงไว้เฉพาะภายใต้การแต่งงานนั้นเป็นการต่อรองกับกรอบดังกล่าวอย่างไร ผล การศึกษาพบว่าเรื่องเพศนอกกรอบการแต่งงานของพวกเธอสะท้อนความเชื่อในเรื่องเพศวิถีของสังคม แบบชายเป็นใหญ่ที่กำหนดให้เรื่องเพศวิถีเป็นเรื่องของการมีเพศสัมพันธ์ระหว่างหญิงชายเท่านั้น และเป็นเรื่องเพศที่ผูกติดกับความรัก ทำให้พวกเธอเกิดความเชื่อว่าการมีเพศสัมพันธ์กับคนรัก เท่านั้นจึงจะนำไปสู่ความสัมพันธ์ที่มั่นคง ถึงแม้ว่าเธอจะมีประสบการณ์ทางเพศมาแล้ว แต่พวกเธอ ก็ยอมรับว่าการแต่งงานคือการรองรับการมีเพศสัมพันธ์ที่ถูกต้อง

แม้ว่าเรื่องเพศของพวกเขาจะไม่ได้เป็นไปตามองค์ประกอบของเรื่องเพศที่ชอบธรรมแต่พวกเขาก็พยายามต่อรองด้วยการแบ่งแยก อาณาบริเวณเรื่องเพศของตนเองออกจากมิติอื่นๆ ของชีวิตทำให้เรื่องเพศไม่ถูกกล่าวถึงและยังปฏิบัติตัวเป็นลูกที่ดีของพ่อแม่ ปลินดาได้สรุปว่าท้ายที่สุดแล้วผู้หญิงก็ให้ความสำคัญกับเรื่องเพศและมองว่าเรื่องเพศเป็นเครื่องมือทำให้ได้มาซึ่งสิ่งที่ผู้หญิงต้องการ การต่อรองของผู้หญิงเกิดจากการผูกติดเรื่องเพศที่ชอบธรรมที่ทำงานกำกับให้ผู้คนในสังคมเชื่อและพยายามปฏิบัติอย่างเคร่งครัด

ในงานศึกษาของทับทิม ข้ามสาม (2548) เรื่อง “ผู้หญิงออกหักในสังคมไทย: ศึกษาเฉพาะกรณีผู้หญิงออกหักประกอบอาชีพพยาบาล อำเภอเมืองเชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่” โดยงานศึกษานี้เป็นความพยายามทำความเข้าใจ ความรัก และ ออกหัก ในแง่มุมของเพศวิถีว่า ความรักเป็นวาทกรรมเชิงอำนาจ ที่ถูกสร้างขึ้นเพื่อใช้ในการควบคุมผู้หญิง โดยความรักเป็นลักษณะที่ละมุนละม่อม มีความน่ากลัว สามารถควบคุมกำกับให้ผู้หญิงปฏิบัติหรือประพฤติตัวตามวาทกรรมความรักที่สังคมปิตาธิปไตยสร้างขึ้น เหมือนไม่มีการบังคับแต่ผู้หญิงพร้อมและเต็มใจที่จะปฏิบัติตาม กรณีศึกษาเป็นพยาบาล 3 คน ที่ทำงานในอำเภอเมืองเชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่ การทำความเข้าใจความรักในฐานะที่เป็นวาทกรรมเชิงอำนาจ จะทำให้เข้าใจว่าความรักในทางกระแสหลักมีคำอธิบายเพื่อนำมาซึ่งข้อสรุปว่าความรักคือกามารมณ์ระหว่างผู้หญิงกับผู้ชาย

ผลการศึกษาพบว่า “ออกหัก” เป็นคำที่ใช้เรียกเมื่อพลาดหวังจากความรักแบบเสน่หา ระหว่างผู้หญิงผู้ชาย “ออกหัก” ที่ค้นพบในงานศึกษานี้คือ การที่สภาวะความสัมพันธ์ไม่ได้ดำเนินไปถึงการแต่งงาน เมื่อผู้หญิงออกหัก ผู้หญิงจะตอบโต้โดยใช้ความรุนแรง และใช้การเจรจา ต่อรอง มายาคติทางสังคมที่เป็นอุปสรรคในขณะออกหักคือ อุดมการณ์ส่วนตัวเดียวเมียเดียว การแต่งงาน และอุดมการณ์ความรัก แนวคิดที่ผู้หญิงใช้ในขณะออกหักคือแนวคิดทางพุทธศาสนา กลุ่มสนับสนุนที่เป็นผู้หญิงมีบทบาทสำคัญที่ทำให้ผู้หญิงก้าวผ่านการออกหักมาได้ และกลับมาให้ความสำคัญกับงานอีกครั้ง

2.4 แนวคิดอัตลักษณ์ (Identity)

อภิญญา เฟื่องฟูสกุล (2548) เสนอว่า ในแวดวงวัฒนธรรมศึกษาพบว่า มโนทัศน์เรื่อง อัตลักษณ์ (identity) ถูกกล่าวถึงควบคู่ไปกับมโนทัศน์เรื่องอำนาจ การนิยามความหมาย หรือการสร้างภาพตัวแทน (representation) ทำให้ความหมายของ identity เปลี่ยนจาก “เอกลักษณ์” ซึ่งหมายถึง “คุณสมบัติของคนหรือสิ่งหนึ่ง ที่ทำให้สิ่งนั้นโดดเด่นขึ้นมาหรือแตกต่างจากสิ่งอื่น” มาสู่คำว่า อัตลักษณ์ ในปัจจุบัน ซึ่งสัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงทางสังคมและวัฒนธรรมที่มีความรวดเร็ว หลากหลายและซับซ้อนมากขึ้น

ทฤษฎีอัตลักษณ์ เริ่มต้นขึ้นในช่วงปี ค.ศ. 1950-1960 โดยนักปรัชญา 3 ท่าน คือ เจ.เจ.ซี. สมาร์ท, ยู.ที. เฟลส และเฮร์เบิร์ต ฟิลท์ (J.J.C. Smart, U.T. Place and Herbert Feigl) ทฤษฎีนี้อาศัยกรอบการคิดในช่วงศตวรรษที่ 17 เป็นต้นมา แต่เน้นไปที่การวิจัยสมัยใหม่ที่มีมองระบบการทำงานของสมอง (Brain function) ซึ่งแบ่งหน้าที่ออกเป็นสองส่วน อีกทั้งเป็นการมองว่าสมองแต่ละส่วนจะทำหน้าที่แตกต่างกันออกไป เช่น สมองส่วนที่ทำให้เกิดความรู้สึกเจ็บปวด เกิดจากสมองส่วนกลาง และจะเกิดปฏิกิริยาโต้ตอบ จากแนวคิดดังกล่าว จึงเกิดประโยคที่ว่า สมองคือจิตใจ (Your mind is your brain) นั่นคือที่มาของแนวคิด เรื่อง อัตลักษณ์ (อภิญญา เฟื่องฟูสกุล, 2543)

อัตลักษณ์เป็นการเชื่อมต่อระหว่างความเป็นปัจเจกกับโครงสร้างสังคม (social aspect) สังคมกำหนดบทบาทหน้าที่และระบบคุณค่าที่ติดตัวมา ในมิตินี้อัตลักษณ์จึงเป็นการใช้สัญลักษณ์ (symbolic aspect) ด้วย เพราะเป็นการแสดงออกซึ่งความสัมพันธ์ต่าง ๆ ดังกล่าวกระทำผ่านสัญลักษณ์หลากหลายแบบ ในอีกด้านหนึ่งอัตลักษณ์ก็เกี่ยวข้องกับมิติ “ภายใน” ของความเป็นตัวเราอย่างมากทั้งในด้านอารมณ์ ความรู้สึกนึกคิด เพราะมนุษย์ให้ความหมายหรือเปลี่ยนแปลงความหมาย เกี่ยวกับตนเองในส่วนที่สัมพันธ์กับโลก identity และ subject จึงซ้อนทับกันอยู่ จึงมีการแบ่งอัตลักษณ์ออกเป็น 2 ระดับ คือ อัตลักษณ์บุคคล (personnel identity) และอัตลักษณ์ทางสังคม (social identity)

การก่อรูปและการปรากฏตัวของ อัตลักษณ์ มีเนื้อหาจากจิตสำนึกส่วนตัวและจิตสำนึกร่วมในระดับสังคม ที่เกิดจากการนิยามตัวเองว่า ตัวเองคือใคร มีความเป็นมาอย่างไร แตกต่างจากคนอื่น กลุ่มอื่น และสังคมอื่นอย่างไร และใช้อะไรเป็นเครื่องหมายในการแสดงออกซึ่งอัตลักษณ์ดังกล่าว โดยสามารถแสดงผ่านสื่อ สัญลักษณ์ต่าง ๆ ที่มีอิทธิพลครอบงำภายในสังคมนั้น ๆ เช่น ภาษา ศาสนา เครื่องแต่งกาย และการบริโภค ทำให้อัตลักษณ์กลายเป็นสิ่งที่แปรเปลี่ยนไปตามบริบทอย่างไม่รู้จบ และเป็นคุณสมบัติที่สร้างขึ้นตามสถานการณ์เฉพาะหน้า (พัฒนา กิตติอาษา, 2546)

อัตลักษณ์ถูกสร้างและถูกก่อตัวขึ้นมาโดยผ่านการปฏิสัมพันธ์ระหว่างบุคคล ซึ่งในบุคคลหนึ่ง ๆ ก็จะมีอัตลักษณ์ที่หลากหลาย และเมื่อบุคคลนั้นยอมรับในอัตลักษณ์ใดอัตลักษณ์หนึ่งในขณะเวลานั้น หมายถึงบุคคลนั้นได้ทำการกำหนดตำแหน่งของตนเองและกำหนดตำแหน่งในทางสังคม กระบวนการที่เกิดขึ้นนี้ทำให้เกิดความแตกต่างและความหลากหลายหลายในการสร้างอัตลักษณ์ โดยที่ตัวเราก็มมีส่วนร่วมในการก่อตัวของอัตลักษณ์ของตัวเองด้วยเช่นกัน

พัฒนา กิตติอาษา (2546) เสนอว่า การนิยาม การสร้างและการผลิตซ้ำของอัตลักษณ์ อาจทำได้ 2 วิธีได้แก่

1. การนิยามอัตลักษณ์ในทางบวก (positive identification) เป็นการนิยามอัตลักษณ์ หรือให้ความหมายเกี่ยวกับประวัติศาสตร์ ชาติพันธุ์ และสังคมวัฒนธรรมของตนเองหรือคนภายในสังคม โดยเฉพาะปัญญาชน สื่อมวลชนและหน่วยงานรัฐ

2. การนิยามอัตลักษณ์ในทางลบ (negative identification) เป็นการนิยามหรือเป็นการสร้างอัตลักษณ์ โดยคนอื่นหรือกลุ่มอื่น ซึ่งเป็นคนภายนอกชุมชน ทั้งที่เป็นศัตรูและพันธมิตร อัตลักษณ์ในแง่นี้ เป็นการพิจารณาจากมุมมองคนภายนอก อัตลักษณ์ในแง่นี้เป็นการพิจารณาจากมุมมองคนภายนอก อัตลักษณ์ที่ได้มาจึงออกมาในแง่ลบเป็นส่วนใหญ่

ดังนั้น กระบวนการในการสร้างอัตลักษณ์ (process of identity construction) จึงเป็นความพยายามของผู้คนในสังคมที่ต้องการจะแสวงหาพื้นที่ทางสังคมและการแสดงออกทางวัฒนธรรมเพื่อเรียกร้องสิทธิในการดำรงอยู่อย่างแตกต่างและอย่างมีความเสมอภาคกับกลุ่มคนอื่น ๆ อัตลักษณ์ไม่ว่าจะเป็นอัตลักษณ์ของปัจเจกบุคคล อัตลักษณ์ทางเพศ หรือชาติพันธุ์ มิได้หมายถึงคุณสมบัติแก่นแกนอะไรบางอย่างที่หยุดนิ่งตายตัวหรือถูกกำหนดมาตั้งแต่ดั้งเดิมโดยธรรมชาติ แต่กลับหมายถึงกระบวนการปฏิบัติการในการสร้างและต่อรองนิยามความหมาย และการเปิดพื้นที่ทางสังคมระหว่างกลุ่มต่าง ๆ ความหมายของอัตลักษณ์จึงถูกกำหนดนิยามโดยสังคมวัฒนธรรม และสามารถเปลี่ยนแปลงได้ตามบริบท (อานันท์ กาญจนพันธ์, 2548)

ปริตดา เฉลิมเผ่า กอนันต์กุล (2545) ได้ให้คำอธิบายความเกี่ยวเนื่องและจุดเน้นที่ต่างกันของอัตลักษณ์และตัวตน โดยได้ใช้คำว่าอัตลักษณ์แทน Identity และคำว่า ตัวตนหรือสำนึกเกี่ยวกับความมีตัวตนครอบคลุมหลายคำ ได้แก่ self, subjectivity, identification คำทั้งหมดนี้เกี่ยวข้องกับสำนึกเกี่ยวกับตนเอง การนิยามตนเอง หรือการตอบคำถามว่า เราคือใคร จุดเน้นที่แตกต่างกันระหว่าง อัตลักษณ์และตัวตนคือ อัตลักษณ์ หรือ identity อ้างอิงอยู่กับการจำแนกกลุ่มคนด้วยป้ายทางสังคมวัฒนธรรม เช่น คนไทย (อัตลักษณ์ทางเชื้อชาติ) ชาย หญิง (อัตลักษณ์ทางเพศ) คนชั้นกลาง ชาวบ้าน (อัตลักษณ์ทางชนชั้น) ป้ายเหล่านี้มิได้เป็นเพียงความคิดหรือคำที่ประดิษฐ์ขึ้นอย่างเดียว แต่มีกลไกทางปฏิบัติการของการสร้างความหมายที่จะทำให้เกิดความสำนึกขึ้นภายในบุคคล

ว่า เขาเป็นส่วนหนึ่งของชุมชนที่มีลักษณะร่วมบางอย่าง เช่น มีลักษณะทางกายภาพเหมือนกัน มีประวัติศาสตร์หรือความทรงจำร่วมกัน หรือมีเป้าหมายเดียวกัน

ส่วนคำว่า “ตัวตน” หรือ “สำนึกเกี่ยวกับความมีตัวตน” เน้นการดำรงอยู่ของเราในฐานะที่เป็นบุคคล (person) ประธานหรือผู้กระทำ (subject, agent) อันเป็นที่ตั้งของการรับรู้ทางปัญญา และอารมณ์และเป็นผู้ก่อให้เกิดการกระทำต่าง ๆ นอกจากนี้แล้วอัตลักษณ์และตัวตนยังมีความเกี่ยวข้องกันมากขึ้นในกระแสความคิดร่วมสมัย อัตลักษณ์มีการเปลี่ยนแปลงตามสถานที่ เวลา และปรับตัวไปตามสถานการณ์ต่าง ๆ ซึ่งทำให้เห็นว่าอัตลักษณ์และตัวตนก็คือการมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างคนกับกลุ่ม หรือระหว่างกลุ่มกับคนนั่นเอง

ในงานศึกษาเรื่อง การนำเสนอความเป็นตัวตนของผู้หญิงบาร์เบียร์ ของโสภิตา วิจารณ์เทวัญ (2546) พบว่าผู้หญิงที่ทำงานบาร์เบียร์มีการนำเสนอตัวตนในลักษณะที่แตกต่างกัน ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับสถานการณ์ในแต่ละวัน และประสบการณ์ของแต่ละคนคือ เป็นทั้งผู้รองรับอารมณ์ที่ต้องปฏิบัติต่อลูกค้าเหมือนกันหมด คือเอาอกเอาใจและให้บริการทางเพศ แต่พอมีประสบการณ์ในการทำงานมากขึ้น พวกเธอก็เริ่มที่จะแยกแยะประเภทของลูกค้า เช่น ลูกค้าชาจร และลูกค้าขาประจำ รวมถึงรูปแบบในการบริการลูกค้า เช่น ค้างคิน ไปเที่ยวต่างจังหวัด ซึ่งความสัมพันธ์ในรูปแบบดังกล่าวจะนำไปสู่การเป็นแฟนหรือภรรยาในที่สุด นอกจากนั้นประสบการณ์ในการทำงานที่มากขึ้นทำให้ผู้หญิงเรียนรู้ที่จะไม่ผูกมัดอารมณ์ความรู้สึกกับคนใดคนหนึ่ง แต่กลับมองแต่ละคนที่ผ่านเข้ามาว่าเป็นแหล่งรายได้ของตน อีกทั้งผู้หญิงยังใช้ทักษะในการทำงานสร้างโอกาสเลือก ต่อรอง ตัดสินใจและยอมรับในบทบาทและความเป็นตัวตนของผู้หญิงบาร์เบียร์ที่มีความหลากหลายตามสถานการณ์ รวมทั้งยังตีความคุณค่าความเป็นผู้หญิงที่หลากหลายและซับซ้อนมากยิ่งขึ้น

นอกจากนั้นแล้วโสภิตา ยังได้เสนอประเด็นเกี่ยวกับการต่อสู้กับการนิยามความเป็นผู้หญิงที่สังคมไทยมักจะตัดสินความดีความเลวของผู้หญิงจากการนิยามความสัมพันธ์ของผู้หญิงภายใต้บริบทของครอบครัวที่ผู้หญิงตีความถึง ผู้หญิงที่มีความซื่อสัตย์ต่อครอบครัว เป็นลูกสาวที่มีความรับผิดชอบ เป็นเมียที่ซื่อสัตย์ ซึ่งทั้งหมดล้วนแต่เป็นการกำหนดโดยสังคมที่ผู้ชายเป็นใหญ่ ให้เธอต้องปฏิบัติ ส่วนผู้หญิงเลวคือคนที่ปฏิบัติในลักษณะตรงกันข้าม โดยมองผู้หญิงที่เข้ามาทำงานที่บาร์เบียร์ว่า ในฉากมายาที่พวกเธอทำงานอยู่นั้นแต่ละคนต้องรับผิดชอบหรือแสดงตนในฐานะของการเป็นผู้ให้บริการในรูปแบบต่าง ๆ ตั้งแต่การเป็นเพื่อนคุย เล่นเกมส์ ไปจนถึงการให้บริการทางเพศ แต่ในชีวิตจริงแล้วผู้หญิงแต่ละคนเหล่านั้นต้องรับผิดชอบต่อตนเองในหลายสถานะอันได้แก่ ความเป็นแม่ ความเป็นเมียและความเป็นลูกสาวรวมทั้งภาระทางวัฒนธรรมที่ผู้หญิงต้องเป็นผู้รับผิดชอบทางเศรษฐกิจของครอบครัว

ข้อค้นพบที่สำคัญของงานศึกษาชิ้นนี้ ได้แก่ ในสถานการณ์ที่สังคมมองว่า การที่ผู้หญิงถูกลดทอนความเป็นมนุษย์ด้วยการมาขายเนื้อตัวและร่างกายนั้น ผู้หญิงได้สร้าง “ความเป็นตัวตนใหม่” ในการทำงานและในขณะเดียวกันก็ยังสามารถรักษา “ตัวตน” ด้านอื่น ๆ โดยเลือกที่จะให้คุณค่ากับความเป็นผู้หญิงในด้านอื่น ๆ อีกทั้งยังนิยามความหมายของการเป็นผู้หญิงก็ไม่ได้มีลักษณะตายตัวตามวาทกรรมหลักแต่เป็นการสร้างตัวตนที่หลากหลายและผูกโยงกับบทบาทอื่น ๆ ของความเป็นผู้หญิงภายใต้กระบวนการให้ความหมายที่ไม่เคยหยุดนิ่ง

ในงานศึกษาเรื่อง การวิเคราะห์พัฒนาการทางอัตลักษณ์นวนิยายไทยบนอินเทอร์เน็ต ของ อารดา ปรีชาปัญญา (2553ก) ได้ทำการศึกษาอัตลักษณ์ของการเปลี่ยนแปลงทางสังคม การสื่อสารที่มีปัจจัยและผลกระทบต่อการนำเสนอนวนิยาย มุมมองของผู้ประพันธ์ที่ได้รับอิทธิพลจากอินเทอร์เน็ต เปรียบเทียบอัตลักษณ์นวนิยายระหว่างยุคสื่อสิ่งพิมพ์กับอินเทอร์เน็ต ประวัติความเป็นมา บริบท การเปลี่ยนแปลงทางลักษณะ โครงสร้าง การนำเสนอของนวนิยายไทยบนอินเทอร์เน็ต และศึกษาแนวทางที่หลากหลายในการใช้เทคโนโลยีเป็นเครื่องมือในการสื่อนวนิยาย การเปลี่ยนแปลงทางอัตลักษณ์ ที่มีผลต่อพฤติกรรมผู้ประพันธ์กับผู้อ่าน โดยการเก็บข้อมูลเชิงคุณภาพและปริมาณ จากเอกสารอ้างอิงทางวรรณกรรม เว็บไซต์นวนิยายไทยอินเทอร์เน็ต ตลอดจนผู้เกี่ยวข้อง อาทิเช่น นักเขียน นักอ่าน นักวิจารณ์ บรรณาธิการสำนักพิมพ์ เว็บไซต์มาสเตอร์

ผลการศึกษาพบว่า เมื่ออินเทอร์เน็ตเข้ามามีบทบาทเข้าถึงกลุ่มคนได้เกือบทุกคนขึ้นความสามารถในการเก็บและเผยแพร่ข้อมูลจากผู้เขียนคนเดียวไปยังผู้อ่านจำนวน อินเทอร์เน็ตมีส่วนในการเปิดโอกาสให้ใครอยากเขียนเรื่องใดก็ได้ เป็นยุคแห่งความสมหวังทางเสรีภาพ เป็นสังคมที่มีความหลากหลาย ไม่มีเส้นแบ่งแยกของสูงค่าและต่ำด้อย แสดงให้เห็นได้ว่าอัตลักษณ์ของนวนิยายไทยมีเนื้อหาด้านความหลากหลายมากขึ้น มีการประสมของความหลากหลายทางวัฒนธรรม ทั้งของไทยและต่างชาติแบบลูกผสมความหลากหลายประเภท เป็นการสร้างจินตนาการให้สัมพันธ์กับโลกแห่งความเป็นจริงมากยิ่งขึ้น ส่วนนักเขียนนวนิยายในยุคอินเทอร์เน็ต มีลักษณะที่ต่างจากนักเขียนในยุคเก่า นั่นคือ การมีความคิดสร้างสรรค์ในเชิงทัศนศิลป์ มีทดลองการเขียนรูปแบบใหม่ๆ สร้างเอกลักษณ์ของตนเอง และขายในเชิงพาณิชย์ได้ มีการเรียนรู้ด้วยตนเองถึงวิธีการที่จะดึงดูดความสนใจจากผู้อ่าน โดยอาจเรียนรู้จากกระแสสังคมหรือคำแนะนำของผู้อ่าน เช่น การเขียนในสิ่งที่สังคมหรือตลาดกำลังสนใจ การสร้างภาษานวนิยายแบบใหม่

นอกจากนั้นแล้ว นวนิยายอินเทอร์เน็ตไม่ได้เกิดจากนักเขียนเพียงฝ่ายเดียว แต่มีนักอ่านรวมถึงกระแสสังคมมีส่วนในการสร้างสรรค์นวนิยาย โดยมีอินเทอร์เน็ตเป็นฝ่ายเชื่อมโยงให้ผู้ที่เกี่ยวข้องมาเจอกัน คนอ่านมีสิทธิการวิพากษ์วิจารณ์กันมากขึ้น และมีพลังหรือผลกระทบต่อผู้เขียนมากขึ้นด้วย นักเขียนยุคอินเทอร์เน็ตจะอยู่ไม่ได้เลย หากขาดความคิดเห็นของผู้อ่าน ก็เสมือนว่า

ผลงานนั้นไม่ได้ถูกอ่าน จึงทำให้อัตตาของนักเขียนลดลงและจะทำให้ให้นักเขียนต้องพัฒนาตัวเองมากยิ่งขึ้น ถือเป็นการนำไปสู่การเติบโตพัฒนานวนิยายไทยในอนาคต พลังของอินเทอร์เน็ต ที่สามารถเข้าถึงทุกคนได้ มีผลส่งเสริมในทำให้นักเขียนผลิตงานกันมากขึ้น ทำให้เกิดนักเขียนมากขึ้น โดยกระบวนการเรียนรู้ด้วยตนเองด้วยการรับรู้และเกิดประสบการณ์จากการเสพข่าวสารจากอินเทอร์เน็ต ช่วยสนับสนุนให้ผู้คนมีการการอ่านและเขียนมากยิ่งขึ้น แต่อัตลักษณ์ของนวนิยายไทยในปัจจุบันมีกลิ่นอายของวัฒนธรรมจากต่างประเทศมาก จนอาจกลายเป็นปัญหาวัฒนธรรมถูกกลืนชาติไทยไป เป็นเรื่องที่ต้องใช้เวลาและประสบการณ์ ที่ต้องเริ่มต้นจากการลอกเลียนแบบต้นฉบับเสียก่อน เมื่อมีความชำนาญการกับวิสัยทัศน์ที่กว้างไกลแล้ว จึงจะสร้างความเป็นอัตลักษณ์ของตนเองได้ต่อไปในอนาคต

2.5 แนวคิดเรื่องภาพตัวแทน

ฮอลล์ (Hall, 1997, อ้างถึงใน จารุภา พานิชักดิ์, 2549) ได้อธิบายมโนทัศน์ภาพตัวแทน โดยเริ่มต้นด้วยการอธิบายมโนทัศน์เรื่องภาษาเพื่อจะบอกว่าภาษาก็เป็นระบบเชิงภาพตัวแทนหนึ่งเช่นกัน ฮอลล์ กล่าวว่า ภาษาเป็นสื่อหนึ่งที่ซึ่งความคิด และความรู้สึกถูกนำเสนอตัวแทนในวัฒนธรรม ดังนั้นภาพตัวแทนผ่านภาษาจึงเป็นศูนย์กลางของกระบวนการที่ความหมายถูกสร้างขึ้น ประเด็นสำคัญของภาพตัวแทนจะอยู่ที่การผลิตและการหมุนเวียนของความหมายโดยผ่านภาษา และภาพลักษณ์ (visual images)

กล่าวได้ว่าภาพตัวแทนจะทำงานอยู่ภายในวงจรวัฒนธรรม (the circuit of culture) โดยภาพตัวแทนที่เป็นกระบวนการเชิงสัญลักษณ์ที่ประกอบด้วยภาษาและภาพอัตลักษณ์ดังที่กล่าวไว้ข้างต้นจะสร้างความหมายบางประการเกี่ยวกับภาพตัวแทนที่ถูกนำเสนอ สิ่งที่ดีมากับความหมายของภาพตัวแทนคือสิ่งที่เรียกว่าอัตลักษณ์ (identity) อันเป็นความหมายเกี่ยวกับความเป็นตัวตนเมื่อสังคมบริโภคหรือรับรู้ภาพตัวแทนความหมายที่ดีอยู่เกี่ยวกับภาพตัวแทนนั้นก็จะควบคุมและตีกรอบแนวทางการประพฤติปฏิบัติทางสังคม

ประเด็นที่น่าสนใจเกี่ยวกับวงจรวัฒนธรรมข้างต้น คือ คำว่าวัฒนธรรมในทัศนะของ ฮอลล์ นั้นหมายถึง คุณค่าที่มีร่วมกันของคนในสังคม นัยยะที่น่าสนใจต่อไป คือ ในวัฒนธรรมหนึ่ง อาจมีคุณค่าที่มีอยู่ร่วมกันหลากหลาย หรือไม่ได้ตรงกันก็เป็นได้ เพราะในหนึ่งวัฒนธรรมก็ย่อมกระกรอบด้วยกลุ่มที่หลากหลายซ้อนทับกัน ตัวอย่างที่เห็นได้ชัดในกรณีนี้คือ กรณีของความบริสุทธิ์หรือพรหมจรรย์ของผู้หญิงและผู้ชายในสังคมไทย อุดมการณ์พรหมจารีแน่นอนว่าเป็นสิ่งที่มีอยู่ร่วมกันในวัฒนธรรมไทย แต่กระบวนการให้ความหมายกับมโนทัศน์ “พรหมจารี” ระหว่างกลุ่มผู้ชายและ

ผู้หญิงแตกต่างกัน ซึ่งประเด็นนี้อาจมองได้ในสองระดับสองมิติ คือ มิติของการให้ความสำคัญ (เกี่ยวข้องกับทัศนคติ ความคิด) และมิติของการปฏิบัติหมายถึงการชำระพรหมจารีเมื่อมองในมิติของการให้ความสำคัญ ดังที่กล่าวไว้แล้วว่าอุดมการณ์พรหมจารีเป็นอุดมการณ์ที่มีร่วมกัน ดังนั้นทั้งสองกลุ่มให้ความสำคัญกับมโนทัศน์เรื่องพรหมจารีเหมือนกัน แต่ต่างกันตรงที่ความสำคัญของพรหมจารีสำหรับผู้ชายนั้นปรากฏออกมาในรูปของการให้ความสำคัญต่อ “พรหมจารีของผู้หญิง” ไม่ได้ให้ความสำคัญกับพรหมจารีของตัวเอง ซึ่งตรงนี้ก็ไปสอดคล้องกับการปฏิบัติตนในการชำระหรือไม่ชำระพรหมจารีของผู้ชาย สำหรับผู้หญิงอุดมการณ์พรหมจารีเป็นสิ่งที่ถูกปลูกฝังให้ยึดมั่นกับอุดมการณ์ความเป็นหญิงที่ดี หมายถึง ถ้าเป็นหญิงที่ดีต้องรักษาพรหมจารีนั้นไว้ก่อนแต่งงาน เพื่อให้แก่ชายที่ตนแต่งงานด้วย หากล้ำเส้นหรือสูญเสียพรหมจารีก่อนแต่งงานก็จะถูกนิยามหรือถูกผลักออกนอกกรอบความเป็นหญิงที่ดีที่น่าปรารถนา ดังนั้น น้ำหนักของการให้ความสำคัญของผู้หญิงนั้นจึงได้รับอิทธิพลจากทั้งสังคมโดยรวม และจากกลุ่มผู้ชายไปในเวลาเดียวกัน หรือเรียกว่าแยกกันไม่ออก กล่าวคือ อุดมการณ์พรหมจารีที่ผู้ชายเพิ่มให้นั้น ถูกผนวกเข้ากับอุดมการณ์ทางสังคม การชำระพรหมจารีจึงปรากฏชัดเจนเฉพาะในหมู่ผู้หญิงเท่านั้น

จากกรณีอุดมการณ์พรหมจารีข้างต้นเป็นตัวอย่างที่ยืนยันถึงนัยยะสำคัญประการหนึ่งว่า ความหมายคือสิ่งที่ถูกสร้างขึ้น เมื่อเป็นการประกอบสร้างก็ต้องตั้งคำถามต่อไปว่า เป็นการสร้างโดยใคร? และคนที่สร้างขึ้นนั้นเป็นคนประเภทไหน อย่างไร อยู่ในบริบทของกลุ่มใด วัฒนธรรมใด ซึ่งประเด็นนี้สอดคล้องกับมโนทัศน์เรื่องภาพตัวแทนในแง่มุมที่ว่าภาพตัวแทนเป็นกระบวนการสร้างความหมาย เป็นปฏิบัติการเชิงสัญลักษณ์ที่ให้ความหมายหรือการแสดงออกความคิดการเป็นเจ้าของต่อกลุ่มวัฒนธรรม หรือเป็นการ identification ตัวเองเข้ากับชุมชน

ดังที่กล่าวไว้ตอนต้นว่านัยยะของภาพตัวแทนที่สำคัญคือ การทำหน้าที่เสมือนตัวควบคุมทางสังคมในมิติที่ทำการควบคุม ติกรอบ และกำหนดรูปแบบความสัมพันธ์ของคนในสังคม ซึ่งอลิซาเบธ เฟรเซอร์ ได้สรุปตัวแบบในการอธิบายความสัมพันธ์ระหว่างอุดมการณ์เบื้องหลังและการให้ความหมายภาพตัวแทน แต่ก็ยังเป็นตัวแบบที่เป็นในทิศทางเดียว

สำหรับกระบวนการที่จะสร้างภาพตัวแทน ฮอลล์ชี้ให้เห็นว่าการสร้างภาพตัวแทนจะเกี่ยวข้องกับการสร้างภาพเหมารวม (stereotype) โดยฮอลล์กล่าวว่า ภาพเหมารวมจะลดทอนคนลงไปเป็นคนที่มีคุณสมบัติเชิงสาระดัดไม่ถ้อย่าง ซึ่งวิธีการในการลดทอนคือ ประการแรก การทำให้คุณสมบัติเหล่านั้นสุดขั้วเกินจริง เพื่อให้เข้าใจง่าย ประการที่สอง คือ ทำการแบ่งแยกความแตกต่างแบบคู่ตรงข้าม เช่น เป็นการแบ่งสิ่งที่ป็นธรรมดาและยอมรับได้ออกจากสิ่งที่ผิดปกติและสิ่งที่ยอมรับไม่ได้ ตรงนี้เองที่ทำให้คนตระหนักถึงขอบเขตที่คายตัวระหว่างคู่ตรงข้ามและทำการเบียดขับสิ่งที่แตกต่างออกไป ประการที่สามคือ คู่ตรงข้ามที่ถูกสร้างขึ้นมานั้นมีการให้ค่าที่ไม่เท่ากัน

หลักการสามประการนี้เห็นได้ชัดเจนเช่นกัน อุดมการณ์ชั่วตรงข้ามระหว่างความเป็นชายและความ เป็นหญิง โดยสังคมมักให้ระดับคุณค่าของคุณสมบัติความเป็นชายสูงมากกว่าความเป็นหญิง เช่น การกำหนดว่าเพศชายคือเพศที่เต็มไปด้วยความมีเหตุผล มีความแข็งแกร่ง มีฐานะเชิงรุก ในขณะที่ ผู้หญิงจะถูกให้ความหมายว่าเป็นเพศที่เต็มไปด้วยอารมณ์ อ่อนไหว อ่อนแอ มีฐานะเป็นผู้รับ

ดังนั้น ภาพตัวแทนจึงมีนัยยะของการเป็นพื้นที่ทางการเมือง ซึ่งคำว่าการเมืองในที่นี้ไม่ได้ หมายถึงการเมืองเชิงสถาบัน แต่เป็นการเมืองของความสัมพันธ์ที่ไม่เท่าเทียม และให้ฐานะสิ่งหนึ่ง เหนือกว่าอีกสิ่งหนึ่งดังที่กล่าวไว้ข้างต้น อีกทศนะหนึ่งที่อธิบายความเป็นการเมืองของภาพตัวแทน คือ ทศนะของ โรแลนด์ บาร์ธส์ ที่ชี้ให้เห็นว่า กระบวนการสำคัญอีกอย่างหนึ่งของการสร้างภาพ ตัวแทน คือการดึงสิ่งหนึ่งออกจากบริบทที่เป็นอยู่ และใส่บริบทใหม่กับความหมายใหม่เข้าไป การ เลื่อนไหลไปมาดังกล่าวแสดงถึงอำนาจในการยึดครองพื้นที่ในการสร้างความหมาย เช่นการนิยาม ความหมาย

ดังที่ได้กล่าวไว้ข้างต้นว่า ภาพตัวแทนเป็นกลไกในการชี้ให้เห็นความแตกต่างระหว่าง ความเป็นเขา ความเป็นเรา แสดงถึงนัยยะของการรวมเข้ามา และการเบียดขับ ไว้ในกระบวนการ เดียวกัน การผลิตซ้ำภาพตัวแทนจึงเป็นเสมือนการผลิตซ้ำ ความต่าง ระหว่างความเป็นอื่น และ ความเหมือน เมื่อภาพตัวแทนถูกทำให้ปรากฏออกมาก็ต้องส่งผลในเชิงการรับรู้ต่อทั้งผู้ที่ดูหรือรับรู้ ภาพตัวแทนกับผู้ที่ถูกดูหรือผู้ที่ถูกนำเสนอภาพตัวแทนนั้น โดยความสัมพันธ์ระหว่างความจริงและ ภาพตัวแทนระหว่างผู้ดูและผู้ถูกดูนี้เป็นรูปแบบของความสัมพันธ์ระหว่าง ตนเอง และ คนอื่น

ภาพตัวแทนจึงมีความเกี่ยวข้องอย่างมากกับมโนทัศน์เรื่องอัตลักษณ์และความรู้ สำหรับฮอลล์แล้ว อัตลักษณ์ก็คือภาพตัวแทนที่ถูกนิยามโดยการแสดงให้เห็นความแตกต่าง ภาพ ตัวแทนจึงถูกใช้ในการให้ความหมาย “ตัวตน” “ตัวฉัน” ว่าเป็นใครและอย่างไร และใน ขณะเดียวกันก็อธิบายว่า “คนอื่น” เป็นอย่างไร ภาพตัวแทนจึงเป็นเหมือนกับ “กลไก” ที่ทำให้เรา สามารถแบ่งแยกเขา แบ่งแยกเราได้อย่างชัดเจน และการที่จะนิยามความแตกต่างนี้ก็ต้องกระทำ ภายใต้อำนาจวาทกรรมที่สัมพันธ์กับสังคม วัฒนธรรม และการเมือง หมายความว่า ภาพตัวแทนจะ มีความหมายต่อคนใดคนหนึ่ง หรือกลุ่มใดกลุ่มหนึ่งก็ต่อเมื่อความหมายของภาพตัวแทนนั้น สอดคล้องกับอุดมการณ์ ความเชื่อ บรรทัดฐาน และคุณค่าที่ดำรงอยู่แล้วในสังคมและวัฒนธรรม นั้น

ดังในงานศึกษาของ พนิดา หันสวาสดี (2544) เรื่อง “ผู้หญิงในภาพยนตร์: กระบวนการ ผลิตซ้ำภาพลักษณ์ของผู้หญิงในสังคมไทย” ได้มีสมมติฐานเบื้องต้นว่า ภาพยนตร์มีการผลิตซ้ำ ภาพลักษณ์ของผู้หญิงในสังคมไทยอย่างต่อเนื่อง โดยนำเสนอลักษณะ สถานภาพ และบทบาทของ ตัวละครหญิงในภาพยนตร์ในลักษณะเดียวกับผู้หญิงในรูปแบบอุดมคติของสังคมไทย

จากการศึกษาภาพยนตร์กรณีศึกษาที่ออกฉายในโรงภาพยนตร์ชั้นหนึ่งตลอดปี พ.ศ. 2542 จำนวน 9 เรื่อง อันได้แก่ภาพยนตร์เรื่อง “สวัสดิ์บ้านนอก” “ล่ำระเบิดเมือง” “กำแพง” “แตกสี่ รักโลก โกรธ เลว” “นางนาก” “ดอกไม้ในทางปิ่น” “โคลนนิ่ง คนถือปืนคน” “เรื่องตลก 69” และ “คนจร” ฯลฯ พบว่า ภาพยนตร์ทุกเรื่องมีการนำเสนอภาพภาพลักษณ์ของผู้หญิงในลักษณะเดียวกัน คือ เป็นภาพลักษณ์ของผู้หญิงไทยในรูปแบบอุดมคติทั้งสิ้น พินิจได้สำรวจรูปแบบของผู้หญิงในอุดมคติของสังคมไทยว่ามีอยู่ 2 รูปแบบคือ “ความเป็นหญิงที่สังคมคาดหวัง” ได้แก่ ผู้หญิงที่มีความอ่อนโยน ใจดี มีเมตตา เรียบร้อย มีความกตัญญู ซื่อสัตย์ อ่อนแอ จู้จี้ ขี้บ่น เอาแต่ใจตัวเอง ใช้อารมณ์มากกว่าเหตุผล ชอบสอดรู้เรื่องของคนอื่น เป็นต้น และ “ผู้หญิงที่ดีในอุดมคติ” คือ ผู้หญิงที่เป็นกุลสตรี ประพฤติตนในกรอบบรรทัดฐานของสังคมและศีลธรรม โดยเฉพาะความประพฤติทางเพศ เคารพและเชื่อฟังพ่อแม่ เชื่อฟังและให้เกียรติสามีซึ่งเป็นผู้ปกป้องคุ้มครองตน ให้สามีเป็นผู้นำ และประพฤติตนเป็นช้างเท้าหลังที่ดี มีหน้าที่หลักคือ รับผิดชอบงานในบ้าน การกินอยู่ของครอบครัว และอบรมเลี้ยงดูลูก แม้ว่าในภาพยนตร์บางเรื่องผู้สร้างจะสร้างตัวละครเอกหญิงให้มีลักษณะเบี่ยงเบนจากภาพลักษณ์ของผู้หญิงที่ดีในอุดมคติแต่ตัวละครหญิงเหล่านั้นก็มักจะถูกลงโทษจากสังคมในลักษณะต่าง ๆ ที่แตกต่างกันออกไป

กล่าวได้ว่าภาพยนตร์ไทยใน พ.ศ. 2542 ทั้ง 9 เรื่องนี้ มีการผลิตซ้ำภาพลักษณ์ของผู้หญิงในรูปแบบอุดมคติ ซึ่งกระบวนการดังกล่าวเกิดขึ้นจากการที่ความคิดหลักเกี่ยวกับผู้หญิงที่ส่งจากชนชั้นสูงผ่านทางสื่อต่าง ๆ ทั้งที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการสามารถครอบงำและเป็นอุดมการณ์หลักเกี่ยวกับความเป็นผู้หญิงในสังคมไทยได้ ต่อมาผู้สร้างภาพยนตร์ทั้งในฐานะสมาชิกหนึ่งของสังคมและความเป็นชายได้รับเอาภาพลักษณ์ของผู้หญิงในรูปแบบอุดมคตินี้มาใช้สร้างผู้หญิงในภาพยนตร์ให้แก่ผู้ชมภาพยนตร์ทั้งหลายและด้วยความที่ผู้หญิงในภาพยนตร์ไทยนั้นได้ผ่านกระบวนการสร้างปทัสถานของการยอมรับความเหมือน (norm of conformity) โดยมีการชี้ขาดความปกติ (normalizing judgement) เป็นเครื่องมือบนฐานความคิดที่ว่าหากสิ่งใดไม่ปกติก็จะต้องถูกทำให้ปกติ ดังนั้นผู้ชมภาพยนตร์โดยเฉพาะผู้หญิงจึงยอมรับภาพลักษณ์ของผู้หญิงในภาพยนตร์นั้น ซึ่งกระบวนการทั้งหมดนี้เป็นปัจจัยหนึ่งที่ส่งผลให้ภาพลักษณ์ของผู้หญิงในรูปแบบอุดมคดียังคงเป็นความคิดหลักเกี่ยวกับความเป็นหญิงของสังคมไทยและเกิดการผลิตซ้ำภาพลักษณ์ดังกล่าวอย่างต่อเนื่อง

ส่วนงานศึกษาของเสนาะ เจริญพร (2546) ซึ่งได้ทำการศึกษาเรื่องภาพเสนอผู้หญิงในวรรณกรรมไทยช่วงทศวรรษ 2530: วิเคราะห์ความโยงใยกับประเด็นทางสังคม โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาภาพนำเสนอผู้หญิงในวรรณกรรมไทยในช่วงทศวรรษ 2530 ว่าสื่อนี้ยะอะไรบ้าง เกี่ยวโยงอย่างไรกับประเด็นทางสังคมอื่น ๆ ได้แก่ ครอบครัว ชนชั้น หน้าที่การงาน พื้นที่นักเลง การเมืองสาธารณะชาติพันธุ์ ร่างกายและเพศวิถี อีกทั้งกระแสความก้าวหน้าของผู้หญิงที่ปรากฏนี้มีข้อจำกัด และข้อ

ขัดแย้งในตนเองอย่างไร และการเสนอภาพดังกล่าวเชื่อมโยงกับวาทกรรมและปฏิบัติการทางสังคมอื่น ๆ อย่างไร

ในการศึกษาครั้งนี้ มิได้มองว่าวรรณกรรมคือ “ภาพสะท้อน” ของสังคมอย่างซื่อสัตย์และเที่ยงตรงตามหลักการของแนวปฏิฐานนิยม แต่จะพิจารณาผู้หญิงที่ปรากฏในวรรณกรรมด้วย มโนทัศน์ “ภาพนำเสนอ” เพราะมโนทัศน์ดังกล่าวมาจากหลักการที่คำนึงถึงกระบวนการประกอบสร้างทางสุนทรียะซึ่งเต็มไปด้วยขั้นตอนของการ “คัดเลือก” “ตัดทิ้ง” “จับแน่น” องค์ประกอบต่างๆ ที่ไหลเวียนอยู่ในสังคมให้มาหลอมรวมในเรื่องเล่าเหล่านี้ การจะเข้าใจตัวบทวรรณกรรมและบริบททางสังคมอย่างแท้จริง จึงจำเป็นต้องระดมเอาวิธีการวิเคราะห์อันหลากหลายเพื่อมาปรับใช้ในการศึกษา เช่น แนวสัญศาสตร์ แนวรื้อสร้าง แนวนวประวัติศาสตร์ ฯลฯ

ผลการศึกษาพบว่า มีทั้งด้านที่ประกอบสร้างให้ผู้หญิง “ก้าวหน้า” ทัดเทียมกับผู้ชายในพื้นที่ต่าง ๆ แต่ขณะเดียวกันก็ถูกคาดหวังให้เป็นเมีย แม่และลูกสาวที่ดีตามความเชื่อแบบปิตาธิปไตย และเมื่อพิจารณาต่อไปในกรอบของวาทกรรมก็พบว่า แรงผลักดันหลักนั้นมาจากฟากของ ปิตาธิปไตย ความย้อนแย้งในตัวเองเช่นนี้จึงเป็นสถานะเดียวกันกับสังคมไทยโดยรวมในช่วงทศวรรษ 2530 ในแง่ที่พยายามแสดงออกถึงความมีโลกทัศน์อันก้าวหน้าตามโลกสมัยใหม่ แต่พร้อมกันนั้น สังคมไทยก็ยังเต็มไปด้วยคติความเชื่อที่หล่อเลี้ยงด้วยอุดมการณ์อำนาจที่ฝังรากลึกมายาวนาน

2.6 สรุป

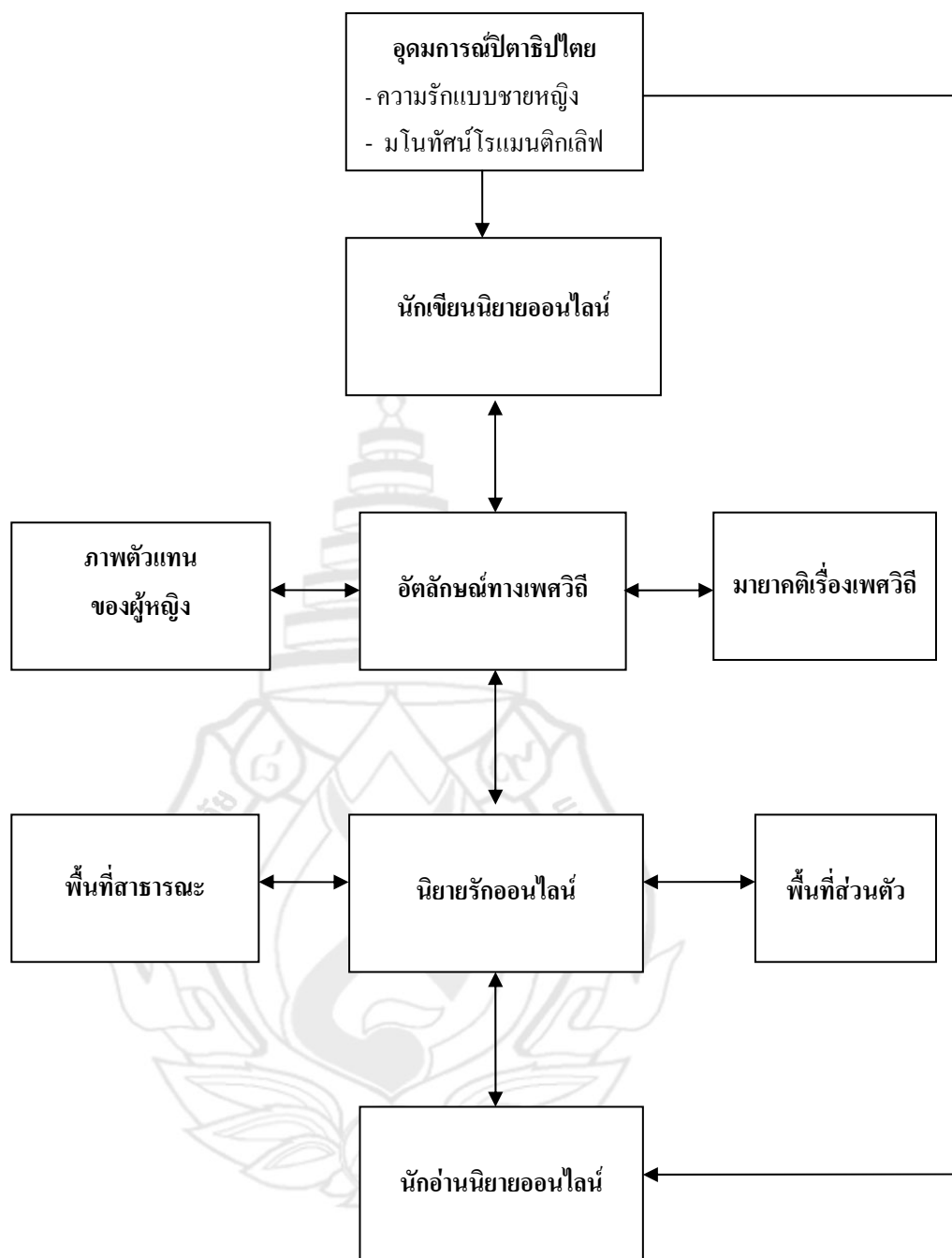
จากการทบทวนงานศึกษาและแนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้องที่ได้กล่าวมาทั้งหมดจะถูกนำมาใช้ในการวิเคราะห์แนวคิดและพฤติกรรมเรื่องเพศวิถีของผู้หญิงผ่านการเขียนและการอ่านนิยายรักออนไลน์โดยมีการสร้างภาพตัวแทนความเป็นผู้หญิงและมายาคติเกี่ยวกับเรื่องเพศวิถี ซึ่งสะท้อนจินตนาการเรื่องเพศที่ถูกโครงสร้างความสัมพันธ์เชิงอำนาจที่ไม่เท่าเทียมระหว่างเพศครอบงำอยู่จนนำไปสู่การสร้างอัตลักษณ์ทางเพศวิถีของผู้หญิงในพื้นที่อินเทอร์เน็ตซึ่งถือเป็นพื้นที่สาธารณะ

2.7 กรอบแนวคิดในการศึกษา

การวิจัยเรื่องนี้เป็นการศึกษาในแนวสตรีนิยม (feminist research) ซึ่งให้ความสำคัญกับการศึกษาและวิเคราะห์ประสบการณ์ของผู้หญิงเพื่อเป็นการสร้างทฤษฎีต่าง ๆ ที่มีพื้นฐานอยู่บนประสบการณ์จริงและภาษาของผู้หญิง ผ่านการกระทำ ความรู้สึก ความคิด และภาษา

นิยายรักคือเรื่องเล่าอีกประเภทหนึ่งของผู้หญิง ซึ่งมีแบบฉบับในการเล่าอยู่ 3 ประเภท คือ หนึ่ง แบบยอมรับทุกอย่างที่เกิดขึ้น สองแบบถูกรักถูแค้น สามแบบเหยียดหยันขบขันตัวเอง การที่ผู้หญิงชอบอ่านนิยายรักก็เพราะความไม่พอใจในชีวิตเช่นเดียวกับตัวละครในนิยาย ความทุกข์ทรมานที่เกิดขึ้นจากความรักของผู้หญิงในนิยายเป็นเหมือนเสียงบอกเล่าความทุกข์ที่เกิดขึ้นจริงในชีวิตของคนอ่าน ซึ่งสะท้อนให้เห็นความสัมพันธ์เชิงอำนาจชายหญิง ภายใต้อุดมการณ์ปิตาธิปไตยที่ถูกผลิตซ้ำโดยนักเขียนที่ยอมรับแนวคิดนี้เข้าไปเป็นระบบคิดของตัวเองโดยไม่รู้ตัว

ในยุคที่อินเทอร์เน็ตเข้ามามีบทบาทในชีวิตประจำวัน ภาพตัวแทนของผู้หญิงที่ปรากฏในนิยายรักออนไลน์ก็ยังเป็นไปในรูปแบบเดิมๆ ไม่ต่างจากอดีตที่ผ่านมา นั่นคือ ผู้หญิงคือวัตถุทางเพศ ผู้หญิงต้องอ่อนแอ ผู้หญิงต้องอยู่ในบ้าน ผู้หญิงต้องคู่กับผู้ชาย ฯลฯ แม้ว่านักเขียนและนักอ่านจะสร้างรูปแบบและแนวคิดทางเพศวิถีขึ้นมาใหม่ผ่านการเขียนและการอ่านนิยายรัก แต่ก็ไม่สามารถสลัดมายาคติเรื่องเพศวิถีที่ครอบงำและควบคุมระบบคิดของผู้หญิงผ่านความเชื่อ ประเพณี วัฒนธรรม ศีลธรรม ร่วมกับการใช้มาตรการของรัฐเข้ามาบีบบังคับทั้งในพื้นที่สาธารณะและในพื้นที่ส่วนตัวเพื่อให้ผู้หญิงยอมรับและ ผลิตซ้ำมันส์โรแมนติกเลิฟซึ่งเป็นเครื่องมือสำคัญที่ทำให้ผู้หญิงตกอยู่ใต้อำนาจของอุดมการณ์ชายเป็นใหญ่ต่อไปอย่างไม่รู้จบ ดังในภาพที่ 2.1

ภาพที่ 2.1 กรอบแนวคิดในการศึกษา

บทที่ 3

ระเบียบวิธีวิจัย

นิยายรักออนไลน์: การสร้างอัตลักษณ์ทางเพศวิถีของผู้หญิงในพื้นที่สาธารณะ เป็นการศึกษาถึงแนวคิดและพฤติกรรมทางเพศวิถีของนักเขียนและนักอ่านนิยายรักออนไลน์ที่ส่งผลต่อการสร้างภาพตัวแทนความเป็นผู้หญิงในนิยายอย่างไร และมาคาดิเรื่องเพศวิถีในนิยายออนไลน์ได้สะท้อนโครงสร้างความสัมพันธ์เชิงอำนาจที่ไม่เท่าเทียมระหว่างเพศในสังคมไทยอย่างไร โดยมีแนวทางการศึกษาดังนี้

3.1 ระเบียบวิธีวิจัย

งานศึกษาวิจัยครั้งนี้ใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงคุณภาพ (qualitative research method) จากการศึกษาวิจัยเอกสาร การสัมภาษณ์ การวิเคราะห์เนื้อหาในนิยายออนไลน์ในเว็บไซต์ และใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล ร่วมกับการศึกษาจากเอกสาร (documentary research) เป็นการศึกษาค้นคว้ารวบรวมข้อมูลจากเอกสาร ข่าว บทความต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง จากเว็บไซต์ของหน่วยงานภาครัฐและเอกชนที่เกี่ยวข้อง หนังสือ สิ่งตีพิมพ์ วิทยานิพนธ์ รายงานการวิจัย จากนั้นแยกแยะและจัดหมวดหมู่ จัดประเภทของเอกสารทั้งหมด เพื่อทำการวิเคราะห์

3.2 พื้นที่ศึกษา

พื้นที่ในการศึกษาค้นคว้านี้ได้เลือกพื้นที่การศึกษา คือ www.Dek-d.com, www.Niyay.com, www.Jamsai.com เว็บไซต์ของหน่วยงานภาครัฐ และเอกชน รวมถึงสื่อต่าง ๆ โดยมีเหตุผลในการเลือกพื้นที่ดังนี้

3.2.1 www.dek-d.com เด็กดีดอตคอม

ก่อตั้งเมื่อปี พ.ศ. 2542 โดยมีจุดมุ่งหมายในการสร้าง Community สำหรับวัยรุ่น เป็นแหล่งรวมตัว พบปะพูดคุยของวัยรุ่น วัยมัธยมฯ จนถึงระดับมหาวิทยาลัย โดยมีการให้บริการที่โดดเด่น ได้แก่ เว็บบอร์ด บล็อก, Writer ชุมชนนักเขียน ที่เปิดโอกาสให้วัยรุ่นได้นำเสนอผลงาน งานเขียนของตนเองในเว็บไซต์ ที่ผ่านมาบริการ Writer เป็นแหล่งเพาะนักเขียน จำนวนมาก มีผลงานในเว็บไซต์ได้รับการตีพิมพ์เป็นหนังสือจำนวน 3,632 เรื่อง นอกจากนี้ยังมีเนื้อหาที่เกี่ยวกับไลฟ์สไตล์ของวัยรุ่น การศึกษา และการเตรียมตัวสอบแอดมิชชัน รวมเว็บที่มีประโยชน์ต่อวัยรุ่น เช่น บอร์ดโรงเรียน เว็บไซต์ของโรงเรียน อีกด้วย

เว็บไซด์นี้จะเป็นที่นิยมกันมากเมื่อถึงช่วงสอบและหลังสอบการเข้ามหาวิทยาลัย โดยจะเป็นที่ตั้งคำถาม ปริศนาหรือ ช่วยเหลือกันในการเข้าเรียนต่อ ปัจจุบันนี้ ผู้ใช้เว็บมีหลายวัย มีตั้งแต่ 11 ปี ไปถึง 40 ปี (ตั้งแต่ 30 ปีขึ้นไป ส่วนใหญ่จะเป็นผู้ปกครอง) จำนวนนิยายออนไลน์ 262,366 เรื่อง และยอดผู้เข้าใช้บริการ 325,942 UIP ต่อวัน (ทำไมต้องโฆษณาที่เว็บไซด์ dek-d, 2554) เว็บไซด์นี้มีนโยบายไม่ให้ลงนิยายที่มีเนื้อหาไม่เหมาะสมกับเยาวชน โดยเฉพาะการบรรยายฉากร่วมเพศที่ชัดเจน

3.2.2 www.niyay.com

ก่อตั้งขึ้นเมื่อปี พ.ศ. 2552 เป็นเว็บไซด์ใหม่ที่กำลังได้รับความนิยมจากนักอ่านและนักเขียน นิยายออนไลน์เป็นอย่างสูง มีวัตถุประสงค์เพื่อเปิดโอกาสให้นักเขียนนิยายทั้งมืออาชีพและมือสมัครเล่นแสดงผลงานสู่สาธารณชน เว็บไซด์นิยายดอทคอมเป็นเหมือนตลาดนัดสำหรับสำนักพิมพ์ได้มองเห็นนิยายจากนักเขียนหน้าใหม่ที่มีแว่ไปตีพิมพ์ โดยมีการให้บริการที่โดดเด่น ได้แก่ นิยาย เรื่องสั้น กลอน เกมส์ เว็บบอร์ด บล็อก คลิป วาไรตี้ ความน่าสนใจของเว็บไซด์นี้คือความหลากหลายของประเภทนิยาย ได้แก่ วัยรุ่น วุ่นรัก, รักโรแมนติก, ดลกคอมเมดี้, ภูตผีผาญ, สยองขวัญ ตื่นประสาท ลึกลับสืบสวนสอบสวน อีโรติก ไซไฟ (นิยายวิทยาศาสตร์) แฟนตาซี Yaoi (ชายรักชาย) Yuri (หญิงรักหญิง) กำลังภายใน ชีวิตดราม่า แฟนฟิคชั่น รักหวานซึ้ง นิยายแปล ฯลฯ

ปัจจุบัน ผู้ใช้เว็บส่วนใหญ่เป็นผู้หญิง มีอายุตั้งแต่ 12 ปี ไปถึง 55 ปี จำนวนนิยายออนไลน์ 154,531 เรื่อง และยอดผู้เข้าใช้บริการ 60,317 UIP ต่อวัน จำนวนผู้เข้าชม 1,039,828 คนต่อเดือน (การจัดอันดับเว็บไซต์ยอดนิยมประเภทข่าวและสื่ออื่น ๆ www.truehits.net, 2555) เว็บไซด์นี้ไม่มีนโยบายห้ามลงนิยายที่มีเนื้อหาไม่เหมาะสมทางเพศแก่เด็กและเยาวชนที่เว็บไซด์นี้ไม่จำกัดประเภทและเนื้อหาของนิยาย ทำให้มีนักเขียนจากเว็บไซด์เด็กดีนำนิยายมาโพสต์ที่เว็บไซด์นี้เป็นจำนวนมาก

3.2.3 www.Jamsai.com

สำนักพิมพ์แจ่มใส ก่อตั้งขึ้นเมื่อปี พ.ศ. 2544 ในเว็บไซต์ได้มีการแบ่งพื้นที่สำหรับนิยายในสำนักพิมพ์ออกเป็น 5 หมวดหมู่ คือ (1) ความรู้สึกดี...ที่เรียกว่ารัก เป็นนิยายที่สำนักพิมพ์เปิดตัวเป็นเรื่องแรกและสร้างกระแสให้กับนิยายออนไลน์จนถึงปัจจุบัน (2) Dream land of Love ใช้สโลแกน “คิดปีกให้ความรักโอบยบินเหนือจินตนาการ” (3) Jamsai Love Series ใช้สโลแกน “เรื่องรักสดใสที่ทำให้โลกทั้งใบเป็นสีชมพู” (4) Sweet Asian ใช้สโลแกน “อุ่นหัวใจไปกับเรื่องรักหวานไหวสไต้เอเซีย” (5) มากกว่ารัก เป็นนิยายแปลจากประเทศเกาหลีและไต้หวัน ใช้คำโปรยว่า “ซาบซึ้งไปกับความรักเหนือพรหมลิขิต”

จากการจัดอันดับของ www.truehits.net เว็บไซต์สำนักพิมพ์แจ่มใสได้รับความนิยมเป็นอันดับหนึ่งประเภทหนังสือและสำนักพิมพ์ ปัจจุบันมีสมาชิก 244,482 คน ส่วนใหญ่เป็นผู้หญิง ซึ่งมีอายุตั้งแต่ 12 ปี-40 ปี และมีผู้เข้าชมเว็บไซต์ 21,370 คนต่อวัน

ความโด่งดังของสำนักพิมพ์แจ่มใสทำให้มีคนอยากเข้าเป็นนักเขียนของ สนพ. นี้มากกว่าสำนักพิมพ์อื่น ๆ ทำให้มีนักเขียนหน้าใหม่นำนิยายไปโพสต์ไว้มากมายหลากหลายแนว แต่ทาง สนพ. จะรับพิจารณานิยายรักสีขาวที่ไม่ฉาวโฉ่เกินไปและไม่มีเนื้อหาทางเพศที่ขัดต่อวัฒนธรรมประเพณีไทยเท่านั้น มีนักเขียนดัง ๆ ที่แจ้งเกิดมาจากเว็บไซต์แจ่มใสและมีนิยายที่ได้ตีพิมพ์ถูกนำมาทำเป็นละครฉายจนโด่งดังหลายเรื่อง

3.2.4 เว็บไซต์ของหน่วยงานภาครัฐ และเอกชน รวมถึงสื่อต่างๆ ได้แก่

- 3.2.4.1 สำนักเฝ้าระวังทางวัฒนธรรม <http://www.m-culture.go.th/surveillance/>
- 3.2.4.2 ชุมชนแห่งการเรียนรู้เพศศึกษา <http://www.teenpath.net/home.asp>
- 3.2.4.3 สมาคมเพศวิถีศึกษา <http://www.ssa.ipsr.mahidol.ac.th/>
- 3.2.4.4 มูลนิธิผู้หญิง <http://www.womenthai.org/>
- 3.2.4.5 ผู้จัดการออนไลน์ <http://www.manager.co.th/>
- 3.2.4.6 หนังสือพิมพ์ไทยรัฐออนไลน์ <http://www.thairath.co.th/>
- 3.2.4.7 มติชนออนไลน์ www.matichon.co.th/
- 3.2.4.8 พันทิปดอทคอม <http://www.pantip.com/cafe/>

3.3 กลุ่มตัวอย่าง

เนื่องจากการศึกษาในครั้งนี้เป็นการศึกษาเรื่องรูปแบบและแนวคิดเรื่องเพศวิถีของนักอ่านและนักเขียนนิยายรักออนไลน์ ผู้ศึกษาจึงตั้งกระทู้เปิดรับอาสาสมัครที่เต็มใจจะตอบแบบสอบถาม

แบบปลายเปิดในหลายๆช่องทาง เช่น ในเว็บไซต์เด็กดี เว็บไซต์สิรินดา รวมถึงกลุ่มเปิดต่าง ๆ ทางเฟซบุ๊ก โดยกำหนดคุณสมบัติของ นักอ่านนิยายรักออนไลน์ หมายถึง ผู้ที่ชื่นชอบการอ่านนิยายในอินเทอร์เน็ตและใช้เวลาในการอ่านนิยายรักอย่างต่อเนื่องอย่างน้อย 1 ปีขึ้นไป ส่วนนักเขียนนิยายรักออนไลน์ หมายถึง ผู้ที่แต่งนิยายเพื่อเผยแพร่ลงในอินเทอร์เน็ตและมีผลงานตีพิมพ์เป็นรูปเล่ม อย่างน้อย 2 เล่ม

ผู้ศึกษาได้กำหนดระยะเวลาการแจ้งความประสงค์ขอรับแบบสอบถามทางอีเมลเป็นเวลา 1 เดือน ซึ่งก็ได้มีกลุ่มนักอ่านและนักเขียนให้ความสนใจและให้ความร่วมมือในการตอบสอบถามเป็นจำนวน 115 คน ผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 60 คน เป็นนักอ่านเพียงอย่างเดียว ส่วนอีก 55 คนเป็นทั้งนักเขียน นักอ่านและนักวิจารณ์ เป็นเพศหญิง จำนวน 107 เป็นเพศชาย จำนวน 8 คน

3.4 เครื่องมือในการศึกษา

3.4.1 เก็บข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามปลายปิดและปลายเปิดกับนักเขียนและนักอ่านจำนวน 115 คน เพื่อเก็บข้อมูลเกี่ยวกับแนวคิดและพฤติกรรมทางเพศวิถีของนักอ่านและนักเขียนนิยายรักออนไลน์ รวมถึง การสร้างภาพตัวแทนความเป็นผู้หญิงในนิยายรักออนไลน์โดยแบบสอบถามนี้จะมีเนื้อหา 4 ส่วนคือ ส่วนที่ 1 สถานภาพส่วนตัว ส่วนที่ 2 พฤติกรรมการอ่าน-เขียนนิยายรักออนไลน์ ส่วนที่ 3 แนวคิดและพฤติกรรมเรื่องเพศวิถีของนักอ่านและนักเขียนนิยายรักออนไลน์ ส่วนที่ 4 การสร้างภาพตัวแทนความเป็นผู้หญิงในนิยายรักออนไลน์ โดยผู้ศึกษาได้กำหนดระยะเวลาการแจ้งความประสงค์ขอรับแบบสอบถามทางอีเมลเป็นเวลา 1 เดือน และหลังจากที่ตอบคำถามแล้วให้ส่งกลับมายังผู้วิจัยทางอีเมลเพื่อทำการรวบรวมข้อมูลต่อไป

3.4.2 การสัมภาษณ์ แบบเจาะลึก (In depth interview) นักเขียนนิยายรักออนไลน์ จำนวน 5 คน จาก 3 เว็บไซต์ โดยเลือกจากผู้แต่งนิยายที่ได้รับความนิยมสูงสุดในช่วงเดือนมกราคม-พฤษภาคม 2554 โดยในเว็บไซต์เด็กดีดอทคอม ได้ทำการสัมภาษณ์ ผู้แต่งนิยายเรื่องจอมรักจอมใจ คือ กลิ่นแก้ว และผู้เขียนนิยายเรื่อง เจตน์ คือ กลีบคำดวง ซึ่งถือเป็นตัวแทนของนักเขียนในกลุ่มนิยายรักโรแมนติก ซึ่งจุดเด่นของนักเขียนทั้งสองท่านคือการใช้สำนวนภาษาที่สละสลวย และมีการดำเนินเรื่องที่น่าติดตาม ในส่วนของเว็บนิยายดอทคอม ได้ทำการสัมภาษณ์ผู้แต่งนิยายเรื่อง รักร้อนเพลิงเสนหา คือ อัญญาณี ซึ่งเป็นตัวแทนของนักเขียนนิยายอีโรติก จุดเด่นของนักเขียนท่านนี้คือการบรรยายฉากเลิฟซีนที่เร้าร้อนรุนแรง และใช้พล็อตเรื่องแนวโรมานซ์ซึ่งเป็นแนวที่นักอ่านส่วนใหญ่ชื่นชอบ ส่วนเว็บแจ่มใสดอทคอม ได้ทำการสัมภาษณ์ ผู้แต่งนิยายเรื่อง Cross Tattoo ล่ารักแผดเผาใจยัยเซ็กซ์ตัวร้ายกับนายจอมโหด! คือ Hideko Sunshine และ ผู้แต่งนิยายเรื่อง Extrem Love รัก

สุดใจนายอัมรินทร์ คือ PeakLove ซึ่งถือเป็นตัวแทนของนักเขียนนิยายรักหวานแหวว จุดเด่นของนักเขียนทั้งสองท่านคือ การใช้พล็อตเรื่องที่เกี่ยวกับความรักของกลุ่มนักเรียนชั้นมัธยมต้นจนถึงนักศึกษามหาวิทยาลัย และการเลือกใช้ภาพดารานักร้องที่กำลังเป็นที่นิยมทั้งในประเทศและต่างประเทศมาเป็นภาพของพระเอกนางเอกของเรื่องทำให้ผู้อ่านรู้สึกตัวละครมีตัวตนจริงมากขึ้น

3.4.3 วิเคราะห์เนื้อหา นิยายรักออนไลน์ โดยเลือกวิเคราะห์นิยายที่ได้รับความนิยมสูงสุดในช่วงเดือนมกราคม-พฤษภาคม 2554 ของเว็บไซต์เด็กดีได้แก่เรื่อง จอมรักจอมใจ จุดเด่นของนิยายเรื่องนี้คือ จอมใจ ซึ่งเป็นนางเอกของเรื่องเป็นตัวละครที่สะท้อนให้เห็นคุณลักษณะแบบกุลสตรีไทย ไม่ว่าจะเป็นกิริยามารยาทที่อ่อนน้อมถ่อมตน ฝีมือการทำอาหาร และการดูแลบ้านเรือน รวมถึงความกตัญญูต่อผู้มีพระคุณ ไม่ว่าจะเป็นแม่หรือคุณหญิงย่า ด้วยคุณลักษณะในข้อนี้ทำให้ผู้อ่านมองข้ามประเด็นที่จอมใจยอมขายศักดิ์ศรีของตัวเองเพื่อเงิน ด้วยการยอมแต่งงานกับผู้ชายที่เธอไม่เคยเห็นหน้าและไม่ได้รักมาก่อน

และนิยายเรื่อง เจตน์ จุดเด่นของนิยายเรื่องนี้คือ เป็นนิยายรักโรแมนติกที่ได้รับความนิยมจากผู้อ่านจำนวนมากในเว็บไซต์เด็กดี นิยายเรื่องนี้ไม่เน้นฉากเลิฟซีนเหมือนกับนิยายติดอันดับเรื่องอื่น ๆ แต่สิ่งที่เด่นของนิยายมาจากบุคลิกที่เป็นสุภาพบุรุษของพระเอกในเรื่องด้วยรูปร่างหน้าตาสง่างาม ชาติตระกูลอันสูงส่งมีชื่อเสียงในแวดวงสังคมชั้นสูง และใช้นามสกุลพระราชทาน ในฐานะหน้าที่การงานที่มั่นคงเป็นเจ้าของบริษัทสิ่งพิมพ์ยักษ์ที่สละเวลางานมาเป็นอาจารย์พิเศษบรรยายวิชามติมหาชน (public opinion) ให้กับนักศึกษาภาควิชาสื่อสารมวลชน ทำให้นิยายเรื่องตอบสนองเรื่องความปรารถนาและความรื่นรมย์จากการอ่านของผู้หญิงที่ต้องการผู้ชายที่มีลักษณะเป็นสุภาพบุรุษที่ไม่สามารถหาได้ในชีวิตจริงมาเป็นคู่ครอง นิยายทั้งสองเรื่องนี้มีเนื้อหาสะท้อนให้เห็นถึงการสร้างภาพตัวแทนความเป็นผู้หญิงที่ดีในอุดมคติ คือมีลักษณะอ่อนโยน ใจดี มีเมตตา เรียบร้อย มีความกตัญญู ซื่อสัตย์ อ่อนแอ ฐิฐิ ขี้บ่น เอาแต่ใจตัวเอง ใช้อารมณ์มากกว่าเหตุผล

ในส่วน of เว็บไซต์นิยายดอทคอม ได้ทำการวิเคราะห์เนื้อหา นิยายเรื่อง รักร้อนเพลิงเสน่หา และนิยายเรื่องอุปถัมภ์รักกับดักชาตาน ซึ่งเป็นนิยายอีโรติก จุดเด่นของนิยายทั้งสองเรื่องนี้คือ มีนำเสนอฉากที่มีการใช้ความรุนแรงต่อผู้หญิงแบบทางตรง โดยแยกประเภทได้เป็นความรุนแรงทางกาย ได้แก่ การบังคับให้มีเพศสัมพันธ์โดยไม่เต็มใจ อันก่อให้เกิดความเจ็บปวดทางร่างกายและทางจิตใจ การขู่เชือด การทำร้ายด้วยวาจา ให้เกิดความอับอาย การกดขี่ทางเพศที่ตัวเอกชายกระทำต่อตัวเอกหญิง อีกทั้งเนื้อหาของนิยายยังมีเนื้อหาสะท้อนการสร้างภาพตัวแทนความเป็นผู้หญิงที่ยอมรับการกดขี่ทางเพศโดยไม่คิดดิ้นรนขัดขืน

ส่วนเว็บไซต์แจ่มใสดอทคอม ได้ทำการวิเคราะห์เนื้อหาของนิยายเรื่อง Cross Tattoo ล่ารักแผดเผาใจยัยเซ็กซี่ตัวร้ายกับนายจอมโหด! จุดเด่นของนิยายเรื่องนี้คือ อันดามัน นางเอกของนิยาย

เรื่องนี้มีบุคลิกที่โดนใจนักอ่านวัยรุ่นจำนวนมาก ไม่ว่าจะเป็นความสวยเซ็กซี่ เจ้าเสน่ห์ เจ้าเล่ห์ เพทุบาย ตาต่อตา ฟันต่อฟัน ปากจัด คำเก่ง กล้าที่จะยั่ววนผู้ชายให้หลงใหล อันดามันต่างจากนางเอกนิยายรักโดยส่วนใหญ่คือ เธอไม่เคลิบเคลิ้มไปกับบทรักหรือการเล้าโลมของพระเอก และสามารถเอาตัวรอดจากสถานการณ์ที่ล่อแหลมได้ทุกครั้ง อีกทั้งอาชีพของอันดามันคือการเป็นพริตตี้เกิร์ลและเด็กนักร้องได้สะท้อนการสร้างภาพความเป็นผู้หญิงที่พยายามออกนอกกรอบเรื่องเพศที่สังคมขีดเส้นไว้ ส่วนนิยายเรื่อง Extrem Love รักสุดใจนายอัมรินทร์ มีจุดเด่นคือใช้พล็อตเรื่องแนวแบบบอยซึ่งกำลังเป็นกระแสความนิยมในกลุ่มนักอ่านนิยายรักออนไลน์ ทำให้นักเขียนหน้าใหม่จำนวนมากหันมาเขียนนิยายในแนวนี้น่าขึ้นซึ่งได้รับการตอบรับจากผู้อ่านในเว็บไซต์ค่อนข้างดีมาก ผู้ศึกษาจึงสนใจศึกษาว่ากระแสความนิยมผู้ชายแบบบอยในนิยายเรื่องนี้ สะท้อนมุมมองและแนวคิดเรื่องเพศวิถีของวัยรุ่นหญิงในปัจจุบันอย่างไร

นอกจากนี้ผู้ศึกษายังได้ทำการวิเคราะห์เนื้อหานิยายทั้ง 6 เรื่องในประเด็นการสร้างมายาคติเรื่องเพศวิถีในนิยายรักออนไลน์ พบว่ามีอยู่ 4 ประการ ได้แก่ (1) มายาคติเรื่องพรหมจรรย์และการรักนวลสงวนตัว (2) มายาคติเกี่ยวกับการใช้ถุงยางอนามัยและการคุมกำเนิด (3) มายาคติเรื่องขนาดของอวัยวะเพศชาย (4) มายาคติเรื่องความเป็นชาย

3.5 การวิเคราะห์ข้อมูล

โดยการประมวลและสังเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากเอกสาร การสัมภาษณ์ การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้วิธีการประมวลผลทางหลักสถิติเชิงพรรณนา (descriptive statistics) และการหาค่าร้อยละ (percentage) จากแบบสอบถาม พร้อมจัดหมวดหมู่ของข้อมูลมาเชื่อมโยงกับปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้น ให้สัมพันธ์กับแนวคิดทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง แล้วเรียบเรียงเป็นแบบพรรณนาโวหาร

บทที่ 4

ผลการศึกษา

ในการศึกษาครั้งนี้ ได้ให้ความหมายของคำว่า เพศวิถี (sexuality) หมายถึง แนวประพฤติกปฏิบัติของบุคคลที่เกี่ยวข้องกับกามารมณ์ รวมไปถึงแรงปรารถนาจากส่วนลึก การแสดงออก และความคาดหวังของบุคคลนั้น ๆ ในเรื่องดังกล่าว เพศวิถีเป็นสิ่งที่ถูกกำหนดขึ้นด้วยแรงขับเคลื่อนทางสรีระ และในขณะเดียวกันก็ถูกกำกับด้วยกระบวนการหล่อหลอมทางสังคมและวัฒนธรรม

ในสังคมส่วนใหญ่ เพศวิถีมีลักษณะเป็นเรื่องต้องห้าม (taboo) ในแง่ที่ถือว่าเป็นเรื่อง “น่าอับอาย” มิพึงแสดงออกหรือกล่าวถึงอย่างประเจิดประเจ้อ หากแต่ควรเก็บงำไว้ในพื้นที่ส่วนตัว และตอกย้ำจนถึงขั้นเป็นเรื่องน่าละอายโดยใช้กรอบของความเป็น “กุลสตรี” และ “ความรักนวลสงวนตัว” เข้าควบคุมผู้หญิงอย่างเป็นระบบ เพื่อเตรียมให้ผู้หญิงกลายเป็น “เมีย” และ “แม่” ที่ดี (เสนาะ เจริญพร, 2548, หน้า 226 -227)

จากการอ่านนิยายรักออนไลน์ในเว็บไซต์ 3 แห่งมา 4 ปี ได้มีผู้เขียนพบข้อสังเกตว่านิยายที่มีชื่อเรื่องขึ้นต้นด้วยคำว่า “อสูร” “ซาตาน” “มาเฟีย” หรืออะไรก็ตามที่แสดงให้เห็นถึงพลังที่เหนือกว่าของผู้ชายจะได้รับความนิยมเป็นอย่างมาก ส่วนจุดรวมของเนื้อหาของนิยายเหล่านี้ก็จะจะไม่พ้นเรื่องราวของความรักที่มีฉากของการ “ตบจูบ” “ขืนใจ” หรือการที่ผู้หญิงยินยอมใช้ตัวเองแลกกับเงินหรือครอบครัวที่ต้องเลี้ยงดู และมักจะมีการบรรยายถึงบทรักที่ดุเดือด รุนแรง และเห็นภาพชัดเจนเป็นอย่างยิ่งแม้ว่าแต่ละเว็บไซต์จะมีการควบคุมเนื้อหาจากลิขสิทธิ์ของนิยายก็ตาม

บุคลิกของตัวละครผู้หญิงที่ปรากฏในเรื่องก็หนีไม่พ้นผู้หญิงที่ไม่สามารถจะหาทางออกอื่นได้นอกจากการยินยอมตกเป็นของผู้ชายที่ตนเองไม่ได้รักหรือแม้แต่ไม่เคยพบหน้า แต่ในท้ายที่สุดทั้งคู่ก็ครองรักกันอย่างมีความสุขโดยที่บางคู่อาจจะมียานรักฟุ้งแถมมาจากความไม่ตั้งใจหรือการใช้กำลังใด ๆ ก็ตามที่ผ่านมาและที่สำคัญคือ นิยายประเภทนี้กำลังขยายตัวอย่างรวดเร็วทั้งในเว็บไซต์และตลาดหนังสือที่ตีพิมพ์ออกมาเป็นรูปเล่มและวางขายโดยไม่มีการควบคุมอายุของผู้ซื้อตามที่ระบุไว้บนปกหนังสือแต่อย่างใด

ปรากฏการณ์ความนิยมในการเขียนและอ่านนิยายรักออนไลน์ในอินเทอร์เน็ต ซึ่งถือเป็นพื้นที่สาธารณะโดยมีเนื้อหาเกี่ยวกับเรื่องเพศอย่างเปิดเผย สะท้อนให้เห็นถึงความเปลี่ยนแปลงในการแสดงออกเรื่องเพศวิถีที่เกิดขึ้นในสังคมไทย โดยเฉพาะในปัจจุบันที่อินเทอร์เน็ตเข้ามามีบทบาท

ในชีวิตประจำวันเป็นอย่างยิ่ง จึงเป็นประเด็นที่น่าสนใจในการศึกษา เนื่องจากเราสามารถศึกษาสังคมได้จากวรรณกรรม เพราะวรรณกรรมเป็นสิ่งที่สะท้อนสิ่งที่มีอยู่ในสังคมให้คนในสังคมได้รับรู้ว่า สังคมเป็นอย่างไร การอ่านและการเขียนนิยายรักออนไลน์ จึงเป็นกระจกอีกบานหนึ่งที่สะท้อนให้เห็นถึงรูปแบบและแนวคิดค่านิยมในเรื่องเพศที่กำลังเกิดเป็นกระแสในสังคมไทยขณะนี้

จากการเก็บข้อมูลแบบสอบถามจากอาสาสมัคร โดยผู้ศึกษาได้ตั้งกระทู้เปิดรับอาสาสมัครที่เต็มใจจะตอบแบบสอบถามแบบปลายปิดและปลายเปิดในหลายๆช่องทาง เช่น ในเว็บไซต์เด็กดี เว็บไซต์สิรินดา รวมถึงกลุ่มเปิดต่าง ๆ ในเฟซบุ๊ก โดยกำหนดคุณสมบัติของนักอ่านนิยายรักออนไลน์ หมายถึง ผู้ที่ชื่นชอบการอ่านนิยายในอินเทอร์เน็ตและใช้เวลาในการอ่านนิยายรักอย่างต่อเนื่องอย่างน้อย 1 ปีขึ้นไป ส่วนนักเขียนนิยายรักออนไลน์ หมายถึง ผู้ที่แต่งนิยายเพื่อเผยแพร่ลงในอินเทอร์เน็ตและมีผลงานตีพิมพ์เป็นรูปเล่ม อย่างน้อย 2 เล่ม

ผู้ศึกษาได้กำหนดระยะเวลาการแจ้งความประสงค์ขอรับแบบสอบถามทางอีเมลเป็นเวลา 1 เดือน คือ ในเดือนพฤษภาคม-มิถุนายน 2554 ซึ่งก็ได้มีกลุ่มนักอ่านและนักเขียนให้ความสนใจและให้ความร่วมมือในการตอบสอบถามเป็นจำนวน 115 คน ผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 60 คน เป็นนักอ่านเพียงอย่างเดียว ส่วนอีก 55 คน เป็นทั้งนักเขียน นักอ่านและนักวิจารณ์ เป็นเพศหญิง จำนวน 107 คน เป็นเพศชาย จำนวน 8 คน การเก็บข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามปลายปิดและปลายเปิดในครั้งนี้ เพื่อทำความเข้าใจเกี่ยวกับเรื่องแนวคิดและพฤติกรรมทางเพศวิถีของนักอ่านและนักเขียนนิยายรักออนไลน์ รวมถึงทำความเข้าใจเงื่อนไขและข้อจำกัดในการเรียนรู้เรื่องเพศวิถี โดยแบบสอบถามนี้ประกอบด้วย 4 ส่วน มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

4.1 สถานภาพส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตารางที่ 4.1 สถานภาพส่วนตัว

รายการ	จำนวน(คน)	คิดเป็นร้อยละ
1. เพศ		
1) ชาย	8	7
2) หญิง	107	93
2. อายุ		
1) 10 - 15 ปี	5	4
2) 16 – 20 ปี	24	21
3) 21 – 25 ปี	23	20
4) 26 – 30 ปี	33	29
5) มากกว่า 30 ปี	30	26
3. การศึกษา		
1) ประถมศึกษา (ป.1– ป.6)	-	-
2) มัธยมศึกษาตอนต้น (ม.1 – ม. 3)	5	4
3) มัธยมศึกษาตอนปลาย (ม. 4 – ม. 6)	32	28
4) ประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.)	-	-
5) อนุปริญญา, ประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นสูง (ปวส.)	-	-
6) ปริญญาตรี	66	59
7) ปริญญาโท	22	19

ตารางที่ 4.1 (ต่อ)

รายการ	จำนวน(คน)	คิดเป็นร้อยละ
4. อาชีพ		
1) นักเรียน	27	23
2) นักศึกษา	16	14
3) รับราชการ	9	8
4) ลูกจ้างหรือพนักงาน บริษัท ห้างร้าน โรงงาน	32	28
5) นักธุรกิจ/เจ้าของกิจการ	7	6
6) พนักงานรัฐวิสาหกิจ	9	8
7) รับจ้างอิสระ	15	13

จากตารางที่ 4.1 ผู้ตอบแบบสอบถามจำนวน 115 คน เป็นเพศหญิง ร้อยละ 93 เป็นเพศชาย ร้อยละ 7 อายุ 26-30 ปี ร้อยละ 29 อายุมากกว่า 30 ปี ร้อยละ 26 อายุ 26 16-20 ปี ร้อยละ 21 อายุ 21-25 ปี ร้อยละ 20 และอายุ 10-15 ปี ร้อยละ 4

ผู้ตอบแบบสอบถาม ร้อยละ 59 มีการศึกษาระดับปริญญาตรี ร้อยละ 28 มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย (ม. 4-ม. 6) ร้อยละ 19 มีการศึกษาระดับปริญญาโท ร้อยละ 4 ระดับการศึกษามัธยมศึกษาตอนต้น (ม.1-ม. 3) ส่วนใหญ่มีอาชีพเป็นลูกจ้างหรือพนักงานของบริษัท ห้างร้าน คิดเป็นร้อยละ 37 เป็นนักเรียน นักศึกษา ร้อยละ 28 และรับจ้างอิสระร้อยละ 13

4.2 พฤติกรรมการอ่าน และการเขียนนิยายรักออนไลน์ของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตารางที่ 4.2 พฤติกรรมการอ่านและการเขียนนิยายรักออนไลน์

รายการ	จำนวน(คน)	คิดเป็นร้อยละ
1. สถานะของผู้ตอบแบบสอบถามในเครือข่ายของนิยายรักออนไลน์		
1) นักเขียน	6	5
2) นักอ่าน	60	52
3) นักวิจารณ์	-	-
4) นักเขียน+นักอ่าน	39	34
5) นักอ่าน+นักวิจารณ์	-	-
6) นักวิจารณ์+นักเขียน	-	-
7) นักเขียน+นักอ่าน+นักวิจารณ์	10	9
2. ช่องทางที่ทำให้ผู้ตอบแบบสอบถามรู้จักนิยายรักออนไลน์		
1) คนใกล้ชิดแนะนำ	40	35
2) สื่อโฆษณาตามหนังสือพิมพ์/นิตยสาร	-	-
3) โฆษณาจากหนังสือที่ซื้อ	12	10
4) ค้นหาทางเว็บไซต์	63	55
3. เว็บไซต์นิยายออนไลน์ที่ผู้ตอบแบบสอบถามเลือกอ่านมากที่สุด		
1) เว็บไซต์ Dek-d.com	59	51
2) เว็บไซต์ Niyay.com	33	29
3) เว็บไซต์ jamsai.com	17	15
4) เว็บไซต์อื่น ๆ เช่น เว็บไซต์ Sirinda-stories.net, เว็บไซต์ Pantip.com, เว็บไซต์ Hongsamud.com	6	5

ตารางที่ 4.2 (ต่อ)

รายการ	จำนวน (คน)	คิดเป็นร้อยละ
4. ประเภทนิยายรักออนไลน์ที่ผู้ตอบแบบสอบถามเลือกอ่าน		
1) อีโรติก	13	11
2) รักหวานแหวว,คอมเมดี้	27	24
3) หวานซึ้งกินใจ, โรแมนติก	32	28
4) รักเศร้าๆ , ดราม่า	26	23
5) ชายรักชาย	9	8
6) หญิงรักหญิง	7	6
5. การแสดงความคิดเห็น(คอมเมนต์) หลังจากอ่านนิยายรักออนไลน์		
1) แสดงความเห็นทุกครั้ง	21	18
2) ไม่ทุกครั้ง	94	82
6. การซื้อนิยายหลังจากนิยายได้รับการตีพิมพ์เป็นรูปเล่ม		
1) ซื้อ	74	64
2) ไม่ซื้อ	41	36
7. แรงจูงใจในการเขียนนิยายรักออนไลน์ของผู้ตอบแบบสอบถาม		
1) ใจรักในการเขียน	50	44
2) ทำเป็นอาชีพเสริม	35	30
3) ผ่อนคลาย/ใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์	30	26

ตารางที่ 4.2 (ต่อ)

รายการ	จำนวน(คน)	คิดเป็นร้อยละ
8. ประเภทของนิยายรักออนไลน์ที่ผู้ตอบแบบสอบถาม เขียน		
1) รักหวานแหวว	29	25
2) ชิ่งกินใจ	33	29
3) รักเศร้าๆ	22	19
4) แฟนตาซี	17	15
5) แฟนฟิค	5	4
6) อีโรติก	6	5
7) ชายรักชาย	2	2
8) หญิงรักหญิง	1	1
9. จำนวนผลงานที่ได้รับการตีพิมพ์ของผู้ตอบ แบบสอบถาม		
1) 1-5 เรื่อง	27	49
2) 6-10 เรื่อง	18	32
3) 11 เรื่องขึ้นไป	10	18
10. ความคิดเห็นต่อเรื่องการจัดเรตนิยาย/การจำกัดอายุ ผู้เข้าชม		
1) เห็นด้วย	106	92
2) ไม่เห็นด้วย	9	8

จากตารางที่ 4.2 ผู้ตอบแบบสอบถามร้อยละ 52 เป็นนักอ่านเพียงอย่างเดียว ส่วนร้อยละ 48 มีหลายสถานะคือเป็นทั้งนักเขียน นักอ่านและนักวิจารณ์ ส่วนใหญ่รู้จักเว็บไซต์นิยายออนไลน์จากการค้นหาทางเว็บไซต์และจากคนใกล้ชิดแนะนำ โดยเว็บไซต์ที่ได้รับความนิยมมากที่สุด คือ

1. เว็บไซต์ Dek-d.com คิดเป็นร้อยละ 51
2. เว็บไซต์ Niyay.com คิดเป็นร้อยละ 29
3. เว็บไซต์ jamsai.com คิดเป็นร้อยละ 15

4. เว็บไซต์อื่น ๆ เช่น เว็บไซต์ Sirinda-stories.net, เว็บไซต์ Pantip.com, เว็บไซต์ Hongsamud.com คิดเป็นร้อยละ 5

ประเภทของนิยายรักออนไลน์ที่ผู้ตอบแบบสอบถามนิยมอ่านมากที่สุดคือ นิยายรักหวานซึ่งกินใจ, โรแมนติก ร้อยละ 28 รองลงมาคือนิยายรักหวานแหวว, คอมเมดี้ ร้อยละ 24 และนิยายอีโรติก, โรมานซ์ ร้อยละ 23 นิยายรักเศร้า ๆ ครามา ร้อยละ 11 ในการอ่านนิยายรักออนไลน์ผู้ตอบแบบสอบถามร้อยละ 82 มีการแสดงความคิดเห็นเพียงบางครั้ง เนื่องจากไม่ค่อยมีเวลาเพราะแอบอ่านในเวลาทำงาน และบางครั้งก็กลัวจะให้ความเห็นเรื่องอะไร ส่วนผู้ตอบแบบสอบถามร้อยละ 18 มีการแสดงความคิดเห็นหลังการอ่านนิยายทุกครั้งเพื่อเป็นกำลังใจให้กับนักเขียน

การแสดงความคิดเห็นดังกล่าวนำไปสู่การสร้างปฏิสัมพันธ์ระหว่างนักอ่านและนักเขียนก่อให้เกิดกลุ่มเพื่อนที่เกิดจากการปฏิสัมพันธ์ในวงสังคมนิยายออนไลน์ ความสัมพันธ์นี้ส่งผลต่อยอดขายหนังสือเมื่อนิยายเรื่องนั้นได้รับการตีพิมพ์ นักอ่านที่ติดตามและมีปฏิสัมพันธ์กับนักเขียนจะซื้อหนังสือเพื่อเก็บสะสม ร้อยละ 64 ส่วนร้อยละ 36 จะเลือกซื้อเป็นบางเรื่องที่ตนเองชอบหรือประทับใจจริง ๆ

ในส่วนของการเขียนนิยายรักออนไลน์ แรงจูงใจในการเขียนส่วนใหญ่มาจากมีใจรักในการเขียนและต้องการทำเป็นอาชีพเสริมงานประจำที่ทำอยู่แล้ว โดยส่วนใหญ่เลือกเขียนนิยายรักโรแมนติก/ซึ่งกินใจ และ นิยายรักหวานแหวว/คอมเมดี้ ส่วนนิยายรักเศร้า ๆ/ครามา และนิยายอีโรติก /โรมานซ์ ได้รับความนิยมน้อย เนื่องจากกลุ่มนักเขียนที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ไม่ใช่ นักเขียนที่เขียนนิยายอีโรติก โดยที่นักเขียนส่วนใหญ่มีผลงานตีพิมพ์ 1-5 เรื่อง เนื่องจากความไม่แน่นอนในเรื่องค่าตอบแทนทำให้นักเขียนส่วนใหญ่ไม่สามารถยึดอาชีพนี้เป็นอาชีพหลักได้ แต่ก็มีนักเขียนจำนวนไม่น้อยที่ลาออกจากงานประจำมาเพื่อเขียนนิยายเพียงอย่างเดียว

ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เห็นควรให้เว็บไซต์มีระบบในการแบ่งเรต³ นิยายเพื่อจำกัดอายุผู้เข้าชม โดยให้เหตุผลในประเด็นที่น่าสนใจ ดังนี้

“ปัจจุบันคนในสังคม โดยเฉพาะอย่างยิ่งเยาวชนใช้อินเตอร์เน็ตกันเป็นล่ำเป็นสัน ทั้งสำหรับการติดต่อสื่อสาร การหาข้อมูล ตลอดจนถึงหาความบันเทิงจากสิ่งต่าง ๆ ได้อย่างเสรี ซึ่งเนื่องด้วยความสะดวกของโลกออนไลน์นี้เองที่ทำให้เยาวชนสามารถเข้าถึงสื่อลามกอนาจารต่าง ๆ ได้ สื่อลามกอนาจารเหล่านี้ ไม่ได้มีเพียงคลิปวิดีโอ ภาพโป๊ หรือภาพยนตร์ผู้ใหญ่อย่างเดียวเท่านั้น หากแต่รวมถึงนวนิยายเรตแรงที่มี

³ ได้มีการอธิบายเรื่องการจัดเรตนิยายออนไลน์ไว้แล้วในบทที่ 1 หน้า 5

บทเลิฟซีนแบบโจ่งครึมด้วย จึงมีความจำเป็นที่จำต้องจำกัดและจัดระเบียบเรต
 นิยายให้ชัดเจนขึ้น เพื่อควบคุมดูแลมิให้เยาวชนเข้าถึงสื่อลามกซึ่งอาจก่อให้เกิด
 การเรียนรู้แบบผิดๆ ได้” (หลิว(ญ)นามสมมุติ)

“ปัญหาส่วนหนึ่งเกิดจากการควบคุมเรตนิยายตามเว็บไซต์ไม่ได้มาตรฐาน มีการ
 แบ่งเรตไม่ชัดเจน ไม่มีกระบวนการรองรับผู้อ่านหรือผู้เขียนอายุน้อย ๆ ให้อยู่ในพื้นที่
 ที่จำกัดได้ ผลที่ตามมาคือนิยายรักเดี่ยวนีกลายเป็นนิยายเรตแทน บางครั้งเด็กอายุ 12-
 13 เขียนนิยายอีโรติกเร้าร้อนให้นักอ่านระดับปริญญาถึงค็อกเตอร์อ่านก็มี” (เปิ้ล(ญ)
 นามสมมุติ)

“เนื่องจากโลก online ปัจจุบันมันเร็วมาก ๆ เมื่อก่อนถ้านึกอยากอ่านหนังสือต้อง
 ไปซื้อหนังสือมาอ่าน หนังสือที่วางตามร้านก็จะมีไม่มาก แต่ปัจจุบันในโลก online มี
 ทุกอย่างให้เลือกดู ไม่ใช่แค่ตัวหนังสือ แต่มีทั้งภาพ และเสียง ซึ่งต้องยอมรับว่าสื่อทุก
 อย่างมีผลต่อการรับรู้ของคนเป็นอย่างมาก อย่างละครเรื่องดอกส้มสีทอง ตัวเองไม่เคย
 ดูเลยด้วยซ้ำ พอมีข่าวกับกระทรวงวัฒนธรรมฯ เราก็เลยต้องมาดู ท่านเจ้ากระทรวงคง
 ไม่รู้นี่เป็นหลักการตลาด การประชาสัมพันธ์ทางอ้อม ทำให้ Rating ละครสูงขึ้นไป
 อีก มะม่วงแรด ยังได้ชื่อว่ามะม่วงเรยา และ เด็ก ๆ สามารถเข้าถึงโลก online โดยอิสระ
 อยากได้เจ้าของเว็บไซต์ตระหนักถึงเรื่องนี้ อย่าคิดแล้วว่าลูกเขาไม่ใช่ลูกเรา ระวังลูก
 ของเราจะได้เป็นพ่อหรือแม่ลูกของเขา ทั้งที่เราไม่เต็มใจ คัดสรรนิยายที่จะลงใน
 เว็บไซต์นี้หนึ่ง เพราะเด็กก็คือเด็ก เราก็ไม่ควรทำร้ายเขาทางอ้อม” (กวาง(ญ)นาม
 สมมุติ)

ในส่วนข้อเสนอแนะต่อวงการนิยายออนไลน์ในอนาคตผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ให้
 ความเห็นในเรื่องของความรับผิดชอบต่อสังคมของนักเขียน ที่ไม่ควรนำเสนอเนื้อหาที่มีเรื่องเพศอย่าง
 โจ่งแจ้งมาลงในเว็บไซต์

“ปัจจุบันการเขียนนิยายออนไลน์เปิดกว้างมากคือใครก็สามารถเข้ามาเขียน เข้ามา
 อ่านได้ ทำให้นิยายบางกลุ่มที่ควรมีการจัดเรตให้เหมาะสมถูกเพิกเฉย พอไม่มีการ
 ควบคุมระดับความรุนแรงของเรต ภาษาหรือแม้แต่ความเห็นคนอ่าน, คนเขียน มันก็
 รุนแรงตามไปด้วย ผมรู้สึกว่ามันมีส่วนปลูกฝังภาพของนิยายออนไลน์ในทางที่ไม่ดีลง
 ไปในสายตาคนที่ผ่านมาเจอ เดี่ยวนี้ถ้าพูดถึงนิยายรัก คนจะคิดว่าเป็นนิยายโรมานซ์

ลามกไปหมด พอพูดถึงนิยายเกย์ก็ต้องคิดว่าในเนื้อหาจะต้องมีฉากเรตแรง ๆ ทำให้
งานดี ๆ ถูกมองติดลบไปด้วย ถึงการควบคุมจะยาก แต่ผมว่าอย่างน้อยถ้าเจ้าของ
เว็บไซต์หรือเจ้าของพื้นที่ที่ให้ลงนิยายหรือบทความ มีการป้องกันก็น่าจะช่วยให้
ระดับหนึ่ง” (ต้น(ช)นามสมมุติ)

“เดี๋ยวนี้”นักเขียนมักเขียนนิยายกันตามกระแส เห็นคนอื่นเขียนแบบนี้แล้วดั่งก็เอา
อย่างบ้างโดยไม่คำนึงว่าสิ่งที่เขียนนั้นเหมาะสมหรือไม่ โดยส่วนใหญ่”นักเขียนที่เขียน
นิยายก็หวังได้รับการตีพิมพ์ อยากให้นักเขียนหยุดคิดสักนิดว่าหนังสือที่ตีพิมพ์ออก
มาแล้วจะอยู่ไปอีก 5 ปี 10 ปี หรืออาจ 20 ปีข้างหน้า เนื้อหาในนิยายนักเขียนเป็นผู้แบก
รับทั้งหมด ในขณะที่นักอ่านในเว็บไซต์อ่านจบก็จบลงตรงนั้น หรือแม้แต่สำนักพิมพ์
ที่ต้องการเนื้อหาแบบหวือหวาคุเด็ดเพื่อเพิ่มยอดขาย หากแต่เมื่องานเผยแพร่ออกไป
แล้ว ผู้ที่ต้องแบกรับความอึดอัดเหลือเหล่านั้นก็ยังเป็นนามปากกาที่ระบุไว้บนหน้าปก
อยู่นั่นเอง” (พลอย(ญ)นามสมมุติ)

“อยากให้มีการนำเสนอผลงานที่มีคุณภาพ ทั้งในแง่ของเนื้อเรื่องและภาษา รวมทั้ง
อยากให้”ผู้เขียนมีความรับผิดชอบต่อสังคมในการเลือกนำเสนอผลงานของตัวเองผ่าน
หน้าเว็บไซต์ด้วย ไม่ควรมีฉากที่แสดงความรุนแรงรวมทั้งไม่ควรให้ตัวเอกฝ่ายหญิง
เป็นผู้ถูกระทำทารุณทางเพศมากเกินไป ในส่วนของนิยายที่เป็นอีโรติก ถ้าเป็นไปได้
ไม่อยากให้มีการนำเสนอผ่านหน้าเว็บไซต์ ควรอยู่ในหนังสืออย่างเดียว” (พิม(ญ)นาม
สมมุติ)

4.3 แนวคิดและพฤติกรรมเกี่ยวกับเรื่องเพศวิถี⁴ ของนักอ่านและนักเขียนนิยายรักออนไลน์

ตารางที่ 4.3 แนวคิดและทัศนคติเกี่ยวกับเรื่องเพศวิถีของนักอ่านและนักเขียนนิยายรักออนไลน์

รายการ	จำนวน(คน)	คิดเป็นร้อยละ
1. ช่องทางในการรับรู้เรื่องทางเพศของผู้ตอบแบบสอบถาม		
1) เว็บไซต์	25	22
2) โทรศัพท์	21	18
3) หนังสือ	30	26
4) ครอบครัว	6	5
5) เพื่อน	16	14
6) โรงเรียน	11	10
7) อื่น ๆ เช่น วิดีโอโป๊	6	5
2. ความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับเรื่องการรักษา ความบริสุทธิ์ก่อนแต่งงาน		
1) เห็นด้วย	74	64
2) ไม่เห็นด้วย	41	36
3. ช่วงอายุที่เหมาะสมกับการใช้ชีวิตคู่ของผู้ตอบแบบสอบถาม		
1) 15-20 ปี	-	-
2) 21-25 ปี	32	28
3) 26-30 ปี	53	46
4) 31 ปีขึ้นไป	12	10
5) อื่น ๆ ขึ้นอยู่กับความพร้อมของร่างกายและอารมณ์	18	16

⁴ เพศวิถี หมายถึง ระบบความคิดความเชื่อเรื่องเพศ รวมทั้งการแสดงออกเกี่ยวกับบรรทัดฐานทางเพศ ความปรารถนา ความพึงพอใจในเรื่องเพศ การแสดงท่าทีที่เกี่ยวกับเรื่องเพศ เป้าหมายในความสนใจทางเพศ และการสร้างจินตนาการที่เกี่ยวกับเรื่องเพศ

ตารางที่ 4.3 (ต่อ)

รายการ	จำนวน(คน)	คิดเป็นร้อยละ
4. การมีแฟนหรือมีกิ๊กในวัยเรียนเป็นเรื่องที่ธรรมดาใคร ๆ ก็มีกันได้		
1) เห็นด้วย	87	76
2) ไม่เห็นด้วย	28	24
5. เรื่องเพศเป็นเรื่องธรรมชาติมีความเกี่ยวข้องกับมนุษย์ทุกคน		
1) เห็นด้วย	115	100
2) ไม่เห็นด้วย	-	-
6. การมีความรู้เรื่องการคุมกำเนิดช่วยลดปัญหาการทำแท้งได้		
1) เห็นด้วย	99	86
2) ไม่เห็นด้วย	16	14
7. สื่อภาพยนตร์ โทรทัศน์ในปัจจุบันมีส่วนในการก่อให้เกิดการเรียนรู้เรื่องการมีเพศสัมพันธ์เร็วขึ้น		
1) เห็นด้วย	113	98
2) ไม่เห็นด้วย	2	2
8. การที่จะรักใคร่รักใคร่คนต้องยอมแลกความรักด้วยร่างกาย		
1) เห็นด้วย	15	13
2) ไม่เห็นด้วย	100	87
9. การอยู่ร่วมกันก่อนที่จะแต่งงานเป็นเรื่องที่ธรรมดา เป็นการเรียนรู้นิสัยใจคอก่อนตัดสินใจมาใช้ชีวิตร่วมกัน		
1) เห็นด้วย	91	79
2) ไม่เห็นด้วย	24	21
10. การเที่ยวกลางคืนหรือการจัดงานปาร์ตี้ในหมู่วัยรุ่นก่อให้เกิดการมีเพศสัมพันธ์ได้		
1) เห็นด้วย	112	97
2) ไม่เห็นด้วย	3	3

ตารางที่ 4.3 (ต่อ)

รายการ	จำนวน(คน)	คิดเป็นร้อยละ
11. สื่อ Internet เป็นสื่อที่สามารถเข้าถึงข้อมูล ภาพอนาจารได้ง่ายมากกว่าสื่ออื่น ๆ		
1) เห็นด้วย	97	84
2) ไม่เห็นด้วย	18	16
12. การโอบกอดกันกับคนรักในขณะที่มีเพื่อนคนอื่นอยู่ด้วยเป็นเรื่องปกติธรรมดา		
1) เห็นด้วย	85	74
2) ไม่เห็นด้วย	30	26

จากตารางที่ 4.3 ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่รับรู้เรื่องเพศจากทางหนังสือมากที่สุด รองลงมาคือจาก Website โทรทัศน์ เพื่อน ครอบครัว โรงเรียน ตามลำดับ ในส่วนแนวคิดและค่านิยมเรื่องเพศวิชานั้นผู้ตอบแบบสอบถามร้อยละ 64 เห็นด้วยกับการรักษาความบริสุทธิ์จนกว่าจะแต่งงาน และร้อยละ 36 คิดว่าความบริสุทธิ์ไม่ใช่เรื่องสำคัญของชีวิต

เมื่อถามถึงช่วงอายุที่เหมาะสมสำหรับการใช้ชีวิตคู่ ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ เลือกช่วงอายุ 26-30 ปี ร้อยละ 46 ช่วงอายุ 21-25 ร้อยละ 28 ในขณะที่ร้อยละ 16 คิดว่าขึ้นอยู่กับความพร้อมของร่างกาย และอารมณ์ ส่วนร้อยละ 10 คิดว่าควรมีอายุมากกว่า 31 ปีขึ้นไป

จากคำถามการประเมินทัศนคติในเรื่องเพศวิถี ผู้ตอบแบบสอบถามร้อยละ 76 เห็นด้วยในเรื่องการมีแฟนหรือมีกิ๊กในวัยเรียน โดยเห็นเป็นเรื่องที่ธรรมดาใคร ๆ ก็มีกันได้ ร้อยละ 79 เห็นด้วยกับการอยู่ร่วมกันก่อนที่จะแต่งงานเพื่อเป็นการเรียนรู้นิสัยใจคอก่อนตัดสินใจมาใช้ชีวิตร่วมกัน และคิดว่าเรื่องเพศเป็นเรื่องธรรมชาติที่มีความเกี่ยวข้องกับมนุษย์ทุกคน

แม้ว่าสื่อภาพยนตร์ โทรทัศน์ในปัจจุบันมีส่วนในการก่อให้เกิดการเรียนรู้เรื่องการมีเพศสัมพันธ์เร็วขึ้น แต่ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มองว่าสื่อ Internet เป็นสื่อที่ต้องระวังเพราะเป็นสื่อที่สามารถเข้าถึงข้อมูล ภาพอนาจารได้ง่ายมากกว่าสื่ออื่น ๆ

ในเรื่องการแสดงออกเรื่องเพศนั้น ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ไม่เห็นด้วยกับการโอบกอดกันกับคนรักในขณะที่มีเพื่อนคนอื่นอยู่ด้วย และไม่เห็นด้วยกับการใช้ร่างกายเพื่อแลกกับความรัก

ผู้ตอบแบบสอบถามเห็นว่าการการเที่ยวกลางคืนหรือการจัดงานปาร์ตี้ในหมู่วัยรุ่นก่อให้เกิดการมีเพศสัมพันธ์ได้

ตารางที่ 4.4 พฤติกรรมทางเพศวิถีของผู้อ่านและนักเขียนนิยายรักออนไลน์

พฤติกรรมทางเพศ	ตำหนิ %	ไม่ ตำหนิ%	ไม่มี ความเห็น%
1. การมีเพศสัมพันธ์ในที่สาธารณะ	94	-	6
2. กิจกรรมสวینگ	84	-	16
3. กิจกรรมเช็กซ์หมู่	88	-	12
4. การนอกใจหรือมีเพศสัมพันธ์กับคนอื่นที่ไม่ใช่แฟน	94	-	6
5. การ “ซื้อ” บริการทางเพศของ “ผู้ชาย”	47	17	36
6. การ “ขาย” บริการทางเพศของ “ผู้ชาย”	48	29	23
7. การ “ขาย” บริการทางเพศของ “ผู้หญิง”	61	16	23
8. การ “ซื้อ” บริการทางเพศของ “ผู้หญิง”	50	20	30
9. การกอดจูบก้นในที่สาธารณะ	86	5	9
10. พฤติกรรมรักร่วมเพศของ “ชายกับชาย”	5	73	22
11. พฤติกรรมรักร่วมเพศของ “หญิงกับหญิง”	4	66	40
12. การขโมยใจ/บังคับให้มีเพศสัมพันธ์โดยไม่เต็มใจ	100	-	-

จากตารางที่ 4.4 จะเห็นว่า ผู้ตอบแบบสอบถามคิดว่า พฤติกรรมเรื่องเพศที่สมควรถูกตำหนิ ได้แก่ การมีเพศสัมพันธ์ในที่สาธารณะ, กิจกรรมสวینگ, กิจกรรมเช็กซ์หมู่, การนอกใจหรือมีเพศสัมพันธ์กับคนอื่นที่ไม่ใช่แฟน, การกอดจูบก้นในที่สาธารณะ, การ “ขาย” บริการทางเพศของ “ผู้หญิง” และการขโมยใจ/บังคับให้มีเพศสัมพันธ์โดยไม่เต็มใจ ส่วนพฤติกรรมทางเพศที่ไม่ถูกตำหนิ หรือไม่มีความคิดเห็นได้แก่ การ “ซื้อ” บริการทางเพศของ “ผู้ชาย”, การ “ขาย” บริการทางเพศของ “ผู้ชาย”, การ “ซื้อ” บริการทางเพศของ “ผู้หญิง”, พฤติกรรมรักร่วมเพศของ “ชายกับชาย” และพฤติกรรมรักร่วมเพศของ “หญิงกับหญิง”

การมีเพศสัมพันธ์ระหว่างชายหญิงผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่คิดว่าการอยู่ด้วยกันสองต่อสองเป็นการเปิดโอกาสให้เกิดการมีเพศสัมพันธ์ และส่วนใหญ่คิดว่าเป็นการเปิดโอกาสโดยฝ่าย

หญิง ซึ่งในกลุ่มเพื่อนของผู้ตอบแบบสอบถามร้อยละ 51 เห็นว่าเห็นว่าการมีเพศสัมพันธ์กับคนรักก่อนแต่งงานเป็นเรื่องธรรมดา ร้อยละ 49 เห็นว่าการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียนไม่ผิดศีลธรรม ซึ่งร้อยละ 62 เห็นว่าสื่อมีอิทธิพลทำให้เห็นว่าการมีเพศสัมพันธ์กับคนรักก่อนแต่งงานเป็นเรื่องปกติธรรมดา อีกทั้งส่วนใหญ่ทางครอบครัวก็ไม่ได้มีการห้ามไม่ให้อ่านหรือดูสื่อที่เกี่ยวข้องกับเรื่องเพศสัมพันธ์

ผู้ตอบแบบสอบถามร้อยละ 89 เห็นว่าผู้หญิงควรรักนวลสงวนตัว และไม่เป็นฝ่ายเริ่มต้นความสัมพันธ์ก่อน และบทบาทที่สำคัญที่สุดของผู้หญิงคือการเป็นภรรยาและเป็นแม่ที่ดี ดังนั้นการแก้ปัญหาการตั้งครรภ์โดยไม่พึงประสงค์ (ในทุกระณี) ด้วยการทำแท้งเป็นเรื่องที่ผิด ส่วนร้อยละ 91 เห็นว่าการช่วยตัวเองไม่ใช่เรื่องผิดบาปที่น่าละอาย และเป็นการป้องกันปัญหาการตั้งครรภ์โดยไม่พึงประสงค์

ผู้ตอบแบบสอบถามร้อยละ 100 เห็นด้วยกับการใช้ถุงยางอนามัยเพื่อคุมกำเนิด แต่ร้อยละ 11 ตอบว่าไม่มีความรู้ในการคุมกำเนิด ในส่วนของบทบาทของสถาบันการศึกษาในเรื่องการให้ความรู้ในเรื่องการคุมกำเนิด ผู้ตอบแบบสอบถามคิดว่าการมีการสอนทุกระดับชั้น เพื่อช่วยลดปัญหาการทำแท้ง แต่ทั้งนี้ครอบครัวและภาคส่วนอื่น ๆ ต้องช่วยกันเสริมสร้างความรู้เรื่องเพศโดยไม่ปล่อยให้เป็นหน้าที่ของสถาบันการศึกษาเท่านั้น

4.4 แนวคิดและทัศนคติเรื่องเพศวิถีที่ส่งผลต่อการอ่านและการเขียนนิยายรักออนไลน์

การเก็บข้อมูลแบบสอบถามทำให้ทราบว่าแนวคิดและทัศนคติเกี่ยวกับเรื่องเพศวิถีของนักอ่านนิยายรักออนไลน์มีผลต่อการเลือกอ่านนิยายรักแต่ละประเภทซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยเรื่อง “Reading the Romance” ของ เรดเวย์ (Redway, 1984, อ้างถึงใน กาญจนา แก้วเทพ, 2548) ได้ทำการศึกษากลุ่มผู้อ่านสตรีที่นิยมอ่านนวนิยายรักพาฝันเป็นประจำ พบว่าการอ่านนิยายจึงเป็นการแสวงหาความสุขจากการสร้างจินตนาการ โดยการ (Identify) กับตัวนางเอกที่มีลักษณะ passive นั้นจะช่วยให้ผู้อ่านเกิดความรู้สึกชื่นชมอย่างปราศจากความรู้สึกผิด เนื่องจากความปรารถนาทางเพศนั้นเป็นบทบาทของฝ่ายชายที่เริ่มต้น จากการเก็บข้อมูลพบว่านักเขียนนิยายรักออนไลน์มีการสร้างควมน่าสนใจให้กับนิยายผ่านชื่อเรื่อง, อิมเมจหรือภาพลักษณ์ของตัวละคร และฉากร่วมรักหรือฉากเลิฟซีน ซึ่งทั้งหมดนี้เป็นผลสะท้อนมาจากแนวคิดและทัศนคติเรื่องเพศวิถีของนักเขียนแล้วถ่ายทอดให้ผู้อ่านซึมซับและยอมรับแนวคิดเข้าไปโดยไม่รู้ตัว

4.4.1 ชื่อเรื่อง

ผู้ตอบแบบสอบถามร้อยละ 85 เห็นว่าชื่อเรื่องของนิยายมีผลต่อการเลือกอ่าน เนื่องจากชื่อเรื่องเป็นตัวบ่งบอกประเภทของนิยายเรื่องนั้น ซึ่งถ้าหากนักอ่านกำลังมองหา นิยายอีโรติก ซึ่งหมายถึง นิยายที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับการเร่ร่อน แรงปรารถนา ความหลงใหลใคร่รัก ความปรารถนาทางเพศ แต่ไม่ได้หมายถึงเรื่องโป๊เปลือย หรือลามกเพียงอย่างเดียวแต่ต้องมีเนื้อหาที่สื่อถึงความรักด้วย โดยสามารถเลือกอ่านได้จากนิยายที่มีคำเหล่านี้ในชื่อเรื่อง “ชาตาน” “มาร” “เทพบุตร” “พิศวาส” “นางบำเรอ” “โสเภณี” “ร่าน” เป็นต้น

4.4.2 ภาพลักษณ์หรืออิมเมจ⁵ ของตัวละคร

ภาพลักษณ์และอิมเมจของตัวละครที่ใช้ประกอบในหน้านิยาย ก็มีผลต่อการเลือกอ่านนิยายของผู้อ่านเช่นกัน ดังนั้นนักเขียนจึงใช้รูปภาพของคารานักรื่องของไทยและต่างประเทศมาใช้ในการแทนการอธิบายอิมเมจของตัวละครด้วยตัวอักษรแต่เพียงอย่างเดียว ซึ่งในนิยายอีโรติกจะเน้นรูปภาพชายหญิงที่นุ่มนวลห่มนวลและสื่อไปในทางวาบหวาม

เมื่อถามถึงบุคลิกลักษณะของพระเอกนิยายรักออนไลน์ที่ผู้อ่านชื่นชอบ ผู้ตอบแบบสอบถามจำนวน 115 คนได้แสดงความคิดเห็นที่แตกต่างหลากหลายกันไปตามรสนิยมของตนเอง ซึ่งผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุอยู่ในระหว่าง 10-15 ปี อายุ 16-20 ปี และอายุ 21-25 ปี คิดเป็นร้อยละ 45 จะให้ความสำคัญกับเรื่องรูปร่างหน้าตา การศึกษา และฐานะทางเศรษฐกิจ มาเป็นอันดับแรก ในขณะที่ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุระหว่าง 26-30 ปี และอายุ 30 ปี ขึ้นไป จะให้ความสำคัญกับเรื่องลักษณะนิสัยมาเป็นอันดับแรก โดยสามารถสรุปบุคลิกที่เป็นลักษณะร่วมของพระเอกนิยายออนไลน์ ดังนี้

1. หน้าตาต้องดีคล้ายดารานายแบบ ส่วนสูงต้องไม่ต่ำกว่า 180 เซนติเมตร ต้องมีกล้ามเนื้อสมชายชาตรี และถ้าหากเป็นลูกครึ่ง ไม่ว่าชาติใด ๆ ก็ตามจะได้รับความนิยมจากผู้อ่านเพิ่มขึ้น
2. ชาติตระกูลต้องดี ฐานะต้องร่ำรวย เป็นมหาเศรษฐี มีอำนาจล้นฟ้า ถ้าไม่ร่ำรวยมาตั้งแต่เกิด ก็จะต้องสร้างฐานะด้วยตัวเองจนร่ำรวยเป็นเจ้าของธุรกิจพันล้าน ถ้าไม่เป็นมาเฟียใหญ่ผู้ยิ่งใหญ่ ก็ต้องเป็นเจ้าของรัชทายาทปลอมตัวมา หรือ เป็นซิค (หัวหน้าเผ่าชาวเบคูอินที่เร่ร่อนอยู่ในทะเลทราย) หรือ เป็นเจ้าของซึ่งเป็นเจ้าของบ่อน้ำมันในตะวันออกกลาง
3. การศึกษาที่มาพร้อมกับความฉลาด รอบรู้ ทนคน มีเล่ห์เหลี่ยม และขึ้นเชิงทางธุรกิจ พระเอกจะต้องจบการศึกษาขั้นต่ำปริญญาตรี จากสถาบันการศึกษามีชื่อเสียงทั้งในประเทศและต่างประเทศ แต่ส่วนใหญ่พระเอกจะจบปริญญาโทถึงปริญญาเอกจากมหาวิทยาลัยอันดับต้น ๆ จาก

⁵ อิมเมจของตัวละคร หมายถึงภาพลักษณ์ของตัวละคร ครอบคลุมทั้งลักษณะนิสัยและรูปร่างหน้าตา การศึกษา และฐานะทางเศรษฐกิจ นักเขียนนิยายออนไลน์นิยมใช้รูปคารานักรื่องทั้งประเทศและต่างประเทศมาประกอบการอธิบายด้วยตัวอักษร

ต่างประเทศ เช่น มหาวิทยาลัยฮาร์วาร์ด (Harvard University) มหาวิทยาลัยเคมบริดจ์ (University of Cambridge) มหาวิทยาลัยออกซฟอร์ด (University of Oxford) เป็นต้น

4. หน้าที่การงาน อาชีพยอดนิยมของพระเอกคือ นักธุรกิจด้านอสังหาริมทรัพย์ เป็นซีอีโอของบริษัทส่งออกที่มีเครือข่ายทั่วโลก เป็นดารานายแบบนักร้องชื่อดัง เป็นเจ้าของเหมืองแร่ หรือเจ้าของฟาร์มขนาดใหญ่ ส่วนใหญ่จะเป็นงานที่ไม่มีเวลาทำงานที่ชัดเจนตายตัว และมีเวลาว่างมากพอที่จะตามจีบ ตามง้อนางเอก

5. ลักษณะนิสัยใจคอของพระเอกในนิยายจะแบ่งออกเป็นสองกลุ่มใหญ่ คือ กลุ่มที่มีลักษณะเป็นสุภาพบุรุษ⁶ จะเป็นคนสุขุม เจียมใจ พุดน้อย อ่อนน้อม อ่อนโยน มีความเป็นผู้ใหญ่สูง ไม่ใช้อารมณ์ และไม่ใช้ความรุนแรงกับนางเอก ในกลุ่มนี้จะรวมพระเอกที่มีความขี้เล่นนิด ๆ อารมณ์ดี เข้าเล่ห์ชอบวางแผน และมีความโรแมนติกเข้าไปด้วย ส่วนกลุ่มที่สองจะมีลักษณะเป็นชายโหด⁷ คือ โหด ดิบเถื่อน ทำให้น่าสนใจ น่าค้นหา มีเสน่ห์ หรือ เป็นพวกอารมณ์เย็นชา ร้ายกับทุกคนแต่ดีกับนางเอกคนเดียว พอรู้ตัวว่ารักก็แสดงออกจนโลกตะลึง พระเอกกลุ่มนี้มักจะปากร้าย ชอบด่าว่านางเอก จนถึงขั้นทำร้ายร่างกายด้วยการทุบกระชากตากถู กอดจูบกลางที่ชุมชน ไปจนถึงขืนใจนางเอก แต่เมื่อสำนักคิดแล้วจะทำดีกับนางเอกมาก และจะรักนางเอกคนเดียว จุดเด่นของผู้ชายกลุ่มนี้คือการแสดงออกเรื่องความรักและเรื่องเซ็กส์ที่มักจะรุนแรง และเร้าใจผู้อ่านมาก

ในส่วนของนางเอกนิยายรักออนไลน์ บุคลิกลักษณะที่ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ชื่นชอบมักจะมาจากบุคลิกลักษณะที่ตนเองอยากเป็น แต่จะไม่ตายตัวกับรูปร่างหน้าตา การศึกษา หรือฐานะ แต่จะเน้นไปที่ นิสัยใจคอ หรือพฤติกรรมการแสดงออกมากกว่า

1. นางเอกที่เข้มแข็ง แกร่ง ทั้งหน้าที่การงานและความสามารถ มีอุดมการณ์ในการดำเนินชีวิต สามารถจัดการกับปัญหาทุกอย่างได้ด้วยสติปัญญาของตนเอง ยึดหลักการคนเราต้องยืนอยู่ให้ได้ด้วยขาของตัวเอง

2. นางเอกผู้นำสงสาร แสนดี เรียบร้อย อ่อนหวาน อ่อนโยน มีความกตัญญู ขอมทำทุกอย่างเพื่อครอบครัวและคนที่เธอรัก ไม่ว่าจะถูกทำร้ายทั้งร่างกายและจิตใจแค่ไหนเธอก็ทนได้ ไม่เคยปริปากบ่น ใช้ความดี ความเป็นแม่ศรีเรือน เอาชนะใจพระเอกได้ในที่สุด

⁶ ลักษณะของสุภาพบุรุษ คือ สุภาพ ให้เกียรติและยกย่องผู้อื่น เอาใจใส่และเข้าใจความรู้สึกของผู้อื่น รักษาคำพูด ยึดหลักการ ปกป้องผู้อ่อนแอ ยุติธรรม

⁷ ลักษณะของชายโหด คือ ความเข้มแข็ง สมชายชาตรี และมีอำนาจ มีเสน่ห์ทางเพศเอาแต่ใจตนเอง มีความดั่งดุดอารมณ์ มีความท้าทายอันน่าค้นหาทำให้เกิดความตื่นเต้นเร้าใจ

3. นางเอกที่สวยแซ่กซี่ เจ้าเสน่ห์ เจ้าเล่ห์เพทุบาย โกหกได้หน้าตาเฉย ตาต่อตา ฟันต่อฟัน ปากจัด คำเก่ง กล้าที่จะช่วยยวนผู้ชายให้หลงใหล ทำให้ดูเหมือนจะโงกโชนเรื่องแซ่กซี่ แต่แท้ที่จริงแล้วเธอยังบริสุทธิ์และไร้เดียงสาเรื่องเพศ

4. นางเอกแก่นเขี้ยว เปรี๊ยซ่า น่ารัก กวน ๆ จี๋เล่นนิด ๆ ฉลาดทันคน ไม่หุเบา และมีน้ำใจ นางเอกกลุ่มนี้มักจะทำตัวเป็นคู่หูหรือที่ปรึกษาที่ดีของพระเอก ทำให้พระเอกอุ่นใจยามมีเธออยู่ข้าง ๆ หรือรู้สึกเป็นตัวของตัวเอง แต่ด้วยบุคลิกที่ไม่ตะต่าในตอนแรกจึงทำให้พระเอกไม่รู้สึกในเชิงชู้สาว แต่จะกลับมาสนใจอีกครั้งเมื่อมีพระรองมาสนใจเธอ

สรุป ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่คิดว่าตัวละครในนิยายรักออนไลน์ไม่มีส่วนใดที่คล้ายกับชีวิตจริงของตัวเอง เพราะนิยายคือจินตนาการถึงผู้ชายในอุดมคติที่ไม่สามารถพบเจอในชีวิตประจำวัน เช่น ความปรารถนาที่จะมีสามี รวยหล่อ และรักเรามาก มีความต้องการทางเพศกับเราตลอดเวลา รวมถึงการให้ความสุขทางเพศอย่างสมบูรณ์แบบ ซึ่งหาไม่ได้ในตัวผู้ชายในยุคปัจจุบัน แต่ผู้อ่านจะรู้สึกตัวละครหญิงเช่นนางเอก มีบางแง่มุมที่คล้ายคลึงกับชีวิตของตัวเอง เช่น รูปร่าง อายุ นิสัยใจคอ อาชีพการงาน เป็นต้น

4.4.3 ฉากเลิฟซีนหรือฉากร่วมรัก

ในส่วนของบทเลิฟซีนหรือฉากร่วมรักนั้น ผู้ตอบแบบสอบถามร้อยละ 61 คิดว่าการที่นักเขียนมีประสบการณ์ทางเพศโดยตรงจะสามารถเขียนได้ดีกว่านักเขียนที่ไม่มีประสบการณ์โดยตรง แต่ร้อยละ 49 กลับเห็นว่าประสบการณ์ทางเพศไม่มีผลต่อการเขียนฉากเลิฟซีนเนื่องจากนักเขียนสามารถศึกษาได้จากสื่อต่าง ๆ มากมาย แต่ทั้งนี้การเขียนฉากเลิฟซีนต้องใช้จินตนาการค่อนข้างสูง และถ่ายทอดออกมาเป็นภาษาที่สวยงามไม่หยาบโลนจนทำให้ฉากเลิฟซีนกลายเป็นเรื่องเล่าทางเพศ (sex stories) นักเขียนรุ่นเก่าที่มีทักษะจึงสามารถเลือกใช้คำและถ่ายทอดอารมณ์ได้ดีกว่านักเขียนรุ่นใหม่ที่ยังอายุน้อย

ผู้ตอบแบบสอบถาม ร้อยละ 74 เลือกที่จะอ่านนิยายออนไลน์ที่มีฉากร่วมรักที่ไม่เหมาะสม (NC) โดยไม่คิดที่แจ้งให้ผู้ดูแลระบบทราบ ในกรณีที่ผิดกฎระเบียบของเว็บไซต์ เช่น เว็บไซต์เด็กดี เป็นต้น ส่วนนักอ่านร้อยละ 41 เลือกที่จะแจ้งแบนนิยายเรื่องนั้น โดยไม่แจ้งให้เจ้าของนิยายทราบ เพราะไม่ต้องการให้เกิดปัญหากับกลุ่มแฟนคลับของนักเขียน

ในส่วนของฉาก NC ที่นางเอกถูกพระเอกขืนใจ ทำร้ายร่างกาย หรือทารุณกรรมทางเพศ นักอ่านร้อยละ 66 เลือกที่จะอ่านนิยายเรื่องนั้นต่อจนจบเพื่ออ่านบทสรุปของเรื่องราว แม้ว่าจะผู้อ่านจะรู้สึกเศร้าและหดหู่ แต่เนื่องจากผู้เขียนให้เหตุผลว่าพระเอกเข้าใจนางเอกผิด จึงทำร้ายนางเอกด้วยอารมณ์ชั่ววูบ เมื่อหายโกรธแล้วจึงคิดได้และสำนึกผิด ผู้อ่านหลายคนจึงรู้สึกสับสนและไม่เข้าใจว่าทำไมนางเอกจะต้องยอม ต้องให้อภัย ให้โอกาสคนทำผิด เนื่องจากบางเรื่องพระเอกเลวร้ายมา

ตลอด นางเอกช่างน่าสงสาร แต่ในตอนจบพระเอกแค่สำนึกผิด คุณเข้าขอโทษ นางเอกก็ยอมให้อภัย แล้วก็ครองรักกันอย่างมีความสุข โดยที่พระเอกไม่ต้องถูกลงโทษใด ๆ

และจากคำถามที่ว่า การที่พระเอกข่มขืนนางเอกในนิยายรักออนไลน์ สมควรได้รับการลงโทษทางกฎหมายหรือไม่ ผู้ตอบแบบสอบถามร้อยละ 47 เห็นว่าสมควรถูกลงโทษทางกฎหมาย โดยให้เหตุผลว่า

“จริง ๆ ก็สมควร กรณีที่ตั้งใจทำจริง ๆ แต่ส่วนใหญ่คนแต่งมักจะหาข้ออ้าง เช่น อ้างว่าเมา เข้าใจผิด หรือนางเอกมาขายตัวแลกเงิน อะไรทำนองนั้น ทำให้เหมือนกับ ความผิดของพระเอกน้อยลง แต่จริง ๆ ก็ยังผิด ซึ่งถ้าคนแต่งให้พระเอกได้รับบท ลงโทษ หนัก ๆ ทำให้คนอ่านเห็นว่ามันไม่ดี ก็ถือว่าพอให้อภัย แต่คนแต่งบางคนทรمانนางเอก จนเกือบตอนสุดท้ายของนิยาย พระเอกรับกรรมแค่ตอนรองสุดท้ายตอนเดียว แบบนั้น ไม่ไหว น้อยเกิน รู้สึกว่าความผิดของเขามันเล็กน้อย ทั้ง ๆ ที่เขาทำผิดมหันต์ แต่ทั้งนี้ หลายคนเขียนให้นางเอกยินยอมให้พระเอกข่มขืนใจ เพราะตอนกำลังมีอะไรกันมักบอกว่านางเอกสมยอม หรือเคลิ้มอะไรทำนองนั้น ซึ่งความเป็นจริงมันน่าจะเป็นไปได้ เพราะถ้าเธอเคลิ้มจริงเธอก็เป็นผู้หญิงไม่ดีแล้วละ โดนขายแปลกหน้าข่มเหงยังเห็นดี เห็นงามซะงั้น” (เคย์(ญ)นามสมมุติ)

ในขณะที่ผู้ตอบแบบสอบถามร้อยละ 53 คิดว่าพระเอกไม่สมควรถูกลงโทษทางกฎหมาย โดยให้ความเห็นว่า

“ผมว่านิยายรักจะอิงความเพื่อฝันในตัวของมัน เพราะมันเราเลยไม่ค่อยเห็นนิยายที่ พระเอกจะถูกแจ้งความ โดนตำรวจลากเข้าคุกเพราะข่มขืนนางเอกหรือดัดทำร้าย ถ้า พูดยตามบทบาทของนิยาย (ที่ไม่ได้อิงความเป็นจริงนัก) ผมคิดว่าไม่ต้องมีดีกว่า แต่ให้ บทลงโทษอย่างอื่นที่เท่าเทียมเทียบและสามารถดำเนินไปตามบทบาทของนิยายได้ ดีกว่า แต่ปัญหาคือคนเขียนส่วนใหญ่ผู้อ่านคนที่จะสามารถถ่ายทอดบทลงโทษ ที่แม้จะ ไม่ลากพระเอกเข้าคุกก็ทำให้คนอ่านรู้สึกว่า คนผิดได้รับโทษที่หนักหนาแล้ว” (จิ้ง(ช) นามสมมุติ)

ผู้ตอบแบบสอบถาม ร้อยละ 47 รู้สึกเฉย ๆ และรับได้กับพฤติกรรมที่พระเอกมีเพศสัมพันธ์ กับหญิงอื่นที่ไม่ใช่นางเอก เนื่องจากผู้เขียนส่วนใหญ่มักปูพื้นฐานความเข้าใจว่าพระเอกเป็นผู้เชี่ยวชาญในเรื่องเพศสัมพันธ์จึงสามารถทำให้นางเอกมีอารมณ์คล้อยตามได้อย่างง่ายดายแม้ว่าจะ เพิ่งเคยพบหน้ากันครั้งแรก หรือแม้แต่จะไม่ยินยอมพร้อมใจในตอนแรกเนื่องจากถูกพระเอกข่มขืน

แต่ด้วยความชำนาญในการเล่าโลมและปลุกอารมณ์นางเอกก็จะมีอารมณ์ร่วมและถึงจุดสุดยอดในตอนท้ายเสมอ

ในขณะที่ผู้ตอบแบบสอบถาม ร้อยละ 53 รับประทานไม่ได้ และคิดว่าไม่เหมาะสมที่พระเอกจะมีความสัมพันธ์ทางเพศกับหญิงอื่นที่ไม่ใช่นางเอก โดยเฉพาะหลังจากที่พระเอกได้บอกรักต่อนางเอกแล้ว ซึ่งความต้องการของผู้อ่านในข้อนี้ส่งผลให้นักเขียนหลายคนมักจะเขียนให้พระเอกไม่มีอารมณ์ทางเพศกับหญิงอื่นหลังจากที่มีเพศสัมพันธ์กับนางเอกแล้วเพราะไม่ต้องการให้พระเอกถูกผู้อ่านประณามว่าเป็นชายโหด

ในคำถามท่านคิดอย่างไรกับพฤติกรรมที่นางเอกมีเพศสัมพันธ์กับชายอื่นที่ไม่ใช่พระเอก ผู้ตอบแบบสอบถามร้อยละ 36 ตอบว่ารับได้ โดยให้เหตุผลเรื่องความเท่าเทียมกันระหว่างชายหญิง และเชื่อมโยงว่าพฤติกรรมนี้เป็นเรื่องที่เกิดขึ้นได้ในชีวิตจริง แต่สำหรับนิยายแล้ว เป็นเรื่องที่รับไม่ได้ที่นางเอกจะมีเพศสัมพันธ์กับชายอื่นที่ไม่ใช่พระเอก และเธอไม่ควรจะเป็นนางเอกอีกต่อไป ในขณะที่ผู้ตอบแบบสอบถาม ร้อยละ 63 ตอบว่ารับไม่ได้เนื่องจากไม่เหมาะสม เนื่องจากขนบธรรมเนียมปฏิบัติสอนให้เชื่อกันมาว่าผู้หญิงควรมีผัวเดียวเมียเดียว ในขณะที่สอนให้ผู้ชายแสวงหาประสบการณ์ทางเพศเพื่อให้เกิดความเชี่ยวชาญ

และเมื่อถามต่อไปว่าท่านคิดอย่างไรกับนางเอกที่ไม่มีความบริสุทธิ์ หรือเสียความบริสุทธิ์ ให้ชายอื่นที่ไม่ใช่พระเอก ผู้ตอบแบบสอบถามร้อยละ 81 รู้สึกเฉยๆและรับได้ โดยเสนอความคิดเห็นว่าผู้เขียนไม่ควรเน้นในเรื่องความบริสุทธิ์ของผู้หญิงเป็นสาระสำคัญ และสำหรับนางเอกที่เสียความบริสุทธิ์ไปกับคนอื่นก่อนจะมาเป็นพระเอกนั้นอาจจะเป็นเรื่องที่เกิดขึ้นในชีวิตของคนส่วนใหญ่ในสังคมซึ่งภรรยาอาจจะเคยมีอะไรกับคนอื่นมาก่อนสามีคนปัจจุบัน ผู้เขียนควรจะสื่อออกมาแบบนั้นด้วยและเน้นในเรื่องความดีของตัวบุคคลมากกว่าพรหมจรรย์

สำหรับประเด็นการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียนนั้น ผู้ตอบแบบสอบถามร้อยละ 73 เห็นว่าเป็นเรื่องที่ไม่เหมาะสมและไม่สมควรที่จะนำเสนอ เนื่องจากอาจทำให้เกิดค่านิยมที่ผิด ๆ และพฤติกรรมเลียนแบบในกลุ่มผู้อ่านที่ยังอยู่ในวัยเรียน ซึ่งจากการสังเกตพบว่านิยายรักออนไลน์ที่มีเนื้อหา มีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียนนักเขียนส่วนใหญ่จะอยู่ในวัยเรียนเช่นกัน ทำให้มองว่าเรื่องปกติธรรมดา และเป็นเรื่องที่สังคมยอมรับได้ แต่นิยายเหล่านี้มีโอกาสดำเนินการน้อยเนื่องจากสำนักพิมพ์ส่วนใหญ่ไม่อนุญาตให้มีเนื้อหาในลักษณะดังกล่าว

ในส่วนของการมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงานนั้น ผู้ตอบแบบสอบถามร้อยละ 79 เห็นว่าเป็นเรื่องธรรมดา โดยให้ความเห็นไปในทิศทางเดียวกันว่าเนื่องจากสังคมที่เปลี่ยนไป ผู้หญิงไม่ได้อยู่กับเหย้าเฝ้าเหมือนเดิมอีกต่อไปแล้ว หลายคนออกไปทำงานเทียบเท่าผู้ชาย ซึ่งนั่นทำให้ผู้หญิงมีโอกาสที่จะได้พบปะผู้คนมากขึ้น และนำไปสู่การมี

ความสัมพันธ์ที่ลึกซึ้งกับคนรัก ถึงแม้การรักษาความบริสุทธิ์เป็นค่านิยมที่ดี แต่การมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงานก็ไม่เป็นเรื่องเลวร้าย ตราบใดที่ยังสามารถรับผิดชอบตัวเองและสิ่งที่จะตามมาได้ ซึ่งทุกวันนี้หลายคู่ที่อยู่กันมีสัมพันธ์กันจนมีลูกแล้วค่อยแต่งงานก็มีให้เห็นไม่น้อย

ผู้ตอบแบบสอบถามร้อยละ 87 รู้สึกเฉย ๆ และรับได้ที่พระเอกและนางเอกมีเพศสัมพันธ์กันโดยไม่มีการป้องกันหรือมีการคุมกำเนิดด้วยการใช้ถุงยางอนามัย ยาคุมกำเนิด หรือวิธีการอื่น ๆ โดยให้เหตุผลว่า การไม่คุมกำเนิดเป็นเหตุผลในการดำเนินเรื่องเพื่อให้นางเอกตั้งท้อง และเป็นจุดคลี่คลายปมปัญหาต่างๆแล้วทำให้นิยายเรื่องนั้นจบลงอย่างแฮปปี้เอนด์ ซึ่งนักเขียนหลายคนได้แสดงความคิดเห็นที่น่าสนใจต่อประเด็นนี้ว่า

“จุดนี้ที่กังวลเหมือนกันว่าคนอ่านที่เป็นเด็ก ๆ จะเข้าใจหรือเปล่าว่าเวลาไม่คุมกำเนิดแล้วมีลูกขึ้นมาโดยไม่ตั้งใจ ฝ่ายชายจะยอมรับผิดชอบเหมือนพระเอกในนิยาย เพราะลืมนึกไปว่าโลกแห่งความจริง มันไม่ใช่อย่างในนิยายเสมอไป” (เพ็ญ(ญ) นามสมมุติ)

“เชื่อไหมว่าผมเคยเขียนนิยายที่พระนางใช้ถุงยางอนามัยเมื่อมีเพศสัมพันธ์ แม้แต่ตัวละครที่เป็นเกย์ผมก็ให้เขาใช้ถุงยาง ปรากฏว่าคนอ่านข้างลี้ลับว่าจะใส่ไปทำไม โดยเฉพาะเกย์ ยิ่งงั้นมันก็มีลูกกันไม่ได้อยู่แล้ว ภาพลักษณ์ของถุงยางมีไว้ป้องกันการมีลูกเท่านั้นและใช้ได้สำหรับผู้หญิงกับผู้ชาย เลยทำให้ผมแปลกใจว่าคนอ่านสามารถอ่านจากเลกซิ่นเร้าร้อนได้แต่กลับอายที่จะพูดถึงเรื่องถุงยาง มันเป็นเพราะอะไร? ทำไมเราใกล้ชิดเรื่องเพศมากแต่ไม่ใกล้ชิดเรื่องการป้องกัน เรื่องโรคต่าง ๆ หรือเรื่องถุงยางเลย (ฮา ขำ ๆ นะครับ) สำหรับข้อนี้ผมว่านิยายส่วนใหญ่พระนางมีอะไรกันโดยไม่ป้องกันเป็นเรื่องปกติ ขณะที่คู่ที่ป้องกันประหลาด พูดกันตรง ๆ คือผมอ่านเจอแต่นิยายที่ไม่มีการปกป้องกันจนเป็นเรื่องธรรมดาไปแล้ว แต่ถ้ามีการคุมกำเนิดผมว่านิยายเรื่องนั้นเป็นนิยายที่มีความคิดริเริ่มที่ดีนะ” (ดิ(ช)นามสมมุติ)

4.4.4 แนวคิด รสนิยมและทัศนคติเรื่องเพศของนักอ่านและนักเขียนที่สะท้อนผ่านการอ่านและการเขียนนิยายรักออนไลน์

จากคำถามที่ว่านิยายรักออนไลน์สะท้อนแนวคิด รสนิยม ทัศนคติเรื่องเพศของนักเขียนหรือไม่ อย่างไร ผู้ตอบแบบสอบถามร้อยละ 81 คิดว่านิยายคือสิ่งที่สะท้อนตัวตนของนักเขียนได้ดีที่สุด เพราะนักเขียนมักจะสื่อสิ่งที่ตัวเองชอบออกมาทางเนื้อเรื่องหรือลักษณะของตัวละคร รวมไปถึง

ถึงแนวคิดต่าง ๆ ออกมาโดยไม่รู้ตัวเสมอ ดังนั้นหากอยากรู้ว่านักเขียนเป็นคนเช่นไรสามารถอ่านได้จากงานเขียน

“คิดว่าสะท้อน เพราะงานเขียนก็เหมือนกระจกเงาสะท้อนความรู้สึกนึกคิดและวิธีคิดตลอดจนการมองโลกของนักเขียนนั้น ๆ ว่าคิด หรือรู้สึกอย่างไร พุดง่าย ๆ ก็คืองานเขียนก็คือการบอกเล่าตัวตนในแง่มุมต่าง ๆ ของนักเขียนท่านนั้นให้คนอ่านรับรู้” (แก้ว(ญ)นามสมมุติ)

“สะท้อน หากนักเขียนเป็นหญิง พระเอกจะเป็นผู้ชายในอุดมคติ และนางเอกคือบุคลิกที่ตนเองอยากเป็น เหตุการณ์ในเรื่องแสดงถึงทัศนคติด้านความรักที่ตนเองใฝ่ฝัน เช่น ถึงชายมันจะชั่วยังไ้รักกันคนเดียว เป็นต้น หากนักเขียนเป็นชายก็เหมือนกับหญิงแต่สลับบทบาทกัน เพียงแต่ผู้ชายจะไม่โฟกัสเรื่องความรักเท่าผู้หญิงเท่านั้นเอง แต่น่าจะโฟกัสเรื่องเพศสัมพันธ์มากกว่า” (น้ำ(ญ)นามสมมุติ)

แต่ทั้งนี้ก็ไม่ได้ปฏิเสธว่าเงื่อนไขทางการตลาดทำให้นักเขียนต้องเขียนนิยายที่มีฉากเลิฟซีนเยอะ ๆ เนื่องจากทางสนพ.เห็นว่ามีโอกาสขายได้มากกว่านิยายประเภทอื่น ๆ ทำให้นักเขียนหลายคนเกิดความรู้สึกอึดอัดใจที่ทางบก.ให้แก้ต้นฉบับด้วยการเพิ่มฉากเลิฟซีนให้ร้อนแรงขึ้น

“สะท้อนค่ะ แต่คิดว่ากระแสนิยมของตลาดจะเป็นส่วนสำคัญในการเขียนนิยายแต่ละเรื่องมากกว่า เพราะนักเขียนอาชีพบางคนจำต้องเขียนตามออร์เดอร์ สนพ. เพื่อให้ได้ตีพิมพ์ ทางเลือกเลยมีไม่มากเท่าไรหรอก นอกจากเกาะกระแสตลาดไป” (แอน(ญ)นามสมมุติ)

จากกระแสความนิยมอ่านนิยายรักออนไลน์ที่มีเนื้อหาทางเพศสัมพันธ์อย่างโจ่งแจ้ง คือมีการบรรยายให้เห็นภาพการร่วมเพศอย่างชัดเจนซึ่งไม่เหมาะสมสำหรับเยาวชนที่มีอายุน้อยในเว็บไซต์ ก่อให้เกิดความวิตกกังวลต่อผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในเรื่องผลกระทบจากอ่านนิยายรักเหล่านี้เป็นประจำจะส่งผลต่อทัศนคติและค่านิยมทางเพศของผู้อ่านในระยะยาวหรือไม่ ผู้ตอบแบบสอบถาม ร้อยละ 57 เห็นว่าส่งผลต่อผู้อ่านที่ยังอายุน้อย ไม่สามารถใช้วิจารณญาณในการแยกแยะ ทำให้อยากรู้ อยากลอง และแสวงหาความรู้เรื่องเพศจากการอ่านนิยายซึ่งเป็นสื่อที่เข้าถึงง่ายที่สุด การรับสารเรื่องเดิมบ่อยๆ จะทำให้เกิดความเคยชินและมองว่าเป็นเรื่องธรรมดา กลายเป็นค่านิยมที่ผิด ๆ จนนำไปสู่ปัญหาการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน และการตั้งครรภ์โดยไม่พึงประสงค์ได้ ส่วนผู้ตอบแบบสอบถามร้อยละ 43 เห็นว่าการอ่านนิยายไม่ส่งผลต่อทัศนคติและค่านิยมเรื่อง

เพศ เนื่องจาก นิยายเป็นเพียงเรื่องราวที่ถูกแต่งขึ้น และเป็นเพียงจินตนาการของผู้เขียนเท่านั้น การอ่านนิยายรักจึงเป็นการอ่านเพื่อคลายเครียดเท่านั้น

และเมื่อถามต่อไปว่าท่านเคยนำแง่คิดหรือสิ่งที่ได้เรียนรู้ในเรื่องเพศสัมพันธ์จากการอ่านนิยายมาใช้ในชีวิตประจำวันบ้างหรือไม่ ผู้ตอบแบบสอบถามร้อยละ 55 ตอบว่าเคยนำสิ่งที่อ่านในนิยายมาใช้ในชีวิตประจำวัน ทั้งที่โดยรู้ตัวและไม่รู้ตัว เช่น การอ่านนิยายทำให้สามารถแนะนำเพื่อนฝูงคนใกล้ชิด เรื่องการวิธีการใช้ยาคุมฉุกเฉินหลังการมีเพศสัมพันธ์โดยไม่ตั้งใจและไม่เต็มใจ เพื่อป้องกันการตั้งครรภ์ รวมถึงการระมัดระวังป้องกันการตนเองจากการถูกล่อลวงจากมิชฌาชีพเมื่อไปเที่ยวสถานบันเทิง ซึ่งอ่านมาจากนิยายที่มักจะมีฉากที่นางเอกถูกวางยานอนหลับ หรือยาปลุกเซ็กซ์ นอกจากนี้แล้วสิ่งที่ผู้อ่านได้เรียนรู้จากนิยายยังเป็นการเปิดโลกทัศน์เรื่องเพศรสซึ่งหมายถึงการแสวงหาความสุขทางกามารมณ์และความเข้าใจเรื่องเพศสัมพันธ์มากขึ้น

“เคยคุยกับเพื่อนหญิงด้วยกัน บางคนก็ไม่กล้าที่จะทำท่าทางการร่วมรักบางท่า หรือในกรณีที่ผู้หญิงเป็นฝ่ายรุกนั้น เพื่อนบางคนก็รับไม่ได้ แต่สำหรับนิยายบางเรื่องก็เขียนให้นางเอกหรือนางร้ายมีบทบาทในเรื่องเพศรสนี้ ดิฉันคิดว่าดีค่ะ มันอาจช่วยสร้างความกล้าให้กับเพื่อนหญิงบางคน และเข้าใจในเรื่องเพศสัมพันธ์มากขึ้น ว่าเพศสัมพันธ์นั้น เกิดจากความสัมพันธ์ระหว่างคู่รัก หากมีแต่คนหนึ่งเสนอและคนอื่นรับอย่างเดียว ยามที่เขาไปเจอคนอื่นที่สนอง (เหมือนเรากับคุณค๊ะ) ภรรยาก็ต้องเป็นฝ่ายปรับปรุงค่ะ ทำให้เข้าใจผู้ชายมากขึ้น” (อ้อม(ญ)นามสมมุติ)

4.5 การสร้างภาพตัวแทนความเป็นผู้หญิงในนิยายรักออนไลน์

เพื่อทำความเข้าใจเกี่ยวกับเรื่องการสร้างภาพตัวแทนความเป็นผู้หญิงผ่านการเขียนและการอ่านนิยายรักออนไลน์ ผู้ศึกษาได้ทำการศึกษา นิยายรักออนไลน์ที่มียอดผู้เข้าชมสูงสุด ใน 3 เว็บไซต์ คือ เว็บไซต์เด็กดีดอทคอม เว็บไซต์นิยายดอทคอม และเว็บไซต์แจ่มใสดอทคอม ตั้งแต่เดือนมกราคม-พฤษภาคม 2554 และได้เลือกนิยายที่ได้รับความนิยมโดยวัดจากจำนวนผู้เข้าชม จำนวน 6 เรื่อง มาทำการวิเคราะห์เนื้อหา โดยใช้วิธี “การวิจารณ์วรรณกรรมในแนวสตรีนิยม” (feminist criticism) ซึ่งเป็นกระบวนการศึกษาวรรณกรรมว่าผู้หญิงเข้าไปเกี่ยวข้องอย่างไร สะท้อนบทบาทผู้หญิงในงานวรรณกรรมนั้นอย่างไรบ้าง โดยเฉพาะประเด็นเรื่องผู้หญิงถูกทำให้ด้อยกว่าบุรุษเพศ อย่างไม่ปรากฏการณ์ในวรรณกรรมนั้น ๆ โดยมีเป้าหมายหลักคือ การต่อสู้กับสังคมวัฒนธรรมแบบปิตาธิปไตยที่ไม่เป็นธรรมและปิดกั้นศักยภาพของผู้หญิง ซึ่งผู้ศึกษามุ่งเน้นไปที่ประเด็น การ

เปิดโปงให้เห็นว่าภาพนำเสนอผู้หญิงในวัฒนธรรม แฟงลักษณะที่กดขี่ เอาเปรียบ และมอมเมาผู้หญิงอย่างไรบ้าง (เสนาะ เจริญพร, 2548, หน้า 34-35) พบว่ามีการสร้างภาพตัวแทนของผู้หญิง 3 แบบ โดยมีรายละเอียดดังนี้

4.5.1 ภาพตัวแทนความเป็นผู้หญิงที่ดีในอุดมคติ

ในหัวข้อนี้ ผู้ศึกษาเลือกวิเคราะห์นิยาย 2 เรื่อง คือ นิยายเรื่อง เจตน์ (เดิมชื่อเรื่อง รักคือรัก) ของก๊อปปี้ลำนวน ยอดผู้เข้าชม จำนวน 587,309 คอมเมนต์ 6,976 แฟนพันธุ์แท้ 741 คน และนิยายเรื่อง จอมรักจอมใจ (เดิมชื่อเรื่อง จอมใจนายเหมือง) ของ กลิ่นแก้ว ยอดผู้เข้าชม จำนวน 888,359 คน 7,294 คอมเมนต์แฟนพันธุ์แท้ 412 คน เนื่องจากนิยายทั้งสองเรื่องนี้ได้รับความนิยมสูงสุดในเว็บไซต์เด็กดีดอทคอม ซึ่งสอดคล้องกับข้อมูลจากการตอบแบบสอบถาม นิยายที่ได้รับความนิยมจากผู้อ่านมากที่สุดคือ นิยายรักโรแมนติกหรือเรียก่านิยายรักพาฝัน (romance) ซึ่งสาเหตุที่นิยายประเภทนี้ได้รับความนิยมมากกว่านิยายประเภทอื่น ๆ เพราะเนื้อหาของนิยายเหล่านี้สามารถตอบสนองความต้องการบางอย่างของผู้หญิง และมีพลังที่จะสร้างความรื่นรมย์ให้เกิดขึ้นได้ อย่างไรก็ตาม หลักการของวัฒนธรรมศึกษาระบุว่า ความปรารถนาและความรื่นรมย์นั้น ไม่ใช่สิ่งที่สตรีมีติดตัวมาตามธรรมชาติ หากแต่ถูกประกอบสร้างขึ้นจากสังคมและวัฒนธรรม ในขณะที่เดียวกันหลังจากที่ผู้หญิงเสพนวนิยายเหล่านี้แล้ว สตรีในสังคมก็จะถูกสร้างอัตลักษณ์ (identity) ให้เป็น “ผู้ที่มีความปรารถนาและความรื่นรมย์และความรื่นรมย์แบบพาฝัน” เพื่อจะไปเสพนวนิยายเรื่องต่อ ๆ ไป วุ่นเวียนไม่รู้จบ ซึ่งหนึ่งในความปรารถนาและความรื่นรมย์ที่เกิดจากการอ่านของผู้หญิง ก็คือการได้พบผู้ชายสักคนที่รัก และดูแลทะนุถนอมเธออย่างแท้จริง และเธอก็จะมีความสุขที่ได้ตอบสนองด้วยการให้ความรักและการดูแลตอบแทนกลับคืน เช่นเดียวกับนางเอกที่แสวงหาพระเอกในนวนิยาย

4.5.1.1 เจตน์: เจ้าหญิงในนิยายเจ้าชายในฝัน

นิยายเรื่อง เจตน์ นำเสนอเรื่องราวความรักของ แก่นจันทน์ สาวน้อยนักศึกษาชั้นปีที่ 4 ด้านสื่อสารมวลชนกับ เจตน์ ราชโยธิน อาจารย์พิเศษมหาวิทยาลัย เป็นนิยายรักโรแมนติกที่ได้รับความนิยมจากผู้อ่านจำนวนมากในเว็บไซต์เด็กดี นิยายเรื่องนี้ไม่เน้นฉากเลิฟซีนเหมือนกับนิยายติดอันดับเรื่องอื่น ๆ แต่สิ่งที่เป็เสน่ห์ของนิยายมาจากบุคลิกที่เป็นสุภาพบุรุษของพระเอกในเรื่องด้วยรูปร่างหน้าตาสง่างาม ชาติตระกูลอันสูงส่งมีชื่อเสียงในแวดวงสังคมชั้นสูง และใช้นามสกุลพระราชทานฐานะหน้าที่การงานที่มั่นคงเป็นเจ้าของบริษัทสื่อสิ่งพิมพ์ยักษ์ที่สละเวลาวางมาเป็นอาจารย์พิเศษบรรยายวิชามติมหาชน (public opinion) ให้กับนักศึกษากฎหมายสื่อสารมวลชน ทำให้นิยายเรื่องตอบสนองเรื่องความปรารถนาและความรื่นรมย์จากการอ่านของผู้หญิงที่ต้องการผู้ชายที่มีลักษณะเป็นสุภาพบุรุษที่ไม่สามารถหาได้ในชีวิตจริงมาเป็นคู่ครอง

ผู้เขียนคือ กลีบคำควน ได้เขียนไว้ในคำนำว่าเธอมีแรงบันดาลใจมาจากอาจารย์พิเศษที่มหาวิทยาลัย ในสมัยที่เธอยังเป็นนักศึกษา ซึ่งเป็นช่วงวัยหวาน ความสุข ความหวัง และความฝัน เรื่องราวของอาจารย์หนุ่มกับนักศึกษาสาวนั้นเป็นเรื่องที่ชวนฝันเสมอ ผู้อ่านนิยายเรื่องนี้จึงสามารถ Identify กับตัวนางเอกได้อย่างแนบเนียน โดยไม่รู้สึกระคายคระขงใจ เพราะผู้อ่านส่วนใหญ่ต่างเคยมีประสบการณ์ฝัน ๆ แบบนี้มาก่อน

เริ่มเรื่องด้วยแก่นจันทน์ปลอมไปนิทาอาจารย์เจตน์ ราชโยธิน ในระยะเผาชนจนโดนจับได้ จากนั้นเธอพยายามหลีกเลี่ยงไม่เจอหน้าเขา แต่ก็มีเรื่องให้ต้องเจอต้องเจอต้องพัวพันอยู่ตลอด ซึ่งบ่อยครั้งก็มักเป็นเฉพาะตอนที่แก่นจันทน์เกิดปัญหา และเจตน์ก็เป็นเหมือนพระเอกขี่ม้าขาวเข้ามาช่วยเหลือแก่นเธอเสมอ

ความเพียบพร้อมสมบูรณ์แบบของพระเอกคือ เจตน์ ราชโยธิน ไม่ว่าจะเป็นการศึกษา ระดับดอกเตอร์ เป็นผู้บริหารระดับสูงของบริษัทขนาดใหญ่ที่กุมบังเหียนวงการสื่อสิ่งพิมพ์ทั้งประเทศ รวมถึงนามสกุลดังในวงสังคมชั้นสูง ถูกตอกย้ำซ้ำแล้วซ้ำเล่าทำให้ทำให้แก่นจันทน์และผู้อ่านรู้สึก ว่าเจตน์ช่างยิ่งใหญ่ สูงส่งและเกินเอื้อมถึง (“เราเพียงแต่คิดว่าเขาเป็นคนละรุ่นกับเรา อย่างน้อยก็อายุมากกว่าหลายปี ยังไม่นับรวมโปรไฟล์ที่สูงลิบลัวของเขานะ เปรียบไปก็เหมือนอยู่คนละโลกนั่นแหละ...” น. 24) และ (เจตน์ ราชโยธิน...เขาช่างเป็นโจทก์ตัวโต ๆ ที่หล่อไม่หาญกล้าที่จะต่อกรแล้วมาถึงตอนนี้หล่อก็เป็นได้แค่คนตัวเล็ก ๆ ที่ถูกเขาทำให้ใจสั่นหวั่นไหวอยู่รำไป...น. 85)

ในขณะที่แก่นจันทน์รู้สึกตัวเองต่ำต้อย เป็นเพียงเด็กกะโปโลคนหนึ่ง เจตน์ ราชโยธิน ก็เข้ามาสร้างความปั่นป่วนทางอารมณ์ให้กับเธออยู่บ่อย ๆ (นี่หล่อเป็นบ้าอะไรที่เกิดจะมีปัญหา กับความเป็นเด็กของตัวเองเสียทุกครั้งที่ถูกเขากระตุ้นนะ แล้วตกลงผู้หญิงอายุยี่สิบเอ็ดนี่แอบมองผู้ชายเป็นความผิดไหมนะ หล่อถามตัวเองแล้วตอบว่าไม่! ถ้าแอบมองแล้วเขาไม่รู้ตัวและจับได้... น. 107)

เมื่อแก่นจันทน์ได้รับการเลือกให้ไปฝึกงานที่นิตยสารพราว และต้องเดินทางไปทำงานที่ต่างจังหวัดพร้อมทีมงาน หญิงสาวเกิดอุบัติเหตุจมน้ำเนื่องจากช่วยชีวิตรุ่นพี่ที่ทำงานด้วยกัน เจตน์ มาพบเข้าจึงช่วยไว้ได้ทันและผายปอดให้แก่นจันทน์ เหตุการณ์นี้ถูกเล่าปากต่อปากและถูกเสริมแต่งจนกลายเป็นเรื่องอื้อฉาวระหว่างระหว่างนักศึกษาฝึกงานกับเจ้าของบริษัทซึ่งมีฐานะเป็นอาจารย์ด้วย

เจตน์เองตัดสินใจลาออกจากการเป็นอาจารย์เพื่อยุติข่าวทั้งหมด แก่นจันทน์เสียใจเพราะคิดว่าตนเองเป็นต้นเหตุ และเธอคงไม่มีโอกาสได้พบเขาอีกแล้ว แต่กลายเป็นว่าอาจารย์เจตน์กลายเป็นฝ่ายเข้ามาหาเธอเสียเอง แก่นจันทน์ต้องต่อสู้กับความรู้สึกของตัวเอง ระหว่างความไม่คู่ควรซึ่งไม่มีทางเป็นไปได้ในชีวิตจริง (จริง ๆ นะ ให้อย่างไรแก่นจันทน์ก็อดโทษตัวเองไม่ได้ว่านี่คือผลของ

ความเชื่อชาที่บังอาจแหงนมอง แคแหงนมองเท่านั้น ยังไม่ได้คิดปิ่นปายหอคอยาข้าง แต่ผลที่ได้กลับมาเล่นเอาถึงขนาดต้องมานั่งปวดใจอยู่อย่างทุกวันนี้ น.167) กับความละอายใจเพราะคิดว่าเธอกำลังหลงรักผู้ชายที่มีเจ้าของแล้ว (แก่นจันทร์ค่อย ๆ ระบายลมหายใจออกมาช้า ๆ ครั้งนี้หล่อนกลับนึกไปถึงแอปเปิลในสวนอีเดนที่แม้จะรู้ว่ากินไม่ได้ แต่มันก็แสนเข้ายวนชวนให้ลิ้มลองเหลือเกิน... น.14)

แก่นจันทร์จึงแก้ปัญหาด้วยการหลบหน้าและพยายามตัดใจจากเขา (ที่หล่อนหลบหน้าเพราะกลัวคำคนอย่างนั้นหรือ... ไม่หรอก คำคนเหล่านั้นทำร้ายหล่อนจนถ้าเสียก็ไม่ว่าจะเสียอย่างไรแล้ว แต่ที่หล่อนจำเป็นต้องหลบเพราะเหตุผลที่เร้นลับกว่านั้น เหตุผลที่ไม่อาจบอกใคร ๆ หล่อนหวังว่าหัวใจเหลวไหลของหล่อนจะเยียวยาตัวเองเจ็บ ๆ ต่างหาก น.194) แต่แล้วแก่นจันทร์ก็รู้ว่าเธอเข้าใจผิดไปเอง เพราะหญิงสาวที่เธอคิดว่าเป็นคู่หมั้นของเจตน์นั้น แท้จริงแล้วเป็นน้องสาวของเขา

เจตน์พาแก่นจันทร์ไปพบครอบครัวของเขา พร้อมกับมาแนะนำตัวกับที่บ้านของเธอ ชายหนุ่มเปิดเผยความสัมพันธ์อย่างไม่คิดปิดบัง เพื่อต้องการให้ทุกคนรับรู้ในความจริงใจของเขา และรอเวลาที่จะขอแก่นจันทร์แต่งงานเมื่อพร้อมหลังจากเธอเรียนจบแล้ว แก่นจันทร์มีความรู้สึกเหมือนกับว่าตัวเองกำลังฝันไป (แก่นจันทร์น้ำตาไหลอย่างระงับไม่อยู่ รู้สึกถึงความอึดื้อที่กำลังเอ่อขึ้นมาท่วมทั้งอกทั้งใจกับความอบอุ่นวาบหวนที่เอบอบไปทั่วร่าง เจตน์...เจตน์...หล่อนไม่ได้ฝันไปใช่ไหม ผู้ชายที่กำลังโอบล้อมและร้อยรัดหล่อนเข้าไปไว้กับเขาอย่างไม่มีวันคืนหลุดคนนี้เป็นความจริงใช่ไหม กระทั่งหยดน้ำร้อน ๆ ตกลงมากระทบมือให้รู้สึกนั้นแหละแก่นจันทร์ถึงแน่ใจ หล่อนก้มหน้าซ่อนใบหน้าเปื้อนคราบน้ำตากับบอกกว้างของเขา ฟังเสียงหัวใจของเขาเต้นอย่างมีความสุขอยู่อย่างนั้นจนพอใจ น.253) เจตน์บอกรักและสวมแหวนให้กับเธอเพื่อเป็นคำมั่นสัญญาว่าเขาจะปกป้องดูแลเธอตลอดไป

ในช่วงท้ายของเรื่องที่มีผู้เขียนได้กล่าวในเชิงสรุปว่าในที่สุด แก่นจันทร์ก็รู้ว่าหอคอยที่เธอคิดว่าสูงส่งยากเกินปิ่นปายนั่นแท้จริงแล้วมันไม่เคยมีอยู่จริง (...ทุกครั้งที่คิดถึงเขาที่แสนอ่อนใจ แก่นจันทร์พบว่าหล่อนไม่ใช่หญิงสาวที่เอบปิ่นกำแพงหอคอยอีกต่อไป เปล่าหรอก ไม่ใช่ว่าหล่อนปิ่นขึ้นไปได้สำเร็จ หากแต่คนที่เคยคิดว่าเขาอยู่บนนั้นตลอดเวลาได้ทำให้หล่อนเห็นว่าแท้จริงแล้วหอคอยที่ว่ามันไม่เคยมีอยู่จริง น.256)

สรุป แก่นจันทร์ เป็นภาพตัวแทนของผู้หญิงที่อ่อนไหว ไม่มีเหตุผล ชอบใช้อารมณ์ (หลังจากนั้นต่างฝ่ายก็เจ็บลงไปราวกับไม่สามารถสรรหาคำพูดใดได้อีกแล้ว ที่จริงอาจเพราะทุกฝ่ายต่างก็รู้แล้วเข้าใจในส่วนของเหตุผลและหลักการเป็นอย่างดี แต่มีอยู่ส่วนเดียวเท่านั้นสำหรับแก่นจันทร์ นั่นคือเหตุผลด้านอารมณ์ของตัวเอง อารมณ์ที่แม้แต่จะพูดจะมองหน้าเขาก็ตีบตันไป

เสียหมด หล่อนก็นั่งบ้ำไปเองแท้ ๆ น. 161) และชอบเข้าใจผิด คิดเองเออเอง เช่น เข้าใจผิดคิดว่า พระเอกมีแฟนแล้ว ทั้ง ๆ ที่เธอเป็นน้องสาวของเขา (หล่อนสบตาเขาแวบเดียวก็มองไปทาง บก. เพชรรัตน์ที่วันนี้ช่างสวยงามและน่าสมกับเป็น บก. นิตยสารแฟชั่นที่เป็นผู้นำเทรนด์ของประเทศ มองยังงี้ก็ช่างสมน้ำสมเนื้อกับชายหนุ่มบุคลิกจับใจอย่าง เจตน์ ราชโยธิน อย่างยิ่ง น. 87)

แก่นจันทน์ประพาศิตัวอยู่ในกรอบของความเป็นกุลสตรี ด้วยการเก็บงำความรู้สึกและความต้องการของตนเองไว้ไม่ให้ผู้อื่นรับรู้ เพราะเธอเชื่อว่าการเปิดเผยความรู้สึกอย่างตรงไป ตรงมา ไม่ใช่พฤติกรรมของผู้หญิงที่ดี (คราวนี้แก่นจันทน์หน้าร้อนจันทน์ที่โดยไม่รู้สาเหตุ แต่ถ้าบอกว่า หล่อนเข้าใจว่า บก. เพชรรัตน์เป็นคนรักของเขาคงออกมา แล้วที่โพล่งถามออกไปเมื่อคืนจะหมายความว่าอย่างไร ให้ตาย! เกิดเป็นผู้หญิงมันลำบากอย่างนี้เอง หน้า 222) แก่นจันทน์กดทับความรู้สึกเล็ก ๆ ไว้ด้วยการพร่ำบอกตนเองว่าเป็นเพียงเด็กกะโปโล และต่ำต้อย ไม่คู่ควรแม้แต่จะฝันถึงอาจารย์เจตน์ ผู้สูงส่งเกินเอื้อมถึง (อย่างไรก็ตาม แก่นจันทน์ตระหนักอยู่เสมอว่าทั้งหมดเป็นความรู้สึกเหลวไหลของเด็กสาวช่างฝันเท่านั้น และคิดเอาเองว่าความรู้สึกของเธอเวลานี้คงไม่ต่างจากสาว ๆ กลุ่มคนรักอาจารย์เจตน์นักหรรษา... หน้า 167) ดังนั้นสิ่งที่แก่นจันทน์พยายามทำตลอดเวลาคือการหนี และหลบเลี่ยงการเผชิญหน้า (สำหรับการรับมือกับเจตน์นั้น แก่นจันทน์บอกได้เลยว่าไม่มี หล่อนมีอย่างเดียวคือการหลบหน้าเขาทุกวิถีทาง มันน่าสังเวชใจที่หล่อนเองก็ไม่ว่าเหมือนกันว่าทำไมจะต้องกลัวการเผชิญหน้ากับเขา... หน้า 70) ในขณะที่พระเอกแสดงบทบาทของผู้ล่าและ เป็นผู้ที่อยู่เหนือกว่านางเอกเสมอ (ดวงตาคุมมองหล่อนตรง ๆ ยิ้มที่ออกมาบอกว่าหล่อนบาดตา หล่อนไม่เห็นด้วยสักนิด เพราะที่เห็นเป็นยิ้มที่แสนเหี้ยม แถมยังเป็นสาส์นหมายหว่ามที่หล่อนอย่างจำเพาะเจาะจง คราวนี้เป็นเรื่องที่ช่วยไม่ได้ที่สำนึกดี ๆ เปี่ยมสปิริตของหล่อนจะหล่นหายเมื่อถูกเขาเขย่าขวัญออกอย่างนั้น และถ้าหากก่อนหน้านี้หล่อนจะถูกเขาเล่นงานจนหมดรูป ถึงตอนนี้เขาก็ได้ตอกฝาโลงเอาไว้หมดจดเรียบร้อยแล้ว... หน้า 18)

ผู้เขียนทำให้ผู้อ่านเชื่อว่าการอยู่ในกรอบของความเป็นผู้หญิงที่ดี ด้วยการไม่แสดงออกว่าชอบผู้ชายก่อน ทำให้แก่นจันทน์สามารถเอาชนะใจอาจารย์เจตน์ได้ แต่ผู้ศึกษาคิดว่าแท้ที่จริงแล้ว การที่แก่นจันทน์พยายามปฏิเสธและแสดงออกอย่างชัดเจนว่าเธอไม่ได้หลงใหลคลั่งไคล้อาจารย์เจตน์เหมือนกับผู้หญิงคนอื่นกลับเป็นการกระตุ้นสำนึกชาตินิยมกล้าที่มีอยู่ในตัวของเจตน์ให้ตื่นขึ้น และไล่ต้อนแก่นจันทน์ให้จมมุด โดยไม่ทันระวังตัวว่ากำลังกระโจนลงสู่หลุมพรางที่ชื่อว่า “ความรัก” จนถอนตัวถอนใจไม่ขึ้น และเป็นฝ่ายพ่ายแพ้ในที่สุด

4.5.1.2 จอมรักจอมใจ: บทสรุปของนางเอกผู้แสนดี

นิยายเรื่อง จอมรักจอมใจ เป็นเรื่องราวความรักของ จอมใจ หญิงสาวแสนดีผู้ยากไร้ซึ่งยอมแต่งงานแบบคลุมถุงชนกับ ภูไท นายเหมืองหนุ่มผู้เย็นชาและเอาแต่ใจ เพื่อตอบแทนบุญคุณคุณหญิงย่าที่ช่วยเหลือในเรื่องคำรักษาพยาบาลแม่ที่กำลังป่วยหนัก แม้ในช่วงแรกเธอจะโดนดูถูกเหยียดหยามแต่ในที่สุดความดีและความเป็นแม่ศรีเรือนก็เอาชนะใจภูไทได้สำเร็จ

จุดเด่นของนิยายเรื่องนี้คือ จอมใจ ซึ่งเป็นนางเอกของเรื่องเป็นตัวละครที่สะท้อนให้เห็นคุณลักษณะแบบกุลสตรีไทย ไม่ว่าจะเป็นกิริยามารยาทที่อ่อนน้อมถ่อมตน ฝีมือการทำอาหารและการดูแลบ้านเรือน รวมถึงความกตัญญูต่อผู้มีพระคุณ ไม่ว่าจะเป็นแม่หรือคุณหญิงย่า ด้วยคุณลักษณะในข้อนี้ทำให้ผู้อ่านมองข้ามประเด็นที่จอมใจยอมขายศักดิ์ศรีของตัวเองเพื่อเงิน ด้วยการยอมแต่งงานกับผู้ชายที่เธอไม่เคยเห็นหน้าและไม่ได้รักมาก่อน

ด้วยบุคลิกที่เป็นคนอ่อนโยนและเห็นอกเห็นใจผู้อื่น เมื่อจอมใจได้รู้ว่าสาเหตุอันเป็นที่มาของบุคลิกที่ก้าวร้าวของภูไท เธอจึงรู้สึกสงสารและเห็นใจทั้งคุณหญิงย่าและภูไท (จอมใจลูบมือนางแฝวเบา ปลอบประโลม รู้สึกสะเทือนใจไปด้วย มันไม่ใช่ความผิดอันใดของคุณหญิงเลย แต่ต้องมาแบกรับทุกข์โศกเรื่องแบบนี้จะโทษใครได้ถ้าไม่ใช่ผู้ชายที่มักมาก ทำให้คนรอบข้างต้องเดือดร้อนไปหมด ทั้งแม่ ทั้งเมีย ทั้งลูกอย่างนายภูไท หลานชายของคุณหญิงช่างน่าสงสาร เสียศรัทธาต่อพ่อบังเกิดเกล้ายังไม่พอ ยังต้องสูญเสียแม่อันเป็นที่รักไปตลอดกาล จอมใจไม่นึกโทษเขาเลยที่จะคิดโกรธแค้น ถ้าพ่อเธอทำแบบนี้บ้างเธอคงรู้สึกไม่ต่างจากภูไทนักหรอก น.66) จอมใจยอมตกลงใจที่จะเสียสละตัวเองเพื่อความสุขของทุกคน (สุดท้ายจึงต้องปลอบใจตัวเองว่าสิ่งที่ตัดสินใจนั้นถูกต้องแล้ว ตอบแทนบุญคุณผู้มีพระคุณทั้งของเธอและของแม่ ต่อไปนี้ชีวิตจะเป็นอย่างไรก็ปล่อยให้เป็นเรื่อง...ต่อจากนี้ น.70) ส่วนคุณหญิงย่าเมื่อรู้ว่าหลานชายจะไม่ยอมแต่งงานแน่ ๆ นางจึงขู่ว่าถ้าไม่ยอมแต่งงานกับจอมใจ นางจะยกสมบัติทั้งหมดรวมถึง “เรือนแก้ว” ซึ่งเป็นบ้านที่แม่ของเขามากที่สุดให้จอมใจ ภูไทจึงยอมรับเงื่อนไขและจดทะเบียนสมรสด้วยความไม่เต็มใจ

แม้ในช่วงแรกภูไทจะดูถูกจอมใจและใจร้ายกับเธอ แต่เมื่อได้มีความสัมพันธ์อย่างลึกซึ้งและพบว่าจอมใจเป็นสาวพรหมจรรย์ ภูไทก็รู้สึกดีต่อเธอขึ้นบ้างเล็กน้อย (...รอยยิ้มบาง ๆ ผุดขึ้นบนมุมปากของคนเฒ่าอย่างน้อยหนึ่งปีต่อจากนี้ก็ได้ไม่ได้สะอิดสะเอียนอย่างที่เคยคิด ในเมื่อได้นางบำเรอใหม่เอี่ยมและกล่อมมานอนเป็นขนมหวานอยู่บนเตียง เขาไม่รู้ว่าเธอได้อะไรตอบแทนจากคุณหญิงบ้างกับการยอมสังเวยพรหมจรรย์ให้เขา อย่างน้อยก็คงมากโข ถึงทำให้เธอยอมแลก แต่นั่นไม่ใช่ปัญหา เพราะเขาจะดักตวงให้คุ้มเชียวล่ะ น.95) แต่นั่นก็ไม่ได้ทำให้ภูไทเลิกคิดว่าจอมใจเป็นเพียงวัตถุทางเพศ (คำของเธอถูกกดให้ต่ำลงอีกครั้ง แล้วนางบำเรอ กับ สมบัติชิ้นหนึ่ง อย่างไหนมันน่าภาคภูมิใจกว่ากัน? จอมใจปิดมือเขาออก “ฉันไม่ใช่สมบัติของใคร” น้ำเสียงกดต่ำ ปรายตาสินิล

วาววับ “เธอเป็นสมบัติของฉัน トラบเท่าที่เธอยังอยู่ในบ้านฉัน บนเตียงฉัน เธอก็เป็นสมบัติของฉัน ...อย่าปฏิเสธเลยคนสวย” น.135)

ความเป็นกุลสตรีผู้ไม่ประสีประสาในเรื่องเพศของจอมใจทำให้เธอรู้สึกละอายใจเมื่อเธอเกิดความรู้สึกทางเพศขณะร่วมรักกับคนที่แม้จะได้ชื่อว่าเป็นสามี แต่เธอก็ไม่ได้รักเขา (ภาพต่าง ๆ ย้อนกลับเข้าสู่ความทรงจำ ภาพแนบชิดสนิทสนมและบทรักลึกซึ้งระหว่างเธอกับเขา นำอาลัยนักร้องที่เธอไม่นึกถึงเกียจ แถมยังกอดเขาซะแน่น เปล่งเสียงน่าเกลียดออกมาครั้งแล้วครั้งเล่า เพียงแต่คิดจอมใจก็หวามไหวในอก และผิเสื้อนับล้านในช่องท้องก็กระพือปีกว่อน...น.98) แม้จะเจ็บปวดกับคำพูดที่ถูกเหยียดหยาม แต่จอมใจก็ไม่เคยขจัดขึ้นหรือปฏิเสธที่จะมีเพศสัมพันธ์กับภูไทเลยสักครั้ง เธอเรียนรู้ที่จะมีความสุขกับเพศสภาวะที่เขาหยิบยื่นให้ (เธอคงใจง่ายอย่างน้อยความหมายที่เขาว่า ก็ดูรี แม้จะเจ็บแสบเจ็บกับคำพูดถูกถากถาง แต่พอเขาจับนิดจับหน่อยเธอก็แทบอ่อนระทวยจริง ๆ น.107) และ (บทรักเร่าร้อนดำเนินไปท่ามกลางความเย็นฉ่ำของสายน้ำ จอมใจเพิ่งประจักษ์ คนเย็นชาอย่างภูไทช่างมีบทรักแสนหวานล้ำ เขาทำให้เธอยินดีเสนอ ทั้งยังกระตือรือร้นที่จะสนอง จริงอย่างเขาว่าแค่เขาจับ เขาจูบ เธอก็ระทวย น.139)

ความยินยอมพร้อมใจและการตอบสนองของจอมใจ รวมถึงทำให้ประเด็นการกดขี่ทางเพศของภูไทเริ่มพราวเลื่อนในสายตาของผู้อ่าน อีกทั้งยังชื่นชอบบุคลิกของภูไทที่แสดงออกถึงความหวังและห่วงใยจอมตลอดเวลา รวมถึงการที่เขาซื่อสัตย์ต่อจอมใจไม่ว่าต่อหน้าหรือลับหลัง แม้คนรักเก่าที่เคยเลิกราไปจะกลับมาเยี่ยงเยียน ภูไทก็ไม่เคยทำให้จอมใจรู้สึกแหว่งหงายในพฤติกรรมของเขา ส่วนความอ่อนโยนและเอื้อเฟื้อของจอมใจ ทำให้ภูไทเริ่มรู้สึกผูกพันกับจอมใจมากขึ้นเรื่อย ๆ เช่นเดียวกับจอมใจที่รู้สึกอบอุ่นใจยามมีเขาอยู่เคียงข้าง (...มักเป็นแบบนี้เสมอหากต้องเดินไปไหนด้วยกัน เขาไม่เคยเดินล่วงหน้าไปก่อน มีแต่หยุดเดินรอให้เธอมายืนอยู่ข้าง ๆ แล้วจูงมือเคียงกันไป ทุกครั้งที่มือใหญ่กุมมือเธอไว้จอมใจจะรู้สึกอบอุ่น ปลอดภัย และมั่นคง ยินดีให้อุ้งมือนี้จับจูงไปทุกที่ ต่อให้นรกหรือสวรรค์ ถ้าได้ไปกับเขามันใจได้ว่าเธอจะไม่หวั่น น.338)

เมื่อจอมใจตั้งท้องโดยไม่รู้ตัว อาการแพ้ท้องทำให้เธอพะอืดพะอมเวลาเวลากินเข้าไปใกล้ชายหนุ่มได้แต่น้อยใจกับท่าทางรังเกียจของเธอ จอมใจโชคร้ายถูก ขวัญจิต คนงานสาวในเมืองที่หลงรักภูไทมานานแต่ถูกเขาปฏิเสธอย่างไม่ไยดี ขวัญจิตแค้นใจจึงวางแผนทำร้ายจนจอมใจต้องแท้งลูก คุณหญิงย่ำจึงพาแม่ของจอมใจมาเยี่ยมและพาเธอไปรักษาตัวที่กรุงเทพฯ หลังจากจัดการนำคนคิดมาลงโทษแล้ว ภูไทจึงเดินทางไปรับจอมใจ พร้อมกับทำพิธีขอขมาต่อแม่ของเธอ ก่อนจะพากันกลับมาที่เมืองพลบตะวันและครองรักกันอย่างมีความสุข

ผู้เขียนได้จัดวางให้ตัวละครซึ่งมีลักษณะเป็นกุลสตรีของจอมใจถูกเปรียบเทียบกับความร่าเริงของตัวละครที่ชื่อ ขวัญจิต ซึ่งเป็นคนงานในเมืองที่พยายามช่วยวนภูไทมาตลอด (แม้ต้อง

เอาตัวเข้าแลกเพื่อให้ได้ในสิ่งที่ปรารถนาที่ไม่ใช่เรื่องยากเย็น ในเมื่อความสุขจากการสรักเธอก็ได้รับอย่างอึดอ้อมเช่นเดียวกัน จะผู้ชายคนไหนแค่สนองความต้องการของเธอได้ เธอยินดีเสนอ จะผู้ชายคนไหนแค่สามารถเป็นบันไดให้เธอเหยียบขึ้นไปหาความสำเร็จได้ เธอไม่ลังเลที่จะเหยียบ น.344)

ตัวบทได้ชี้ให้เห็นว่าจุดจบของผู้หญิงชั่วจะได้รับโทษทัณฑ์จนกลายเป็นคนบ้า ถูกกรมโทรมจนตาย (“นั่งขวัญจิตคนาย...มันโดนลุดไปข่มจีน ไอ้พวกกระยาอัปรีชพวกนั้นแม้แต่คนบ้ามันยังทำ...” เสียงเครื่องสะอื้นแทบขาดหาย “ข่มจีนเสร็จมันบีบคอจนนั่งขวัญจิตขาดใจ...ป้ามาลาไปงานศพมันล่ะ” น.504) ต่างจากผู้หญิงดี ที่จะมีความสุขในตอนจบกับพระเอกที่รักเธอ (เธอถูบทายทอยลูกอย่างแสนรัก จูบเบา ๆ บนแก้มย้วย ภูไทรระบายรอยยิ้มกลัวเสียงหัวเราะแผ่วเบา มองสบตาเมียรัก นัยน์ตาของทั้งคู่มากลั้นไปด้วยความสุข และคงจะเป็นเช่นนั้นไปอีกแสนนานสำหรับครอบครัวเล็ก ๆ ที่อาศัยอยู่ในบ้านไม้ซุงหลังน้อย ซึ่งเปี่ยมไปด้วยความรักความเข้าใจหลังนี้ น.532)

สรุป จอมใจ เป็นภาพตัวแทนของผู้หญิงที่ยอมก้มหน้ารับชะตากรรมและยอมเป็นผู้ถูกกระทำโดยไม่คิดขัดขืน (เธอมาที่นี่เพื่อประสานรอยร้าวให้ย่ำหกลานนะเธอ โธเอ๊ย ตัวเองยังเอาไม่รอด คุณหญิงท่านคิดอะไรของท่าน? ถึงจัดเธอมาใส่พานถวายหลานชาย ทั้ง ๆ ที่รู้ยู่ว่าเขาใช้งานเสร็จก็จะส่งเธอกลับ ไซ้คิดจะเก็บเธอไว้เป็นเมียจนตายซะทีไหน...คุณหญิงกับหลานชายคล้ายจะมีข้อตกลงอะไรร่วมกันบางอย่าง แต่...ช่างเถอะ จะตกลงอะไรกันก็เรื่องของเขา แม้เรื่องนั้นจะมีเธออยู่ด้วยก็ไม่ใช่ไร ตอบแทนบุญคุณ ท่องไว้จอมใจ ตอบแทนบุญคุณ หน้า 144) จอมใจลังเลใจและสับสนไม่รู้ว่าตัวเองอยู่ในฐานะภรรยา คนดูแลบ้าน คนทำอาหาร หรือนางบำเรอ (...จอมใจล้าคอติบตัน สะท้อนในอกเธอเองก็ไม่รู้เหมือนกันว่าตนเองอยู่ที่นี่ในฐานะอะไร เมีย ผู้หญิงชั่วกราว หรือนางบำเรอ? ใบทะเบียนสมรสที่มีมิได้รับประกันความมั่นคงใด ๆ เลย ในเมื่อ...เขาไม่ได้รักเธอ หน้า 251) การที่จอมใจยอมใช้พรหมจรรย์เป็นสิ่งแลกเปลี่ยนกับเงินในการรักษาแม่และไถ่ถอนที่ดินคืนจากเจ้าหนี้ไม่ต่างกับการขายตัว หรือการเป็นโสเภณี (แต่ละถ้อยคำครีครวดวงใจให้น้ำตาพรังพรู เธอมาที่นี่ทำไม? มาอยู่ตรงนี้เพื่ออะไรกัน? มาเพื่อให้เขาถูกละเมิดข่มขืนหมิ่นศักดิ์ศรีของผู้หญิงอย่างนั้นหรือ ? สิ่งที่คุณหญิงให้เธอทำไม่ต่างอะไรกับนางบำเรอเลยสักนิด หน้า 79) ทะเบียนสมรสทำให้สถานภาพของจอมใจสูงขึ้นในฐานะภรรยาที่ถูกต้องตามกฎหมาย แต่ภูไทก็ยังถูกรังแกจอมใจว่าเป็นเพียงผู้หญิงที่ขายตัวเองเพื่อเงินจนกระทั่งความดี และความจริงใจของเธอเอาชนะใจเขาได้ในที่สุด (ภูไทยิ้มบาง ๆ ด้วยความเอ็นดู เปลี่ยนจากจับมือมาโอบเอวคนตัวเล็กพาเดินต่อ ยืนอยู่ด้วยกันยังได้รู้ว่าเธอไม่เหมือนผู้หญิงคนไหนที่เคยรู้จัก ไม่เคยมีใครปฏิเสธเสื้อผ้าสวย ๆ เหล่านั้นได้หน้าตาเฉยอย่างเธอ แล้วยังคำพูดซื่อ ๆ เปิดเผยนั่นอีก ล้วนบ่งบอกความซื่อ จริงใจของเธอได้เป็นอย่างดี หน้า 324) ความบริสุทธิ์ และความไร้เดียงสาในเรื่องเพศของจอมใจทำให้ภูไทหลงใหลในรสเสน่ห์ (ภูไทหัวเราะในลำคอ แม่สมันน้อยเนื้อหวานของเขาคงเพี้ยนมากจริง ๆ เพราะกว่าเขาจะปล่อยให้หลังก็

เพียงสองชั่วโมงก่อนสว่าง อาจดูทรมานสำหรับสาวบริสุทธิ์ แต่ก็อย่างว่า เขามีสิทธิ์หาความรื่นรมย์ จากตัวเธอได้เท่าที่ปรารถนา ก็ในเมื่อเธอมันเป็นนางบำเรอดีทีละเป็น ญูไทลูกออกจากห้องไปด้วย ความอึดอ้อม เขาไม่รู้ตัวเลยด้วยซ้ำว่าความรู้สึกในเช้านี้ช่างแตกต่างจากทุก ๆ เช้า หน้า 97) ทำให้ จอมใจกลับมาเป็นฝ่ายได้เปรียบและกอบกู้ศักดิ์ศรีที่ถูกเหยียบย่ำกลับคืนมาได้ด้วยการเป็นแม่ของ ลูกให้กับเขา (ร่างอวบอ้วนกลมกลิ้งไปทุกสัดส่วนนั้น ผู้เป็นสามีมักจะนั่งมองแล้วอมยิ้ม โดยเฉพาะ ห้องที่นอนเด่นอวดสายตาใครต่อใคร แทบไม่น่าเชื่อเลยว่านั่นจะเป็นฝีมือของเขา และในนั้นมีลูก น้อยของเขาอาศัยอยู่ ว่าที่คุณพ่ออดภูมิใจไม่ได้ ยิ่งหน้าที่แพ้ท้องที่เขาเข้าไปเต็ม ๆ รวมสองเดือน ด้วยแล้ว ความภาคภูมิใจในชีวิตใหม่นั้นยิ่งไม่มีอะไรเปรียบ หน้า 521)

ผู้เขียนทำให้ผู้อ่านรู้สึกสงสารและเห็นใจในความทุกข์ยากลำบากของจอมใจ ไม่ว่าจะเป็น เรื่องแม่ที่กำลังป่วยหนักและเรื่องที่คืนที่กำลังจะถูกยึด ในฐานะของลูกสาวยอมเป็นสิ่งที่สมควร แล้วที่จอมใจจะแสดงความกตัญญูต่อแม่ด้วยการยอมทำตามเงื่อนไขที่คุณหญิงย่าเสนอ แต่ผู้ศึกษา กลับตั้งข้อสังเกตว่าผู้เขียนก็ไม่ได้กล่าวถึงความรู้ความสามารถทางการศึกษาของจอมใจที่เรียนจบปริญญาตรีซึ่งสามารถทำให้จอมใจสามารถหางานทำและมีเงินเดือนพอที่จะเลี้ยงดูแม่ได้อย่างไม่ ลำบากนัก แต่ผู้เขียนกลับเชิดชูความสามารถด้านการทำอาหาร การดูแลคนแก่ และการดูแลบ้านเรือน เป็นหลัก ทำให้จอมใจดูอ่อนแอ พึ่งตัวเองทางเศรษฐกิจไม่ได้ และไม่มีทางเลือกอื่นนอกจากยอมขาย ศักดิ์ศรีของตัวเองด้วยการเป็นโสเภณีดีทีละเป็น และยอมรับในชะตากรรมโดยไม่คิดดิ้นรนขงัดขึ้น

จะเห็นได้ว่านิยายเรื่อง เจตน และจอมรักจอมใจ ได้กระตุ้นความปรารถนาของผู้อ่าน ด้วย กระบวนการสร้างให้ผู้อ่านเทียบเคียงตัวเองกับนางเอก ที่มีบุคลิกลักษณะมีความอดทน อดกลั้น ไม่ ตอบโต้ ไม่ดิ้นรนต่อสู้ และไม่แสดงกิริยาอาการ ซึ่งเป็นคุณลักษณะสำคัญของความเป็นหญิง ทำให้ ผู้อ่านที่เป็นผู้หญิงสามารถเข้าอกเข้าใจและเข้าถึงคุณลักษณะดังกล่าวได้เพราะในชีวิตจริงของผู้อ่าน ก็มีคุณสมบัตินี้เช่นเดียวกันไม่ต่างจากนางเอก และอาจมีประสบการณ์ที่เป็นอันหนึ่งอันเดียวกันกับ ตัวละคร ทำให้ผู้อ่านชื่นชอบและรื่นรมย์ต่อการอ่านนิยายประเภทนี้

นอกจากนั้น นิยายทั้งสองเรื่องนี้ ได้สะท้อนเรื่องการให้คุณค่าระหว่างเพศชายกับเพศหญิง เนื่องจากผู้เขียนได้เน้นย้ำให้เห็นตลอดเวลาว่า ผู้ชายจะต้องเข้มแข็ง เป็นผู้นำ และเป็นผู้ที่ควบคุม สถานการณ์ได้ดี ในขณะที่ผู้หญิงต้องมีกิริยาที่นุ่มนวล เป็นแม่บ้านแม่เรือน และไม่ควรแสดงความ สนใจในเรื่องเพศ ต้องอ่อนน้อมเสียในเรื่องเพศ จึงจะเป็น “ผู้หญิงดี” เช่นเดียวกับนางเอกของเรื่อง คือแก่นจันทร์และจอมใจ ที่พบกับผู้ชายที่แสนดีและมีความสุขในตอนจบของเรื่อง

4.5.2 ภาพตัวแทนความเป็นผู้หญิงที่ยอมรับการกดขี่ทางเพศ

ในปัจจุบันที่อินเทอร์เน็ตเข้ามามีบทบาทในชีวิตประจำวันมากขึ้น ทำให้ผู้หญิงเปลี่ยนบทบาท จากเป็นผู้รับสารมาเป็นผู้ส่งสารและเป็นผู้รับสารในเวลาเดียวกัน สภาพเศรษฐกิจและสังคมที่

เจริญก้าวหน้าจะทำให้สถานะของผู้หญิงมีความก้าวหน้า แต่ตรงกันข้ามสถานะของผู้หญิงกลับถดถอย สารที่สื่อออกมายังเต็มไปด้วยการถูกครอบงำจากวัฒนธรรมความคิดแบบเก่าในเรื่องอำนาจที่เหนือกว่าของผู้ชายไว้อย่างครบถ้วนและเพิ่มความรุนแรงมากขึ้น ไม่เว้นแม้แต่ในพื้นที่ของนิยายรัก ซึ่งเป็นพื้นที่ของผู้หญิงในการส่งสารและเป็นผู้รับสารก็ยังเต็มไปด้วยการกดขี่ทางเพศทั้งทางตรงและทางอ้อม ไม่ว่าจะเป็นการทำร้ายร่างกาย การข่มขืน การทำร้ายด้วยวาจา การบังคับขู่เข็ญใจ ซึ่งเป็นการสร้างความชอบธรรมให้ผู้ชายมองผู้หญิงเป็นเพียงวัตถุทางเพศต่อไปเรื่อย ๆ ซึ่งในหัวข้อนี้ ผู้ศึกษาเลือกวิเคราะห์นิยายรักออนไลน์ในเว็บไซต์นิยายดอทคอมจำนวน 2 เรื่อง คือ นิยายเรื่อง รักร้อนเพลิงเสน่หา (เดิมชื่อเรื่อง รสรักเสน่หา) ของ อัญญาณี ยอดผู้เข้าชม จำนวน 844,275 คน คอมเมนต์จำนวน 2562 คอมเมนต์ แฟนพันธุ์แท้จำนวน 540 คน และนิยายเรื่อง อุบัติรักกับดักซาตาน ของ พิชชากร ยอดผู้เข้าชม จำนวน 363,182 คน คอมเมนต์ 1,732 คอมเมนต์ แฟนพันธุ์แท้จำนวน 239 คน

4.5.2.1 รักร้อนเพลิงเสน่หา: บ่วงแห่งเพศรส กับความสุขแบบเจ็บ ๆ

(เรื่องย่อ) ความรักที่มีจุดเริ่มต้นมาจากความแค้นเริ่มต้นขึ้นเมื่อ ศวิษฐ์พี่ชายของลลิต ซึ่งเป็นเพื่อนสนิทของรัชภักย์ได้แย่งนิรมลคนรักของเขาไป ทำให้รัชภักย์แค้นแค้นด้วยการยึดบ้านและกิจการทั้งหมดของครอบครัวขายทอดตลาด แล้วให้ลลิตกับแม่และน้องสาวย้ายมาอยู่ที่เรือนคนรับใช้ในบ้านของเขา รัชภักย์ให้ลลิตมาทำงานเป็นพนักงานบริษัทของเขาพร้อมกับเป็นนางบำเรอที่เขาจะเรียกใช้บริการเมื่อไหร่ก็ได้ทุกที่ทุกเวลาไม่เว้นแม้แต่ในห้องทำงาน หรือแม้แต่บนรถ ลลิตซึ่งหลงรักรัชภักย์ตั้งแต่แรกพบยอมรับเงื่อนไขการเป็นตัวประกันเพื่อความปลอดภัยของพี่ชาย อีกทั้งรัชภักย์ยังขู่อีกว่าถ้าเธอหนีไป เขาจะให้ภรรยาของเขามาเป็นนางบำเรอแทน

สองปีเต็มที่ลลิตต้องหวานอมขมกลืนกับหน้าที่นางบำเรอตัวประกัน วันหนึ่งหญิงสาวก็ได้พบกับพี่ชายที่กลับมาเพื่อขอเงินไปปรนเปรอภรรยาโดยหลอกล่อนน้องสาวว่าหลานชายกำลังป่วยหนักต้องการไปรักษาตัวเป็นจำนวนเงินหลักหมื่น ลลิตจำเป็นต้องโกหกรัชภักย์เพื่อขอเงินพิเศษมาให้พี่ชายโดยต้องแลกกับการปรนเปรอความสุขทางเพศที่มาพร้อมกับการถูกละเมิดหยียดหยามจนกว่ารัชภักย์จะพอใจ ลลิตเจ็บปวดทั้งทางกายและทางใจจนแทบจะทนไม่ไหว แต่เธอก็ต้องทนเพราะเธอรักรัชภักย์

เมื่อพี่ชายเริ่มขอเงินมากขึ้น ลลิตจึงตกที่นั่งลำบากเนื่องจากรัชภักย์เริ่มสงสัยในพฤติกรรม เขาจึงให้ลูกน้องสะกดรอยตามลลิตและจับได้ว่าเธอลักลอบติดต่อกับพี่ชาย รัชภักย์ให้ลูกน้องจับตัวศวิษฐ์และนิรมลไปขังไว้ที่โกดังเพื่อทรมานให้หายแค้น แต่โชคดีที่ธัมเพื่อนสนิทอีกคนในกลุ่มรู้เรื่องนี้เข้าจึงหาทางช่วยเหลือด้วยการแจ้งข่าวให้มารดาของรัชภักย์ทราบและตามมาช่วยไว้ได้ทัน ทำให้ทุกคนได้รู้ความจริงว่าเรื่องราวเลวร้ายทั้งหมดเกิดจากนิรมลที่นอกใจรัชภักย์จนตั้งท้องขึ้น

โดยไม่รู้ว่าใครเป็นพ่อของเด็ก เธอจึงวางแผนหลอกล่อให้สวีย์มีความสัมพันธ์ด้วยและรับเป็นพ่อของเด็กในท้อง

ลิลิตเสียใจมากกับข้อเสนอของรัฐบาลฯที่ให้เธอนอนกับผู้ชายนับสิบคนเพื่อแลกกับอิสรภาพของพี่ชาย แม้รัฐบาลฯจะรู้ความจริงแล้วว่าพี่ชายของเธอไม่ใช่คนผิดและพยายามขอโทษที่เคยทำไม่ดีต่อเธอมากมาย แต่เธอก็ไม่สามารถให้อภัยเขาได้ง่าย ๆ เมื่อมีคุณแม่ของรัฐบาลฯคอยให้ท้าย ลิลิตจึงวางแผนแก้แค้นด้วยการจัดฉากว่าเธอมีความสัมพันธ์ทางเพศกับหนุ่มญี่ปุ่นที่ทุกคนรู้เห็นเป็นใจ รัฐบาลฯจึงยอมรับว่าเขารักลิลิต และพร้อมจะทำทุกอย่างเพื่อให้เธอยกโทษให้แม่ได้ จะต้องกราบแทบเท้าของเธอเขาก็ออม ในที่สุดลิลิตก็ยอมให้อ่อนให้กับความพยายามของรัฐบาลฯ

จากเรื่องย่อข้างต้นจะเห็นได้ว่านิยายเรื่องดังกล่าวมีนำเสนอฉากที่มีการใช้ความรุนแรงต่อผู้หญิงแบบทางตรง โดยแยกประเภทได้เป็นความรุนแรงทางกาย ได้แก่ การบังคับให้มีเพศสัมพันธ์โดยไม่เต็มใจ อันก่อให้เกิดความเจ็บปวดทางร่างกายและทางจิตใจ การขู่เข็ญ การทำร้ายด้วยวาจาให้เกิดความอับอาย การกดขี่ทางเพศที่ตัวเอกชาย (รัฐบาลฯ) กระทำต่อตัวเอกหญิง (ลิลิต) ทำให้ผู้ศึกษามีความสนใจที่จะวิเคราะห์ในประเด็นการมีเพศสัมพันธ์แบบ “ซาติสม์” (sadism) และ มาโซคิสม์ (masochism) ที่แฝงเร้นอยู่ในนิยายเรื่องนี้

จากข้อมูลทางการแพทย์ ซาติสม์ (Sadism) หมายถึง การมีความสุขหรือมีความพอใจทางเพศจากการทำให้คู่ร่วมเพศเจ็บปวด ไม่ว่าจะเป็นโดยทางร่างกายหรือทางจิตใจ การเขี่ยน กัด หยิก และตบเป็นวิธีที่คนพวกนี้มักกระทำ แต่บางครั้งอาจแสดงโดยทางคำพูดในลักษณะพูดกระทบกระเทียบ ดุถูกทับถม ขู่ ยั่ว หรือพาลพาโล ความก้าวร้าวนี้อาจอยู่ในจิตไร้สำนึกและแสดงออกทางอ้อมหรืออยู่ในจิตสำนึกและแสดงตรง ๆ อาการดังกล่าวจะพบในผู้ชายประมาณร้อยละ 5 และผู้หญิงร้อยละ 2 ของประชากร อัตราจะเป็น 2 เท่าในคนที่อายุต่ำกว่า 35 ปี และในชายโสดจะเป็น 5 เท่าของชายที่แต่งงานแล้ว ตามธรรมชาติมนุษย์และสัตว์ทั้งหลายย่อมมีการแข่งขันกันระหว่างพวกของตน ผู้ชนะ คือผู้ที่สามารถทำให้ผู้อื่นเจ็บปวดได้ และบางครั้งจะมีความสุขที่ได้เห็นผู้อื่นทุกข์ทรมานด้วย สัญชาตญาณนี้มีในคนแทบทุกคน และเกิดขึ้นตั้งแต่เด็ก เรื่องเพศกับความก้าวร้าวมีความสัมพันธ์ใกล้ชิดกัน ความคับข้องใจเรื่องเพศสามารถเปลี่ยนเป็นความก้าวร้าวได้ และในทางกลับกันความคิดหรือพฤติกรรมก้าวร้าวก็มักจะมีเรื่องเพศรวมอยู่ด้วย

ตามทฤษฎีจิตวิเคราะห์ของซิกมุนด์ “ซาติสม์” (sadism) และ “มาโซคิสม์” (masochism) เป็นอาการผิดปกติทางจิตประเภทหนึ่ง (pervasion) กล่าวคือ ซาติสม์หมายถึงวิถีทางเพศของมนุษย์ที่มีลักษณะก้าวร้าว (aggressiveness) เป็นความปรารถนาที่จะกดทับ (subjugate) ผู้อื่นด้วยการกระทำรุนแรงทางเพศ ในทางกลับกัน มาโซคิสม์ คือเพศวิถีที่พึงใจกับการถูกระงับ (passive) ด้วยความ

รุนแรง ความเจ็บปวดที่ได้รับ ไม่ว่าจะเป็นทางร่างกายหรือจิตใจ จะนำมาซึ่งความสุขต่อผู้ถูกระทำ (เสนาะ เจริญพร, 2548, หน้า 51-52)

โดยตัวละครแรกที่จะทำการวิเคราะห์คือ รัฐภักย์ ซึ่งเป็นตัวละครเอกชาย อายุ 34 ปี เป็นลูกชายคนเดียวของครอบครัว ซึ่งมีฐานะร่ำรวย ชายหนุ่มเป็นหน้าตาดี มีการศึกษาสูง จุดเปลี่ยนที่ทำให้รัฐภักย์กลายเป็นคนก้าวร้าว และมีพฤติกรรมวิปริตทางเพศ คือการสูญเสียคนรักที่กำลังจะแต่งงานกันให้กับเพื่อนรัก ความพ่ายแพ้ในเกมรักทำให้รัฐภักย์ต้องการแก้แค้น และเป็นผู้ชนะด้วยการแสดงความก้าวร้าวทางเพศผ่านลลิตซึ่งเป็นน้องสาวของชายที่พาคนรักของเขาหนีไป รวมถึงในตอนท้ายของเรื่องที่รัฐภักย์ทำร้ายร่างกายพี่ชายของลลิตด้วยการใช้มีดแทงจนบาดเจ็บสาหัสและการให้ผู้หญิงสามคนคบน้ำพิสะไก่ของลลิตจนบวมปูดบ่งบอกถึงพฤติกรรมความก้าวร้าวจนผิดปกติของรัฐภักย์ได้เป็นอย่างดี

(“บอกก็ครั้งแล้วว่าไม่ต้องมาเรียกฉันว่าพี่ แล้วขึ้นหัวโคอยู่ได้ ไม่รู้จักหน้าที่ หรือไง ฉันไม่ได้เรียกเธอให้มาขึ้นก้นหน้าคู่นะ น.5) และ (“หึง...มึงเอาเท้าคิด เหม่อว่ากูจะหึงผู้หญิงอย่างลูกหว่า ผู้หญิงอย่างนี้จะเขี่ยทิ้งเมื่อไหร่ก็ได้ หรือว่าจะเก็บไว้สวาปามคนเดียวต่อมันก็เรื่องของกู เธอไม่มีค่าพอที่จะทำให้กูหึงหรือ กไอ้สม น.36) จะเห็นได้ว่า รัฐภักย์เฝ้ามองกับการได้ทำร้ายลลิตด้วยวาจา ด้วยการ ไล่จ่า “ทีมแทง” ให้ลลิตรู้สึกอับอาย (“...มีหวังเขงอกบนหัวฉันนะสิ ยิ่งร้าน ๆ อยู่ด้วย นายไม่เห็นเหอระริกระริกับผู้ชายที่เดินรำด้วยตลอดเวลา ดินะที่อยู่ต่อหน้าคนเยอะแยะ ถ้าอยู่ลับตาคนมีหวังรับไม่หวาดไม่ไหว...ขนาดฉันยังแทบ สมองแม่น้ำไม่ไหวเลย น.117) เจ็บปวด คำด้อย ลดค่าความเป็นคนให้เหลือเพียง วัตถุทางเพศ (“เธอคิดว่าเธอทำให้ฉันมีความสุขแค่ครั้งสองครั้ง มันจะคุ้มกับเงินที่ฉันต้องเสียไปสามหมื่นบาทเหอ ฉันว่าสองร้อยก็น่าจะพอแล้วสำหรับผู้หญิงอย่างเธอ) นอกจากนั้นรัฐภักย์ยังทำให้ลลิตต้อง “สยบอยู่แทบเท้า” ของเขาด้วยขู่ บังคับ เชิญใจ โดยการขู่จะให้น้องสาวของลลิตมาเป็นนางบำเรอของเขาอีกคน (“เดี๋ยว...เฮ่นี่ไปทานข้าวกับฉันกับทตติเมะ อย่าได้บังอาจขม้ายชายตาให้เค้า เด็ดขาดนะ ถ้าเธอไม่เชื่อฟังฉันจะเอาน้องเธอมาเป็นนางบำเรออีกคน” น.57) และ (ฉันจะไม่ทำ トラบไคที่เธอไม่ขัดคำสั่งฉัน หรือเที่ยวไปรับขนมจีบจากใคร ถ้าฉัน รู้วันไหน คินันฉันจะให้น้องเธออยู่ในตำแหน่งนางบำเรอจำไว้” น.57)

นอกจากจะทำให้ลิลีเจ็บปวดแล้ว รัชภักย์ยังมีความสุขกับการได้ “กดหัว” ให้ลิลีอยู่ได้อำนาจของเขา ด้วยการบงการ และใช้คำสั่ง (“มาหานั่นเดี๋ยวนี้” “จับตอบฉัน” “ออกไปได้แล้วพรุ่งนี้อย่าลืมขึ้นมาหานั่นที่ห้อง ไป!!”) ด้วยความปรารถนาที่ลิลีรู้ดีว่าตัวเองเป็นเพียง “ทาส” (“ลูกหว่าไม่รู้จริง ๆ ค่ะ ว่าคุณรัฐมางานนี้ด้วย ถ้าลูกหว่ารู้...ลูกหว่าจะไม่ไปงานเด็ดขาดค่ะ...ลูกหว่ารู้ตัวดีค่ะว่าตัวเองอยู่ในฐานะอะไร ไม่อาจไปเทียบเทียมกับคนชั้นสูงจุดที่คุณรัฐยืนอยู่ ลูกหว่าขอโทษค่ะ ที่ทำให้คุณรัฐโกรธ คุณรัฐจะลงโทษลูกหว่ายังงี้ก็ได้ ลูกหว่ายอมทุกอย่าง...น.122)

ในส่วนของการฝึกฝนของนิยายเรื่องนี้สะท้อนให้เห็นบุคลิกแบบชาดิสต์ของรัชภักย์ที่มีความสุขเมื่อเห็นลิลีมีความเจ็บปวดในขณะร่วมเพศกับเขา (มือใหญ่จับห่มที่ทรงอกขนาดเร้าใจอย่างหนักมือ บีบขยำนเจ้าของรู้สึกเจ็บ ยอดอกถูกนิ้วมือแกร่งดึง บดบื้ออย่างไม่กลัวสาวเจ้าจะเจ็บซ้ำเพราะความเจ็บของเธอคือความสุขที่แสนวิเศษของเธอ น.5) หรือ (ลิลีร้องครางออกมาด้วยความเจ็บร่างกายแทบจะแตกออกเป็นเสี่ยง ๆ เอวสอบขยับกายเข้าออกอย่างหนักหน่วงและรุนแรง มือใหญ่ขยำเต้าทรงจนแทบจะหลุดออกจากร่างกาย ลิลีลืมไปว่ายามที่ตัวเองร้องขอความเห็นใจ ร้องครางด้วยความเจ็บปวด พายุอีกหลายท่าตัวจะสาหัสได้สร้าง และมันก็เป็นดั่งที่เธอคิดไว้ น.7) และ (รัชภักย์ขยับร่างกายด้วยจังหวะที่เร้าร้อน คุณฉัน มือใหญ่ทั้งสองข้างเคลื่อนบนท้ายขาเวลากลมกลิ้งอย่างมั่นมือและใช้ฝ่ามือตีกระดุนเป็นบางครั้ง น.7)

เมื่อวิเคราะห์ต่อไปจะพบว่า รัชภักย์ก็มีบุคลิกแบบมาโซคิสต์ เมื่อเขากำลังจะต้องสูญเสียลิลีให้กับชายอื่น รัชภักย์เผยตัวตนที่ซ่อนอยู่ออกมาผ่านคำพูด (“พี่รัฐขอโทษ พี่ขอโทษ พี่รู้แล้วว่ามันรู้สึกยังไง ต่อไปนี้พี่จะไม่ทำอีกแล้ว...ไม่ทำอีกแล้ว ลูกหว่าได้โปรดอย่าแต่งงานกับใครหรือว่าผู้ชายคนไหนนะครับ พี่ยอมทุกอย่าง พี่รับลูกหว่าได้ทุกอย่าง พี่รัฐรักลูกหว่านะครับ” น.317) รัชภักย์ยอมทั้งความหยิ่งจองหอง และทรนง ผ่านการขอโทษ น้ำตา และยอมกราบเท้าผู้หญิงที่ตนเองเคยดูถูกเหยียดหยามราวกับว่าชีวิตนี้ของเขาคือเธอไม่ได้ รัชภักย์ลดทอนตัวเองให้เป็นเพียง “ลูกไก่ในกำมือ” ของลิลี (“ลูกหว่ายกโทษให้พี่รัฐนะครับ จะให้พี่กราบลูกหว่าพี่ก็ยอม” เขากำลังจะทำตามที่พูดจริง ๆ ถ้าแขนที่รัดร่างเล็กคลายออก ใช้เท้าถอยหลังไปสองสามก้าว ตั้งท่าจะกราบเท้าขอโทษเธอจริง ๆ...น.317)

ลิลี คือตัวละครเอกหญิงที่ผู้ศึกษาสนใจวิเคราะห์พฤติกรรมแบบมาโซคิสต์ เนื่องจากเธอสามารถ “อดทน” อยู่กับรัชภักย์ที่ทำให้เธอเจ็บปวด เสียใจและอับอายตลอดเวลาไม่ว่ารัชภักย์จะทำร้ายเธอแค่ไหน แต่ลิลีก็หาเหตุผลมารองรับการกระทำของตัวเองเสมอ ไม่ว่าจะเป็นเรื่องที่รัชภักย์ขู่ว่าจะเฆี่ยนนางสาวของเธอมาเป็นนางบำเรออีกคน หรือ ขู่ว่าจะฆ่าพี่ชายของเธอ

ตัวบทของนิยายเรื่องนี้ทำให้ผู้อ่านรู้สึกสงสารและเห็นใจที่ลิลีเป็นคนกตัญญูต่อแม่ และรักพี่น้องมาก แต่หากวิเคราะห์ลงไปในรายละเอียดแล้วจะพบว่า การที่ลิลีทนอยู่กับรัชภักย์

ซึ่งมีบุคลิกแบบชาดิสมา ได้ถึงสองปีนั้นเป็นพระเธอเองก็รักภักดีมาก (แม้ว่าเธอจะทำให้เธอเจ็บทั้งกายเจ็บทั้งใจมากเพียงใด ทว่าความรักที่เธอมีต่อเขาก็มากล้นเช่นเดียวกัน ไม่ว่าเธอจะปากพล่อยหรือปากจืดราวกับสุนัขมากแค่ไหน แต่เขาก็คือคนที่เธอรัก และทนเห็นเขาถูกทำร้ายไม่ได้...น.37) อีกทั้งเธอเองก็มีความสุขจากเพชรที่แฝงความเจ็บปวดทั้งทางร่างกายและจิตใจ หรือที่เรียกว่า มาโซคิสต์ นั่นเอง (“โอ๊ย!! คุณรัฐ” แรงจูงใจที่กระชั้นเข้าหาเร็วกว่าทอร์นาโด แรงกว่ารถยนต์สองคันที่เล่นประสานงานกัน เธอเจ็บจนน้ำตาแทบเส็ด น่าแปลกที่ความเจ็บมันมาพร้อมความรู้สึกอย่างหนึ่ง ที่เธอยอมรับว่า มันเกิดขึ้นทุกครั้งที่หลับนอนกับเขา...ความสุขแบบเจ็บ ๆ น.7) ลิลลี่จึงยอมให้เขาทำร้ายโดยไม่คิดหนีไปไหน

ความอดทน อดกลั้น และทำทุกอย่างเพื่อความสุขของคนอื่นโดยไม่คำนึงถึงความต้องการของตัวเอง ซึ่งเป็นคุณลักษณะแบบกุลสตรี (“...อย่างน้อยพีโหม่งก็ปลอดภัยระดับหนึ่ง อย่างน้อยทั้งแม่ ลูกหว่า และอ้อมก็อยู่ที่กิน แม้จะไม่สุขสบายเหมือนที่บ้านเก่า แต่อย่างน้อยลูกหว่าก็ได้เห็นแม่กับน้องได้กินอ้อม มีที่พักหลบแดดหลบฝน ...ไม่มีลูกคนไหนอยากเห็นน้ำตาของแม่หรอกค่ะ น.40) ทำให้ผู้อ่านละเลยที่จะตั้งคำถามต่อการที่ลิลลี่ลดคุณค่าของตัวเองให้เป็นเพียงวัตถุทางเพศ โดยไม่คิดหลบหนี หรือต่อสู้ให้พ้นจากสภาพที่เป็นอยู่ แม้จะมีคนยื่นมือเข้ามาให้ความช่วยเหลือแต่เธอก็ปฏิเสธ (“ลูกหว่าไม่รู้หรอกค่ะ อาจจะอีกเดือน สองเดือน อีกสองปี หรืออีกตลอดชีวิต แต่ลูกหว่าเต็มใจที่จะอยู่บ้านอัครนากุล อยู่จนกว่าพี่รัฐจะให้ภัยพิโหม่ง น.41) นั่นเป็นเพราะนอกจากความรักแล้วเธอจิตใจและฝักใฝ่ในรสชาติแห่งการมณเฑียรที่รัฐภาคย์มอบให้อย่างถอนตัวไม่ขึ้น (“รอยดูยั่วที่ล้าคอทำให้ขนอ่อนเส้นเล็กๆที่ขึ้นตามผิวกายลุกขึ้นเป็นเกรียวเสียวสะท้านไปทุกหย่อมหญ้า ทุกอณูเนื้อในกาย ภายในกลีบสาวของเธอเสียวสียว เต็มเร้าด้วยความต้องการที่มากล้น ในสติของเธอ นั้นมีเพียงอย่างเดียวคือ ต้องการเขาเหลือเกิน ต้องการเขาคนเดียว ต้องการเขามากที่สุด น.124)

ลิลลี่หลุดพ้นจากบ่วงสวาทาสรักของรัฐภาคย์ได้ในวันที่เขายื่นข้อเสนอให้เธอมีเพศสัมพันธ์กับลูกน้องของเขานับสิบคนเพื่อแลกกับการไว้ชีวิตพี่ชายของเธอ (“ตก...ตกลงค่ะ” คำตอบของหญิงสาวดังขึ้นทำลายความเจ็บปวด ก้อนสะอื้นจุกแน่นที่ล้าคอ มันทั้งสเปรี้ยวจนเธอไม่สามารถกลืนน้ำลายลงไปได้ น้ำตานั่นเป็นวิธีแสดงออกทางเดียวว่าเธอรู้สึกอย่างไร ไซ้...เธอเสียใจจนไม่อาจเปล่งเสียงออกมาเป็นคำพูดได้ว่าเธอรู้สึกอย่างไร ตอนนี้เธอมีเพียงคำว่าหมดศรัทธาในความรัก หมดสิ้นความรักที่มีต่อเขา มันจะมีค่าอันใดหากเธอจะเก็บความรักที่มีต่อเขานั้นต่อไป ในเมื่อรัฐภาคย์ไม่เคยเห็นค่าความรักที่เธอมีให้เขาเลย เขากลับเหยียบมันย่ำให้จมดิน สิ่งที่เขาทำกับเธอนั้น คล้ายกับว่าเธอเป็นอาหารที่เขากินเหลือพออ้อมก็โยนให้ฝูงหมาที่เป็นบริวารกินต่อ นี่หรือคือสิ่งตอบแทนของคำว่ารักที่เธอมีให้กับเขา...จบสิ้นกันที น.159)

ความเจ็บช้ำและคับแค้นใจกับการกระทำของรัฐบาลฯในครั้งนี้ทำให้ลิลเปลี่ยนบทบาทจากผู้ถูกระทำมาเป็นผู้กระทำ เปลี่ยนพฤติกรรมจากมาโซคิสต์มาเป็นซาดีสต์ เพื่อเอาคืนกับสิ่งที่รัฐบาลฯเคยทำกับเธอทุกอย่าง (เธออยากให้รัฐบาลฯรู้ว่า ความเจ็บปวดที่มาจากกระทำของคนที่คุณเองรัก มันรู้สึกอย่างไร เจ็บปวดมากแค่ไหน เหมือนกับหอกที่ร้อยเล่มที่พุ่งแทง เขาจะต้องได้รับความเจ็บปวดนั้นแน่นอนลิลมั่นใจ น.215) รวมถึงการทำให้เขาเข้าใจว่าเธอมีเพศสัมพันธ์กับผู้ชายคนอื่น และกำลังจะแต่งงานกับผู้ชายคนนั้นเพราะเขาไม่เคยรังเกียจที่เธอเคยของรัฐบาลฯมาก่อน แต่ไม่ว่าเธอจะทำให้รัฐบาลฯเจ็บปวดและเสียใจมากเท่าไร ลิลกลับเป็นฝ่ายเสียใจที่ทำร้ายคนที่เธอรัก (ลิลมองตามหยดน้ำที่กลิ้งลงมาตามแก้มของเขาด้วยความเสียใจไม่ต่างกัน เธอกำลังทำให้คนที่เธอรักร้องไห้ เธอกำลังทำให้เขาเสียใจ แต่นี่เป็นสิ่งที่เธอต้องการพิสูจน์ ต้องการให้เขารับรู้ความรู้สึกของเธอในตอนนั้น...น.315)

จะเห็นได้ว่า ตัวละครเอกทั้งสองได้ใช้ความเป็นซาดีสต์ มาเป็นเครื่องมือในการตอบสนองความเป็นมาโซคิสต์ที่แฝงเร้นของตนเอง และการที่ลิลให้อภัยรัฐบาลฯในตอนจบก็สะท้อนให้เห็นการกดขี่ทางเพศเพราะไม่ว่ารัฐบาลฯจะเลวร้ายแค่ไหน แต่เขาก็คือคนที่ลิลรักสุดหัวใจ ในขณะที่ความรักของรัฐบาลฯ จะเป็นความรักแนวอีโรติกเลิฟ คือ ความรักที่มีเรื่องเพศสัมพันธ์เป็นตัวแปรสำคัญ แต่ความรักของลิลเป็นความรักแบบโรแมนติคเลิฟ คือ ความรักที่ใช้ความผูกพันทางจิตใจเป็นหลัก ทำให้ลิลจำเป็นต้องยอมรับความสัมพันธ์เชิงอำนาจที่ไม่เท่าเทียมกันระหว่างเพศซึ่งดำรงอยู่อย่างแนบเนียนในสังคมไทยโดยปริยาย

การมีเพศสัมพันธ์แบบ “ซาดีสต์” (Sadism) และ มาโซคิสต์ (masochism) ที่แฝงเร้นอยู่ในนิยายเรื่องนี้ได้เปิดโปงธาตุแท้ของความเป็นชายคูแค้นแค้นและเป็นผู้ชนะถูกหล่อหลอมขึ้นมาจากการกดขี่เพศตรงข้าม ในขณะเดียวกันการที่ผู้หญิงสยบยอมต่อความโหดร้ายของอำนาจปิตาธิปไตยโดยไม่เคยลุกขึ้นมาตั้งคำถามกับสิ่งที่ตนเองกำลังเผชิญอยู่ ก็เท่ากับว่าผู้หญิงยอมลดศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ของตนเองให้เป็นเพียงวัตถุทางเพศของเพศชายเท่านั้น

สรุป ลิล จากเรื่อง รักร้อนเพลิงเสน่หา เป็นภาพตัวแทนของผู้หญิงที่เต็มใจให้ตนเองถูกระทำเป็นเหมือนวัตถุทางเพศ (ถามว่าพี่รัฐผิดหรือไม่ที่ทำกับลูกหว่าแบบนี้ ลูกหว่าตอบได้เลยว่าไม่ผิด เพราะลูกหว่าเต็มใจ ลูกหว่าเลือกเดินทางนี้เอง เลือกที่จะเป็นผู้หญิงที่ไร้ราคา มีค่าเวลาอยู่บนเตียง เป็นการชดเชยความผิดที่พี่โหน่งได้ฝากรอยแผลไว้ในใจของพี่รัฐ หน้า 39) เธอเลือกที่จะใช้คุณลักษณะของกุลสตรี คือ ความกตัญญู และความเสียสละมาเป็นเหตุผลรองรับในการลดคุณค่าของตนเองให้เป็นเพียงเครื่องระบายความแค้นและความใคร่ของรัฐบาลฯ (...อย่างน้อยพี่โหน่งก็ปลอดภัยในระดับหนึ่ง อย่างน้อยทั้งแม่ ลูกหว่า และอ้อมก็มีที่อยู่ที่กิน ถึงแม้จะไม่สุขสบายเท่ากับที่อยู่บ้านเดิม แต่อย่างน้อยลูกหว่าก็ได้เห็นแม่กับน้องกินอิ่ม มีที่พักพิงหลบแดดหลบฝน พี่ริมคิดว่า

เหตุผลข้อนี้มีน้ำหนักมากพอที่จะทำให้ลูกหว้าทำแบบนี้ ไม่มีลูกคนไหนอยากเห็นน้ำตาของแม่หรือห่อหุ้ม หน้า 40) ไม่ว่าจะถูกทำร้ายทั้งร่างกายและจิตใจแค่ไหน ลิลลี่ก็ไม่คิดหลบหนี หรือต่อสู้ให้พ้นจากสภาพที่เป็นอยู่ แม้ว่าจะมีคนยื่นมือเข้ามาให้ความช่วยเหลือเธอก็ปฏิเสธ นั่นเป็นเพราะเธอรัก (นั่นคือเหตุผลทั้งหมดที่ลูกหว้าทำลงไป โดยมีเหตุผลอื่นเป็นองค์ประกอบเท่านั้น แต่พี่ก็พอจะเข้าใจ วันใดที่ลูกหว้ารู้สึกถึงคำว่าทนไม่ไหว บอกพี่นะ พี่จะตามคน ๆ หนึ่งมาช่วย...หน้า 41) และในขณะเดียวกันเธอก็ติดกับดักในบ่วงเพศสภาวะที่รัฐภาคย์มอบให้อย่างถอนตัวไม่ขึ้น (เขาไม่สนใจคำพูดของลิลลี่ อุ่มร่างเล็กไปยังเตียงขนาดใหญ่ที่หมุนได้ซึ่งเขาสั่งทำขึ้นมาใหม่เพื่อบทรักของเขา และเธอโดยเฉพาะ ลิลลี่หมดกำลังใจเมื่อถูกเขาปลุกเร้าร่างกายอย่างชำนาญ พ่ายแพ้ต่อร่างกายหนุ่ม พ่ายแพ้ต่อหัวใจของตัวเอง แพ้ต่อคำว่ารักโดยสิ้นเชิง หน้า 92)

ผู้เขียนจงใจเสนอภาพให้ลิลลี่เป็นหญิงสาวที่เชี่ยวชาญเชิงโลภ (เธอจึงปลายลิ้นพันเกี่ยว แลกรัดกับลิ้นหนาอย่างชัดเจนทันที สองปีที่ผ่านมามีหญิงสาวเรียนรู้วิชาจากอาจารย์หนุ่มผู้ร้อนในเกมนิพนธ์ ทุกอย่างทุกกระบวนการ เธอทำในสิ่งที่เขาต้องการ และสั่งการ จำต้องทิ้งความอายที่มีอยู่ในใจ เพื่อทุกคนที่เธอรัก หน้า 6) ในฉากเลิฟซีนในนิยายเรื่องนี้จึงมีการบรรยายพฤติกรรมที่นางเอกเป็นฝ่ายปลุกเร้าอารมณ์พระเอกด้วยการทำอรัลเช็กซ้อย่างละเอียดอยู่บ่อยครั้ง (หญิงสาวครอบกลืนลิ้นนั้นอีกครั้ง ขยับปากขึ้นลงอย่างถี่เร็ว แก้มทั้งสองข้างตอบเพราะการดึงดูดอมกลืน มือบางเคลื่อนไหวไปตามจังหวะปาก สะท้านทรวง เร้าร้อนและหลุหรรัย เธอควบคุมร่างกายของชายหนุ่มให้สยบอยู่แทบเท้า และหวังว่าสักวันเธอจะสยบหัวใจของเขา แม้ว่าจะนานแค่ไหนก็ตาม (หน้า 20)) หรือ (รัฐภาคย์ทุดกายนั่งโดยมีร่างของหญิงสาวคร่อมร่างหนาอยู่ ใบหน้าของลิลลี่เลื่อนต่ำลงอย่างรู้หน้าที่...หน้าที่ของนางบำเรอ...ลิ้นอุ่น ๆ พร้อมปากนุ่ม ๆ ไล่อ้าลงมาตามลำคอ พลั้วโบกผ่านยอดอกที่ตั้งรับปลายลิ้นนุ่ม สร้างความกระชุ่มกระชวยให้เขาอย่างเหลือล้น หน้า 52)

ทำให้ภาพความเป็นกุลสตรีของลิลลี่ดูพร่าเลือนไปในสายตาของผู้อ่านเมื่อเธอแสดงออกพฤติกรรมเชี่ยวชาญทางเพศ ซึ่งผิดขนบนิยายทั่วไปที่มักจะเขียนให้นางเอกไร้เดียงสาในเรื่องเพศ และไม่เป็นฝ่ายเริ่มต้นก่อน ลิลลี่จึงเป็นนางเอกที่ฝึกฝนหรือคิดใจในรสชาติแห่งการารมณ์จนสยบยอมต่อการกดขี่โดยไม่คิดต่อสู้หรือขัดขืน

4.5.2.2 อุบัติรักกับดักชาตาน: เรื่องเล่าประสบการณ์ทางเพศ (sex story) โดยผู้หญิงเพื่อผู้หญิง

(เรื่องย่อ) พลอยไพลิน นักข่าวสาวไฮโซทายาทตระกูลดัง ในชีวิตของเธอเกลียดหมอละและผู้ชายชื่อนักกร แต่หนีเท่าไรก็หนีไม่พ้น นักกร ศัลยแพทย์ที่หนุ่มทำทางไสซ้อ แต่แอบเจ้าเล่ห์ก็ไม่ใช่ยอมแพ้ เพราะเขารักพลอยไพลินมานานเหลือเกิน ชายหนุ่มยอมถูกตราหน้าว่าเป็นคนเลวดีกว่าเสียพลอยไพลินไปให้คาราหนุ่มจอมเจ้าชู้ที่วางแผนวางยานอนหลับพลอยไพลิน เขาจึงสวมรอยจัด

มากกว่าเธอเสียตัวให้เขาแล้ว แม้รู้ว่าหญิงสาวจะโกรธและเสียใจ แต่เขาเชื่อว่าเธอจะต้องเปิดใจยอมรับเขาในที่สุด

พลอยไพลินเสียใจอีกครั้งเมื่อได้รับรู้ว่าเธอถูกหลอกว่าเสียความบริสุทธิ์ไปแล้ว ในวันที่เธอยอมมีความสัมพันธ์กับณภัทรอย่างง่ายดายด้วยความเข้าใจผิด แต่ด้วยความรักและคำสัญญาว่าจะรับผิดชอบให้ผู้ใหญ่มาดูแลเพื่อจัดงานแต่งงานทำให้เธอยอมให้อภัยที่เขาหลอกหลวงเธอ เพราะเธอก็รักณภัทรเช่นเดียวกัน ทั้งคู่แอบมีความสัมพันธ์อย่างลึกซึ้งอีกหลายครั้งจนกระทั่งพลอยไพลินตั้งท้อง

ส่วน อนามิกา น้องสาวของพลอยไพลินที่ไปหลบรักษาแผลใจที่เกาะสมุยก็มีชะตากรรมที่ไม่ต่างกัน เพราะความไร้เดียงสาและไว้วางใจคนมากเกินไป เธอจึงตกเป็นเหยื่อของขบวนการค้ามนุษย์ที่วางยานอนหลับเธอเพื่อนำไปขายให้ นาซิม นักธุรกิจหนุ่มใหญ่ผู้ร่ำรวยและเอาแต่ใจตัวเอง ในราคาสองล้านบาท ถึงเมื่อนามิกาจะอธิบายว่าเธอไม่ใช่หญิงขายบริการและเธอไม่เต็มใจหลับนอนกับเขา แต่นาซิมก็ใช้ชั้นเชิงและประสบการณ์ทางเพศหลอกล่อให้เธอมีอารมณ์ร่วมไปในที่สุด พรหมจรรย์และร่างกายอันสวยงามของเธอทำให้เขาหวงแหนและรู้สึกเป็นเจ้าของ ชายหนุ่มโมโหจนแทบคลั่งเมื่อตื่นขึ้นมาแล้วพบว่าอนามิกายาตัวไปอย่างไร้ร่องรอย

เหตุการณ์เลวร้ายยังคงตามหลอกหลอนอนามิกาจนเธอต้องหนีไปเรียนต่อต่างประเทศ แต่เธอกลับต้องพบกับนาซิมอีกครั้งโดยบังเอิญ และเธอก็คิดว่าต่อไปสุดหล้า เขาก็จะไม่เลิกราแน่นอน หญิงสาวตัดสินใจกลับเมืองไทย แต่เธอก็ถูกนาซิมหลอกว่าเขาได้ถ่ายวิดีโอขณะมีเพศสัมพันธ์กับเธอไว้ ด้วยความกลัวเธอยอมออกมาพบเขาตามคำขู่ นาซิมพยายามเปลี่ยนแปลงตัวเองเพื่อให้อนามิกายอมรับ และไม่ฝืนใจเธออีก จนอนามิกาเริ่มใจอ่อนยอมรับรักของเขา

แต่แล้วความรักก็ต้องพบกับอุปสรรคใหญ่ เมื่อพ่อของอนามิกาทราบว่านาซิมคือคนที่ข่มขืนลูกสาวของตัวเอง อนามิกายอกร้องให้พ่อยอมให้อภัยนาซิม โดยมีแม่คอยช่วยเหลือ และเตือนสติว่าเขาเองก็ไม่ต่างจากลูกเขยที่เคยข่มขืนใจเธอ แต่ก็ยังกลับตัวกลับใจเป็นคนดีได้ อีกทั้งตอนนี้อนามิกาก็กำลังตั้งท้อง เรื่องราวจึงจบลงด้วยดี เมื่อทุกคนให้อภัยต่อกัน งานแต่งงานของพลอยไพลินกับอนามิกาก็ถูกจัดขึ้นพร้อมกันในอีกสองเดือนต่อมา

อุบัติร์กับดักซานตาน เป็นนิยายอีโรติก ซึ่งเป็นวรรณกรรมสำหรับผู้ใหญ่ +18 พิชชากรได้เขียนนิยายเรื่องนี้ เป็นภาคต่อจากจากนิยายเรื่องวิวาห์ลวงบ่วงชาตานซึ่งเป็นรุ่นพ่อแม่ของตัวละครเอกหญิงในเรื่องทั้งสองคน และยังมีนิยายซึ่งมีเนื้อหาต่อเนื่องกันโดยใช้ชื่อนิยายที่มีคำว่าชาตานซึ่งตีพิมพ์เป็นรูปเล่มแล้วทั้งหมด 4 เรื่อง คือ ชาตานประกาศรัก วิวาห์ลวงบ่วงชาตาน อุบัติร์กับดักซานตาน ทาสเสน่ห์วิวาห์ชาตาน ส่วนเรื่องบ่วงเสน่ห์หา มารยาชาตาน ยังเขียนไม่จบ ซึ่งนิยายทุกเรื่องของพิชชากรได้รับการตอบรับจากผู้อ่านเป็นอย่างดีจนมีการตีพิมพ์ซ้ำครั้งที่ 2 ถึงสองเรื่อง

นิยายเรื่องดังกล่าวมีการนำเสนอฉากรักโดยบรรยายการมีเพศสัมพันธ์ของพระเอกและนางเอกอย่างละเอียดถึง 8 ฉาก ในแต่ละฉากมีความยาวไม่ต่ำกว่า 10 หน้า ผู้ศึกษาให้ความสนใจในวิเคราะห์ฉากเลิฟซีนของนิยายเรื่องนี้ ซึ่งมีลักษณะใกล้เคียงกับการเล่าเรื่องทางเพศ (sex story) ที่มักจะถูกโพสต์ขึ้นบนเว็บไซต์ลามก ซึ่งส่วนใหญ่จะเป็นผู้ชายที่ส่งเรื่องเข้ามาและผู้อ่านส่วนใหญ่จะเป็นผู้ชาย ส่วนนิยายเรื่องอุบัติรักกับดักซาดานเป็นการเขียนโดยนักเขียนหญิง (ผู้ศึกษาทราบว่าผู้เขียนเป็นเพศหญิงจากการสัมภาษณ์และมีปฏิสัมพันธ์บนเครือข่ายอินเทอร์เน็ตเป็นระยะเวลาเกือบสองปี) และโพสต์บนเว็บไซต์ที่มีลักษณะเปิดเพื่อให้นักอ่านที่ส่วนใหญ่เป็นผู้หญิงเข้ามาอ่านเพื่อสร้างจินตนาการทางเพศ

เรื่องเล่าประสบการณ์ทางจะมีการบอกอัตลักษณ์ (identity) ของผู้หญิงด้วยการบรรยายว่าผู้หญิงคนนั้นเป็นใคร นักเรียน นักศึกษา สาวชาวบ้าน ฯลฯ และพรรณนาถึงรูปร่างหน้าตา ความสวย ความขาว ซึ่งประเด็นความสวยนี้ก็จะถูกโยงเข้ากับฐานะทางการเงินหรือชนชั้น ซึ่งเป็นเงื่อนไขในการให้คุณค่าแก่ผู้หญิงภายใต้มายาคติ (myth) เกี่ยวกับความงาม ที่ผู้ชายสร้างขึ้นมาทั้งสิ้น และบรรยายด้วยการใช้ภาษาที่หยาบโลน ตรงไปตรงมา ในขณะที่นิยายรักจะมีการบรรยายด้วยภาษาที่สวยงาม มีการใช้คำอุปมาอุปไมย และมีการใช้คำที่เป็นสัญลักษณ์แทนการกล่าวถึงสรีระ หรืออวัยวะเพศโดยตรง

ส่วนนิยายเรื่องอุบัติรักกับดักซาดาน ผู้เขียนได้มีการบรรยายรูปร่างหน้าตาผิวพรรณของนางเอกโดยละเอียด (แล้วความสวยงามของวัยสาวแสนแต่งดั่งที่เผยโฉมตรงหน้าก็แทบทำให้ชายหนุ่มลืมนวิธีการหายใจ ...ดอกบัวงามหนักแน่นดูงามอย่างลงตัวและสวยงามบนร่างเล็กแสนกลมกลิ้งไปทั้งตัวรับกับเอวคอดกึ่งและสะโพกผายของหญิงสาวอย่างยิ่ง น. 58) ซึ่งเชื่อมโยงกับมาตรฐานความงามที่สอดคล้องกับเรื่องเล่าทางเพศที่ผู้ชายเขียน โดยเฉพาะขนาดของหน้าอกของนางเอกซึ่งมีขนาดใหญ่ (คนหลงรักออกคัพซี (เน้นโดยผู้ศึกษา) แสงงามซุกซบลงบนก้อนเนื้อเต่งตึงอย่างลุ่มหลงทันที...น.164) มีการบรรยายถึงอวัยวะเพศหญิงที่สวยงาม (นัยนี้ตามกริยาจ้องมองความสวยงามของดอกไม้งามอย่างลุ่มหลง กลิ่นสาวแสนหอมกรุ่นที่ล่องลอยมากระแทกจมูกโด่ง น.64) ซึ่งไม่เคยผ่านชายใดมาก่อน (...ช่องทางอันแสนคับแคบ มีหน้าซ้าการที่เขามืออาจพาตัวตนทะลุทะลวงเข้าไปต่อได้อีกนั้น เป็นเครื่องยืนยันว่าสาวน้อยของเขาไม่เคยผ่านมือชายใดมาก่อน น.62) และมีความพร้อมสำหรับการร่วมเพศอย่างรวดเร็วเมื่อถูกกระตุ้น (...กลีบกุหลาบจำเริญไปด้วยน้ำหวานแห่งความสุข ก่อนเสียดสีมันอย่างหยอกเย้าเพื่อปลุกอารมณ์พร้อมกระตุ้นให้กายสาวกลั่นน้ำแห่งแรงปรารถนาเพิ่มขึ้นจนเนินเนียนเปียกชุ่ม...น.207) อีกทั้งยังเน้นย้ำเรื่องความรู้เพียงสาและอ่อนประสบการณ์เรื่องเพศของนางเอกเสมอ

เป็นที่น่าสังเกตว่าผู้เขียนจะมีการบรรยายรูปร่างหน้าของพระเอกอย่างละเอียดลออและเน้นย้ำบ่อยครั้งมากกว่านางเอก ไม่ว่าจะเป็นหน้าตาอันหล่อเหลาและรูปร่างที่สมบูรณ์เต็มไปด้วยกล้ามเนื้อที่สวยงาม (ร่างใหญ่โตเปลือยเปล่าของเขาคือเหย โคมต่อน้ำคนดูยั้งยืนความเป็นตัวของตัวเองอยู่แล้ว ไม่ต่างจากรูปสลักเศวตซึ่งถูกแกะอย่างประณีตโดยไม่เคลือบเงา โล ศิลปินชื่อดังของโลก เพราะมันอุดมไปด้วยกล้ามเนื้อเป็นมัด ๆ ซึ่งถูกจัดวางอย่างเหมาะสมจะเหมาะเหม็งไปตามร่างใหญ่ ลำตัวของเขา แผลอกกว้างแสนบึกบึนที่คงวัดได้สามศอกพอดีพอดี กล้ามเนื้อที่ทอเป็นลอนสวยขึ้นเป็นซิกแพคแบบไม่ขาดไม่เกิน...น.60) ขนาดของอวัยวะเพศซึ่งใหญ่โตกว่าผู้ชายทั่วไป (...หากสายตาวานน้ำที่เลื่อนต่ำลงไปจนเจอสรีระชั้นงามซึ่งผิวดูชวนอย่างน่าเกรงขามและพร้อมใช้งาน ก็เปลี่ยนเป็นความตระหนกกับความยิ่งใหญ่ของเขาทันที...ความหวาดกลัวแล่นมาจับตรงหัวใจอย่างห้ามไม่อยู่กับสิ่งที่เธอเห็น ไม่น่าจะเข้าไปในตัวเธอหรือผู้หญิงคนใดในโลกใบนี้ได้สักนิด...น.310) ความเชี่ยวชาญในการร่วมเพศและความสามารถในการร่วมเพศได้อย่างยาวนาน (แล้วท่วงทำนองรักก็ถูกบรรเลงอย่างวาวหวานร้อนแรงบทแล้วบทเล่าตลอดราตรีกาล จดหมายปลายทางแห่งดาวดึงส์นั้น พวกเขาด้วยกันเดินทางไปเยือนกันหลายครั้งหลายหน...น.318) เพื่อให้ผู้อ่านสร้างภาพจินตนาการ สร้างอารมณ์ความรู้สึกร่วมกับผู้อ่าน แม้ว่าตัวหนังสือที่บรรยายจะไม่สามารถกระตุ้นอารมณ์ทางเพศได้ทันที แต่เมื่ออ่านไปแล้ว การใช้จินตนาการสร้างภาพในความคิดจะเป็นส่วนสำคัญที่ทำให้ผู้อ่านมีอารมณ์ความรู้สึกทางเพศเพิ่มมากขึ้นเรื่อย ๆ

เรื่องเล่าประสบการณ์ทางเพศที่เขียนโดยผู้ชายในเว็บไซต์ลามกส่วนมากพยายามจะชี้นำว่าผู้หญิงจะเป็นฝ่ายที่มีอารมณ์ความต้องการทางเพศและช่วยผู้ชายก่อน เพราะฉะนั้นผู้ชายเป็นเพียงผู้ตอบสนองความต้องการทางเพศให้กับผู้หญิง แต่เมื่อผู้หญิงมีความต้องการเขียนและอ่านเรื่องเล่าประสบการณ์ทางเพศ นิยายรักอีโรติก จึงเป็นการตอบสนองจินตนาการเรื่องเพศที่ผู้หญิงไม่สามารถแสดงออกได้ชีวิตประจำวัน ด้วยการเล่าเรื่องในอีกรูปแบบหนึ่งที่แตกต่างจากเรื่องเล่าที่ผู้ชายเป็นคนเขียน ผู้อ่านสามารถ Identify กับตัวนางเอกได้อย่างสนิทใจและไม่รู้สึกผิด เพราะเธอเป็นเพียงผู้ตอบสนองความต้องการทางเพศของพระเอก เธอยังเป็นสาวบริสุทธิ์ อีกทั้งเธอไม่ได้เป็นฝ่ายช่วยให้เกิดการมีเพศสัมพันธ์ และเธอพยายามปฏิเสธการมีเพศสัมพันธ์แล้วแต่ก็ไม่อาจขัดขึ้นจากความต้องการของพระเอกได้ แม้ว่าเธอจะขอร้องหรือขัดขึ้นอย่างไร พระเอกก็ยังกระทำการรุกรานทางเพศต่อไป

ผู้เขียนจะอธิบายลำดับขั้นตอนของปลูกเร้าอารมณ์ ตลอดจนถึงการข่มขืนในนิยายอย่างละเอียด และบรรยายลักษณะของการร่วมเพศในทุก ๆ ลีลาท่าทาง จนพระเอกสำเร็จความใคร่ และมีความสุขมากกับการได้ปล่อยน้ำอสุจิเข้าไปในช่องคลอดของนางเอกโดยไม่ต้องสวมถุงยางอนามัย (นาซิมคำรามลั่นราวเจ้าป่าออกไล่เหยื่อขณะปลดปล่อยทุกหยาดหยดของความสุขออกมาราวกับทำนบแตก สายธารพุ่งขาวไหลทะลักอย่างท่วมท้นจนเอ่อล้นช่องทางรักแสนอบอุ่น...เขาไม่เคย

ได้รับความสุขล้าลึกของการเสพสมเยี่ยงนี้ (ไม่ได้สวมถุงยางอนามัย) มาก่อน มันไม่ใช่แค่ความสุข แต่มันคืออิมเมจที่ไม่อาจบรรยายออกมาเป็นคำพูดใด ๆ ได้...น.70) อีกทั้งยังบรรยายถึงขนาดของ อวัยวะเพศของพระเอกว่ามีขนาดยาวและใหญ่ และทำให้นางเอกมีความสุขในการร่วมเพศจนถึงจุด สุดขีดทางเพศแม้ว่าจะถูกข่มขืนก็ตาม (หญิงสาวคร่ำครวญออกมาแทบจับใจความไม่ได้ ก่อนหวีด ร้องออกมาราวกับโดนทำร้ายปางตาย ร่างเล็กเกร็งสะท้านไปทั้งตัวแสดงถึงแรงปรารถนาอันสูงสุด ของเธอสิ้นสุดลงแล้ว เมื่อร่างกายระเบิดความหฤหรรษ์ในครั้งแรกของชีวิตสาวออกมาอย่างทะลัก ทะลาย เสมือนมีดวงดาวนับล้านดวงแตกกระจายอยู่ตรงหน้า...น.69)

ซึ่งในขณะที่มีการร่วมเพศ ผู้เขียนมักจะบรรยายว่านางเอกก็มีอารมณ์ร่วม ซึ่งแสดงออก ด้วยการร้องครวญครางจากการเล้าโลมของพระเอก แม้ว่าจะถูกข่มขืนก็ตาม (อนามิกาหอบหายใจ กระชั้นชิด ครางกระเส่าอย่างไม่เข้าใจตัวเอง สมอมนินเบลล แยกแยะไม่ออกว่าต้องการอะไรกันแน่ อยากให้เขาออกไปให้พ้นตัวแต่พอร่างใหญ่ถอยห่าง สะโปกงามก็หัดตามเขาไปทุกครั้ง น.68) แต่ หากเมื่อถูกรุกหนักเข้า นางเอกจะสมยอมและมีอารมณ์ร่วมจนไม่สามารถควบคุมตัวเองได้ (อนามิกา ได้แต่ถอนอรรถระทวยให้เขาชื่นชมร่างกายของตัวเองทั้งด้วยปากและมือของเขาอย่างไรซึ่ง เรี่ยวแรงจะต่อต้าน น.59) ในหลาย ๆ ฉากพบว่านางเอกจะหยุดคืนรนขัดขืนเมื่อถูกพระเอกจูบปาก (ใบหน้านวลส่ายหนีจ้าละหวั่น แต่มีอหังกี่ตรึงคางลึกของเธอเอาไว้กับที่ ลื่นอุ่นชื้นเกี่ยวกระหวัด รัดพันกับลิ้นเล็กที่เอาแต่หลบอย่างขำขันชำนาญ จนคนที่ไม่ชำนาญการจูบอย่างเธอต้องโอนอ่อนตาม เขาไปในที่สุด นาซิมบดเคี้ยวจูมพิตอย่างดูดดื่มและเร่าร้อนจนอนามิกาสำสันทันไปทั้งตัว เพราะนี่ คือจูบแรกของเธอ...น.57)

และเมื่อนางเอกได้ผ่านเหตุการณ์การถูกข่มขืนและสูญเสียพรหมจรรย์ไปแล้ว เธอก็ไม่ จำเป็นต้องแสดงบทบาทของหญิงสาวผู้ใสซื่อไร้เดียงสาทางเพศอีกต่อไป นางเอกสามารถแสดงออก ถึงความต้องการทางเพศได้อย่างเต็มที่โดยไม่ต้องรู้สึกผิด ด้วยการเป็นฝ่ายข่มขืน (นาซิมต้องกลืน น้ำลายเอือกใหญ่กับท่าที่ราวกับนางแมวยั่วสาวทงของภรรยาตัวเอง...น.400) หรือ (“ว้าย นาซิมนะ จะทำอะไรคะ” เสียงหวานร้องถามอย่างตื่นตกใจหากก็แฝงไว้ด้วยจริตจะก้าน น. 401) และ (“ไม่เอา ค่ะ เกดจะไปดูตาหนูก่อน” ปากปฏิเสธ แต่แขนเรียวกลับยกขึ้นโอบรอบคอแกร่ง พร้อมกับโปรยยิ้ม ให้อย่างยั่วเย้า น.401) เพื่อเพิ่มความตื่นเต้นให้กับพระเอก หรือเร่งเร้าให้พระเอกปฏิบัติกิจกรรมทาง เพศตามความพึงพอใจของเธอ “นาซิม...เร็วค่ะ...รักเกิดเร็ว...อีกนิดหนึ่ง” อนามิกาแว่วอนขอความ รักจากสามี เล็บเล็กจิกบนหลังแกร่งเพื่อเร่งเขาเข้าไปในตัว เธอร้อนจนเจียนจะคลั่งจากแรงฟาดฟ้ง อย่างหนักหน่วงของร่างใหญ่ ความวาบหวามซาบซ่านมันบาดลึกไปถึงทรวง และเธออยากได้เขาอีก อยากให้เขาเข้ามาในตัวเธอมากขึ้นและล้าลึกสุดใจ น.403) หรือตามที่เธอเป็นฝ่ายกำหนดและควบคุม เกมรัก (พลอยไพลินหัวเราะคิกคักก่อนช่วยทำเวลาของสามีด้วยการกอบกุ่มความร้อนแรงแกร่งของ

เขาตรงเข้ากดชำแรกเข้าไปในกายสาวที่เจ้าของแอ่นสะโพกด้วยความเต็มอกเต็มใจ...ณภัทรชมเสียงพรวด พลังกดสะโพกตามแรงของมือน้อย จนเธอครอบครองเขาไว้ทั้งตัว ก่อนครางออกมาอย่างเสียวชานเมื่อสะโพกกลมกลิ้งนั้นขยับนำจังหวะไปก่อน...น.413)

สรุป พลอยไพลิน และ อนามิกา จากเรื่อง อุบัติรักกับด็กชาตาน เป็นภาพตัวแทนของผู้หญิงที่ผู้หญิงต้องตกเป็นทาสทางเพศของผู้ชาย เพียงเพราะต้องการเป็นผู้หญิงดีที่ เนื่องจากหญิงสาวทั้งสองถูกสังคมและวัฒนธรรมกล่อมเกลามาให้เชื่อว่าคุณค่าของผู้หญิงอยู่ที่พรหมจรรย์ เมื่อเธอเสียตัวไปแล้วเธอก็ต้องเป็นฝ่ายยอมให้กับผู้ชายในทุกๆเรื่อง (ทำไมเธอถึงไม่เหลือความรู้สึกโกรธเกลียดเขาอยู่เลย ทำไมเธอถึงยอมยกโทษให้เขาได้อย่างง่ายดายเช่นนี้ หรือเป็นเพราะเธอเองก็แอบมีใจให้เขามานานแล้วเช่นกัน เขาคือผู้ชายที่แสนดี ...และคือผู้ชายที่เธอเสียความสาวให้ แล้วเธอจะต้องถือทิฐิเอาไว้ทำไม ตัวเขาเองก็ประกาศโด้ง ๆ ว่ารักเธอและยินยอมรับผิดชอบทุกอย่าง หน้า 191) เพราะผู้ชายได้เป็นเจ้าของเนื้อตัวร่างกายของเธอแล้ว และทำให้เธอต้องตกเป็นเหยื่อในการบำบัดอารมณ์ทางเพศของผู้ชายซ้ำแล้วซ้ำอีก (น้ำตาผุดขึ้นเต็มหน้าตาหวาน เธอเข้าใจความหมายอันแสนเห็นแก่ตัวของเธอดีก็ในเมื่อเธอไม่มีอะไรจะเสียอีกแล้ว ถ้ามันต้องแลกกับชื่อเสียงของเธอ เธอก็จะต้องยอม มันจะแปลกอะไร ถ้าผู้ชายคนเดิมจะเพิ่มราศีให้กับร่างสกปรกของเธออีกครั้ง หน้า 246)

ถึงแม้ว่าพลอยไพลินจะถูกหลอกให้เข้าใจผิด ส่วนอนามิกาก็ถูกบังคับขืนใจ แต่ด้วยเงื่อนไขโครงสร้างทางสังคมวัฒนธรรมไทยมักจะมองข้ามผู้ชายในฐานะผู้กระทำไปโดยปริยาย หญิงสาวทั้งสองจึงรู้สึกว่าเป็นฝ่ายผิดและอับอาย (ถูกผู้หญิงอย่างเธอจะเอาหน้าไปไว้ที่ไหน ถ้าต้องไปแจ้งความ ต้องไปขึ้นโรงขึ้นศาล เธอคงทนรับความกดดันอย่างนั้นไม่ได้ สิ่งที่เกิดขึ้นนอกจากเป็นความโชคร้ายของเธอแล้ว มันยังเป็นความอับอายต่อชื่อเสียงของตัวเองและวงศ์ตระกูลอย่างหาที่เปรียบไม่ได้ หน้า 95) เพราะสังคมกำหนดให้ผู้หญิงต้องอายในเรื่องประเวณีนี้เอง (ถึงผู้ชายชั่วที่เอาแต่ใจจะใช้วิธีสกปรกในการครอบครองเธอ แต่เธอพูดไม่ได้อย่างเต็มปากว่ามันคือการข่มขืน... เพราะมันคือความสามารถของคนมากประสบการณ์ที่ทำให้คนไร้ประสบการณ์อย่างเธอคล้อยตามเกมการารมณ์ไปได้ง่ายๆ และมันยังทำให้เธอละอายใจจนยากให้อภัยตัวเอง...หน้า 96) และความอายนี้เองได้กลายเป็นเครื่องมือให้นาซึมและณภัทร ซึ่งเป็นพระเอกของเรื่องนำมาข่มขืนและต่อรองให้พวกเธอยอมทำในสิ่งที่พวกเขาต้องการ (“ตามใจ...แต่ถ้าไม่ยอมให้คลิปและภาพนิ่งอีกเป็นปีๆ ถูกเผยแพร่ทางอินเทอร์เน็ตภายในสามชั่วโมงนี้ก็ออกมาพบตัวของเธอเสียดี ๆ” หน้า 238) และ (“น้องพลอยอย่าเสียใจเลยนะคะ พี่ภัทรขอรับผิดชอบเรื่องทุกอย่างที่เกิดขึ้นนี้ พี่ภัทรจะให้คุณพ่อไปสูxon้องพลอยนะคะ จากนั้นเราสองคนก็จะแต่งงานกันให้เร็วที่สุด” คนถูกมัดมือชกตาโตอ้าปากค้างด้วยความตกใจ สิ่งที่เกิดขึ้นมันรวดเร็วเกินไป และเธอก็ไม่เคยคิดไปถึงเรื่องแต่งงาน... โดยเฉพาะแต่งงานกับเขา ...หน้า 126)

แนวความคิดเรื่องผู้หญิงดี ซึ่งให้คุณค่าผู้หญิงไว้กับเรื่อง “พรหมจรรย์” หรือ “ความบริสุทธิ์” โดยให้ผู้หญิงรักษาเอาไว้จนกว่าจะถึงเวลาอันสมควร หรือได้รับความยินยอมจากสังคม แนวคิดที่สอดคล้องอยู่ในนิยายเรื่องนี้ ทำให้นางเอกทั้งสองคนจำเป็นต้องสวมบทบาทเป็น เมีย แม่ และเป็นโสเภณีคนเดียว โดยไม่ยินยอมพร้อมใจ และไม่มีสิทธิ์เลือกทางเดินชีวิตของตนเอง

จะเห็นได้ว่าเรื่องเล่าประสบการณ์ทางเพศที่ถูกเขียนโดยเพศชาย และนิยายรักออนไลน์ประเภทอีโรติกซึ่งมีเนื้อหาในเชิงบังคับขึ้นใจนางเอกที่เขียนโดยเพศหญิง ถึงแม้จะมีรายละเอียดที่แตกต่างกันในบางประเด็น แต่ก็แฝงไปด้วยความรุนแรงทางเพศที่มองเห็นและมองไม่เห็น และส่งผลกระทบต่อตัวผู้หญิง ภายใต้กรอบของสังคมวัฒนธรรมที่ได้กล่อมเกลาให้ผู้หญิงต้องยอมตกเป็นทาสทางเพศของผู้ชาย เพราะถ้าผู้หญิงเสียตัวให้ผู้ชายไปแล้ว ผู้หญิงก็ควรจะต้องเป็นฝ่ายยอมให้กับผู้ชายในทุกเรื่อง เพราะผู้ชายได้กลายเป็นเจ้าของเนื้อตัวร่างกายของผู้หญิงแล้ว และทำให้ผู้หญิงต้องตกเป็นเหยื่อในการบำบอดอารมณ์ทางเพศให้กับผู้ชายซ้ำแล้วซ้ำอีก

ด้วยเงื่อนไขโครงสร้างทางสังคมวัฒนธรรม ไทยจะมองข้ามผู้ชายในฐานะผู้กระทำไปโดยปริยาย แต่จะมานั่งที่ผู้หญิงในฐานะเป็นฝ่ายถูกกระทำเพราะผลจากการกระทำใด ๆ มันเกิดขึ้นกับเนื้อตัวร่างกายของผู้หญิงโดยตรงและเห็นผลที่ชัดเจน ผู้หญิงจึงเป็นฝ่ายที่ถูกมองว่าผิด และผู้หญิงที่ถูกกระทำทางเพศอาจไม่สามารถเรียกร้อง ความรับผิดชอบใดๆ จากผู้ชายได้ และบางครั้งไม่สามารถบอกเล่าเรื่องราวให้คนอื่นรับฟังได้ เพราะสังคมกำหนดให้ผู้หญิงต้องอายในเรื่องประเวณี ซึ่งเงื่อนไขนี้ได้กลายเป็นภัยร้ายต่อผู้หญิง เพราะการกระทำใด ๆ ทางเพศผ่านเนื้อตัวร่างกายของผู้หญิงนอกเหนือประเวณีที่ขอบธรรม ก็คือการทำให้ผู้หญิงต้องรู้สึกอาย และความอายนี้เองที่ส่งผลกระทบต่อร่างกายและจิตใจตลอดจนวิถีการดำเนินชีวิตประจำวัน การประกอบอาชีพ หรือการทำหน้าที่การงาน

4.5.3 ภาพตัวแทนความเป็นผู้หญิงที่พยายามออกนอกกรอบที่สังคมขีดเส้นไว้

ในขณะที่นิยายออนไลน์ประเภทนิยายโรมานซ์และนิยายอีโรติก กำลังถูกวิพากษ์วิจารณ์อย่างหนักในแง่มุมมองความไม่เหมาะสม นิยายออนไลน์ประเภทรักหวานแหววหรือนิยายรักวัยรุ่นก็กำลังเปิดประเด็นเกี่ยวกับเรื่องค่านิยมและพฤติกรรมการแสดงออกเรื่องเพศวิถีของกลุ่มวัยรุ่นหญิงในระดับมัธยมและระดับอุดมศึกษาซึ่งเป็นกลุ่มเป้าหมายหลักของนิยายประเภทนี้ จนกลายเป็นประเด็นถกเถียงในเว็บไซต์บอร์ดเด็กดีและมีผู้สนใจเข้ามาแสดงความคิดเห็นเป็นจำนวนมาก ผู้ศึกษาจึงให้ความสนใจในการวิเคราะห์เนื้อหาของนิยายในเว็บไซต์แจ่มใสดอทคอมซึ่งเป็นเว็บไซต์ของสำนักพิมพ์ที่ได้รับความนิยมจากผู้อ่านมากที่สุด โดยเลือกนิยายที่ได้รับความนิยมสูงสุดจากผู้อ่านมาทำการวิเคราะห์ จำนวน 2 เรื่อง คือ

1. นิยายเรื่อง Cross Tattoo ล่ารักเผดเผาใจชัยเช็กชีตัวร้ายกับนายจอมโหด! ของ Hideko_Sunshine ยอดผู้เข้าชมจำนวน 748,184 คน คะแนนโหวตจำนวน 16,973 คะแนน

2. นิยายเรื่อง Extrem Love รักสุดใจนายอันธพาล ของ PeakLove ยอดผู้เข้าชม ยอดผู้เข้าชม จำนวน 532,489 คน คะแนนโหวต จำนวน 9,701 คะแนน

4.5.3.1 Cross Tattoo ล่ารักแผดเผาใจชัยเชื้อชีวิตร้ายกับนายจอมโหด!: หญิงร้าย VS ชายโหด

อันดามัน นักศึกษาชั้นปีที่ 3 ของมหาวิทยาลัยชื่อดัง ซึ่งมีอาชีพเสริมเป็นพริตตี้ (พนักงานแนะนำสินค้า) เกรดเอ ค่าตัวแพง ด้วยภาพลักษณ์ที่ไฮโซ และเช็กชื่ออย่างร้ายกาจ ทำให้เธอสามารถหลอกผู้ชายรวย ๆ ให้มาหลงรักจนชื่อของแพง ๆ ใ้เธอนำไปขายต่อเพื่อนำเงินมาส่งเสียตัวเองเรียน และผ่อนอาคารชุดที่พ่อแม่ควนไว้ก่อนที่ธุรกิจรีสอร์ทของครอบครัวจะล้มเพราะพิษเศรษฐกิจทำให้คุณหนูไฮโซอย่างเธอต้องกลายเป็นคนจน และถูกเพื่อน ๆ ในกลุ่มรังเกียจ

ในงานมอเตอร์โชว์ที่จัดขึ้นในโรงแรมแห่งหนึ่ง อันดามันได้พบกับ คลิน ชายหนุ่มผู้มีรอยสักรูปไม้กางเขนที่ใหญ่ และเป็นสมาชิกวงลูซิเฟอร์ บอยแบนด์⁸ ที่โด่งดังไปทั่วเอเชีย ชายหนุ่มเข้าใจผิดคิดว่าเธอคือผู้หญิงที่แมกซ์ส่งมาใช้หนี้พันนั้น คลินปลุกปล้ำอันดามัน แต่เธอก็สามารถเอาตัวรอดมาได้พร้อมกับฝากรอยแผลจากคมมีดไว้ที่ต้นแขนของคลิน แต่อันดามันก็ต้องติดหนี้ที่ทำให้รถคันหรูของคลินเสียหายเป็นจำนวนเงินห้าหมื่นบาท

เมื่อแมกซ์ยื่นข้อเสนอท้าพนันว่าถ้าคลินสามารถทำให้อันดามันยอมเป็นของคลินได้ในสองอาทิตย์ แมกซ์จะจ่ายเงินให้อีกสองแสนแต่ถ้าคลินทำไม่ได้ จะต้องยกหนี้สินทั้งหมดให้ ด้วยความหยิ่งทะนง คลินจึงตอบตกลงและเริ่มแผนการด้วยการปล่อยข่าวว่าอันดามันขายตัว ทำให้บริษัทต้นสังกัดไม่จ้างเธอทำงาน จากนั้นคลินก็ทำให้ชายหนุ่มที่คบกับอันดามันรู้ว่าเธอหลอกคบกับเขาเพื่อเงินเท่านั้น อันดามันลำบากมากเพราะเธอมีภาระต้องผ่อนคอนโดและส่งเสียตัวเอง

เมื่อหมดหนทางอันดามันจึงยอมตกลงไปทำงานเป็นสาวนักร้องคัฟไฮโซที่ไม่มี การขายบริการทางเพศตามคำชักชวนของ เชิญขวัญ ซึ่งเป็นรุ่นพี่ที่มหาวิทยาลัย แต่คลินก็ตามก่อกวน และชื่อเวลาของอันดามัน ความใกล้ชิดทำให้อันดามันเริ่มใจอ่อนและตกหลุมรักคลิน จนยอมลาออกจากผับไปทำงานที่อู่ของคลิน แต่เรื่องพนันที่คลินกับแมกซ์คุยกันทำให้อันดามันตัดสินใจได้ว่าเธอตั้งใจและเล่ห์เหลี่ยม ๆ แล้ง ๆ ว่าคลินจะจริงใจกับเธอ

เมื่อครบกำหนด คลินก็พบว่าตัวเองแพ้พนันเพราะถูกอันดามันหักหลัง เธอสมรู้ร่วมคิดกับแมกซ์และเชิญขวัญซึ่งเคยเป็นแฟนเก่าของคลินหลบหลังอย่างเลือดเย็น ชายหนุ่มยอมรับความ

⁸ บอยแบนด์ คือวงดนตรีแนวป๊อปหรือฮิปปอป ที่ประกอบด้วยคน 3 คนขึ้นไป หรือกลุ่มนักร้องชายล้วน สมาชิกแต่ละคนมีความสามารถในการร้อง การเต้น และร้องเพลงที่อยู่ในกระแสหลัก และมีการแต่งตัวที่น่ากระแสป๊อปปี้ ส่วนใหญ่สมาชิกของวงจะมาจากกรออดิชั่น โดยผู้จัดการวงหรือโปรดิวเซอร์เพลง พวกเขาอาจมีทักษะในการร้อง การเต้น การร่าย โดยส่วนมากสมาชิกจะอยู่ที่ 3 ถึง 6

พ่ายแพ้และเลิกแก๊งอันดามัน จนกระทั่งเกิดอุบัติเหตุรถคว่ำในการแข่งรถที่อันดามันนั่งไปกับเพื่อนสนิท คลื่นเข้าไปช่วยอันดามันที่ติดอยู่ในรถที่กำลังติดไฟโดยไม่หวังตัวเองจนเธอปลอดภัยไม่ถูกไฟคลอก ทำให้อันดามันซึ่งใจยอมให้อภัยและคบกับคลื่นในฐานะแฟน

จากเรื่องย่อข้างต้นจะเห็นได้ว่า อันดามัน ซึ่งเป็นนางเอกของนิยายเรื่องนี้มีบุคลิกที่โดนใจนักอ่านวัยรุ่นจำนวนมาก ไม่ว่าจะเป็นความสวยเซ็กซี่ เจ้าเสน่ห์ เจ้าเล่ห์เพทุบาย ดาต่อดา ฟินต่อฟิน ปากจัด คำเก่ง กล้าที่จะช่วยวนผู้ชายให้หลงใหล สิ่งที่คุณศึกษาสังเกตเห็นอีกประการหนึ่งที่อันดามันต่างจากนางเอกนิยายรักโดยส่วนใหญ่คือ เธอไม่เคลิบเคลิ้มไปกับบทรักหรือการเล้าโลมของพระเอก และสามารถเอาตัวรอดจากสถานการณ์ที่ล่อแหลมได้ทุกครั้ง

ฮิเดโกะ_ซันไชน์ (Hideko_Sunshine) ซึ่งเป็นผู้เขียนนิยายเรื่องนี้ ได้ให้สัมภาษณ์ว่า ในนิยายของเธอจะสอดแทรกแนวคิดเรื่องทัศนคติและค่านิยมทางเพศให้กับผู้อ่านด้วย “โอ้ออยากให้ผู้หญิงพิทักษ์สิทธิ์ของตัวเอง และคิดว่าเรามีความสามารถไม่แพ้ผู้ชาย เป็นผู้หญิงที่สู้คน ทำงานเองได้ ปกป้องตัวเองได้ แสดงความคิดของตัวเองได้ เก่ง และเข้มแข็ง แต่ขณะเดียวกันก็ไม่ใช้ก้าวร้าวจนไม่รู้กาลเทศะ และที่สำคัญคือไม่ปล่อยเนื้อปล่อยตัวจนเกินเลยนะค่ะ เวลาเขียนนิยายถ้ามีเลิฟซีนโอ้อจะคำนึงถึงอายุของตัวละครว่าถ้าตัวละครอายุเท่านี้จะมิลิติดได้แค่ไหน ซึ่งในแนวรักวัยรุ่นที่โอ้อเขียน... ตัวละครจะไม่มีอะไรเกินเลยกันก่อนแต่งงานเลย เพราะกลุ่มเป้าหมายเราอายุน้อย เวลาที่เราจะใส่อะไรลงไปนิยายก็ต้องคิดเยอะเป็นพิเศษ เอาความสนุกเป็นที่ตั้งอย่างเดียวไม่ได้” ส่วนพระเอกนั้น ฮิเดโกะ_ซันไชน์ (Hideko_Sunshine) ได้ให้สัมภาษณ์ว่า พระเอกของเธอส่วนใหญ่จะเป็น แนวแบบคอบอย นิสัยไม่ดีแต่รักใคร่จริงจังและขี้เหิงมาก เช่น คลื่น พระเอกนิยายเรื่องซึ่งมีรูปร่างหน้าตา การศึกษาฐานะที่เพอร์เฟ็ค รวมถึงการเป็นสมาชิกบอยแบนด์ชื่อดัง (แสงอรุณ วรรณจู, 2554)

อาชีพพรตดีเกิร์ลและสาวนักร้องคัฟของอันดามัน ซึ่งเป็นนางเอกของนิยายเรื่องนี้ เป็นประเด็นที่คุณศึกษาให้ความสนใจวิเคราะห์ เนื่องจากอาชีพทั้งสองมีความหมิ่นเหม่ต่อการถูกสังคมมองว่าเป็น “ผู้หญิงไม่ดี” เนื่องจากอาชีพพรตดีต้องมีการแต่งกายวาบหวิด โชว์เรือนร่างในที่สาธารณะ ดังที่ปรากฏเป็นข่าว “วธ.จวกงานรยณต์พรตดีโชว์หรือหว่า” ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

น.ส.ลัดดา ตั้งสุภาชัย ผอ.ศูนย์เฝ้าระวังทางวัฒนธรรม กระทรวงวัฒนธรรมเปิดเผยว่า ได้รับแจ้งจากเครือข่ายประชาชนเฝ้าระวังทางวัฒนธรรมว่า ภายในงานมหกรรมยานยนต์ ในปีนี้ ได้พบเห็นพรตดีสาวของค่ายรถยนต์บางค่าย แต่งกายล่อแหลม ทำนองวาบหวิด เพื่อโชว์เรือนร่างทั้งท่อนบนและท่อนล่าง โดยเฉพาะการที่สาวพรตดีบางคน จงใจโพสต์ทำให้ช่างภาพถ่ายรูปแบบให้เห็นร่องหน้าอกมองว่าเป็นเรื่องที่ไม่เหมาะสมอย่างยิ่ง โดยเฉพาะการจัดงาน ดังกล่าวได้จัดในที่สาธารณะ มีประชาชนเข้ามาชมมากมาย สิ่งที่น่าเป็นห่วงคือ การมาชมแบบครอบครวั

มีเด็กและเยาวชนเข้าชมด้วย ได้เห็นภาพพริตตี้สาวแต่งกายอนาจารเช่นนี้ นับเป็น
สิ่งที่ไม่เหมาะสมอย่างมาก (ไทยรัฐออนไลน์, 2553)

ในขณะที่อาชีพเด็กนักร้องหรือพนักงานพ็อร์ในสถานบันเทิง ก็จะมีหน้าที่ให้บริการ
และดูแลลูกค้าที่มาเที่ยวเกือบทุกอย่างตั้งแต่ ชวนคุย ร้องเพลง ชงเหล้าและชนแก้ว เพื่อให้ลูกค้ามี
ความสุข และกลับมาใช้บริการจนกลายเป็นลูกค้าประจำ ทำให้มีโอกาสดูกลั่นลามสูงเนื่องจาก
ลักษณะงานที่ต้องใช้ความใกล้ชิด เพื่อสร้างความเป็นกันเอง แต่เมื่อพิจารณาจากรายได้ที่ค่อนข้าง
สูงและโอกาสที่จะได้พบกับลูกค้าที่พร้อมจะเลี้ยงดูรายเดือน ทำให้อาชีพพริตตี้เกิร์ลและอาชีพเด็ก
นักร้องเป็นอาชีพที่นักศึกษาหญิงในมหาวิทยาลัยเลือกที่จะประกอบอาชีพนี้เพื่อหารายได้ระหว่าง
เรียน และมีหลายคนพัฒนาไปสู่การขายบริการเต็มตัวรูปแบบของ “เด็กเสีย”

ในงานวิจัยเรื่อง เพศสัมพันธ์ กับภาพสะท้อนอารมณ์ทางเพศของหญิงสาววัยรุ่น ของ
รุ่งนภา เทพภาพ (2554) ซึ่งทำการศึกษาเงื่อนไขที่ทำให้หญิงสาววัยรุ่นกลายเป็นนางฟ้าข้ามคืน one
night stand และเด็กเสีย ได้สะท้อนให้เห็นถึงความหลากหลายของความปรารถนาทางเพศของหญิง
สาววัยรุ่นที่ถูกกำกับด้วยด้วยระบบชายเป็นใหญ่ ที่ผ่านมากับแนวคิดเรื่องเพศวิถีกระแสหลัก และแนวคิด
ว่าด้วยความเป็นหญิงดี ที่นิยามความเป็นหญิงดีผ่านเรื่องเพศเป็นหลัก

งานวิจัยได้เสนอว่า โครงสร้างเศรษฐกิจแบบระบบทุนนิยมเร่งเร้าให้เกิดการบริโภค
และการดัดเด็กและเยาวชนให้หลุดลอยจากบริบทของชุมชน อันมีผลทำให้กลไกการควบคุมทาง
เพศคลายความเข้มงวดลง ภายใต้การกดทับดังกล่าว ผู้หญิงมีการต่อรอง โดยได้ตีความเพศสัมพันธ์
ในความหมายใหม่ที่มีมากกว่าเพศสัมพันธ์เพื่อความรัก การสืบพันธุ์ และระบบครอบครัว หากแต่
มีลักษณะของการตอบสนองความต้องการของตนเองด้านต่าง ๆ มากขึ้น ไม่ว่าจะเป็นการมีเพศสัมพันธ์
เพื่อความสุขในการตอบสนองความต้องการทางเพศ และการมีเพศสัมพันธ์เพื่อเป็นเครื่องมือในการ
แลกเปลี่ยนเชิงวัตถุ

อันดามันซึ่งเป็นนางเอกของนิยายเรื่องนี้เป็นอีกหนึ่งตัวอย่างที่สะท้อนวิถีคิดและมุมมอง
เรื่องเพศวิถีของเด็กสาวมหาวิทยาลัยที่ทำงานเป็นพริตตี้เกิร์ลและเด็กนักร้อง อันดามันมองว่าผู้ชาย
คือเหยื่อที่มอดก๊ับ(หน้าโง่เอ๊ย! ดัดกับง่ายจริง ๆ! หญิงสาวคิดในใจ แต่สิ่งที่แสดงให้ ‘เหยื่อ’ ตายใจ
คือการขยับยืมให้กว้างขึ้นเพื่อแสดงความดีใจ ทั้ง ๆ ที่ความจริงเธอจะได้หมดนั้นแหละว่าเขาคิด
ยังไง และ “อะไร” คือสิ่งที่เขาเรียกว่า “เซอร์ไพรส์” น. 12) สินค้าแบรนด์เนมราคาแพงที่ผู้ชายมอบ
ให้เธอก็เพื่อหวังสิ่งแลกเปลี่ยน นั่นก็คือความสาวและร่างกายของเธอนั่นเอง (ฉันทน์ยันอีกครั้ง...
ผู้ชายทุกคนที่เข้ามาในชีวิตต่างให้ของขวัญและของมีค่ากับฉันทน์มากมาย แต่พวกเขาให้เพราะหวังที่
จะได้ร่างกายของฉันทน์ตอบแทน...น. 78) ซึ่งนั่นก็เป็นช่องทางให้เธอสามารถดักดวงผลประโยชน์จาก
ผู้ชายเหล่านี้ได้อย่างไม่ตะขิดตะขวงใจ อีกทั้งยังทำให้เธอสามารถยกระดับฐานะตัวเองให้ทัดเทียม

เพื่อนฝูงที่เคยรังเกียจเพราะฐานะไม่ดี (ฉันสัญญากับตัวเองว่าจะไม่ยอมให้ใครดูถูกหรือเหยียบย่ำอีก ...ฉันรู้ว่าจะต้องอยู่ในระดับไหนและต้องทำอย่างไรให้ไม่มีใครดูถูก น. 58)

ถึงแม้ว่าอันดามันจะมีพฤติกรรมใกล้เคียงวัยรุ่นหญิงไทยบางกลุ่มในปัจจุบันซึ่งอยู่นอกกรอบความเป็น “ผู้หญิงดี” ที่สังคมเป็นผู้ขีดเส้นไว้ เช่น การมีอาชีพเป็นสาวพริตตี้และเป็นเด็กนักร้องค์ รวมถึงการหลอกผู้ชายรวยๆ เพื่อให้ได้มาซึ่งทรัพย์สินเงินทอง แต่อันดามันยังคงเป็น “ผู้หญิงดี” ในสายตาคนอ่านเพราะเธอยังสามารถรักษาพรหมจรรย์ไว้ได้ และยึดมั่นเรื่อง “การรักนวลสงวนตัว” (...ไม่ต้องพูดถึงเรื่องมีอะไรกันนะ เพราะฉันกับเขาดกกลงกันไว้แล้วว่าต่อไปเขาจะเป็นเลิกร้ายและเคยเอาแต่ใจกับผู้หญิงคนอื่นยังไง แต่กับฉันเขาจะต้องอดทนจนถึงวันที่เหมาะสม และคลีนก็ตอบตกลงแล้วด้วย...หน้า 263) ผู้อ่านรู้สึกมีความสุขและอิมเมจที่อันดามันสามารถทำให้ผู้ชายที่เย็นชาและร้ายกาจอย่างคลีนกลายเป็นลูกแมวเชื่อง ๆ ยอมทำทุกอย่างที่เธอต้องการ (...นับตั้งแต่วันที่ฉันได้เจอคลีนทุกอย่างในชีวิตของฉันอาจจะเจอแต่เรื่องอันตรายนามากมายจนฉันต้องเจ็บปวดและมีน้ำตาไปก็หลายครั้ง แต่ในวันนี้...สิ่งตอบแทนที่ฉันได้รับหลังจากผ่านเรื่องเหล่านั้นมาก็คือการได้รับความรักและได้ครอบครองหัวใจของผู้ชายคนหนึ่ง...คลีนอาจจะไม่ใช่ผู้ชายที่ดีที่สุด เขาอาจจะมีส่วนที่ร้ายกาจมากกว่าส่วนที่เป็นคนดี แต่เขาก็คือคนที่สามารถปกป้องดูแลและทำให้ฉันกล้าที่จะวางหัวใจไว้ในมือเขามากที่สุด...น.265)

ในตอนจบของนิยายเรื่องนี้ สะท้อนให้เห็นว่า ผู้หญิงส่วนมากไม่เคยหยุดที่จะมองหาความรักและการยอมรับจากผู้ชาย ทำให้ผู้หญิงตกเป็นรองผู้ชายในเรื่องทางเพศเพราะผู้ชายสามารถตัดเรื่องเพศและอารมณ์ออกจากกันได้ ในขณะที่ผู้หญิงทำแบบนั้นไม่ได้ ผู้หญิงต้องพึ่งพิงผู้ชายสำหรับความมั่นคงทางอารมณ์ด้วยความเชื่อที่ว่าตัวเองควรจะอยู่เพื่อผู้ชายและเพื่อเช็กลูกที่มาร่วมกับความรักแบบโรแมนติก เนื่องจากอุดมการณ์ดังกล่าวกำหนดให้ผู้หญิงมีฐานะเป็นวัตถุแห่งรัก เธอจึงมีหน้าที่ต้องตอบสนองความต้องการทางเพศของผู้ชาย ทำให้ผู้หญิงไม่สามารถเป็นอิสระจากการพึ่งพิงผู้ชายได้ (Firestone, 1972, อ้างใน ปลินดา ระมิงค์วงศ์, 2554)

สรุป อันดามัน เป็นภาพตัวแทนของผู้หญิงที่พยายามออกนอกกรอบความเป็นผู้หญิงดีที่สังคมเป็นผู้ขีดเส้นไว้ เช่นการเป็นเด็กนักร้องค์ในผับ (“Butterfly Club? ...ฉันรู้ว่าที่นั่นคือสถานที่ท่องเที่ยวของบรรดาดีเลื้อยราตรีผู้มีเงินทั้งหลายแหล่ และเป็นคลับชื่อดังที่ผู้ชายโปรดปราน ถ้าฉันไปทำงานที่นั่นคงมีรายได้ไม่น้อยกว่าการเป็นพริตตี้ และสามารถกลับไปต่อกรกับคลีนได้อีกครั้ง...หน้า 96) การเป็นสาวพริตตี้ที่ต้องแต่งตัวโชว์เนื้อหนังมังสา (‘อันดามัน’ คือเพชรเม็ดงามจากทะเลได้ เธอเป็นพริตตี้สาวสวยเกรดเอ ลูกไฮโซ และกำลังเป็นที่จับตามองมากที่สุด งานใดที่มีเธอไปเป็นพริตตี้จะได้รับความสนใจจากลูกค้ามากเป็นพิเศษ จึงไม่แปลกที่ค่าตัวขั้นต่ำจะสูงเทียบเท่ากับค่าตัวระดับสูงสุดของพริตตี้ในเกรดเดียวกัน หน้า 13) รวมถึงการหาเงินด้วยการหลอกผู้ชายรวย ๆ เพื่อยกระดับฐานะ

ตัวเองให้ทัดเทียมคนอื่นในสังคมทุนนิยมที่เร่งเร้าให้เกิดการบริโภคอย่างไม่มีที่สิ้นสุด (ฉันสัญญา กับตัวเองว่าจะไม่ให้ใครดูถูกหรือเหยียบย่ำได้อีก ฉันจึงไม่แสดงให้ทุกคนรู้ว่าฉันตกต่ำลง แต่ไม่ใช่ ว่าฉันจมไม่ลงนะ ฉันรู้ตัวว่าฉันอยู่ในระดับไหนและทำยังไงให้ไม่มีใครดูถูก หน้า 58) แม้ว่าอันดามัน จะทำงานที่มีความเสี่ยงต่อการถูกลวนลามทางเพศสูง แต่ด้วยบุคลิกที่เข้มแข็ง ไม่ยอมคน (ฉันจึงปฏิเสธ ตัวเองทุกอย่าง...กลายร่างจากยัยคุณหนูหน้าโง่งที่วัน ๆ เอาแต่ยืมрэแรงไม่รู้อะไรเลย ให้กลายเป็นคน แข็งแกร่ง ร้ายกาจ และตอบโต้ทุกคนที่มาทำร้ายฉัน แล้วจากนั้นก็กลายเป็นฝ่ายเหยียบหัวพวกที่ชอบ เหยียบหัวฉันบ้าง หน้า 58) แต่ในขณะที่เดียวกันก็ รู้ทันเล่ห์เหลี่ยมผู้ชาย (“ถ้าคิดจะเอาเรื่องนี้ห้าหมื่น บาทมาบีบให้ฉันยอมสนองค้นหาให้นาย...ขอบอกให้รู้ไว้ว่ามันเป็นวิธีที่กระจอกมาก ฉันไม่ใช่ นางเอกนิยายยุคคลาสสิกที่จะยอมเอาตัวเข้าแลก! หน้า72) รู้จักผ่อนหนักผ่อนเบา และใช้มารยา หญิงให้เป็นประโยชน์ (ฉันเป็นคนรักศักดิ์สิทธิ์นะ แต่โอ้ประเทยยอมหักไม่ยอมงอ หรือต่อให้ถูกย่ำยิ ยังไงก็จะมีวันขอร้องเขานะ ...ลืมไปซะเถอะ! ความคิดนางเอกแบบนั้นไม่มีในตัวฉันคนนี้อรอก บอกแล้วไง ...ฉันมันนางร้ายไม่ใช่นางเอก หน้า 22) ทำให้อันดามันเอาตัวรอดได้ทุกครั้ง (หึ! ฉัน อาจจะยังตัดกิเลสไม่ได้และเป็นเหมือนมนุษย์ทั่วไปที่ด้านทานอารมณ์ที่เขาลุกขึ้นไม่ไหว แต่จำไว้! ฉันไม่ได้โง่งที่จะไม่รู้วิธีหยุดมัน! ที่ฉันยอมนิ่ง...ที่ฉันทำเหมือนไม่อยากจะขัดใจ ไม่ได้หมายความว่า ฉันยอมสักหน่อย นี่นะ...มันก็แค่มารยาเพื่อเอาตัวรอดยังงี้ละ หน้า 19)

ถึงแม้อันดามันจะบอกกับตัวเองว่าเธอร้าย เธอเจ้าเล่ห์ และเธอไม่ใช่นางเอก แต่อันดามันยังคง เป็นผู้หญิงดีในสายตาของผู้อ่านเนื่องจากเธอยังสามารถรักษาพรหมจรรย์ และยึดมั่นเรื่อง “การรักนวล สงวนตัว” (...ไม่ต้องพูดถึงเรื่องมีอะไรกันนะ เพราะฉันกับเขาคงกลกันไว้แล้วว่าต่อให้เขาจะเป็น เสือร้ายและเคยเอาแต่ใจกับผู้หญิงคนอื่นยังไง แต่กับฉันเขาจะต้องอดทนจนถึงวันที่เหมาะสม และ คลื่นก็ตอบตกลงแล้วด้วย...หน้า 263) ในขณะที่เด็กสาววัยรุ่นอีกกลุ่มหนึ่งได้ข้ามผ่านเส้นนี้ด้วยการ ให้ความหมายใหม่กับการมีเพศสัมพันธ์ที่มากเกินไปว่าเพื่อความรัก การสืบพันธุ์ และระบบครอบครัว หากแต่มีเพศสัมพันธ์เพื่อความสุขในการตอบสนองความต้องการทางเพศและการมีเพศสัมพันธ์เพื่อ เป็นเครื่องมือในการแลกเปลี่ยนเชิงวัตถุ

4.5.3.2 Extrem Love รักสุดใจนายอันธพาล: ฉันรักแบบบอย

เมโลดี้ เด็กสาวผู้สูญเสียแม่จากอุบัติเหตุทางรถยนต์ หลังจากที่แม่แยกทางกับพ่อได้ไม่นาน เธอต้องเดินทางไปอยู่กับน้ำที่โตเถียวและเข้าเรียนที่โรงเรียนนานาชาติที่น้ำติดคอไว้ให้ วันแรกๆไป ถึงญี่ปุ่น เมโลดี้ได้พบกับแก๊งค์อันธพาลที่กำลังทะเลาะกัน เมโลดี้ถูกจับตัวได้ แต่ถูกปล่อยตัวอย่าง ง่ายดาย และเมื่อเธอไปโรงเรียนในวันรุ่งขึ้นก็พบว่าหัวหน้าแก๊งค์ Hell Club คือ โตเถียว รุ่นพี่สุดป๊อบ ของโรงเรียน

เมื่อซาซึโยะเพื่อนใหม่ชวนไปดูหนัง เมโลดี้ก็ได้พบกับโทคิยะที่กำลังมีเรื่องทะเลาะกับแก๊งค์อื่นอยู่ ทั้งสองมีปากเสียงกัน โทคิยะจึงจูบเมโลดี้เป็นการลงโทษที่กล้าท้าทายเขา นอกจากนั้น โทคิยะยังคอยแกล้งเมโลดี้ที่โรงเรียนอีก ทำให้เมโลดี้โมโหจนตบหน้าเขา โทคิยะจึงแกล้งทำให้นักเรียนหญิงทั้งโรงเรียนเกลียดและตบตีเมโลดี้ แต่เธอก็สู้ยิบตาโทคิยะแกล้งเมโลดี้หนักขึ้นจนถึงขั้นบังคับให้เธอไปแข่งรถด้วย ทำให้เรย์อิจิเพื่อนสนิทของโทคิยะซึ่งแอบชอบเมโลดี้อยู่ไม่พอใจ และประกาศว่าเขาจะปกป้องเมโลดี้จากโทคิยะให้ได้

ในวันงานโรงเรียน เมโลดี้ได้รับเลือกให้เป็นตัวแทนของห้องลงแข่งแต่งคอสเพลย์ ชุดที่ต้องใส่เข้าประกวดของเมโลดี้ถูกกริดจนยับเยิน แต่กลับทำให้ชุดของเธอดูเซ็กซี่จนชนะการประกวดจากการโหวตจากนักเรียนชายทั้งโรงเรียนให้เธอเป็นควีน ส่วนโทคิยะก็ได้รับการโหวตจากนักเรียนหญิงให้เป็นถึงติดต่อกันสามปีซ้อน โทคิยะถือโอกาสจูบเมโลดี้บนเวที ทำให้เธอเริ่มหวั่นไหว

แต่แล้วเมโลดี้ก็ต้องเสียใจมากเมื่อแอบได้ยินโทคิยะพูดกับซาซึโยะในห้องน้ำว่าโทคิยะจีบเธอเพราะต้องการแก้แค้นผู้หญิงทุกคน หลังจากที่เขาถูกเริทซ์ไป เมื่อเรย์อิจิตัดสินใจเปิดเผยความรู้สึกให้เมโลดี้รู้ ซึ่งเป็นเวลาเดียวกับที่เริทซ์ายกลับมาเรียน และขอคืนดีกับโทคิยะ เมโลดี้จึงยอมคบกับเรย์อิจิ ทั้ง ๆ ที่เธอไม่ได้คิดอะไรกับเขาเกินเพื่อน

แต่โทคิยะก็ไม่ยอมเลิกยุ่งกับเมโลดี้ทำให้เรย์อิจิโกรธมากจนถึงขั้นมีเรื่องชกต่อยกัน เมื่อเริทซ์รู้เรื่องจึงโกรธมากที่โทคิยะหลอกเธอเรื่องเมโลดี้ เริทซ์ให้อันธพาลจับเมโลดี้ไปขังไว้ และตบตีทำร้ายร่างกาย ก่อนจะให้พวกผู้ชายมารุมโทรมเมโลดี้ แต่โชคดีที่โทคิยะรู้ข่าวโดยบังเอิญจึงตามมาช่วยไว้ได้ทันเวลา แล้วพามาพักที่บ้านของเขาซึ่งอยู่ใกล้ ๆ บ้านน้ำของเมโลดี้

เริทซ์ตามมารังควานที่บ้านและเกือบจะฆ่าเมโลดี้ โทคิยะโกรธมากจึงสั่งให้ลูกน้องมาจับเริทซ์ไปขังไว้ที่โกดัง เมโลดี้ขอร้องให้ปล่อยตัวเริทซ์ไป เริทซ์จึงไปบอกน้ำว่าเมโลดี้แย่งแฟนของเธอไป น้ำโกรธเมโลดี้มากถึงขั้นตบหน้า และสั่งให้เลิกคบกันอย่างเด็ดขาด โทคิยะโกรธเริทซ์มากจึงตบหน้าเริทซ์ แล้วสั่งให้ลูกน้องพาตัวออกจากโกดังและไม่ให้กลับมาอีก

โทคิยะพยายามอธิบายความจริงให้น้ำฟังและพยายามพิสูจน์ตัวเองด้วยการเลิกเป็นอันธพาล และตั้งใจเรียน จนในที่สุดน้ำก็ยอมให้คบกัน โทคิยะพาเมโลดี้ไปเที่ยวที่ดิสไนย์แลนด์ และบอกรักด้วยพลุที่สวยงาม เมโลดี้ได้คะแนนสอบดีขึ้นเพราะมีโทคิยะช่วยติว และเขายังพาเธอไปแนะนำตัวกับครอบครัว เมโลดี้มีความสุขมากเพราะครอบครัวของโทคิยะก็รักและดีต่อเธอเช่นเดียวกับโทคิยะ

Peak love ซึ่งเป็นผู้แต่งนิยายเรื่องนี้ได้ให้สัมภาษณ์ว่า “สิ่งที่ทำให้นิยายเรื่องนี้เป็นที่ยอมรับในหมู่นักอ่านเป็นจำนวนมาก จนติดอันดับของเว็บไซต์แจ่มใส มาจากโครงเรื่องของนิยายแนวแบบบอยที่คนอ่านส่วนใหญ่ชื่นชอบอยู่แล้ว รวมถึงการนำอิมเมจตัวเอกของเรื่องจากนักแสดงดัง ๆ

ของญี่ปุ่นที่วัยรุ่นรู้จักดีมาใช้ค่ะ โดยเฉพาะพระเอกซึ่งเป็นนักแสดงที่มีมายด์ปี้มและคลั่งไคล้มาก ๆ เลยทำให้เวลามายด์เขียน ก็เหมือนกับได้เข้าไปพูดคุยกับนักแสดงคนนั้น ทำให้ถ่ายทอดอารมณ์ออกมาได้สมจริง” (สุธิดา พงศ์เลิศนภาร, 2554)

จากกระแสความนิยมพระเอกแบบบอยที่มาแรงในนิยายออนไลน์ทั้งในเว็บไซต์สำนักพิมพ์แจ่มใสและเว็บไซต์เด็กดีดอทคอม ทำให้นักเขียนหน้าใหม่จำนวนมากหันมาเขียนนิยายในแนวนี้มากขึ้นซึ่งได้รับการตอบรับจากผู้อ่านในเว็บไซต์ค่อนข้างดีมาก สังเกตได้จากยอดผู้เข้าชมและจำนวนคอมเมนต์ที่มากกว่านักเขียนที่ผลงานได้รับการตีพิมพ์แล้ว ผู้ศึกษาจึงสนใจศึกษาว่ากระแสความนิยมผู้ชายแบบบอยในนิยายเรื่องนี้ สะท้อนมุมมองและแนวคิดเรื่องเพศวิถีของวัยรุ่นหญิงในปัจจุบันอย่างไร

ประเด็นแรกที่ผู้ศึกษาสนใจวิเคราะห์คือ ลักษณะของแบบบอยเป็นอย่างไร และทำไมจึงเป็นที่ชื่นชอบของกลุ่มผู้อ่านวัยรุ่นเป็นจำนวนมาก จากการศึกษาโทคิยะซึ่งเป็นพระเอกของนิยายเรื่องนี้พบว่า นอกจากจะเป็นคนที่มีรูปร่างหน้าตาดีเป็นที่คลั่งไคล้ของสาว ๆ แล้ว (...ฉันเงยหน้ามองคนที่อยู่ตรงหน้า ใบหน้าเขาหล่อเหลามาก จมูกโด่งเป็นสัน ปากเรียว ตาคมดูเหยี่ยว และเป็นเจ้าของผมสีทอง ที่ขณะนี้ผมใส่เสื้อดำคาดไว้อยู่ ทำให้ผมทองของเขาซีขึ้น ที่คอมมิโซ่เส้นใหญ่ สีเงินคล้องอยู่ เขาใส่เสื้อกล้ามสีดำ โชว์กล้ามเนื้อที่แขนเป็นมัด ๆ และใส่กางเกงยีนส์ขาด ๆ สีเทา ทำให้เขาดูเท่มากขึ้น หล่อจัง >,< จากตอนที่ 2 ความแค้นฝังใจกับผู้ชายเฮงซวย) โทคิยะยังเป็นถึงหัวแก๊งค์ Hell Club ซึ่งเป็นแก๊งค์อันธพาลที่มีอิทธิพลมากที่สุดในโดเกียว (...ผมเขย่งขวดเหล้าลงพื้นจนเศษแก้วแตกกระจายเต็มพื้นไปหมด ไอ้เรย์อิจิเห็นท่าทางโมโหของผมเลยไม่กล้าซักต่อ อาจจะสงสัยว่าทำไมเจ้าของร้านไม่เข้ามาด่าผม ก็เพราะผมมีอิทธิพลมากยังงี้ละ เขาเลยไม่กล้ามีปัญหากับผม จากตอนที่ 8 อันตรายใกล้แค่เอื้อม) ถึงแม้จะเกรงแต่ผลการเรียนของโทคิยะก็ยังไม่น้อยหน้าใคร โดยเฉพาะวิชาภาษาอังกฤษและวิชาคณิตศาสตร์ (“เห็นแบบนั้น ฉันจะบอกให้ว่าพี่โทคิยะ พี่มาโคโตะ พี่เรย์อิจิ พี่เซทซึยะ เรียนเก่งกันทุกคนเลยนะ เทพมาก ๆ เลยด้วย ขนาดไม่เข้าเรียน พวกพี่เขายังสอบได้คะแนนดีดอทในห้องด้วย แต่พวกพี่เขาดูไม่ค่อยสนใจเรียนเท่านั้นเอง เลยทำให้ไม่มีใครเชื่อนะสิ ” อ้อ เพราะอย่างนี้เอง แต่ยังไม่สำหรับฉันก็ยังแปลกใจอยู่ดีเรื่องโทคิยะเรียนเก่งนะ จากตอนที่ 26 พิสูจน์เพื่อรัก) ในเรื่องอุปนิสัย โทคิยะเป็นคนเย็นชา ชอบใช้กำลังและความรุนแรงกับนางเอก เช่นการจู่โจมกระชากลาถูก การบังคับขู่เข็ญให้ต้องอับอาย ถึงแม้จะดูโหดร้ายป่าเถื่อนแต่บางครั้งก็ได้แอบซ่อนความอบอุ่น และอ่อนโยนไว้ (...ฉันหวนคิดถึงตอนแรกที่เจอโทคิยะตอนมาถึงญี่ปุ่น คนที่โหดร้ายอย่างโทคิยะที่ทำร้ายได้แม้กระทั่งผู้หญิง ไม่คิดเลยว่าจะมีด้านที่อ่อนโยนที่ฉันรู้สึกได้จากการกระทำของเขาในวันนี้ ... โทคิยะอาจทำให้ฉันเจ็บปวด เสียใจ เสียใจตามามาก แต่ ณ เวลานี้ฉันมีความสุขที่ได้รักเขาและได้รับความรักจากเขา...จากตอนที่ 28 You're my love) แม้ว่า

ในช่วงแรกโททียะจะปากแข็ง ไม่ยอมแสดงออกว่าชอบเมโลดี้ แต่โททียะก็แสดงท่าทางหึงหวงผู้ชายทุกคนที่เข้าใกล้เธอ อีกโททียะทั้งยอมเสี่ยงอันตรายช่วยเมโลดี้โดยไม่หวั่นตัวเอง

บุคลิกของแบคบอยในนิยาย จึงเป็นชายในฝันอีกลักษณะหนึ่งที่น่าสนใจนอกจากจะหล่อ เท่ เก่ง รวยแล้ว จะต้องเป็นคนที่เข้มแข็ง สมชายชาตรี และมีอำนาจ เสน่ห์ที่เป็นแรงดึงดูดของแบคบอย คือความท้าทายอันน่าค้นหา ทำให้เกิดความตื่นเต้น ที่ได้ทำในสิ่งที่ใจปรารถนา การปลดปล่อยด้านมืดที่ผู้หญิงอยากทำแต่ทำไม่ได้ เช่น การแสดงออกเรื่องเพศ การกินเหล้า สูบบุหรี่ หรือเที่ยวกลางคืน เมื่อแบคบอยสยบยอมต่อความรักต่อหญิงใดแล้ว เขาจะหยุดความเจ้าชู้และซื่อสัตย์ต่อเธอเพียงคนเดียว แบคบอยจะแสดงออกเรื่องความรักอย่างชัดเจน ไม่บิดบังซ่อนเร้น และแสดงความเอาใจใส่ ทำให้ผู้หญิงรู้สึกว่าคุณเองเป็นคนสำคัญ และได้รับการปกป้องดูแลด้วยชีวิต ประหนึ่งว่าเธอเป็นเจ้าหญิงตัวน้อย ๆ เลยทีเดียว

ประเด็นที่สองคือ ฉากกอดจูบที่ปรากฏในนิยายเรื่องนี้ค่อนข้างบ่อยเกือบ คือ ตั้งแต่ตอนแรกจนถึงตอนสุดท้าย สะท้อนให้เห็นถึงค่านิยมในการแสดงออกเรื่องเพศอย่างเปิดเผยของวัยรุ่นในปัจจุบัน ไม่ว่าจะเป็นการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน การทดลองอยู่ก่อนแต่ง ได้รับอิทธิพลจากต่างประเทศผ่านสื่อต่าง ๆ เนื่องจากในวัฒนธรรมไทยวัฒนธรรมไทยห้ามไม่ให้แสดงออกเรื่องเพศในที่สาธารณะ ผู้เขียนจึงใช้ประเทศญี่ปุ่นเป็นสถานที่ในการดำเนินเรื่อง เพื่อทำให้คนอ่านรู้สึกว่าการกอดจูบกันเป็นเรื่องน่าอาย และไม่เกิดความรู้สึกขัดแย้งกับวัฒนธรรมไทย ดังตัวอย่าง

(“ไอ้สาระเลว ไอ้คนชั่ว ไอ้คนต่ำทราม อ๊ะ...” เขาคูคามริมฝีปากของฉันทราภกับต้องการให้ฉันทราภอากาศหายใจ รสสัมผัสนี้บดขยี้ริมฝีปากฉันทราภจนฉันทราภใจแทบไม่ออก ฉันทราภลงนั่งกับพื้น แต่รุ่นพี่ก็ยังจูบฉันทราภไม่ยอมปล่อยและแรงขึ้นเรื่อย ๆ อยู่ ๆ มือที่ตรึงข้อมือฉันทราภไว้ก็เลื่อนมากระซอกสายชุดเครสตีฟ้าที่ฉันทราภใส่ มาจนขาดพร้อมกับเลื่อนไปหน้ามาซุกใส่ที่ซอกคอของฉันทราภ ฉันทราภยามกริดร้องขอความช่วยเหลือ...จากตอนที่ 4 บทลงโทษแสนหวาน)

(...ทันทีที่ผมพุดจบผมก็รีบประคบริมฝีปากบางบางของเมโลดี้ทันที ตอนนี้ผมรู้สึกได้ถึงเสียงหัวใจเธอเต้น เสียงหัวใจของผมกับเธอเต้นเป็นจังหวะเดียวกัน แม้ว่าผู้คนจะฮือฮาเสียงดังแต่ผมก็รู้สึกได้ ผมมอบรสจูบอ่อนหวานให้กับเธอจนเธอเพลอจูบตอบกลับมาผมจูบเธอเนิ่นนานแต่ในที่สุดก็ต้องถอนจูบออกมา เพราะตอนนี้เราอยู่ต่อหน้าผู้คนมากมาย...จากตอนที่ 14 King and Queen)

ปฏิกิริยาของผู้อ่านจากฉากกอดจูบที่ส่วนใหญ่จะไม่พอใจและตำหนิที่พระเอกใช้ความรุนแรง เช่น การคุกกระซอกลากถู การข่มขู่ให้อับอาย หรือการทำให้นางเอกถูกทำร้ายด้วย

ความเข้าใจผิด แต่เมื่อถึงฉากเลิฟซีนผู้อ่านกลับชื่นชอบถ้าพระเอกแสดงความรักด้วยการกอดจูบนางเอกโดยไม่เลือกสถานที่และความเหมาะสม แม้ว่านางเอกจะไม่เต็มใจเลยก็ตาม สะท้อนให้เห็นถึงความสับสนในเรื่องค่านิยมทางเพศที่ยังติดอยู่ในกรอบอนุรักษ์นิยมแบบเดิม ๆ ไม่ว่าจะเป็นเรื่องที่พระเอกต้องมีความเก่งกาจเชี่ยวชาญในเรื่องเพศสัมพันธ์ ในขณะที่นางเอกต้องไร้เดียงสาและรักนวลสงวนตัว

ในขณะที่เดียวกันผู้อ่านก็ได้รับอิทธิพลจากสื่อต่างๆ ที่นำเสนอภาพของผู้หญิงที่สามารถแสดงออกเรื่องความต้องการทางเพศได้อย่างเสรีและเท่าเทียมผู้ชาย การทดลองอยู่ก่อนแต่ง หรือการมีเพศสัมพันธ์กับคู่รัก หรือกับคนแปลกหน้าจึงไม่ใช่เรื่องผิด ถ้าเกิดขึ้นบนพื้นฐานของความเต็มใจของทั้งสองฝ่าย ความขัดแย้งที่เกิดขึ้นนี้นำไปสู่การอ่านและการเขียนฉากเลิฟซีนที่มักจะให้พระเอกบังคับใจนางเอก เพื่อที่นางเอกจะยังคงความเป็นกุลสตรีไทยไว้ได้ เพราะเธอไม่ได้เป็นฝ่ายเริ่มต้นความสัมพันธ์ ในขณะที่พระเอกก็ยังคงไว้ซึ่งความเป็นนักรักผู้มากประสบการณ์และใช้ความเชี่ยวชาญเรื่องเพศทำให้นางเอกสมยอมได้ทุกครั้ง

นอกจากกระแสการแสดงออกเรื่องเพศอย่างเปิดเผยแล้ว ผู้ศึกษาดังข้อสังเกตต่อจากที่นักเรียนหญิงรุมตบตีนางเอกเนื่องจากความหึงหวงที่ปรากฏอยู่บ่อยครั้งในนิยายเรื่องนี้ สอดคล้องกับการแพร่ระบาดของคลิปนักเรียนหญิงตบตีกันเพื่อแย่งผู้ชายซึ่งกำลังเป็นเหมือนแพชชั่นบนสังคมโซเชียลเน็ตเวิร์ก เช่น ยูทูบ เฟสบุ๊ก ในปัจจุบันนี้ การแย่งชิงผู้ชายด้วยการใช้เรื่อาร่างเข้าแลก หรือแม้แต่การใช้ความรุนแรงเพื่อให้อีกฝ่ายยอมแพ้และยอมหลีกทางไป กลายเป็นกระแสที่ถูกลามจากบทบาทสมมุติในนิยายไปสู่ชีวิตจริงที่ต้องแลกกับอนาคตของวัยรุ่นหญิงหลายคน

สรุป เมโลดี้ เป็นภาพตัวแทนของผู้หญิงที่เชื่อมั่นว่ารักแท้สามารถเอาชนะทุกสิ่งได้ รวมถึงการเปลี่ยนผู้ชายแบบดบอยให้กลายเป็นคนดีได้ (...น้ำตาของฉันเริ่มไหลซึมออกมาเพราะไม่คิดว่าโทคิยะจะเซอร์ไพรส์ฉันในวันครบรอบหนึ่งเดือนด้วยวิธีนี้ มันอาจเป็นเพียงคำพูดไม่กี่คำ แต่มันกลับทำให้ฉันรู้สึกว่าคุณมีค่ามากในสายตาของเขา และทำให้ฉันรู้สึกได้ว่า ฉันคิดไม่ผิดจริงๆ ที่เลือกรักนาย...โทคิยะ จากตอนที่ 28 your're my love) ไม่ว่าจะเป็นถูกพระเอกทำร้ายร่างกายและจิตใจอย่างไร แต่เมโลดี้ก็ยอมให้อภัยทุกอย่างเพียงเพราะเธอรักและอยากมีเขาอยู่เคียงข้างตลอดไป (วันนี้เป็นวันที่ฉันมีความสุขที่สุด แต่หากว่าทุกวันต่อจากนี้ ฉันได้มีโทคิยะอยู่เคียงข้างแบบนี้ วันนั้นคงเป็นวันที่ฉันมีความสุขยิ่งกว่า จากตอนที่ 28 your're my love) ถึงแม้ว่าผู้เขียนนิยายเรื่องนี้จะใช้สถานที่ในการดำเนินเรื่องเป็นประเทศญี่ปุ่นซึ่งมีค่านิยมเรื่องเพศแตกต่างจากประเทศไทย ทำให้ตัวละครในนิยายสามารถแสดงออกเรื่องเพศได้อย่างเปิดเผย แต่ผู้เขียนก็ยังอยู่ในกรอบคิดผู้หญิงดีทำให้ยังเขียนให้เมโลดี้ซึ่งเป็นนางเอกของเรื่องยังคงพยายามที่จะดำรงตนให้อยู่ในกรอบของกุลสตรีที่รักนวลสงวนตัว

ผู้เขียนนำเสนอให้เมโลดี้เป็นผู้หญิงมีรูปร่างหน้าตาที่น่ารัก เป็นที่ดึงดูดใจของนักเรียนชายจนได้รับการโหวตให้เป็นควีนของโรงเรียน (“เชิญควีนขึ้นมารับรางวัลด้วยค่ะ” หลังจากนั้นเมโลดี้ก็เดินขึ้นมาบนเวทีด้วยความตื่นเต้น คงไม่คิดว่าตัวเองจะได้สินะ ผมว่าที่ยืนนี้ได้ตำแหน่งก็เพราะพวกนักเรียนชายชอบขยี้กันเยอะนะสิ แต่ถ้าเป็นพวกนักเรียนหญิงคงแทบไม่มีใครโหวตให้ขยี้ได้เลยละ เพราะต่างพากันเกลียดขยี้กันไปหมด ...จากตอนที่ 14 King and Queen) แต่ในขณะที่เดียวกันเธอกลับเป็นที่เกลียดชังของกลุ่มนักเรียนหญิงที่เป็นแฟนคลับของโทคิยะ(จัน โครตเกลียดขยี้จนเลยเถิดถึงจะเป็นรุ่นพี่ก็เถอะ” ระหว่างที่ฉันทักกับโทคิยะกำลังเดินหาของกินอยู่นั้น ฉันทักได้ยินเสียงนักเรียนหญิงกลุ่มหนึ่ง ที่คาดว่าจะเป็นรุ่นน้องฉันปีนี้งำลังมองมาทางฉันด้วยสายตารังเกียจพร้อมกับซุบซิบนินทา เอ้อ ทำไมฉันต้องมีแต่คนเกลียดด้วยนะ T^T จากตอนที่ 14 King and Queen) หลายครั้งที่เธอถูกกลั่นแกล้ง (วันนี้เป็นเวรทำความสะอาดของฉันทันกับยัยซาซึโยะเองละ จริง ๆ เวิร์ทำความสะอาดของกลุ่มฉันมีอยู่หลายคนหรอกนะ แต่พอมีข่าวเรื่องฉันไปขั้วอิตาบ้านนั้นขึ้น ทุกคนก็พากันแค้นฉันและย้ายเวรไปกันหมด จากตอนที่ 7 แฟนคลับ) ถูกทำร้ายร่างกาย (ฉันเดินเข้ามาในบ้านด้วยอารมณ์สับสน หลังจากที่ยัยริกะตบฉันจนหน้าชา ฉันตกใจมากเมื่อรู้ว่าอิตาบ้านนั้นอยู่บ้านติดกับฉัน ฉันเลยไม่ทันได้แก่แค้นยัยริกะคืน แบบนี้ตัวอันตรายก็อยู่แค่เอื้อมถึงนี่เองสิ T^T จากตอนที่ 8 อันตรายอยู่ใกล้แค่เอื้อม) แต่เมโลดี้ก็สู้ยิบตาและตอบโต้อย่างรุนแรงไม่แพ้กัน (“แกกล้าวาฉันหรือ แกตายเน” ยัยริกะยกมือขึ้นหวังจะตบหน้าฉัน แต่ฉันไวกว่า ฉันยกจานข้าวขึ้นสาธิตใส่หน้ายัยริกะ ทำให้ยัยซาซึโยะที่นั่งอยู่ข้าง ๆ ถึงกับอึ้งไปเลย จากตอนที่ 7 แฟนคลับ) หรือ (“ทำความสะอาดให้สนุกนะจ๊ะ” ฉันพูดกวนประสาทยัยพวกนี้ก่อนจะเดินจากมา ฉันไม่โดนทำโทษเพราะว่าอาจารย์เข้ามาเห็นตอนขยี้ฉันตบหน้าฉันเข้าพอดี ฉันเลยรอดตัวไป >, < จากตอนที่ 7 แฟนคลับ)

พฤติกรรมของตัวละครในนิยายเรื่องนี้สอดคล้องกับปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้นจริงในสังคมไทย ไม่ว่าจะเป็นเรื่องการแต่งตัวของกลุ่มวัยรุ่นหญิงที่เผยให้เห็นรูปร่างและผิวพรรณมากขึ้น นักเรียนหญิงตบตีกันเพื่อแย่งผู้ชาย หรือการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน พฤติกรรมเหล่านี้มาจากปัจจัยทางสังคมหลาย ๆ อย่างที่เร่งเร้าให้เด็กเป็นหนุ่มเป็นสาวเร็วขึ้น อิทธิพลของสื่อ ไม่ว่าจะเป็นโฆษณา ละคร ภาพยนตร์ เพลง นวนิยาย ล้วนสร้างเนื้อหาให้ชายกับหญิงต้องมีความรัก หากใครไม่มีความรักหรือถูกรักชีวิตของคน ๆ นั้นแทบไม่มีความหมาย เด็กจึงพยายามเรียนรู้ที่จะต้องมีความรัก แต่เด็กไม่เคยถูกสอนว่า จะต้องจัดการตัวเองอย่างไรเมื่อตัวเองมีความรัก การเรียนรู้เรื่องการมีเพศสัมพันธ์ก็จะเป็นสิ่งที่ตามมาหลังจากนั้น

ความอยากรู้อยากลอง แรงกระตุ้นจากสื่อ ความรัก ความใกล้ชิด ทำให้มีโอกาสนำไปสู่กิจกรรมทางเพศ กลายเป็นความกดดันของผู้หญิงที่ต้องขยับยั้งชั่งใจไม่ให้ตัวเองตกเป็น “หญิงไฝดำ” หรือหลุดจากกรอบ “ผู้หญิงดี” ที่สังคมขีดเส้นไว้ แม้ว่าปัจจุบันกรอบแนวคิดเรื่องเพศที่ครอบงำ

ผู้หญิงเริ่มอ่อนตัวลง นักเขียนหญิงซึ่งมีความอยากรู้อยากเห็น และมีจินตนาการเรื่องเพศ แต่ถูกรอบของประเพณีและวัฒนธรรมไทยกดทับไว้ไม่ให้แสดงออกได้อย่างโจ่งแจ้ง การเขียนนิยายจึงเป็นการปลดปล่อยความต้องการของตัวเองออกจากกรอบที่ครอบงำผ่านตัวละครที่นักเขียนสร้างขึ้น โดยไม่รู้สึกละอายมากนัก

นิยายรักออนไลน์ เรื่อง รักสุดใจนายอันธพาลและ ล่ารักแผลเผาใจชัยเช็กชีตัวร้ายกับนายจอมโหด! ได้สะท้อนมุมมองและแนวคิดเรื่องเพศวิถีของวัยรุ่นหญิงในปัจจุบันที่กำลังถูกรอบงำด้วยมโนทัศน์ โรแมนติกเลิฟ โดยเชื่อว่า “รักแท้สามารถเอาชนะทุกสิ่ง” รวมถึงเปลี่ยนแบบฉบับให้กลายเป็นคนดีได้ อีกทั้งอีก ๆ แล้วเธออยากจะภาคภูมิใจที่ได้เป็นคน “ปราบ” แบบฉบับได้สำเร็จ และหวังจะเปลี่ยนคนเหล่านั้นให้เป็นคนดีที่สังคมยอมรับได้ ซึ่งความหวังเหล่านี้ไม่สามารถสมหวังได้ในชีวิตจริง ผู้หญิงจึงสมหวังได้ด้วยการเข้าไปร่วมรู้สึกแบบเดียวกับนางเอกในตอนจบของนิยาย ซึ่งแนวคิดสตรีนิยมสายรากเหง้า (radical feminism) มองว่า “โรแมนติกเลิฟ” เป็นเครื่องมือของระบบ ปิตาธิปไตย ในการควบคุมเนื้อตัวร่างกายและความคิดของผู้หญิง ทำให้ผู้หญิงให้ความสำคัญกับการวิ่งหาความรักแบบโรแมนติก และยึดโยงตัวเองกับผู้ชายจนละเลยความต้องการที่แท้จริงของตนเอง (ชลิดาภรณ์ ส่งสัมพันธ์, 2547, อ้างถึงใน ทับทิม ข้ามสาม, 2548)

มโนทัศน์เรื่อง “ความรัก” ที่นำเสนอผ่านนิยายรักออนไลน์จึงขึ้นกับมุมมองและประสบการณ์ของนักเขียนหญิงแต่ละคนต่างก็ได้รับอิทธิพลจากค่านิยมแบบชายเป็นใหญ่ที่แพร่ กระจายอยู่ในสังคมไทย ที่กำหนดว่าผู้หญิง “ดี” และ “เลว” นั้นเป็นเช่นไร ซึ่งผลผลิตจากค่านิยมแบบชายเป็นใหญ่นี้ อาจมีส่วนในการสร้างนิยามเรื่องความรัก หรือในบางกรณีอาจเป็นการสร้างมายาคติหรือระบบคุณค่าชุดต่าง ๆ ในการคัดสรร หรือมอบความรักแก่เพศตรงข้ามซึ่งเป็นการประดิษฐ์สร้างทางสังคม และถ่ายทอดไปสู่คนรุ่นต่อไป

ตัวละครเอกหญิงในนิยายรักออนไลน์ ทั้ง 6 เรื่องนี้ จึงเป็นภาพตัวแทนของผู้หญิงจำนวนมากที่ยังถูกนำเสนออย่างมีอคติในฐานะวัตถุทางเพศ คือ บทบาทดั้งเดิมว่า ผู้หญิงต้องเป็นแม่และเมีย จึงถูกจัดวางไว้ในสถานะที่ต่ำกว่าผู้ชาย ภาพตัวแทนผู้หญิงในนิยายออนไลน์ยังคงถูกตอกย้ำด้วยความคิดแบบเดิม ๆ ภายใต้นิยามแบบชายเป็นใหญ่ โดยแฝงในโครงเรื่องและแก่นเรื่องของนิยาย แม้ว่านักเขียนหญิงจะพยายามปลดปล่อยตัวเองให้เป็นอิสระจากความคิดชายเป็นใหญ่ โดยการนำเสนอเรื่องเพศวิถีแห่งความเสน่หาอย่างเปิดเผยมากขึ้น แต่ก็ยังไม่ไปถึงฝั่ง เพราะท้ายที่สุดแล้ว แต่ละคนก็ยังแสดงให้เห็นถึงความคิดที่ขัดแย้งในตัวเอง คือมีทั้งทำทนายชนบสังคมและอนุรักษ์นิยมในเวลาเดียวกัน

4.6 มายาคติเรื่องเพศวิถีในนิยายรักออนไลน์

มายาคติหรือ Mythology เป็นคำที่เกิดขึ้นมาตั้งแต่ ค.ศ.1603 ซึ่งเป็นคำผสมระหว่าง myth + logos. ความหมายรวม ๆ ของคำนี้ หมายถึง คติความเชื่อหรือทัศนคติที่เป็นมายาหรือไม่จริงนั่นเอง เป็นเพียงภาพลวงที่สร้างขึ้น แล้วทำให้มันดูน่าเชื่อถือและเป็นที่ยอมรับ Roland Barthes ปัญญาชนคนสำคัญชาวฝรั่งเศสสมัยหลังสงครามโลกครั้งที่สอง ได้นำคำนี้มาตั้งเป็นชื่อหนังสือเล่มหนึ่งของเขาคือ Mythologies

สิ่งสำคัญในหนังสือเรื่อง Mythologies ของ บาร์ตส์ (Barthes) เขาเสนอให้มองสังคมวัฒนธรรม แวดล้อมด้วยสายตาที่ตั้งคำถาม หลายต่อหลายครั้ง Barthes อ้างว่า เขาต้องการท้าทายความรู้เดิมๆ และ “ความเป็นธรรมชาติ” ของข้อมูลและปฏิบัติการทางวัฒนธรรมที่ปรากฏตัวอยู่ในเวลานั้น และ การใช้สายตาในลักษณะตั้งคำถาม เขาเสนอให้เราลองให้ลึกลงไปกว่าภาพที่ปรากฏอยู่บนผิวหน้า บาร์ตส์ ได้ใช้คำสำคัญอยู่สองคำในการปฏิบัติการดังกล่าว คำแรกคือ denotation (ความหมายตรง) ส่วนอีกคำหนึ่งคือ connotation (ความหมายแฝง) คำแรกเป็นความหมายที่ตรงไปตรงมาเข้ากันได้ดี กับภาพที่ปรากฏต่อสายตาหรือการมองของเรา ส่วนคำหลังเขาเสนอให้เราใช้ความไตร่ตรองเป็น เครื่องมือเพื่อขุดลึกลงไปได้ผิวหน้าของภาพที่เราสัมผัส (สมเกียรติ ตั้งนโม, ม.ป.ป.)

มายาคติเรื่องเพศจึงเป็นชุดของความจริงเกี่ยวกับเรื่องเพศที่ถูกสร้างขึ้นโดยสถาบันต่าง ๆ ในสังคม โดยการนำเอาเหตุผลหลาย ๆ อย่างมาอ้างอิง เพื่อประกอบการสร้างความน่าเชื่อถือ เพื่อ ควบคุม กำกับวิธีคิด วิธีปฏิบัติ เกี่ยวกับเรื่องเพศของผู้หญิง จากการวิเคราะห์เนื้อหานิยายรักออนไลน์ทั้ง 6 เรื่อง พบว่ามีมายาคติเรื่องเพศที่ผู้เขียนนำเสนออยู่บ่อยครั้ง ดังนี้

4.6.1 มายาคติเรื่องพรหมจรรย์และการรักษาวนตัว

“การรักษาวนตัว” และ “อย่าชิงสุกก่อนห่าม” เป็นคำสั่งสอนผู้หญิงไทยที่ติดปาก “ความบริสุทธิ์” กลายเป็นคาคอหว่งที่สังคมมีต่อผู้หญิง เป็นคุณค่าที่ใช้ประเมินผู้หญิง ในงานศึกษา วรรณกรรมอีสานและวรรณกรรมล้านนา พบว่า การรักษาวนตัวของผู้หญิงทำให้มีเทวดาคุ้มครอง จะได้ผัวดี ลูกดี ถ้าไม่ทำตาม จะส่งผลให้เกิดอาเพศในสังคม บ้านเมืองประสบกับความแห้งแล้ง ประชาชนอดอยาก สังคมมีโรคภัยระบาด

แม้ผู้หญิงถูกสอนผ่านวรรณกรรมต่าง ๆ ให้รักษาความบริสุทธิ์จนแต่งงาน แต่เมื่อพิจารณาอย่างละเอียดดูจะขัดแย้งกับสิ่งที่ปฏิบัติจริงอยู่ มีการศึกษาพบว่ามีการมีความสัมพันธ์ทางเพศระหว่างหนุ่มสาวเกิดขึ้นทั่วไปในชนบท ในกรณีภาคเหนือ ถ้าผู้ใหญ่จับได้ ผู้ชายต้องทำพิธีเสียผี และจะมีการพิจารณาว่าจะขกผู้หญิงให้ไปเป็นเมียหรือไม่ และอาจพิจารณาไม่ให้มีการแต่งงานเกิดขึ้น

เพราะฉะนั้นการเสียความบริสุทธิ์ไม่ใช่เรื่องสำคัญถึงขั้นที่ต้องแต่งงาน ผู้หญิงก็ยังอยู่ในสังคมนั้นต่อไป ดังนั้นการรักษาความบริสุทธิ์จนถึงวันแต่งงานคงไม่ได้มีการปฏิบัติเป็นจริงเป็นจังมาแต่ไหนแต่ไรแล้ว พรหมจารีของผู้หญิงในสังคมไทยในอดีตอาจไม่ได้ถูกให้คุณค่ามากเท่าที่มีการพูดกันในปัจจุบัน ความบริสุทธิ์ หรือพรหมจรรย์ของผู้หญิงไม่ใช่เงื่อนไขในการที่ผู้ชายจะใช้ในการพิจารณาเลือกไปเป็นภรรยา และการที่ผู้หญิงจะมีสามีมากกว่าหนึ่งคนในชีวิตไม่ใช่เรื่องผิดปกติแต่ประการใด (แต่ต้องมีครั้งละหนึ่งคน) เพราะฉะนั้นพรหมจารีของผู้หญิงไม่สำคัญเท่ากับการต้องซื้อสัตย์ต่อสามีของตน

การให้คุณค่าในเรื่องพรหมจารีของผู้หญิงไทยปรากฏขึ้นตั้งแต่รัชกาลที่ 5 เป็นต้นมา โดยได้รับอิทธิพลจากความคิดในเรื่องเพศแบบวิกตอเรียน (victorian sexual attitudes) และคุณค่าเหล่านี้ได้เสนอสู่สังคมผ่านทางวรรณกรรม นวนิยายต่าง ๆ ในเวลาต่อมา สุริย์ สุวรรณภาค (2529) ได้ทำการศึกษานวนิยายที่แต่งขึ้นในช่วง พ.ศ. 2444-2501 พบว่า พรหมจรรย์เป็นคุณค่าที่สำคัญของผู้หญิง แม้ในนวนิยายช่วงหลังจากนั้น ส่วนใหญ่หรือแทบทุกเรื่อง นางเอกต้องเป็นสาวบริสุทธิ์ก่อนแต่งงาน ยกเว้นถูกพระเอกปล้ำเสียก่อน ค่านิยมนี้ถูกซึมซับเข้าสู่สังคม ทำให้พรหมจารีของผู้หญิงถูกให้ค่าประหนึ่งว่าเป็นคุณค่าทั้งหมดของความเป็นผู้หญิงและต้องเก็บไว้มอบแก่ผู้ชายในวันแต่งงาน และกลายเป็นความรู้และคาดหวังที่สังคมมีต่อผู้หญิงที่ดูเป็นจริงเป็นจังมาจนถึงปัจจุบันนี้ (วารุณี ฐิริสิน, 2545)

ในนิยายเรื่อง อุบัติรักกับดักชาตาน มีการบรรยายถึงความรู้สึกภาคภูมิใจของนาซึมที่รู้ว่าอนามิกายังเป็นสาวบริสุทธิ์ (หัวใจของผู้ชายไว้รักของเขาเดินผิดจังหวะตั้งแต่เห็นหน้าสาวเจ้าเพียงแวบแรกยังมาให้อดลิ้มชิมรสที่หวานซาบซ่านไปทั้งเนื้อทั้งตัวแล้วเขายังติดอกติดใจ ยิ่งได้รู้ว่าตัวเองกำลังจะได้เป็นเจ้าของพรหมจรรย์ของสาวเจ้าอีกด้วย ยิ่งทำให้หัวใจของเขาเดินกระหน่ำด้วยความปลาบปลื้มใจอย่างหาที่เปรียบไม่ได้ หน้า 63) และตอกย้ำให้ผู้อ่านเชื่อว่าพรหมจรรย์คือสิ่งที่ผูกมัดใจของเขาจนลืมไม่ลง (...สภาพเตียงนอนยังอยู่ รอยเลือดที่ยังสดใหม่ปรากฏเด่นชัดอยู่กลางเตียงขนาดคิงไซส์ ตอกย้ำใจที่มันปวดร้าวว่าเรื่องที่เกิดขึ้นเป็นเรื่องจริง และเขาได้ครอบครองผู้หญิงแสนบริสุทธิ์คนนั้นจริง รสชาติแสนหอมหวานของร่างเล็กแสนกลมกลืนยังคงฝังแน่นในใจ กลิ่นสาวแสนหอมกลุ่นยังตราตรึงอยู่ตรงปลายจมูก ผิวกายนวลเนียนยังทิ้งรอยสัมผัสแสนแนบชิดไว้ไม่อาจหาความหลุดร่อนอย่างที่เขามิเคยได้รับจากหญิงใดยังซาบซ่านไปทั่วเนื้อเนื้อของร่างใหญ่ หน้า 92)

ในขณะที่ตัวเอกชายรู้สึกอึดอัดใจที่ได้ครอบครองพรหมจรรย์ ตัวเอกหญิงกลับรู้สึกเจ็บปวดทั้งร่างกายและจิตใจ (ร่างเล็กอ่อนแรงจนแทบทรงตัวเองให้ยืนขึ้นไม่ได้ กล้ามเนื้อความเจ็บปวดทั้งร่างกายและจิตใจ ก้าวเดินไปเหยียบเสื้อผ้าที่ถูกเขากระซกทิ้งอย่างไม่ยั้งคืนมาใส่ หากแต่อย่างก้าวไม่ต่างจากมีหอกคมมาทิ่มแทงไปตามร่างโดยเฉพาะส่วนอ่อนไหวของร่างกายที่มันบอบช้ำจนเกินเยียวยา ไม่ต่างจากหัวใจดวงน้อยของเธอ หน้า 72) เช่นเดียวกับพลอยไพลินที่รู้สึกเสียใจและเสียค่า

ที่ยอมมีเพศสัมพันธ์กับภักทรอีกครั้งอย่างง่ายดายเพราะเข้าใจผิดคิดว่าเสียความสาวให้เขาไปแล้ว เนื่องจากเธอขาดความรู้เรื่องการมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกที่ถูกต้อง (น้ำเสียงหวานแข็งขึ้นมาทันควัน นึกเสียดายเนื้อเสียดายตัวขึ้นมาครันยิ่งความรู้สึกเสียดแทงที่แล่นปราดขึ้นมาที่ย้ำเตือนเธอว่า เชื้อพรหมจรรย์ของเธอเพิ่งโดนเขาทำลายย่อยยับไปเสียแล้ว หน้า 215) อีกทั้งหญิงสาวทั้งสองยังต้องแบกรับความรู้สึกผิดและอับอายที่ทำลายชื่อเสียงวงศ์ตระกูล และความกลัวเรื่องการตั้งครรภ์ (ประจำเดือนขาด...ไปเกือบสองเดือนแล้ว อนามิกาคิดอย่างเป็นทุกข์ กัดริมฝีปากอ้อมที่สั่นระริกไว้แน่น เธอท้องหรือเปล่า หวังว่าเธอคงไม่โชคร้ายไปกว่านี้อีกแล้ว และเธอเองยังไม่กล้าพอจะบอกหน้าไปให้หมอที่เมืองไทยตรวจไว้คอยไปวัดดวงตรวจกันที่โน่นทีเดียว หน้า 137)

เช่นเดียวกับนิยายเรื่องจอมรักจอมใจ ก็มีการบรรยายถึงความรู้สึกของภูไทที่ได้รู้ว่าตนเองเป็นผู้ชายคนแรกของจอมใจ (...รอยยิ้มบาง ๆ ผุดขึ้นบนมุมปากของคนเฒ่ารัก อย่างน้อยหนึ่งปีต่อจากนี้ก็ไม่ได้สะอิดสะเอียนอย่างที่เคยคิด ในเมื่อได้นางบำเรอใหม่เอี่ยมแกะกล่องมานอนเป็นขนมหวานอยู่บนเตียง เขาไม่รู้ว่าเธอได้อะไรตอบแทนจากคุณหญิงบ้างกับการยอมสังเวยพรหมจรรย์ให้เขา อย่างน้อยก็คงมากโข ถึงทำให้เธอยอมแลก แต่นั่นไม่ใช่ปัญหา เพราะเขาจะดักตวงให้คุ้มเสียเวลาน.95) และ (ภูไทหัวเราะในลำคอ แม้สมันน้อยเนื้อหวานของเขาคงเปลี้ยมากจริง ๆ เพราะกว่าเขาจะปล่อยให้หลับก็เพิ่งสองชั่วโมงก่อนสว่าง อาจดูทารุณสำหรับสาวบริสุทธิ์ แต่ก็อย่างว่า เขามีสิทธิ์หาความรื่นรมย์จากตัวเธอได้เท่าที่ปรารถนา ก็ในเมื่อเธอมันเป็นนางบำเรอดีทีละبيين ภูไทลุกออกจากห้องไปด้วยความอึดอ้อม เขาไม่รู้ตัวเลยว่าด้วยความรู้สึกในเช้านี้ช่างแตกต่างจากทุก ๆ เช้า หน้า 97)

ความรู้สึกของตัวเอกชายในนิยายทั้งสองเป็นการผลิตซ้ำการให้คุณค่าและความหมายเรื่องพรหมจรรย์ว่าเป็นสิ่งมีค่าสูงสุดที่ผู้ชายทุกคนต้องการจากผู้หญิง ทำให้ผู้หญิงที่สูญเสียพรหมจรรย์ไปแล้วโดยตั้งใจก็ดีหรือไม่ตั้งใจก็ดี เกิดความรู้สึกว่าคุณค่าของตัวเองลดลงไป ดังนั้น การมีเพศสัมพันธ์ครั้งต่อ ๆ ไป จึงเป็นสิ่งที่ผู้หญิงตัดสินใจได้ง่ายขึ้น แต่เนื่องจากสังคมคาดหวังให้เพศสัมพันธ์ครั้งแรกและเพศสัมพันธ์ทุก ๆ ครั้งของผู้หญิงต้องอยู่ภายใต้สถาบันการแต่งงาน เพศสัมพันธ์ที่นอกเหนือจากนี้เป็นการทำลายคุณค่าและความดีงามทั้งหมดที่ผู้หญิงสั่งสมมา และยังเป็นการทำลายความเป็นผู้หญิงที่ดี เมียที่ดี หรือแม่ที่ดี

4.6.2 มายาคติเกี่ยวกับการใช้ถุงยางอนามัยและการคุมกำเนิด

จากผลการวิจัยเรื่อง ผู้หญิง..หัวใจสุขภาพของสังคม โดยสำนักวิจัยเอแบคโพล มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ ในเพศหญิงที่มีอายุ 20 ปีขึ้นไป ในกทม.และปริมณฑล 1,029 คน เพื่อสะท้อนบทบาทสตรีและแม่ในการจัดการสุขภาพของตนเองและครอบครัว โดยพบว่า ผู้หญิงร้อยละ 54.8 ไม่เคยใส่ใจและไม่เคยขอให้คู่ครองคุมกำเนิดด้วยการใช้ถุงยางอนามัย ในขณะที่ชายไทยจำนวนมากยังมีความรู้สึกนึกคิดฝังใจในทำนองว่า ถ้าตนเองใช้ถุงยางอนามัยในการมีเพศสัมพันธ์กับฝ่ายหญิง จะทำให้ตนไม่

สามารถ “กระชับอารมณ์” ได้แบบสุด ๆ บางชาย อาจมีความเชื่อผิด ๆ ว่า จะทำให้ตนประกาศชัยชนะ หรือประกาศความเป็นเจ้าของเหนือเรือนร่างของฝ่ายหญิงได้ไม่สมบูรณ์แบบ (สำนักงานวิจัยเอแบค โพล มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ, 2554)

ผลงานวิจัยนี้สอดคล้องกับเนื้อหาในนิยายเรื่อง รักร้อนเพลิงเสน่หา ที่ลิลิตมีความภาคภูมิใจ ที่รัฐภักย์ไม่เคยใช้ถุงยางอนามัยกับเธอ (นานกว่าครึ่งชั่วโมงกว่าเสียงครางจะยุติ เสียงของตะที่ดัง เอียดอ้าจวบสิ้น คงเหมือนกับหัวใจของลิลิตตอนนี้ที่ย่อยยับเหมือนกระดาษชำระที่เปียกน้ำ ช้ำร้าย หลักฐานแห่งความสุขที่ทำให้เธอปวดใจขึ้นเป็นร้อยเท่าพันทวียังถูกทิ้งลงถึงขยะข้าง ๆ โตะทำงาน อีกด้วย...ถุงยางอนามัยที่ถูกใช้แล้วหากทว่าท่ามกลางความเสียใจนั้น มันยังอุทิศส่่างความปลาบปลื้ม ออกอยู่ด้วย แม้เพียงเศษเสี้ยวอันน้อยนิดก็ตาม เพราะอย่างน้อยเขาก็ไม่เคยใช้เครื่องป้องกันกับเธอเลย ตักครั้ง หน้า 75) ในขณะเดียวกันนิยายเรื่องนี้กลับไม่มีการกล่าวถึงเรื่องการคุมกำเนิดด้วยรูปแบบอื่นแต่อย่างใด เช่นเดียวกับนิยายเรื่องจอมรักจอมใจ ที่ไม่มีการกล่าวถึงการคุมกำเนิดซึ่งส่งผลให้ตัวเอกหญิงตั้งครรภ์โดยไม่รู้ตัว

ส่วนนิยายเรื่องอุบัติรักกับดักซาตาน มีการกล่าวถึงการใช้ถุงยางอนามัยของนาซิมในครั้งแรก ที่มีเพศสัมพันธ์กับอนามิกาแต่เมื่อรู้ว่าเธอยังเป็นสาวบริสุทธิ์ เขากลับถอดถุงยางอนามัยทิ้ง และมีเพศสัมพันธ์กับเธอโดยไม่มีการป้องกันการตั้งครรภ์ (และในเมื่อหญิงสาวบริสุทธิ์ยิ่งกว่าน้ำค้างบน ยอดหญ้า คนที่ไม่เคยคิดจะปล่อยให้ตัวเองปลดปล่อยเชื่อพันธุ้ไว้กับสาวคนไหน และรู้สึกอยาก สัมผัสเนื้อแท้แสนแนบสนิทกับร่างงามไปทั้งเนื้อทั้งตัวถอดเครื่องป้องกันของตัวเองออก แล้วเขวี้ยง ทิ้งไปเสียไกลจนไม่ได้ยินเสียงตก...หน้า 65) และ (นาซิมคำรามลั่นดังราวเจ้าป่าออกล่าเหยื่อขณะ ปลดปล่อยทุกหยาดหยดของความสุขออกมาราวกับทำนบแตก สายธารขุนขาวไหลทะลักออกมา อย่างท่วมท้นจนเอ่อล้นช่องทางแห่งรักอันแสนอบอุ่นของเธอ...หน้า 69) แต่ผู้เขียนได้สอดแทรก ความรู้เรื่องการคุมกำเนิดหลังการร่วมเพศด้วยการให้ออนามิกากินยาคุมฉุกเฉิน แต่หลีกเลี่ยงการใช้ คำว่าถุงยางอนามัย (“พี่ชื้อยะ..ยา...เอ่อ...ยาคุมฉุกเฉินมาให้คุณหนูด้วยนะครับ เพราะพี่ไม่รู้ว่าเขาใช้ ...เอ่อ...ทานกันไว้ดีกว่า” นัยน์ดาหวานเบิกโพลงด้วยความตื่นกลัวทันทีเมื่อถูกสะกิดแผลในใจขึ้นมา กลีบปากอ้มแน่นแน่น เธอเห็นกับตาว่าเขาใช้ไอ้ของอย่างว่า แต่กับของเหลวที่มีเลือดปะปนอยู่ด้วย และไหลออกมามากมายยามเธอลุกขึ้นยืนนั้น เป็นคำตอบได้อย่างดีว่าเขากระทำการอุกอาจกับเธอ โดยไร้สิ่งป้องกัน น้ำตาแห่งความอาดูรไหลเจ็นนองดวงหน้าหวานแดงก่ำอีกหน ความหวาดกลัว หลากหลายประการเล่นปราดไปจับที่หัวใจ ถ้าเธอต้องขึ้นมาละ แล้วถ้าเขามีโรคติดต่อละ อนามิกา สะอื้นจนตัวโยน มันเป็นเคราะห์กรรมอะไรของเธอถึงต้องมาประสบเคราะห์กรรมเยี่ยงนี้ หน้า 97)

จากการสอบถามความคิดเห็นของนักอ่านและนักเขียนนิยายรักออนไลน์ ในเรื่องการ คุมกำเนิดและการป้องกันตนเองจากโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ที่ไม่ค่อยปรากฏในนิยาย ผู้ตอบ

แบบสอบถามร้อยละ 87 รู้สึกเฉย ๆ และรับได้ที่พระเอกและนางเอกมีเพศสัมพันธ์กันโดยไม่มีการป้องกันหรือมีการคุมกำเนิดด้วยการใช้ถุงยางอนามัย ยาคุมกำเนิด หรือวิธีการอื่น ๆ โดยให้เหตุผลว่าการไม่คุมกำเนิดเป็นเหตุผลในการดำเนินเรื่องเพื่อให้นางเอกตั้งท้อง และเป็นจุดคลี่คลายปมปัญหาต่างๆแล้วทำให้นิยายเรื่องนั้นจบลงอย่างแฮปปี้เอนด์ ซึ่งนักเขียนหลายคนได้แสดงความคิดเห็นที่น่าสนใจต่อประเด็นนี้ว่า

“จุดนี้ที่กังวลเหมือนกันว่าคนอ่านที่เป็นเด็ก ๆ จะเข้าใจหรือเปล่าว่าเวลาไม่คุมกำเนิดแล้วมีลูกขึ้นมาโดยไม่ตั้งใจ ฝ่ายชายจะยอมรับผิดชอบเหมือนพระเอกในนิยาย เพราะลืมหึกตาคิดไปว่าโลกแห่งความจริง มันไม่ใช่อย่างในนิยายเสมอไป” (เพ็ญ (ญ)นามสมมุติ)

“เชื่อไหมว่าผมเคยเขียนนิยายที่พระนางใช้ถุงยางอนามัยเมื่อมีเพศสัมพันธ์ แม้แต่ตัวละครที่เป็นเกย์ผมก็ให้เขาใช้ถุงยาง ปรากฏว่าคนอ่านข้างลี้ลับว่าจะใส่ไปทำไม โดยเฉพาะเกย์ ยังไงมันก็มีลูกกันไม่ได้อยู่แล้ว ภาพลักษณ์ของถุงยางมิได้ป้องกันการมีลูกเท่านั้นและใช้ได้สำหรับผู้หญิงกับผู้ชาย เลยทำให้ผมแปลกใจว่าคนอ่านสามารถอ่านฉากเลิกละกันเร่าร้อนได้แต่กลับอายที่จะพูดถึงเรื่องถุงยาง มันเป็นเพราะอะไร? ทำไมเราใกล้ชิดเรื่องเพศมากแต่ไม่ใกล้ชิดเรื่องการป้องกัน เรื่องโรคต่าง ๆ หรือเรื่องถุงยางเลย (ฮา ขำ ๆ นะครับ) สำหรับข้อนี้ผมว่านิยายส่วนใหญ่พระนางมีอะไรกันโดยไม่ป้องกันเป็นเรื่องปกติ ขณะที่ที่ป้องกันประหลาด พูดกันตรง ๆ คือผมอ่านเจอแต่นิยายที่ไม่มีการปกป้องกันจนเป็นเรื่องธรรมดาไปแล้ว แต่ถ้ามีการคุมกำเนิดผมว่านิยายเรื่องนั้นเป็นนิยายที่มีความคิดริเริ่มที่ดีนะ” (ดิ (ช)นามสมมุติ)

การไม่ใช้ถุงยางอนามัยในนิยายทั้งสามเรื่อง จึงเป็นการสะท้อนให้เห็นถึงทัศนคติ ค่านิยม ความรู้สึกนึกคิดของคนในสังคมไทย ที่มองเห็นว่า “ถุงยางอนามัย” เป็นสิ่งสัปดนทางเพศ และเป็นสัญลักษณ์ของความสำส่อนทางเพศ ทั้งที่ความจริงแล้วการใช้ถุงยางอนามัย คือ การแสดงความรับผิดชอบต่อชีวิตของตนเองและผู้อื่น และการป้องกันโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ และการตั้งครรภ์ที่ไม่พึงประสงค์ การขาดความรู้ในเรื่องการใช้ถุงยางอนามัยไม่ว่าจะเป็นเรื่องที่ผู้ชายใช้ถุงยางผิดขนาดหรือเรื่องใส่ถุงยางอนามัยไม่เป็น นับว่าเป็นปัญหาที่สังคมต้องให้ความรู้ แต่เนื่องจากสังคมได้สร้างภาพลักษณ์ให้กับผู้หญิง ว่าผู้หญิงที่ดีต้องไม่รู้จักหรือต้องไร้เดียงสาในเรื่องเพศ จึงไม่สมควรที่จะเรียกร้องให้ผู้ชายใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้งที่มีเพศสัมพันธ์ซึ่งภาพลักษณ์นี้

มันก็ไม่ได้ช่วยแก้ปัญหาเรื่องท้องไม่พร้อมหรือโรคภัยอื่น ๆ ดังนั้นสถาบันการศึกษาต้องจริงจังในเรื่องการสอนให้ทั้งผู้ชายและผู้หญิงใช้ถุงยางอนามัยให้เป็น

4.6.3 มายาคติเรื่องขนาดของอวัยวะเพศชาย

จากมายาคติที่ว่าขนาดของอวัยวะเพศชายที่เล็กเป็นสิ่งที่ชวนอดสู ไม่แสดงถึงความเป็นชายชาตรีที่แท้จริง ทำให้ในนิยายโรมานซ์และนิยายอีโรติกมีการบรรยายที่เน้นย้ำขนาดของอวัยวะเพศชายที่เป็นตัวเอกของเรื่องให้ยาวและใหญ่กว่ามาตรฐานชายไทย ทำให้ผู้หญิงมีอารมณ์ร่วมและมีความสุขในการร่วมเพศ การบรรยายถึงอวัยวะเพศ ผู้แต่งมีการเลือกใช้คำที่มีความหมายให้ผู้อ่านเห็นภาพขนาดของอวัยวะเพศที่ใหญ่โต แข็งแกร่ง น่ากลัว เช่น อวูธพร้อมรบ, ชิ้นส่วนกำยำแสนน่ายำเกรง, แก่นกายร้อนผ่าว, ตัวตนแสนใหญ่โต, ความเป็นชายแสนมหึมา ซึ่งสะท้อนให้เห็นถึงการยอมรับแนวคิดที่ว่าผู้ชายพร้อมที่จะปลดปล่อยความต้องการทางเพศและแสดงความเป็นลูกผู้ชายโดยใช้องคชาติเป็นตัวแทนของพลังอำนาจที่ผู้ชายอยู่เหนือผู้หญิง สอดผ่านอวัยวะเพศหญิงซึ่งแสดงให้เห็นถึงสถานะการมีอำนาจที่เหนือกว่าในการกระทำและควบคุมเนื้อตัวร่างกายของผู้หญิง

ซึ่งในนิยายเรื่องอุบัติรักกับดึกษาดาน ก็ได้มีการบรรยายความรู้สึกตื่นกลัวของตัวเอกหญิงในยามที่ได้เห็นขนาดของอวัยวะเพศของตัวเอกชาย ดังนี้ (แล้วอนามิกาก็ต้องผวาเหือกอย่างฉับตระหนก ดวงตากลมโตเบิกโพลง หัวใจดวงน้อยที่กำลังสูบฉีดเลือดอย่างรวดเร็วและแรงแทบหยุดเต้นแทบทันที เมื่อสายตาดูกชนของเธอเลื่อนต่ำลงไปปะทะกับชิ้นส่วนที่ร้อนจนแทบระเบิดของเขา ร่างเล็กถอยหนีอย่างหวาดกลัวแต่เจ้าของชิ้นส่วนแสนกำยำแสนน่ายำเกรงก็กลับขึ้นมาทาบทับเธอไว้ทั้งตัว พร้อมกับเฝ้าจุมพิตหวนมาให้กับเธอไม่ห่างเพื่อผ่อนคลายอาการตื่นกลัวของเธอ หน้า 61)

(ณภัทรรับรู้ถึงความต้องการของเธอเป็นอย่างดี ร่างใหญ่ลุกขึ้นยืน มือหนาเกาะเข้มขัดแล้วปลดกางเกงสแล็คลงมากองที่ปลายเท้า ตามด้วยบอกระรี่สีขาว พร้อมกับปลดปล่อยส่วนที่ร้อนด้วยไฟฟิวสวสให้ผงาดตระหง่านอย่างอลังการ และเปิดเปลือยต่อหน้าเธอ พลอยไพลินตาโต อ้าปากผ่อนลมหายใจแห่งความตื่นเต้นผสมตื่นกลัวออกมาทันที ถึงจะมีคำกั้นอันแสนหวานกับเขามาแล้วแต่จะทำใจยอมรับความยิ่งใหญ่ของเขาคงไม่ใช่เรื่องง่าย ๆ ที่หญิงคนใดจะทำกันได้ หน้า 273)

(นาซิมลุกขึ้นยืนเพื่อปลดเปลื้องอารมณ์ชิ้นสุดท้ายให้พ้นตัว อนามิกาสำรวร่างกายเปลือยเปล่าอันอุดมด้วยมัดกล้ามเนื้อของเขอย่างชื่นชม ขนาดว่าครั้งที่แล้วเธออยู่ภายใต้ความหวาดกลัว เธอยังจำรูปร่างสมบุรณ์แบบไม่ต่างรูปสลักเคว็ดได้อย่างแม่นยำ หากสายตาดูกชนที่เลื่อนต่ำลงไปเจอกับสรีระชิ้นงามซึ่งฝั่งผงาดชูชันอย่างน่าเกรงขามและพร้อมใช้งาน ก็เปลี่ยนเป็นตื่นตระหนกตกใจกับความยิ่งใหญ่ของเขากลับมา อนามิกาสะดุ้งเหือก ความหวาดกลัวแล่นมาจับตรงหัวใจอย่างห้ามไม่อยู่สิ่งที่เธอเห็นไม่น่าจะเข้าไปในตัวเธอหรือผู้หญิงคนใดในโลกนี้ได้สักรัณใด แล้วร่างเล็กที่สันสะท้าน

จนเขาสัมผัสได้เมื่อพาร่างใหญ่กลับมาทาบทับร่างเล็กอีกครั้งก็ทำให้เขารู้ว่าหญิงสาวอยู่ในอารมณ์เช่นใด หน้า 310)

มายาคติเรื่องขนาดของอวัยวะเพศทำให้ผู้ชายบางคนเชื่อว่าขนาดของอวัยวะเพศชายที่ใหญ่จะทำให้ผู้หญิงมีความสุข ซึ่งอาจเนื่องจากอวัยวะเพศชายที่ใหญ่จะทำให้ผู้หญิงเกิดความตื่นเต้นที่ได้เห็นหรือเป็นความรู้สึกว่าอวัยวะเพศชาย ที่ใหญ่แสดงถึงความเป็นชายจึงทำให้เธอมีความสุขยิ่งกว่านั้นอวัยวะเพศชายที่ใหญ่ขณะแข็งตัวอาจทำให้เกิดแรงกดในช่องคลอดได้มาก และอวัยวะเพศชายที่ยาวบางครั้งอาจถูกที่ปากมดลูกเวลาร่วมเพศทำให้ ผู้หญิงเจ็บขณะร่วมเพศ และหมดอารมณ์ได้เหมือนกัน นอกจากนี้ช่องคลอดของผู้หญิงยังยืดหยุ่นได้ให้พอเหมาะกับอวัยวะเพศชายขนาดต่าง ๆ ได้ และเมื่อมีอารมณ์ทางเพศส่วนของช่องคลอดจะรัดอวัยวะเพศชายไว้จึงเกิดการเสียดสีระหว่างอวัยวะเพศชายกับช่องคลอดได้ ดังนั้นขนาดของอวัยวะเพศชายจึง ไม่ค่อยมีผลต่อความสุขทางเพศเท่าใดนัก อีกทั้งยังมีผลสำรวจยืนยันว่า มีผู้หญิงจำนวนน้อยที่ถูกอกถูกใจขนาดอันมหึมาตระการตาของอวัยวะเพศชาย เพราะขนาดอวัยวะเพศที่ใหญ่ยาวผิดแผกไปจากมนุษย์คนอื่น ช่วงที่ประกอบภารกิจอาจทำให้ผู้หญิงเกิดความเจ็บปวดแสนทรมาน แม้ส่วนนั้นของผู้หญิงจะสามารถปรับตัวรับได้กับเกือบจะทุก ๆ ขนาดก็ตามที (Kura, 2554)

สาเหตุที่ทำให้ฝ่ายหญิงเจ็บปวดอีกประการหนึ่งนั่นก็คือ การร่วมเพศที่ไม่มีน้ำหล่อลื่น ซึ่งการไม่มีน้ำหล่อลื่นของฝ่ายหญิงอาจเกิดจากความไม่พร้อมจะร่วมเพศ เช่น เหนื่อย เพลีย เบื่อหน่าย หรือในรายที่หญิงถูกข่มขืน หรือแม้แต่การร่วมเพศที่ยาวนานของฝ่ายชายที่ภุมิใจนักภุมิใจหนาว่า "อืด" เป็นชั่วโมง ๆ ยังไม่เสร็จ ก็อาจทำให้ช่องคลอดแห้งและสร้างความเจ็บปวดให้กับฝ่ายหญิงได้เช่นกัน ซึ่งในนิยายเรื่องรักร้อนเพลิงเสน่หา ก็ได้มีการบรรยายถึงความรู้สึกเจ็บปวดในการมีเพศสัมพันธ์โดยไม่มีการเล้าโลมของตัวเอกหญิงไว้ดังนี้ (ปลายนิ้วใหญ่ชำแรกแทรกผ่านเข้าไปในกลีบสาว สัมผัสกับน้ำหวานที่ไหลซึมออกมาเพียงน้อยนิด เขาไม่สนใจว่าเขาจะพร้อมสำหรับเขามากแค่ไหน... ทรวงอกและกลีบสาวถูกชายหนุ่มที่ไม่เคยเห็นค่าในตัวเธอรุกรานอย่างหนักหน่วง สาวเจ้าบิดร้าวร่างกายกระเถิบหนีเป็นบางจังหวะ เพราะทนรับความเจ็บปวดจากปลายนิ้วที่กระแทกเข้าหาไม่ได้ ชายหนุ่มไม่ปล่อยให้ความเจ็บปวดของหญิงสาวขาดตอน ขึ้นคร่อมร่างสาวด้วยร่างหนา ส่งความยิ่งใหญ่ล้นล้ำเข้าไปในกลีบสาวแทนที่ปลายนิ้ว...ลลิลร้องครางออกมาด้วยความเจ็บปวด ร่างกายแทบจะแตกออกเป็นเสี่ยง ๆ เมื่อเธอสอบซบกายเข้าออกอย่างหนักหน่วงและรุนแรง...หน้า 7)

4.6.4 มายาคติเรื่องความเป็นชาย

จากบทความเรื่อง “ผู้ดี VS นักเลง บุคลิกของพระเอกนวนิยายไทย” ของ นิธิ เอียวศรีวงศ์ เสนอว่า บุคลิกของพระเอกนวนิยายไทยอาจแบ่งได้เป็นสองอย่าง คือ แบบ ‘ผู้ดี’ ซึ่งเป็นคุณสมบัติส่วนตัว ได้แก่ ซาติกำเนิด การศึกษาแต่ไม่เน้นความล้ำสันบิบบิน และ แบบ ‘นักเลง’ ซึ่งเป็นคุณสมบัติ

ของกลุ่ม คือ เป็นหัวหน้าในกลุ่มอุปถัมภ์หนึ่ง ๆ นอกจากพิทักษ์ปกป้องเกียรติยศศักดิ์ศรีของตนแล้ว ก็ยังสามารถพิทักษ์ปกป้อง ทั้งผลประโยชน์และศักดิ์ศรีของคนที่มาขอพึ่งพาบารมีได้อีกด้วย

บุคลิกของพระเอกในนิยายมีสัมพันธ์กับความเป็นชายในอุดมคติของสังคมไทยซึ่งปัจจุบัน เริ่มจะเอียงมาทาง “นักเลง” เพียงอย่างเดียวมากขึ้น กิริยาท่าทางที่เลียนแบบผู้หญิงซึ่งเป็นมาตรฐาน ของชาย “ผู้ดี” สมัยก่อน ถูกถือว่าไม่เป็นชายเต็มตัว แต่ความเป็น “นักเลง” ไม่ได้หมายถึงการตีร้น ฟันแทง แต่ต้องมีลักษณะใจสู้ในทุกสถานการณ์ ถึงไม่มาพาไว้อย่างไร แต่ก็ไม่อ่อนหวานจนเกินไป การศึกษาก็ยังมีความสำคัญ เพราะเป็นหนทางสร้าง “บารมี” และปฏิเสธไม่ได้ว่ามีอิทธิพลฝรั่งปน เข้ามาในอุดมคติของความเป็นชายในวัฒนธรรมปัจจุบัน ทำให้ การนิยามความเป็นชายของไทย ปัจจุบันจึงค่อนข้างไปทางคุณสมบัติภายใน ซึ่งไม่ใช่กำเนิดและการศึกษา หากเป็นทางเลือกด้านกามารมณ์ (sexuality) (นิธิ เอียวศรีวงศ์, 2553)

บทความนี้สอดคล้องกับเนื้อหาจากการวิเคราะห์เนื้อหาของนิยายรักทั้ง 6 เรื่อง ผู้ศึกษาพบว่า บุคลิกของตัวเอกชายในนิยายจำแนกได้เป็น 3 ประเภท ดังนี้

1. พระเอกที่เป็นสุภาพบุรุษ ได้แก่ เจตน์ จากเรื่อง เจตน์ คือเป็นคนสุขุม เยือกเย็น พุดน้อย อบอุ่น อ่อนโยน มีความเป็นผู้ใหญ่สูง ไม่ใช้อารมณ์ และไม่ใช้ความรุนแรงกับนางเอก
2. พระเอกที่มีความขี้เล่น อารมณ์ดี เจ้าเล่ห์ชอบวางแผน และมีความโรแมนติก ได้แก่ ณัฏฐพร จากเรื่อง อุบัติรักกับดักขานตาน
3. พระเอกที่เป็นแบบบอยและชายโหด ได้แก่ ภูไท จากเรื่อง จอมรักจอมใจ, รัฐภาคย์ จากเรื่อง ร็กร้อนเพลิงเสน่หา, นาซิม จากเรื่อง อุบัติรักกับดักขานตาน, คลื่น จากเรื่อง ล่ารักแผลเผาใจชัย เช็กชีตัวร้ายกับนายจอมโหด, โทคิยะ จากเรื่อง รักสุดใจนายอันธพาล พระเอกกลุ่มนี้จะเป็นพวก อารมณ์เย็นชา เอาแต่ใจ อารมณ์ร้าย ปากร้าย ชอบด่าว่านางเอก จนถึงขั้นทำร้ายร่างกายด้วยการจู่โจม กระชากลากถู กอดจูบกลางที่ชุมชน ไปจนถึงขึ้นใจนางเอก

จะเห็นว่าบุคลิกลักษณะของพระเอกที่มีความนิยมมากที่สุดคือแบบชายโหด ซึ่งผู้ศึกษา วิเคราะห์ว่าเป็นการสร้างภาพผู้ชายในอุดมคติของนักเขียนหญิงในปัจจุบัน กล่าวคือ เป็นการหยิบ เอาคุณลักษณะของผู้ดี คือการมีชาติกำเนิดที่ดี มีการศึกษาสูง และมีฐานะทางเศรษฐกิจดี มาผสมกับ ความเป็นนักเลงที่นักเขียนรุ่นเก่านิยามไว้คือ เป็นคนจริงใจ เก่งกาจในการต่อสู้ หัวใจซื่อ รักจริง มีความกตัญญูต่อผู้มีพระคุณ เป็นนักเลงในความหมายของคนจริง คนกล้า ที่ไม่ข่มเหงใครก่อน แต่ จะยืนหยัดต่อสู้กับคนพาลที่มีอำนาจของบ้านเมือง หรืออำนาจเงินที่มักได้จากการคดโกง เอาเปรียบ ผู้ที่ด้อยกว่า

แต่ในปัจจุบันความหมายของคำว่่านักเลงมีลักษณะใกล้เคียงกับอันธพาล หรือที่เรียกกันว่า แบบบอย ซึ่งเป็นที่นิยมมากในกลุ่มนักอ่านหญิงที่เป็นวัยรุ่นระดับมัธยมและมหาวิทยาลัย ซึ่งนิยม

อ่านนิยายที่เรียกว่านิยายรักหวานแหววโดยจะเป็นเรื่องราวความรักในโรงเรียน หรือมหาวิทยาลัย โดยบุคลิกของแบบบอยในนิยายจะต้องมีรูปร่างหน้าดี เรียนเก่งแต่ก็ไม่ตั้งใจเรียน มีฐานะดีมีรถแพง ๆ ขับ จะต้องเป็นคนที่เข้มแข็ง จิตใจกล้าหาญ ไม่กลัวใคร อาจจะเป็นหัวหน้าแก๊งค์อันธพาล หรือเป็นผู้นำที่มีอำนาจเหนือคนอื่น เสน่ห์ที่เป็นแรงดึงดูดของแบบบอย คือ ความท้าทายอันน่าค้นหา ทำให้เกิดความตื่นเต้น ที่ได้ทำในสิ่งที่ใจปรารถนา การปลดปล่อยด้านมืดที่ผู้หญิงอยากทำแต่ทำไม่ได้ เช่น การแสดงออกเรื่องเพศ การกินเหล้า สูบบุหรี่ หรือเที่ยวกลางคืน เป็นต้น

ในขณะที่นักอ่านวัยรุ่นนิยมอ่านนิยายรักหวานแหววกำลังคลั่งไคล้พระเอกแนวแบบบอย ในกลุ่มนักอ่านหญิงที่นิยมอ่านนิยายรักโรแมนติกหรืออีโรติกก็ชื่นชอบพระเอกแบบชายโหด ซึ่งมีบุคลิกลักษณะดังนี้ หน้าตาหล่อเหลา รูปร่างสูงใหญ่สมชายชาติศรี ต้องมีกล้ามเนื้อที่สมบูรณ์สวยงาม และถ้าหากเป็นลูกครึ่ง เลือดผสม ไม่ว่าชาติใด ๆ ก็ตามจะยิ่งได้รับความนิยมจากผู้อ่านเพิ่มขึ้น อีกทั้งการตั้งชื่อและนามสกุลของตัวละครชายในนิยายยังสะท้อนให้เห็นถึงคุณลักษณะของชายในอุดมคติที่นักเขียนหญิงสร้างขึ้นที่จะต้องมีส่วนที่ทั้งชาติตระกูลที่ดีและมีฐานะทางเศรษฐกิจที่มั่นคง เช่น เจตน์ ราชโยธิน จากเรื่อง เจตน์ ก็อยู่ในสังคมชั้นสูงและใช้นามสกุลพระราชทาน ในขณะที่ฐานะทางเศรษฐกิจก็มีความมั่นคงเพราะเป็นถึงผู้บริหารสูงสุดของบริษัทยักษ์ใหญ่ของวงการสื่อสิ่งพิมพ์ ส่วนรัฐภาคย์ อัครธนากุล จากเรื่อง รักร้อนเพลิงเสน่หา ก็เป็นผู้บริหารสูงสุดของห้างสรรพสินค้าเดอะแพลน ที่มีมากกว่าสิบสาขาทั่วประเทศและโรงแรมเดอะแพลนแปซิฟิก โรงแรมที่มีห้องพักที่ใหญ่และมีห้องพักมากที่สุดในประเทศไทย นอกจากพระเอกนิยายจะร่ำรวยเป็นมหาเศรษฐีแล้วพวกเขายังต้องมีลูกน้องและบริวารที่ซื่อสัตย์คอยตอบสนองความต้องการของเจ้านาย เช่น นาซิม จากเรื่องอุบัติรักกับดักซาตาน ที่ให้ลูกน้องวางยานอนหลับในเครื่องดื่มของนางเอกก่อนจะนำตัวมาให้เขาเซซม และภูไท จากเรื่อง จอมรักจอมใจ ที่ให้คนงานในเหมืองจับตัวขบวนการและไอ้ทิดมาขังและซ้อมจนเกือบตายเพื่อเป็นการแก้แค้นที่ทั้งสองคนร่วมมือกันทำร้ายจอมใจ

ในส่วนของนิยายรักหวานแหววก็เช่นเดียวกัน คลีน จากเรื่อง ล่ารักเผดเผาใจยัยเช็กชีตัวร้าย กับนายจอมโหด นอกจากจะเป็นสมาชิกวงลูซิเฟอร์อันโด่งดังไปทั่วเอเชียแล้ว เขายังเป็นลูกชายคนเดียวของครอบครัวซึ่งทำธุรกิจเกี่ยวกับการนำเข้าและส่งออกรถยนต์รายใหญ่ติดอันดับหนึ่งในห้าของเอเชียมาเป็นเวลาหลายปีติดต่อกัน แถมเขายังเปิดสนามแข่งรถและอุโมงค์บวงจรถอีกด้วย ในขณะที่โทคิยะ จากเรื่อง รักสุดใจนายอันธพาล ก็เป็นหัวหน้าแก๊งค์อันธพาลที่มีอิทธิพลมากที่สุดในโตเกียว จะเห็นได้ว่าการที่ผู้เขียนสร้างภาพลักษณ์ให้พระเอกนิยายมีชาติตระกูลที่ดี มีฐานะร่ำรวยและมีอำนาจล้นฟ้า ทำให้จุดเด่นของผู้ชายกลุ่มนี้ คือ ความมั่นใจในตนเองสูง และเอาแต่ใจตนเองโดยไม่สนใจความรู้สึกของคนอื่น และมักจะมีแนวความคิดที่ไม่ให้ความสำคัญกับเรื่องกรอบธรรมเนียมประเพณี ซึ่งมีความสัมพันธ์กับการแสดงออกเรื่องความรักและเรื่องเช็กส์ที่มักจะเร้าร้อน รุนแรง และเร้าใจ

ผู้อ่านซึ่งจินตนาการว่าตนเองเป็นนางเอกนิยายผู้นำสงสารซึ่งท้ายที่สุดแล้วพวกเขาก็สมหวังที่สามารถทำให้ผู้ชายที่แสนร้ายกาจสยบยอมต่อความรักและเธอก็จะกลายเป็นผู้หญิงที่มีความสุขในตอนจบของเรื่อง

มายาคติเรื่องความเป็นชายในอุดมคติที่นักเขียนหญิงสร้างขึ้นมานี้ ก่อให้เกิดการผลิตซ้ำและตอกย้ำอุดมการณ์ชายเป็นใหญ่ให้ฝังลึกในความคิดของผู้อ่านมากขึ้น ทำให้ผู้หญิงต้องติดอยู่กับโน้ตสันทางสังคม 2 ประเด็นใหญ่ ๆ คือ การมีเพศสัมพันธ์แบบคู่ตรงข้าม (heterosexual) และความเป็นแม่ (motherhood) 2 ประเด็นนี้ทำให้ผู้หญิงต้องกลายเป็นวัตถุทางเพศ (sex object) ที่ต้องสยบยอมต่อความสัมพันธ์เชิงอำนาจที่ผู้ชายเป็นผู้ควบคุมทุกอย่างในสังคม (จริยวรรณ พุทธานุกรณ์, ชายไทย รักษาชาติ และฉวีรัตน์ สมสวัสดิ์, 2550).

4.7 นิยายรักออนไลน์ในสายตาของภาครัฐ

นิยายออนไลน์เริ่มเป็นที่นิยมและแพร่หลายใน พ.ศ. 2540 เป็นต้นมา โดยในระยะแรกเป็นลักษณะของการได้รับอิทธิพลจากต่างประเทศในลักษณะของเรื่องเขียนเล่นหรือฟิคชั่น (fiction) ซึ่งเป็นเรื่องเล่าที่เขียนขึ้นเองหรืออ้างอิงมาจากเรื่องจริง จนกระทั่ง พ.ศ. 2542 ได้เกิดเว็บไซต์เด็กดี (dek-d) ขึ้น ซึ่งเป็นเว็บไซต์ที่มีกลุ่มเป้าหมายเป็นเยาวชน แตกต่างจากเว็บไซต์ทั่วไป มีการจัดระบบประเภท จัดคอลัมน์ นวนิยายได้สะดวก รวมถึงมีความเป็นสังคมออนไลน์ นิยายออนไลน์ได้กลายเป็นพื้นที่แห่งความสมหวังทางเสรีภาพ นักเขียนมีอิสรภาพในการเขียนได้อย่างไร้ขีดจำกัด ไม่ยึดติดวรรณกรรมแบบเก่า มีการสร้างสัญลักษณ์ใหม่ รวมถึงภาษาการสื่อสารใหม่ เช่น อีโมติคอน (สัญลักษณ์แสดงอารมณ์) ที่สร้างความแปลกใหม่ให้กับนวนิยายไทย อินเทอร์เน็ตจึงเป็นช่องทางระหว่างนักอ่านกับนักเขียนได้รวดเร็วและทำให้ต่างฝ่ายต่างมีตัวตนมากขึ้น (อารดา ปริชาปัญญา, 2553ข)

ในขณะที่ปรากฏการณ์นิยายออนไลน์กำลังมาแรงและเป็นที่นิยม ในอีกด้านหนึ่งของสังคม นิยายออนไลน์กลายเป็นหัวข้อในการวิพากษ์วิจารณ์ หลายฝ่ายออกมาตั้งคำถามกันอย่างหลากหลายทั้งในด้านของแนววรรณกรรมที่ตั้งข้อสงสัยว่า นิยายออนไลน์ไม่ได้เป็นวรรณกรรม เนื่องจากไม่ได้เป็นไปตามขนบของนิยาย เพราะเป็นเรื่องราวเกี่ยวกับความรักและการมีเพศสัมพันธ์เป็นส่วนใหญ่ นิยายออนไลน์ทำให้วัยรุ่นหมกมุ่นในเรื่องกามารมณ์ รวมถึงเป็นสาเหตุให้เด็กไทยใช้ภาษาไทยไม่ถูกต้อง นอกจากนั้นนิยายออนไลน์ยังได้เปิดประเด็นเกี่ยวกับเรื่องเพศวิถี (sexuality) ของผู้อ่านซึ่งถูกหยิบยกมาพูดถึงกันเป็นอย่างมากในแง่ความเหมาะสม เมื่อมีกลุ่มนักอ่านรุ่นเยาว์นิยมเข้าไปอ่าน

นิยายที่มีเนื้อหาเข้าข่ายอีโรติก หรือที่เรียกกันว่า นิยาย NC (No children under admitted) หรือ นิยาย ดิเรกต์ในเว็บไซต์เด็กดี และเว็บไซต์ต่าง ๆ

นิยายออนไลน์จึงตกเป็นจำเลยของสังคมอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้เมื่อกระแสความนิยมนี้ได้สร้างความวิตกกังวลให้กับผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง ไม่ว่าจะเป็นผู้ปกครองหรือหน่วยงานที่ดูแลทางด้าน วัฒนธรรมว่าจะทำให้เยาวชนหมกมุ่นในเรื่องเพศ จนนำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน เกิดการเรียนรู้เรื่องเพศที่ผิดธรรมชาติ รวมถึงเป็นตัวการให้มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศดังที่ปรากฏเป็น ข่าวใน ASTV ผู้จัดการออนไลน์ วันที่ 19 กุมภาพันธ์ 2552

“ศูนย์เฝ้าระวัง วธ.รับเรื่องร้องเรียน ครูอ๊อบเด็ก อื้อ ชี้ นิยายออนไลน์ เสนอ ขั้นตอนการมีเพศสัมพันธ์ ระหว่าง ครู-ศิษย์ ชี้สะท้อนภาพสังคมเน่าเฟะ ผอ.ศูนย์เฝ้า ระวังฯ เตรียมประสานงาน ปิด-จับกุม เว็บไซต์ แพร่นิยาย” โดยเนื้อหาของข่าวมี รายละเอียดดังนี้ น.ส.ลัดดา ตั้งสุภาชัย ผอ.ศูนย์เฝ้าระวังทางวัฒนธรรม กระทรวง วัฒนธรรม (วธ.) เปิดเผยว่า จากการสืบสวนได้้นำเสนอข่าวเกี่ยวกับครูสาวและ ลูกศิษย์มีเพศสัมพันธ์กันนั้น ทางศูนย์เฝ้าระวังทางวัฒนธรรมก็ได้รับเรื่องร้องเรียน จากทางเครือข่ายผู้ปกครองเกี่ยวกับการมีเพศสัมพันธ์ ระหว่างครูสาว กับลูกศิษย์ จำนวนมาก ในหลากหลายรูปแบบ ทั้งนำเสนอเนื้อหา ภาพ นิยาย การ์ตูน คลิปวิดีโอ ทางสื่ออินเทอร์เน็ต มีรูปแบบทั้งการที่ครูเป็นผู้กระทำชำเราเด็กนักเรียน อาจารย์ใหญ่ มีเช็กส์กับเด็กในห้องพักครู เด็กนักเรียนรุมข่มขืนครู ภาพคลิปวิดีโอครูและศิษย์ กำลังมีเพศสัมพันธ์กัน ซึ่งเป็นคลิปที่เป็นครูและศิษย์จากต่างประเทศ เป็นต้น ”

ทั้งนี้ จากการค้นหาขั้นตอนของการนำเสนอเนื้อหา รูปภาพดังกล่าว พบว่า ขณะนี้ในสื่อ อินเทอร์เน็ตมีการเขียนนิยายของการมีเพศสัมพันธ์ ระหว่างครูและเด็ก เมื่อได้อ่านแล้ว พบว่า เนื้อหา ของนิยายนั้น ได้บรรยายการกระทำเป็นขั้นเป็นตอนที่เริ่มจากการพูดคุย การให้เด็กเข้ามาหาใน ห้องพักครู การที่ครูมีปฏิสัมพันธ์กับเด็กเกินเพื่อน จนถึงขั้นตอนของการมีเพศสัมพันธ์ซึ่งกันละกัน พร้อมทั้งมีการชวนนักเรียนมาให้เก็บเรื่องการมีเพศสัมพันธ์ไว้เป็นความลับ

น.ส. ลัดดา กล่าวต่อว่า อย่างไรก็ตาม เรื่องดังกล่าวเป็นสิ่งที่น่าเป็นห่วง เพราะขณะนี้มียุติกรรม การมีเพศสัมพันธ์ระหว่างเด็กและครูเกิดขึ้นจริง ๆ หากปล่อยไว้อาจจะเกิดขึ้นอีกเพราะนิยายและ คลิปวิดีโอลามกในโลกอินเทอร์เน็ตมีการแพร่หลายอย่างรวดเร็ว อาจเป็นภัยร้ายส่งผลให้เด็กใน กลุ่มเสี่ยงเกิดจากความรู้เท่าไม่ถึงการณ์ มีพฤติกรรมเลียนแบบการกระทำดังกล่าวได้ ทั้งนี้ ตนจะนำ เรื่องดังกล่าวเสนอต่อ นายธีระ สลักเพชร รมว.วัฒนธรรม เพื่อประสานไปยังหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

ในทางกลับเพื่อดำเนินการขยายผลจับกุมเว็บไซต์ ที่มีการนำเสนอขายลามก เป็นสิ่งที่ขัดต่อหลักศีลธรรมซึ่งมีส่วนชี้นำเด็กให้เกิดพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม...” (ผู้จัดการออนไลน์, 2552)

สัญญาณเตือนที่หน่วยงานทางวัฒนธรรมส่งมาทำให้เกิดกระแสต่อต้านนิยาย NC หรือ นิยายติดเรต ในเว็บไซต์เด็กดีและขยายวงกว้างไปสู่สังคมออนไลน์ เช่นเว็บไซต์พันทิพ และได้มีการร้องเรียนไปยังเว็บไซต์มาสเตอร์ทำให้เกิดการตื่นตัวขึ้นในเว็บไซต์เด็กดี ทั้งในฝ่ายที่สนับสนุนการต่อต้านนิยาย NC และในฝ่ายที่สนับสนุนให้มีนิยาย NC ต่อไป จนกระทั่งผู้ดูแลเว็บไซต์มีการออกระเบียบไม่ให้มีการลงนิยายที่มีเนื้อหาดังกล่าวและมีการกำหนดมาตรการลงโทษแบน (ไม่สามารถเข้าไปอ่านในตอนนั้นได้) นิยายไว้แล้วก็ตาม แต่นักเขียนก็จะใช้วิธีลบตอนที่ถูกแบนแล้วใช้การลงลิงค์นิยายตอนนั้นไปยังเว็บไซต์อื่นที่ไม่มีนโยบายห้าม เช่น เวบนิยายดอทคอมและเว็บไซต์ของสนพ. ที่ตีพิมพ์นิยายแนวโรมานซ์ เช่น สนพ.อินเลิฟ, สนพ.วินัสพลัสในเครืออักษรศาสตร์กรู๊ปเป็นต้นหรือลงในบล็อกส่วนตัวเพื่อให้นักอ่านเข้าไปอ่านต่อได้อย่างเสรีมากขึ้น ดังปรากฏในข่าวมติชนออนไลน์ วันที่ 8 กรกฎาคม พ.ศ. 2555 ดังนี้

น้องหนูวัยใส กับนิยาย “อีโรติก” ลองพิมพ์คำว่า “นิยายออนไลน์” ลงใน google ชี ประโยคที่ปรากฏออกมา 3 อันดับแรกของคำค้นหาก็คือ “นิยายออนไลน์อีโรติก” และ “นิยายอีโรติก 18+” จะว่าไปก็ไม่ใช่ว่าเรื่องน่าประหลาดใจมากนัก เพราะถ้ามองตามสังขารที่ว่าจะอะไรที่ยังถูกปกปิด ก็จะต้องได้รับความสนใจแล้วละก็ เรื่องเพศที่สังคมไทยพยายามจะ “ไม่เอ่ยถึง” หรือถ้าเอ่ยถึงก็ต้องมีการรอบของศีลธรรม ขนบธรรมเนียม ประเพณีและวัฒนธรรมอันดีงามกำกับอยู่ ถือเป็นเรื่องแรก ๆ ที่จะต้องได้รับความสนใจจากผู้คน โดยเฉพาะอย่างยิ่งถ้าเป็นการแสดงความคิดเห็นหรือแสดงความรู้สึกโดยไม่จำเป็นจะต้องเปิดเผยตัวตนของผู้ที่ใส่ใจ

นิยายอีโรติกก็เช่นกัน การเขียนหรือแปลนิยายอีโรติกอย่างเปิดเผยในสังคมไทยเป็นเรื่องยากที่จะได้รับการยอมรับหรือถือเป็นเรื่องปกติ ขนาดที่ว่าจนถึงวันนี้ก็ยังไม่มียานักพิมพ์ไหนของไทยกล้าซื้อหนังสือเบสต์ เซลเลอร์ที่สร้างความฮือฮาในระดับโลกอย่าง “Fifty Shade of Grey” นิยายชุด 3 เล่มจบโดยนักเขียนชาวอังกฤษ “E. L. James” ซึ่งไปมากถึงมากที่สุด และก่อกระแสคลั่งไคล้ในหมู่สาวใหญ่ทั่วโลกจนก่อปรากฏการณ์ยอดขาย 10 ล้านเล่ม และเป็นหนังสือที่ทำสถิติยอดขายเร็วที่เร็วสุด สูงสุด แซงหน้า “Harry Potter series” ไปเรียบร้อยแล้วสำนักพิมพ์ไทยแทบไม่เคยพลาดงานมาแรง โด่งดัง ขายดีระดับนี้แน่ ๆ

สาเหตุหลักที่ทราบมาคือไม่คุ้มที่จะต้องมารับมือกับกระแสสังคมรวมถึงกระทรวงวัฒนธรรม แม้จะขายดีขนาดไหนก็ตามเถอะและเพราะเรื่องเซ็กซ์คือเรื่องลับนี้เอง นิยายอีโรติกในบ้านเราส่วนใหญ่จึงมักปรากฏอยู่ในโลกอินเทอร์เน็ตในเว็บไซต์นิยายออนไลน์ต่าง ๆ ที่มีกรู๊ปให้กับนักเขียน-นักอ่านนิยายอีโรติกโดยเฉพาะ จะได้อ่านกันคอมเมนต์กันให้เพลิดเพลิน ซึ่งโลกอินเทอร์เน็ตของนิยายอีโรติก

แนว ๆ บำเรอรัก, พิศวาส, เร้าร้อน, ประรณนา, รสรัก, รำนสาวท, รำนรัก ฯลฯ อยู่มากมาย ซึ่งยากจะรู้ว่า
คนเขียนใครเป็นใคร มาจากไหน อายุเท่าไร ถ้าหากไม่มีคอมเมนต์จากคนเขียนมาบอกประมาณว่า

...

“ต้องไปอ่านหนังสือสอบมิดเทอมก่อนนะ สอบเสร็จแล้วจะกลับมาเขียนต่อ”

“ผมอายุ 14 สะ แล้วผิดตรงไหนที่จะเขียนนิยายอีโรติกอะสะ ><” (เป็นกระทู้โอคครวญ
หลังจากโดนกระหน่ำ)

“ไรเตอร์รีบกลับมาเขียนเร็ว ๆ น้า รอ ๆ ๆ ๆ กลับจากครูลิลลี่แล้วเจอกาน” !!!!

ทั้งที่มีหมายเหตุจากเว็บไซค์เขียนไว้ตั้งแต่หน้าแรกว่า “นิยายเรื่องนี้ไม่เหมาะสำหรับเด็ก
อายุต่ำกว่า 18 ปี” นั่นละ...แปะเป็นยันต์ตามมารยาทเชียว

นิยายอีโรติกไม่ใช่อาชญากรรม ไม่ใช่เรื่องผิด หากปรากฏอยู่ในมือของผู้เขียนหรือผู้อ่าน
ในช่วงวัยที่สมควรไม่ใช่ 12-13-14.... ที่สำคัญคือถ้าหากลองไปอ่านจะเข้าใจเลยว่านี่ไม่ใช่ นิยายอีโรติก
แต่คือนิยายโป๊ซึ่งความงามทางภาษาหรือจินตภาพจะแตกต่างกันโดยสิ้นเชิง (ไม่สามารถหิบบอกมา
เป็นตัวอย่างในที่นี้ได้ เนื่องจากถูกเซ็นเซอร์อย่างแน่นนอน)

นิยายอีโรติกชั้นดีไม่ใช่ นิยายเร้าอารมณ์ทางเพศ แต่เป็นการถ่ายทอดเรื่องเพศออกมาอย่างมี
ศิลปะผ่านภาษาสละสลวยสื่อถึงความรู้สึกที่ลึกซึ้งอย่างไม่จำเป็นต้องหยาบโลนหรือรุนแรง ซึ่งหา
ได้ยากในนักเขียนไทยปัจจุบันเพราะได้รับอิทธิพลจากนิยายแปลโรมานซ์มากมาย และสามารถ
ดัดแปลงให้ลึกซึ้งได้มากกว่าโรมานซ์ด้วย

ซึ่งเด็ก ๆ ที่ลุกขึ้นมาเป็นนักเขียนนิยายอีโรติกตัวน้อยจะไม่มีทางเข้าใจ เพราะเด็ก ๆ จะรู้สึก
ตื่นเต้นกับสิ่งที่เขียนซึ่งมาพร้อมกับความท้าทาย เนื่องจากได้ละเมิดในสิ่งที่สังคมตราไว้ว่าต้องห้าม
ตามช่วงวัยที่ว่ายั้งห้ามก็ไม่ต่างกับยิ่งยู่ เด็ก ๆ จะยังคงวนเวียนอยู่ในโลกใบเดิม โลกที่ไม่มีผู้ใหญ่คนไหน
ลุกขึ้นชี้นำ อธิบาย หรืออุ้มเขาเข้าไปในโลกหนังสือใบใหม่ที่เหมาะสมกับพัฒนาการและการเติบโต
ผ้าใบสีขาวสะอาดจะแปรเป็นสีอะไรก็คงขึ้นอยู่กับผู้ที่ถือไฟแปร่งว่าใส่ใจกับการวาดเส้นลงสีสักมาก
น้อยแค่ไหน

“ถ้าหากเขียนหนังสือได้เป็นนิยายขนาดนี้ ก็แสดงว่าเด็ก ๆ เหล่านี้อ่านหนังสืออยู่ไม่น้อย
คำถามคืออ่านอะไรมีประโยชน์แค่ไหนกับการเติบโตของพวกเขา” ซึ่งก่อนที่จะไปร้องขอให้สังคม
รับผิดชอบ ทุกอย่างสามารถเริ่มได้จากจุดเล็กที่สุดในสังคมแต่สำคัญที่สุดอย่าง “ครอบครัว” เมล็ดพันธุ์
นี้จะเติบโตเป็นต้นไม้อะไร ครอบครัวที่เล็ก ๆ ใช้เวลาอยู่ด้วยประมาณ 2 ใน 3 ของแต่ละวัน สำคัญ
ที่สุดและคงเพราะด้วยเหตุผลนี้ ระหว่าง 11-15 กรกฎาคมที่จะถึง “สมาคมผู้จัดพิมพ์และผู้จำหน่าย
หนังสือแห่งประเทศไทย” จึงจัดงาน “เทศกาลหนังสือครอบครัวนักอ่าน” ขึ้น โดยนอกจากจะมี
หนังสือดี ๆ เพื่อคุณลูกแล้ว ยังมีหนังสือเพื่อคุณพ่อและคุณแม่ แถมยังมีกิจกรรมอีกเพียบ อาทิ

การประกวดคอสเพลย์จากตัวละครในหนังสือ, การให้ครอบครัวได้ลองลงมือทำหนังสือป๊อปอัพด้วยตัวเอง เป็นต้น

สิ่งที่เกิดขึ้น ณ ขณะนี้คงไม่ใช่เรื่องที่จะมาโทษเด็กว่าเขียนไปได้ยังไง แต่ควรถามผู้ใหญ่มากกว่าว่าอยากเห็นลูกหลานตัวเองเติบโตในทิศทางไหนทิศทางของนักอ่านคุณภาพ ที่อาจจะเติบโตเป็นนักเขียนเรื่องราวต่าง ๆ ที่น่าสนใจในอนาคต หรือเป็นเด็กอายุ 14 ที่กลายเป็นนักเขียนนิยายอีโรติกสุดฮอตในเว็บไซต์ (มติชนออนไลน์, 2555ก)

กระแสความนิยมอ่านนิยายอีโรติกในอินเทอร์เน็ตสอดคล้องกับผลสำรวจผู้ใช้งานหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ พบจำนวน 1 ใน 3 ชอบอ่านนิยายอีโรติก เพราะมั่นใจว่าจะไม่มีใครล่วงรู้ ขณะที่ส่วนใหญ่แสวงหาหนังสือความรู้ขึ้นชั้นวางให้คนอื่นเห็น แต่ไม่ได้อ่านจริง...สำนักข่าวต่างประเทศรายงานเมื่อ 25 พ.ค. ว่าผู้ใช้งาน "อี-บุ๊ก" จำนวน 1 ใน 3 หรือราว 34 เปอร์เซ็นต์ ยอมรับว่า ใช้หนังสืออิเล็กทรอนิกส์ อ่านนวนิยายอีโรติกวาทวาม เนื่องจากมั่นใจว่าจะไม่มีใครล่วงรู้

ทั้งนี้ ผลสำรวจดังกล่าว สืบถามจากชาวอังกฤษ จำนวน 1,863 คน โดยจำนวนมากที่สุด 57 เปอร์เซ็นต์ ระบุว่าแอบอ่านวรรณกรรมแฟนตาซีวัยใส “แฮร์รี่ พอตเตอร์” เนื่องจากเกรงผู้อื่นแซว ขณะที่จำนวน 26 เปอร์เซ็นต์ แสวงหาเป็นชอบอ่านหนังสือแนวไซ-ไฟ เป็นประจำก่อนหน้านี้มีการเผยว่านักอ่านชาวอังกฤษ เงินอายุเกินกว่าจะเปิดเผยความจริงว่าพวกเขากำลังอ่านอะไรอยู่บ้าง โดยจำนวน 71 เปอร์เซ็นต์ ของหนังสือที่ปรากฏอยู่ในชั้นวาง จะเป็นเรื่องเกี่ยวกับชีวประวัติ การเมือง วรรณกรรมทั่วไป แต่ผลสำรวจชี้ว่ามีเพียง 14 เปอร์เซ็นต์เท่านั้นที่อ่านหนังสือดังกล่าว ส่วนอี-บุ๊กยอดนิยมเป็นเรื่องราวของขบวนการสืบสวนสอบสวน ตามด้วยโรแมนติค ขำขัน และแฟนตาซี ขณะที่ 1 ใน 10 ยอมรับว่าไม่เคยอ่านหนังสือที่โชว์อยู่บนชั้นวางเลย (ไทยรัฐออนไลน์, 2555)

เช่นเดียวกับหนังสือพิมพ์มติชนออนไลน์ที่เสนอข่าวความโด่งดังของนักเขียนนวนิยายอีโรติกในหัวข้อว่า “เธอคือใคร? นักเขียนปริศนานำนวนิยาย “อีโรติกทะยานอันดับหนึ่งเบสต์เซลเลอร์นิวยอร์กไทมส์” ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

นักเขียนชาวอังกฤษ “ปริศนา” สร้างชื่อ โดยการนำนวนิยายแนวรักอีโรติก ขึ้นสู่อันดับหนึ่งหนังสือขายดีของนิวยอร์ก ไทมส์ได้สำเร็จ ขณะที่ตัวตนของเธอยังไม่มีการเปิดเผยที่แน่ชัด โดยนวนิยายที่ชื่อว่า “Fifty Shades of Grey” ซึ่งพิมพ์เป็นครั้งแรกในจำนวนจำกัด และเป็นเล่มแรกในนวนิยายชุดไตรภาค ถูกจำหน่ายจนหมดในระดับ “โซลด์ เอาท์” ขณะที่กำลังมีการวางแผนจำหน่ายในรูปแบบอี-บุ๊กส์ อย่างไรก็ดี เธอได้เซ็นสัญญาร่วมกับสำนักพิมพ์แรนดอมเฮาส์ของสหรัฐฯ เพื่อจัดพิมพ์ในวงกว้างต่อไป

ทั้งนี้ อีแอล เจมส์ ซึ่งเป็นนามแฝงของเธอที่ปรากฏอยู่บนปกหนังสือ เป็นชาวอังกฤษ อาศัยอยู่ในย่านเวสต์ ลอนดอน ก่อนหน้านี้เธอเคยทำงานเป็นโปรดิวเซอร์รายการโทรทัศน์ และลาออก

เพื่อมาทုံเทให้กับการเขียนหนังสืออย่างเต็มตัว และเป็นแม่ลูกสอง ขณะที่ตัวตนจริง ๆ ของเธอยังคงเป็นปริศนา ว่าแท้จริงแล้วเธอคือใคร

โดยนวนิยายชุดไตรภาคดังกล่าวประกอบด้วย Fifty Shades of Grey, Fifty Shades Darker และ Fifty Shades Freed ที่บอกเล่าเรื่องราวความรักเร่าร้อนระหว่างนายจ้างหนุ่มผู้ประสบความสำเร็จ “คริสเตียน เกรย์” และนักศึกษาวรรณกรรมสาวที่ยังไร้เดียงสาและไม่ประสีประสาต่อโลกอย่าง “อานาสตาเซีย สตีล”

ก่อนหน้านี้ นวนิยายทั้งสามเล่มถูกตีพิมพ์โดยสำนักพิมพ์โร้ตเตอร์’ส คอฟฟี เฮาส์ ของออสเตรเลีย ก่อนที่จะทำยอดขายถึง 250,000 เล่มในสหรัฐฯและกลายเป็นประเด็นร้อนในวงการวรรณกรรมอเมริกัน โดยนวนิยายในรูปแบบอี-บุ๊คส์ ซึ่งจัดจำหน่ายโดยวิเนเทจบุ๊คส์ บริษัทลูกของ แรนคอม เฮาส์ จะมีการวางจำหน่ายในวันนี้ (12 มิ.ย.) ขณะที่รูปแบบหนังสือ ได้มียอดการสั่งจองล่วงหน้าแล้วถึง 750,000 เล่ม

ด้านวิเนเทจบุ๊คส์ ซึ่งพยายามไม่เปิดเผยชื่อจริงของนักเขียนหญิงลึกลับเผยว่า หนังสือเล่มนี้ได้นำพาผู้อ่านไปสู่พรมแดนทางวรรณกรรมครั้งใหม่ โดยลูกค้าหลายรายกล่าวว่า หนังสือหมดไปจากร้านอย่างรวดเร็ว ส่วนสำคัญที่ทำให้หนังสือกลายเป็น “ทอล์ค ออฟ เดอะ ทาวน์” ก็คือ การบอกเล่ากันปากต่อปากของผู้อ่าน ซึ่งรวมถึงทางสื่อออนไลน์อย่างเฟซบุ๊ก (มติชนออนไลน์, 2555ข)

กระแสความนิยมอ่านและเขียนนิยายอีโรติกหรือนิยายเรต +18 จนถึง +25 ในอินเทอร์เน็ตที่มีมากขึ้นทำให้หลายสำนักพิมพ์ใหญ่หลายแห่งต้องเปิดสำนักพิมพ์ในเครือเพิ่มขึ้นเพื่อรับต้นฉบับนิยายอีโรติกจากนักเขียนหน้าใหม่ที่ได้รับคามนิยมจากผู้อ่านในอินเทอร์เน็ตมาตีพิมพ์ เพราะเชื่อมั่นว่ายอดผู้เข้าชมสูงย่อมการันตียอดขายล่วงหน้าได้ในระดับหนึ่ง เช่น สนพ.พลอยวรรณกรรม ในเครือของสนพ.อินเลิฟ, สนพ.วินสพลัส ในเครือสนพ.อักษรศาสตร์, สนพ.ซูก้าบิท ในเครือสนพ.สถาพร เป็นต้น โดยบางสนพ.จะมีการระบุไว้ในด้านหลังปกหนังสือเพื่อให้ผู้อ่านได้ทราบว่าหนังสือเล่มนี้เป็น “วรรณกรรมสำหรับผู้ใหญ่ที่มีอายุ 18 ปีขึ้นไปเท่านั้น” แต่ในทางปฏิบัติแล้ว ร้านหนังสือและร้านเช่าหนังสือไม่สามารถปฏิเสธการให้บริการ ถ้าลูกค้าที่มีอายุต่ำกว่า 18 ปี ต้องการซื้อหรือเช่าหนังสือเล่มนี้ได้ ด้วยภาพปกที่ดูไม่ต่างจากนิยายรักโรแมนติคทั่วไป และไม่มีการระบุอายุผู้อ่านไว้ที่ปกหลังทำให้เป็นเรื่องยากที่จะทำการแยกแยะเนื้อหาในหนังสือนิยายเล่มนั้นได้ สร้างความหวาดวิตกต่อบรรดาผู้ปกครองและหน่วยงานรัฐที่เกี่ยวข้องไม่ว่าจะเป็นกระทรวงวัฒนธรรมหรือกระทรวงศึกษาธิการไม่เว้นแม้กระทั่งกระทรวงสาธารณสุขที่ออกมาแสดงความห่วงใยว่านิยายอีโรติกอาจเป็นภัยร้ายส่งผลให้เด็กในกลุ่มเสี่ยงมีพฤติกรรมเลียนแบบการกระทำของตัวละครในนิยายด้วยความรู้เท่าไม่ถึงการณ์ และการขาดความรู้เรื่องเพศและการคุมกำเนิดที่ถูกต้อง

กระแสมโนทัศน์ในการอ่านนิยายที่มีเนื้อหาทางเพศที่ไม่เหมาะสมของเด็กและเยาวชนทำให้ภาครัฐต้องเข้ามาควบคุม แทรกแซง และกีดกันเรื่องเพศให้ออกห่างจากเรื่องเพศให้มากที่สุด ก่อให้เกิดมาตรการควบคุมจากภาครัฐ ดังปรากฏในข่าว “คลอดกม.สื่อลามก-แคมีไวคูก็ถือว่าผิดครอบคลุมทุกอย่างเน็ต-คลิปโป๊งแถม!” กรม.คลอดร่างพ.ร.บ.ปราบสื่อลามก ก่อนส่งกฤษฎีกาตีความแล้วขงเข้าสนช. ระบุเอาผิดแม่แคมีไวในครอบครอง สื่อที่จะนำไปสู่อันตรายรุนแรง ทั้งเรื่องเพศ ร่างกาย ทั้งคลิป หนังสือ เสียง อินเทอร์เน็ต ฯลฯ คลิปในมือถือก็ไม่เว้น ถ้ามีผลกับการกระทำความผิดทางเพศ เจอโทษ 1-5 ปี แต่ถ้าทำกับเด็กต่ำกว่า 15 โทษจะเป็นสูงกว่าถึง 3 เท่า แถมลงโทษหนักกับผู้ที่มีเพื่อการค้า นอกจากติดคุกแล้วยังถูกยึดทรัพย์ด้วย พร้อมตั้งกก.ปราบปรามวัตถุชั่วๆ ด้านเครือข่ายครอบครัวจี้รัฐบาลเร่งสรุปเรตติ้งให้จบใน 30 วัน

เมื่อเวลา 08.30 น. วันที่ 10 ก.ค. พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ นายกรัฐมนตรี รับหนังสือจากตัวแทนเครือข่ายครอบครัว เครือข่ายเยาวชน เครือข่ายครอบครัวเฝ้าระวังและสร้างสรรค์สื่อ เครือข่ายเยาวชนสนับสนุนสื่อสร้างสรรค์ มูลนิธิกระจกเงา สถาบันต้นกล้า มูลนิธิเพื่อนหญิง และเด็กนักเรียนจากโรงเรียนลอออุทิศ โรงเรียนประเทืองทิพย์วิทยา เพื่อขอให้รัฐบาลเร่งรัดจัดระดับความเหมาะสมของสื่อโทรทัศน์

สำหรับหนังสือดังกล่าวระบุว่า มีความจำเป็นที่รัฐบาลต้องมีมาตรการพัฒนาคุณภาพรายการโทรทัศน์อย่างเร่งด่วน ถึงเวลาแล้วที่ต้องปฏิรูปรายการโทรทัศน์ ก่อนที่สังคมไทยจะเสียหายกว่านี้ จึงเรียกร้องให้ความคุ้มครองเด็กจากความรุนแรงทางรายการโทรทัศน์ทันที ตามพ.ร.บ.คุ้มครองเด็ก และอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็ก ขอให้นายกฯ ประสานสถานีโทรทัศน์ช่องต่าง ๆ ให้ทำรายการที่มีประโยชน์ต่อเด็ก และสั่งการกรมประชาสัมพันธ์เร่งดำเนินการตามมติกรม.โดยเร็วที่สุด ส่งเสริมให้ภาคประชาชนมีส่วนร่วมในคณะกรรมการจัดทำคู่มือ รวมถึงเกิดระบบการตรวจสอบของภาคประชาชนอย่างแท้จริง เช่น ผู้ที่ทำงานด้านเด็กและสตรี ขอเรียกร้องรัฐบาลเร่งรัดดำเนินการให้แล้วเสร็จภายใน 30 วัน

ด้านคุณหญิงทิพาวดี เมฆสวรรค์ รมต.ประจำสำนักนายกฯ กล่าวว่า วันนี้จะสามารถสรรหาบุคคลมาเป็นคณะกรรมการจัดทำคู่มือแล้วเสร็จ โดยตนกับนายไพฑูรย์ วัฒนศิริธรรม รองนายกฯ และรมว.การพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ จะร่วมกันพิจารณา

ผู้สื่อข่าวถามว่า จะพิจารณาบุคคลที่เป็นผู้จัดรายการภาคเอกชนร่วมเป็นคณะกรรมการด้วยหรือไม่ คุณหญิงทิพาวดีกล่าวว่า อยากให้มีความหลากหลาย และอยากให้การจัดเรตติ้งโทรทัศน์แล้วเสร็จโดยเร็ว เพื่อเด็กและเยาวชนซึ่งรอกันมานาน อย่างไรก็ตามในหลักการไม่มีปัญหา แต่ความชัดเจนของตัวอย่างในการเขียนความหมายจะไปตีความใช้ดุลพินิจ เรื่องนี้หลักการก็คือผู้ผลิต

รายการเป็นผู้ควบคุมโดยตัวเอง ไม่ต้องมีเซ็นเซอร์ ดังนั้นการตีความต้องใช้วิจารณญาณเป็นหลักสำคัญ

“เด็กและผู้ใหญ่มีคุณพินิจไม่เท่าเทียมกัน ซึ่งโทรทัศน์เป็นของฟรีที่ไม่สามารถห้ามให้ใครไม่ให้ดูเวลาไหนไม่ได้ ซึ่งเวลาที่เหมาะสมสำหรับเด็กอยู่ในช่วง 16.00-20.00 น. ที่ผ่านมาราจำแนกประเภทรายการด้วยการเซ็นเซอร์จนเคยชิน แต่เราปรับรูปแบบใหม่ไม่เป็นการเซ็นเซอร์ ดังนั้นต้องมีคู่มือจัดทำรายการ” คุณหญิงทิพาวดีกล่าว

ด้านนายไพบูลย์ วัฒนศิริธรรม รองนายกรัฐมนตรี และรมว.การพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ แถลงภายหลังประชุมกรมที่ทำเนียบรัฐบาลว่า กรมเห็นชอบในหลักการร่าง พ.ร.บ.ปราบปรามวัตถุอันตรายพหุคูณอันตราย โดยมีสาระสำคัญห้ามครอบครองวัตถุอันตรายพหุคูณอันตราย เนื่องจากสังคมปัจจุบันมีพัฒนาการ มีวัตถุอันตรายพหุคูณอันตราย ซึ่งหมายถึงสิ่งนำไปสู่ความไม่ใช้อย่างยิ่ง อาทิ เอกสาร ภาพ ภาพเขียน ภาพพิมพ์ ภาพระบายสี สิ่งพิมพ์ รูปภาพ รูปลอย ภาพโฆษณา เครื่องหมาย รูปถ่าย ภาพยนตร์ วัสดุบันทึกภาพ วัสดุบันทึกข้อมูล วัสดุบันทึกเสียง หรือด้อยค่าทางโทรศัพท์ ข้อความ ข้อมูล ข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ อินเทอร์เน็ต ฯลฯ ที่สามารถกระตุ้น ส่งเสริม หรือยั่ว ให้เกิดหรืออาจจะเกิดสิ่งที่เป็นอันตรายดังต่อไปนี้ การกระทำวิปริตทางเพศ กิจกรรมความสับสน หรือการกระทำทางเพศต่อเด็กหรือการกระทำทางเพศของเด็ก การกระทำทารุณกรรมต่อเด็ก การฆ่าตัวตาย การใช้ยาเสพติด การกระทำความผิดตามประมวลกฎหมายอาญาว่าด้วยความมั่นคงแห่งราชอาณาจักร ความผิดเกี่ยวกับการก่อการร้าย ความผิดเกี่ยวกับศาสนา ความผิดเกี่ยวกับเพศ และการใช้ความรุนแรงที่อาจก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิต

กฎหมายดังกล่าวจะเป็นการป้องกันและปราบปรามอันตรายอย่างยิ่งต่อสังคม เพราะหากใครมีเจตนาทำ ผลิต จำหน่าย หรือครอบครองวัตถุอันตรายพหุคูณอันตราย หรือที่ร้ายที่สุด คือการทำให้เป็นการค้า ก็ยังจะได้รับโทษหนักที่สุด และหากกระทำกับเด็กอายุต่ำกว่า 15 ปี ก็จะต้องรับโทษหนักขึ้นไปอีก 3 เท่า ซึ่งจะให้ผู้พนักงานที่ได้รับการแต่งตั้งเป็นผู้กำหนดความผิด เพื่อส่งให้ศาลวินิจฉัยต่อไป

นายไพบูลย์กล่าวต่อว่า ทั้งนี้ได้ตั้งคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามวัตถุอันตรายพหุคูณอันตราย โดยมี รมว. การพัฒนาสังคมฯ เป็นประธาน ส่วนกรรมการประกอบด้วย รัฐมนตรีที่เกี่ยวข้อง อาทิ กระทรวงมหาดไทย กระทรวงวัฒนธรรม กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร กระทรวงยุติธรรม และผู้ทรงคุณวุฒิ โดยกำหนดความผิดให้ถือว่าเป็นความผิดมูลฐานตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินอีกด้วย เพื่อให้มีโอกาสที่จะยึดทรัพย์ เพราะหากการกระทำเป็นการค้าจะเกิดกำไรมหาศาลจึงต้องใช้กฎหมายว่าด้วยการฟอกเงิน อย่างไรก็ตามคณะกรรมการ

ป้องกันและปราบปรามวัตถุอันตราย พุทธิกรรมอันตราย สามารถร่วมกันรักษาการในกรณีดำเนินการ แต่งตั้งเจ้าพนักงานเพื่อดำเนินงานตามกฎหมายนี้ได้

นายไพบูลย์กล่าวว่า เรื่องนี้เป็นเรื่องซับซ้อน ซึ่งกรม.แสดงความเห็นกันอย่างหลากหลาย มีการทักท้วง เรื่องการทับซ้อนของข้อความในกฎหมาย กับการปฏิบัติที่ควรอยู่ในขอบเขตของการรักษาสิทธิมนุษยชน และความพอดีต่าง ๆ แต่ส่วนใหญ่เห็นชอบในหลักการและให้ส่งเรื่องไปยังคณะกรรมการกฤษฎีกาช่วยพิจารณาเพื่อให้นำเอาข้อสังเกตต่าง ๆ ที่กรม.ให้ไว้ไปประกอบการพิจารณา ก่อนส่งสนช.พิจารณาต่อไป

“วัตถุอันตราย พุทธิกรรมอันตรายที่ไปกระตุ้นการกระทำที่เป็นอันตรายเรื่องเพศ โดยเฉพาะการกระทำกับเด็กและเรื่องความรุนแรง เช่น การฆ่าตัวตาย การก่อการร้าย หรือการทำผิดศีลธรรมมาก ๆ เราจึงต้องการป้องกันและปราบปราม การผลิตหรือการทำการค้าวัตถุเหล่านั้น ปัจจุบันมีกฎหมายดูแลอยู่แต่ไม่ตรงนัก ซึ่งผู้กร่างใช้คำว่ามีความผิดศีลคำ ซึ่งเป็นความผิดแบบรุนแรงและอันตรายมาก ๆ ไม่ใช่ความผิดศีลทา เช่น ลามก อนาจาร ซึ่งคำว่าอันตรายมาก ๆ นั้น หมายถึงเป็นอันตรายต่อสังคม ทำให้เกิดพฤติกรรม เช่น ฆ่าตัวตาย ทารุณต่อเด็ก กระทำทางเพศต่อเด็กอายุน้อย ๆ ซึ่งสิ่งที่เป็นไปทำนั้นอาจจะไม่ได้เป็นภาพลามกก็ได้ แต่อาจเป็นวรรณกรรม ที่เขียนแล้วชักจูงให้คิดไปในรูปเหล่านั้น อย่างไรก็ตามร่าง พ.ร.บ. ปราบปรามวัตถุอันตราย พุทธิกรรมอันตราย ผู้กระทำความผิดมีโทษจำคุก 1-5 ปี และถ้าเป็นความผิดรุนแรงมากขึ้นก็จะเพิ่มความผิดอีกเท่าตัว ถ้าแรงอีกจะเพิ่มเป็น 3 เท่า และยังทำให้เป็นการค้าแล้วทำกับเด็กด้วยนั้น ก็จะได้รับโทษแรงที่สุด” รองนายกฯ กล่าว

ผู้สื่อข่าวถามว่า ภาพของวิดีโอคลิปที่ส่งกัน มือถือ ถือเป็นวัตถุอันตรายด้วยหรือไม่ นายไพบูลย์กล่าวว่า ถ้านำไปสู่การชั่วร้ายให้เกิดพฤติกรรมรุนแรงก็ถือว่าเข้าข่าย ซึ่งกฎหมายนี้ครอบคลุมถึงซีดี วิดีโอ หรือคลิป ที่คนดูแล้วเกิดความอยากไปทำอันตรายต่อเด็ก ต่อสัตว์ ก็ถือเป็นวิปริต เมื่อถามว่ากฎหมายดังกล่าวจะยังทำให้ต้องมีการเซ็นเซอร์สื่อภาพยนตร์มากขึ้นหรือไม่ นายไพบูลย์กล่าวว่า ก่อนที่กฎหมายจะออกทุกฝ่ายต้องดูให้รอบคอบ แต่อย่างไรก็ตามเมื่อนำมาใช้แล้วหากหนักไปหรือเบาไปคงจะมีการปรับปรุงได้ (หนังสือพิมพ์ข่าวสด, 2550)

ร่างพรบ. ฉบับนี้ก่อให้เกิดการถกเถียงวิพากษ์วิจารณ์ในวงกว้าง โดยเฉพาะอย่างยิ่งงานเขียนเรื่องสั้นและนวนิยายแนวอีโรติก และ โรมานซ์ ซึ่งได้รับผลกระทบโดยตรง นำมาสู่การถกเถียง และพยายามจะหาข้อสรุปเพื่อความชัดเจน จากบทความเรื่อง “หนังสืออีโรติก-โรมานซ์ ใช้หนังสือลามกหรือไม่” ของ จรฤทธิ รักษา ได้ทำการรวบรวมข้อคิดเห็นที่น่าสนใจไว้ดังนี้

สาระสำคัญในร่างพระราชบัญญัติว่าด้วย “ปราบปรามวัตถุอันตราย พุทธิกรรมอันตราย” มีส่วนที่ครอบคลุมมาถึงสื่อแขนงต่าง ๆ ดังที่ได้ขยายความของคำว่า “วัตถุอันตราย พุทธิกรรมอันตราย” เอาไว้ดังนี้

“วัตถุช่วยุพตกรรมอันตราย” หมายความว่า เอกสาร ภาพเขียน ภาพพิมพ์ ภาพระบายสี สิ่งพิมพ์ รูปภาพ ภาพโฆษณา เครื่องหมาย รูปถ่าย ภาพยนตร์ เสียง วัสดุบันทึกเสียง วัสดุบันทึกภาพ วัสดุบันทึกข้อมูล เสียงหรือถ้อยคำทางโทรศัพท์ ข้อมูล ข้อความ ข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ ไม่ว่าจะอยู่ในสื่อชนิดใด ที่กระตุ้น ส่งเสริม หรือช่วยการกระทำความผิดต่อไปนี้

1. ให้มีการกระทำวิปริตทางเพศ
2. ให้มีการกระทำทางเพศกับเด็ก
3. ให้มีการฆ่าตัวตาย
4. ให้ใช้ยาเสพติด หรือ
5. การกระทำอื่นใดที่ขัดต่อความสงบเรียบร้อยและศีลธรรมอันดีของประชาชนตามที่

กำหนดในกฎกระทรวง

ส่วนคำว่า “ข้อมูล” หมายความว่า ภาพ เสียง ข้อความหรือตัวเลข

ส่วนในความหมายของ “การกระทำวิปริตทางเพศ” หมายถึง การกระทำหรือสื่อที่ส่งเสริมความสัมพันธ์ทางเพศ ดังต่อไปนี้

1. ระหว่างผู้บุพการีกับผู้สืบสันดาน พี่น้องร่วมบิดามารดาเดียวกัน หรือพี่น้องร่วมแต่บิดาหรือมารดาเดียวกัน
2. โดยใช้ความรุนแรง ถึงขนาดที่น่าจะเป็นอันตรายต่อชีวิตหรือร่างกาย
3. โดยการบังคับขู่เข็ญหรือข่มขืน
4. การร่วมประเวณีระหว่างบุคคลตั้งแต่สามคนขึ้นไป และรวมถึงการร่วมประเวณีหมู่ด้วย
5. ร่วมเพศกับสัตว์หรือชำเราศพ
6. ในลักษณะอื่นใดตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

“เด็ก” หมายความว่า บุคคลซึ่งมีอายุต่ำกว่าสิบแปดปีบริบูรณ์ และรวมถึงตัวแสดงในวัตถุช่วยุพตกรรมอันตรายที่มีลักษณะทำให้เข้าใจได้ว่าเป็นเด็ก

นี้เป็นเพียงสาระบางส่วนของพระราชบัญญัติว่าด้วย “ปราบปรามวัตถุช่วยุพตกรรมอันตราย” ซึ่งจะมีผลโดยตรงต่อสื่อสิ่งพิมพ์ประเภทต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นนิตยสาร หนังสือพิมพ์ อินเทอร์เน็ต पोสเตอร์ ฯลฯ รวมทั้งงานประพันธ์ทุกรูปแบบ ไม่ว่าจะเป็นเรื่องสั้น นวนิยาย และบทกวี ซึ่งต้องอยู่ภายใต้เงื่อนไขกฎหมายฉบับนี้ด้วย

สำหรับจุดมุ่งหมายที่ทำให้ร่าง พ.ร.บ. ฉบับนี้ ก็เพื่อ...สร้างกฎหมายพิเศษที่มีบทบัญญัติทันสมัย ในการดำเนินการกับวัตถุพิเศษที่มีอิทธิพลต่อผู้เสพ ผู้ใช้ ในด้านการช่วยุ พลุพังพตกรรมแห่งความรุนแรงที่ผิดปกติทั้งทางเพศ หรือทางอารมณ์ โดยเชื่อมโยงให้เกิดการใช้อำนาจร่วมกันหลายกฎหมาย ทั้งกฎหมายคุ้มครองเด็ก กฎหมายอาญา กฎหมายส่งเสริมสวัสดิการสังคม กฎหมายการไปรษณีย์

กฎหมายการสื่อสารสารสนเทศ กฎหมายสถานบริการ และหากใครผลิตและจำหน่ายวัตถุต่าง ๆ อันจะก่อให้เกิดการชั่วร้ายผิดกฎหมายให้เป็นอันตราย เจ้าหน้าที่ของรัฐที่เกี่ยวข้องกับเรื่องนี้ สามารถจับกุมส่งฟ้องศาลได้ และถ้าผิดจริงยังจะมีโทษหนักจำคุก 1-5 ปีอีกด้วย

จากสารของ พ.ร.บ.ดังกล่าวนั้น ถ้าหากนำมาใช้กับงานประพันธ์แล้ว ก็เป็นเรื่องที่ยากยิ่งในการจะชี้ชัดได้ว่ามันผิดกฎหมายหรือไม่ โดยเฉพาะอย่างยิ่งงานเขียนเรื่องสั้นและนวนิยายแนวอีโรติก และโรมานซ์ ที่สะท้อนเรื่องราวความต้องการทางเพศและความรักของมนุษย์ อาจจะเป็นแง่มุมหนึ่งแง่มุมใดก็ได้ ซึ่งตรงนี้เองที่นำมาสู่การถกเถียง และพยายามจะหาข้อสรุปเพื่อความชัดเจน เพราะงานประพันธ์เป็นงานศิลปะแขนงหนึ่ง ที่ยากจะตัดสินได้ว่า มันเป็นสิ่งเลวร้าย หรือลามกอนาจารนั่นเอง

แล้วมีอะไรมาบ่งชี้ว่า งานเขียนและหนังสือแนวอีโรติก-โรมานซ์ เป็นหนังสือลามกหรือไม่

เรื่องที่หลายคนในวงการหนังสือพากันสงสัยว่า หนังสือเล่มใดบ้างที่เข้าข่ายลามกอนาจารสมควรเก็บออกจากแผง และให้เจ้าหน้าที่ของรัฐดำเนินคดีกับผู้จัดพิมพ์ตามกฎหมายนั้น เป็นการตัดสินใจยากมาก พอ ๆ กับการตัดสินว่าบทภาพยนตร์เรื่องไหนให้มีบทจูบได้ หรือจูบไม่ได้ ควรจะเห็นหน้าอกของนางเอกหรือพระเอกแค่ไหน อย่างไร มันเป็นเรื่องละเอียดอ่อน ยากที่จะให้เจ้าพนักงานผู้มีอำนาจตามกฎหมายที่กำหนดใช้เมื่อปี 2484 มาจัดการได้ เพราะมีนักเขียนผู้ยิ่งใหญ่ของโลกหลายคนที่นิยมบรรยายฉากทำนองนี้ และถ้าจะพูดกันตามความเป็นจริงแล้ว มันก็คือพฤติกรรมของมนุษย์ที่เรา ๆ ท่าน ๆ รู้ชั่วนั้นแหละ

ไม่ว่าจะเป็นการบรรยายถึงการจูบอย่างดุเดือด การใช้ลิ้นเล้าโลมอวัยวะเพศอย่างถึงพริกถึงขิง หรือการบรรยายถึงการร่วมรักที่เต็มไปด้วยความสุขอย่างลึกซึ้ง รวมไปถึงการบรรยายถึงอวัยวะเพศ หน้าอก บั้นท้าย สะโพกของผู้หญิง สิ่งเหล่านี้มักจะมียู่ในงานวรรณกรรมระดับโลก ซุกซ่อนอยู่ในเนื้อหาอันยิ่งใหญ่อยู่บ่อยหน ว่าไปแล้วงานเขียนนั้นสามารถแบ่งออกหลายประเภท มีทั้งงานวรรณกรรมเพื่อชีวิต งานวรรณกรรมพาฝัน งานเขียนโรแมนติก และงานอีโรติก ซึ่งก็เป็งานเขียนอีกประเภทหนึ่งที่ผู้คนให้ความนิยมยกย่อง

นักเขียนอีโรติกอย่าง อนาอิส นิน ก็ได้รับการยอมรับไปทั่วโลกว่า เป็นราชินีของงานเขียนอีโรติกที่สร้างสรรค์ได้อย่างสวยงามและลึกซึ้ง นอกจากอนาอิส นินแล้ว ก็ยังมี มาร์กาเรต ดูราคนเขียนเรื่อง เดอะ เลิฟเวอร์ ที่ถูกยกย่องว่า เป็นการบรรยายถึงอารมณ์ผู้หญิงได้อย่างละเมียดละไม ซึ่งใน เดอะ เลิฟเวอร์ นั้น เต็มไปด้วยฉากการร่วมรักของหนุ่มใหญ่วัยสามสิบกว่ากับหญิงสาวเพิ่งย่างเข้าสิบหก หนังสือเล่มนี้ถูกนำไปสร้างเป็นภาพยนตร์และก็ยังคงเนื้อหาเดิมเอาไว้ ทั้งเรื่องเต็มไปด้วยฉากรักอันเร่าร้อน

ในเมืองไทยก็มีงานเขียนอีโรติกของนักเขียนชั้นครูอย่าง อุษณา เฟลิ่งธรรม ที่เขียนเรื่อง เรื่องของจันดารา ที่มีเนื้อหาล่อแหลมไปในทางกามาวิจิตรอันบรรจงตลอดทั้งเล่ม ว่าด้วยความรัก ความใคร่ของหนุ่มน้อยที่ชื่อ “จันดารา” หนังสือเล่มนี้ถูกยกย่องว่าเป็นงานที่ยิ่งใหญ่ที่สุดของวรรณกรรม ไทยอีกหนึ่งเรื่องหนึ่ง พร้อมทั้งมีการตีพิมพ์เป็นเล่มซ้ำครั้งแล้วครั้งเล่า และล่าสุด ยังได้ถูกนำไปสร้าง เป็นภาพยนตร์ โดยผู้กำกับชื่อดัง “นนทรี นิมิตบุตร” อีกด้วย

หรือนักเขียนศิลปินแห่งชาติปี 2538 อย่าง “รงค์ วงษ์สวรรค์” ก็เฉกเช่นเดียวกันที่บรรยาย ถึงช่องโศกนี้อย่างละเอียด เผยให้เห็นทุกซอกทุกมุมของความเป็นผู้หญิงขายบริการอย่างลึกซึ้งถึง แก่น ไม่ว่าจะเป็นพี่สมร สิริ มีลี กลับผกา สมทรง บังอร รวมไปถึงชีวิตของก้าน มด ที่ดูแลผู้หญิงใน ช่องของพี่สมรทุกคนอย่างเสมอหน้ากัน ในเรื่อง สนิมสร้อย ซึ่งถูกนำไปสร้างเป็นภาพยนตร์มาแล้ว ครั้งหนึ่ง

ดังนั้นจากตัวบทกฎหมายดังที่กล่าวมาแล้วข้างต้น จึงกลายเป็นปัญหาใหญ่ทีเดียวสำหรับผู้ ที่เกี่ยวข้องกับวงการหนังสือในบ้านเราทุกฝ่าย ไม่ว่าจะเป็นสมาคมผู้พิมพ์ผู้จัดจำหน่ายแห่งประเทศไทย สมาคมนักเขียนแห่งประเทศไทย สมาคมภาษาและหนังสือแห่งประเทศไทย สมาคมนักแปล แห่งประเทศไทย รวมทั้งนักเขียน นักแปล บรรณาธิการ สำนักพิมพ์ หนังสือพิมพ์ นิตยสาร รวมทั้ง ร้านขายหนังสือด้วย นิมิใช้เรื่องเล็ก แต่เป็นโจทย์ของประเทศ ที่ทุกฝ่ายจะต้องค้นหาคำตอบอย่าง เร็วพลัน

วิสรวล อร่ามเจริญ นายกสมาคมผู้จัดพิมพ์และผู้จำหน่ายหนังสือแห่งประเทศไทย “มาตรการ สำหรับปีนี้ คือที่ผ่านมามีตั้งแต่เกิดเรื่องคราวก่อน สมาคมผู้จัดพิมพ์ และกระทรวงวัฒนธรรมได้หา ข้อสรุปร่วมกับภาคธุรกิจและเอกชนเพื่อสร้างกติกากลาง โดยจะจัดทำเรตติ้งในหนังสือประเภท กลุ่มเสี่ยง 2 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มการ์ตูน และกลุ่มบันเทิงคดี ว่าเหมาะสำหรับวัยไหน เพียงแต่ว่ารายละเอียด จะแบ่งเป็นเรตอย่างไรนั้น เหนื่อยยังไม่ชัดเจน อาทิเช่น ภาษาแบบนี้จะอยู่ในระดับไหน สมาคมต้อง มีการจัดสัมมนากับบรรณาธิการแต่ละสำนักพิมพ์และนักแปล และสันติบาลจะเข้ามาช่วยให้คำแนะนำ ด้วย

จริง ๆ ผู้อ่านหนังสือกลุ่มนี้ก็ต้องดูแลเขาด้วยเหมือนกัน ต้องมาดูภาษาว่าอย่างไรที่ไม่ หยาบโลน เพราะไม่ใช่หนังสือปกขาว สมมติเป็นนิยายแปลโรมานซ์ต้องเป็นระดับไหน ในงาน สัปดาห์หนังสือปีนี้ก็ไม่ได้ห้ามขายนิยายโรมานซ์ เพราะทุกคนมีสิทธิเท่าเทียมกัน ไม่ได้เจาะจง ประเภทใดประเภทหนึ่ง แต่อยากจะฝากว่า ถ้าเป็นผู้ใหญ่ต้องดูแลลูกด้วย เพราะในประเทศอื่นเขาก็ ไม่มีการจัดเรตติ้ง โดยธรรมชาติของคนทำหนังสือเขาจะบอกว่า หนังสือเล่มนี้เหมาะกับวัยไหน บ้านเราอาจจะมีการอ่านข้ามรุ่น หรือว่าทำการตลาดโดยไม่ได้นสนใจกลุ่มเป้าหมาย ฉะนั้นคุณพ่อคุณแม่

ต้องดูแลบ้าง เวลาลูกซื้อหนังสืออะไรไปก็พลิกอ่านดูบ้าง เพราะกลุ่มรุ่นแรงพวกนี้ก็ล้วนแล้วแต่อันตราย

มองว่าทุกคนต้องมีเสรีภาพในการอ่าน นี่คือภาพรวมของวงการหนังสือทั้งหมด แต่ว่าในงานสัปดาห์หนังสือ ต้องขอความร่วมมือจากสำนักพิมพ์ให้เลือกหนังสือที่มีความเหมาะสม เพราะว่ากลุ่มเป้าหมายใหญ่ คือเยาวชน การที่พ่อแม่ให้สตางค์ลูกมาซื้อหนังสือก็ต้องการให้เขาสบายใจ สมาคมและสำนักพิมพ์ต้องสร้างความมั่นใจให้กับผู้ปกครองด้วย”

วินทร์ เลียววาริณ นักเขียนซีไรต์และเจ้าของสำนักพิมพ์ 113 “จริง ๆ ผมมีความคิดจะจัดเรตหนังสือตัวเองมาหลายปีแล้ว แต่ในทางปฏิบัติมันยากนิดหนึ่ง เพราะเรื่องสั้นบางเรื่องก็จัดยาก โดยหลักการเห็นด้วยกับการจัดเรต แต่ในแง่ของรายละเอียดมันยาก เรื่องสั้นเองก็แบ่งค่อนข้างยาก เพราะไม่เหมือนนวนิยาย ต่างประเทศเองเขาก็ไม่ได้มีการจัดเรต แต่ว่าแมกกาซีนเขาค่อนข้างมีชัดเจน ผมคิดว่าควรจะมีการดำเนินการอะไรสักอย่าง หนังสือแบบไหนที่เข้าข่ายช่วยทางเพศเยาวชนไม่ควรอ่าน หนังสือเอ็กซ์ต้องเป็นยังไง ไม่ถึงขนาดเอาออกจากแผง เพราะอย่างหนังสือโรแมนซ์มันต้องมีส่วนประกอบแบบนั้น หนังสือดี ๆ ในอดีตมันมีอยู่แล้ว ควรจะมีมาตรการต่าง ๆ แต่ไม่ควรอยู่ในรูปของการเซ็นเซอร์

เรื่องนี้ไม่ใช่เป็นการละเมิดของคนทำหนังสือเท่านั้น แต่เป็นระดับสังคม รวมไปถึงศิลปะแขนงอื่น ๆ ด้วย อาทิเช่น ภาพยนตร์ หนังสือแต่ละเรื่องต้องดูที่เจตนาว่าหนังสือเล่มนั้นได้ช่วยอารมณ์ทางเพศหรือไม่ ไม่ใช่การใช้ภาษา แต่อยู่ที่เจตนามากกว่า ทุกคนมีสิทธิเสรีภาพ แต่การมีเสรีภาพต้องมีขอบเขต เพราะถ้าเรามีลูกก็ไม่อยากให้ลูกอ่าน พอถึงวัยระดับหนึ่งที่เขาอยากรู้มากขึ้นค่อยให้เขาอ่าน เรื่องนี้คุยกันไม่ค่อยรู้เรื่อง มันต้องทำให้ชัดเจน ผมคิดว่าคงต้องใช้เวลาอีกสักกระยะหนึ่ง”

ธีระวุฒิ รุ่งวัฒนไพบูลย์ กรรมการผู้จัดการบริษัท มาตุลีเอ็นเตอร์ไพรส์ จำกัด ร้านหนังสือมาตุลี ศูนย์ส่งเสริมรักการอ่านแห่งชาติ (กรณีตัวอย่างเคยถูกสันติบาลตรวจจับหนังสือการ์ตูนลามก) “เกี่ยวกับหนังสือมันไม่มีใครสร้างบรรทัดฐานว่าจุดไหนตรงไหนไป ตอนนี้ทั้งทางสมาคมผู้จัดพิมพ์และสมาคมนักเขียน รวมทั้งกระทรวงวัฒนธรรม กระทรวงศึกษาธิการ และสันติบาล กำลังประชุมจัดเรตกันอยู่หลายครั้ง แต่ยังไม่ได้ออกสรุปชัดเจน คือหนังสือมันแล้วแต่มุมมอง อย่างหนังสือการ์ตูนญี่ปุ่นมันก็มีออกมาหลายแนว บางแนวมันก็เป็นการช่วยเยาวชน ถึงจุดหนึ่งมันก็ไม่สมควร เขาก็ต้องตรวจเผื่อระวัง เขาต้องช่วยสังคม คอยเผื่อระวังสื่อที่ไม่เป็นประโยชน์ต่อเยาวชน

คนอยู่ในวงการหนังสือต้องรีบ ๆ เข้ามาจัดระเบียบว่าหนังสือถึงจุดไหนที่จะเป็นลามก ถึงจุดไหนที่จะช่วย ต้องมาจัดเรตให้ชัดเจนเพื่อให้คนที่อยู่ในอาชีพนี้รู้ถึงขั้นตอน ไม่อย่างนั้นก็แล้วแต่เจ้าหน้าที่ บางเรื่องเจ้าหน้าที่บอกว่าเข้าข่าย แต่คนทำบอกว่าไม่เข้าข่าย มันก็เป็นปัญหากันอยู่เรื่อย ๆ เพราะว่ามันกระทบกับนักแปล นักเขียน และสำนักพิมพ์ อย่างหนังสือแปลต่างประเทศมันมีทุกแนว

อาทิเช่น หนังสือโรมานซ์ก็ต้องแปลตามต้นฉบับ ถ้าตัดออกไปก็อ่านไม่ได้ธรรมดา ถ้าเป็นหนังสือเรตเิกซ์มันก็ต้องโดนจับอยู่แล้ว แต่ภายหลังหนังสือแปลก็โดนด้วย

หนังสือมันควรจะมีหลากหลายทุกอย่าง ทั้งหนังสือเด็ก หนังสือวิชาการ หนังสือสารคดี หนังสือต่าง ๆ หรือแม้แต่หนังสือเรจรมย์ ตามความคิดของผมคือ หนังสือประเภทแนวเรจรมย์หรือวรรณกรรมควรอย่าให้มีคำหยาบและในเล่มให้มีได้ไม่เกินกี่เปอร์เซ็นต์ อาจจะเป็น 20 หรือ 30 เปอร์เซ็นต์ การบรรยายต้องให้มันสละสลวย แต่มีคนแย้งบอกว่า ถ้าเรื่องมันมีหลายบทจะไปกำหนดอย่างนั้นก็ได้ แต่ความคิดผมถ้ามากไปกว่านี้มันจะต่อไปเป็นหนังสือลามกทั้งเล่ม สอง ให้เขียนไว้หน้าปกว่า “เยาวชนห้ามอ่าน” ถ้าใครขายให้เยาวชนให้มีความผิดรุนแรงเหมือนการวางเหล้า-บุหรี่ก็ผิดผิดผิด หนังสือแนวนี้ก็ขายอีกมุมหนึ่งไม่ประเจิดประเจ้อ เพราะคนอ่านนิยายโรมานซ์บางทีเขาก็ต้องการความสุนทรียะของเขา ถ้าห้ามก็ถือเป็นการจำกัดสิทธิเสรีภาพ”

ฉะนั้น การจัดเรตหนังสือมันก็จะได้เป็นทางออก คุณณัดทำหนังสือแนวไหนก็ทำได้ แต่ว่าต้องมีจุดร่วมกันว่าตรงไหนได้หรือไม่ได้ (ขจรฤทธิ์ รักษา, 2551)

นิยายออนไลน์ในสายตาภาครัฐจึงเป็นเรื่องที่ต้องเฝ้าระวังและจับตามองอย่างเข้มงวด โดยเฉพาะนิยายอีโรติกหรือนิยายคิดเรต ที่อาจเป็นสาเหตุหนึ่งให้วัยรุ่นไทยมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันสมควรและก่อให้เกิดปัญหาการตั้งครรภ์ในวัยเรียน แต่อีกประเด็นหนึ่งที่ภาครัฐละเลยและมองข้ามเรื่องการเลียนแบบพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมจากตัวละครในนิยาย คือเรื่องการทำลายชื่อเสียงซึ่งเป็นเรื่องที่ยังขาดประสิทธิภาพทางเพศ และขาดความรู้เรื่องเพศศึกษาที่ถูกต้องทำให้ถ่ายทอดเนื้อหาที่ผิดๆ ไปสู่ผู้อ่าน เนื่องจากการเรียนรู้เรื่องเพศศึกษาในสังคมไทยยังมีเนื้อหาที่มุ่งเน้นไปที่เรื่องเพศสรีระมากกว่าเรื่องการมีเพศสัมพันธ์ที่เหมาะสมและปลอดภัย รวมถึงการสร้างกรอบคร้วในอุดมคติ ทำให้วัยรุ่นโดยเฉพาะวัยรุ่นหญิงซึ่งถูกรอบของสังคมขีดเส้นให้ต้องอยู่กรอบเรื่องผู้หญิงดีทำให้ผู้หญิงขาดความรู้ความเข้าใจเรื่องเพศวิถีซึ่งหมายถึงวิถีปฏิบัติที่เกี่ยวกับเรื่องความปรารถนาเรื่องเพศของตนเองและต้องตกอยู่ภายใต้มัน โนทัสน์โรแมนติกเลิฟที่ครอบงำผู้หญิงให้ผลิต และถ่ายทอดการยอมรับอุดมการณ์ปีศาจไปโดยไม่รู้จบ

แม้ว่านิยายรักออนไลน์จะเป็นเพียงเรื่องแต่งเพื่อความบันเทิงของผู้อ่านมิใช่เรื่องจริงที่เชื่อถืออะไรไม่ได้ หากแต่นิยายรักออนไลน์ก็ยังทำหน้าที่เป็นกระจกสะท้อนโครงร่างหรือโครงสร้างเรื่องเพศวิถีในสังคมได้ โดยเฉพาะในสังคมปัจจุบันที่มนุษย์ พบปะ รู้จัก เข้าใจกันและสร้างภาพลักษณ์ต่อกันผ่านสื่ออินเทอร์เน็ตเป็นส่วนใหญ่ หรือเรียกได้ว่า เรากำลังมีชีวิตอยู่ใน “วัฒนธรรมแบบมีสื่อเป็นตัวกลาง” (mediated culture) ประเด็นที่ภาครัฐและหน่วยงานทางวัฒนธรรมควรให้ความสนใจในการศึกษานิยายรักและนิยายอีโรติกออนไลน์ ก็การศึกษาในฐานะที่เป็นรูปแบบวรรณกรรมไทยสมัยใหม่ที่แตกต่างจากวรรณกรรมในยุคเก่า โดยศึกษาว่านิยายรักและนิยายอีโรติกออนไลน์มีรูปแบบ

การแสดงออกเรื่องความรักอย่างไร มีรูปแบบของเพศสัมพันธ์เป็นอย่างไร มีเนื้อหาที่สะท้อนเรื่องความรักและเช็กส์ของวัยรุ่นไทยในปัจจุบันอย่างไร และมีความแตกต่างจากในอดีตอย่างไรเพื่อทำความเข้าใจกับปรากฏการณ์ทางสังคมที่เกิดขึ้นซึ่งแม้ว่าเทคโนโลยีจะเจริญก้าวหน้าไปแต่ความสัมพันธ์ระหว่างชายหญิงก็ยังเสื่อมทรามและแย่ยิ่งกว่าเดิม

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

ในสังคมปัจจุบันที่มนุษย์ พบปะ รู้จัก เข้าใจกันและสร้างภาพลักษณ์ต่อกันผ่านสื่ออินเทอร์เน็ตเป็นส่วนใหญ่ หรือเรียกได้ว่าเรากำลังมีชีวิตอยู่ใน “วัฒนธรรมแบบมีสื่อเป็นตัวกลาง” (mediated culture) ทำให้กระแสความนิยมอ่าน “นิยายออนไลน์” โดยเฉพาะนิยายอีโรติกหรือนิยายติดเรท ในอินเทอร์เน็ตของเด็กและเยาวชนถูกภาครัฐเฝ้าระวัง เพ่งเล็ง ควบคุม และกำหนดว่าเป็นบ่อเกิดของปัญหาสังคมและการชั่วร้ายทางเพศจากการเลียนแบบพฤติกรรมของตัวละครในนิยายออนไลน์ โดยที่ไม่ได้พิจารณาถึงบรรทัดฐานทางเพศที่เป็นจริงในสังคมว่ายังขาดการเรียนรู้เรื่องเพศศึกษาที่ถูกต้องจนนำไปสู่การถ่ายทอดความรู้ที่ผิด ๆ จากนักเขียนสู่ผู้อ่าน

การศึกษาเรื่อง “นิยายรักออนไลน์: การสร้างอัตลักษณ์ทางเพศวิถีของผู้หญิงในพื้นที่สาธารณะ” มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาแนวคิดและพฤติกรรมทางเพศวิถีของนักเขียนและนักอ่านนิยายรักออนไลน์ที่ส่งผลต่อการสร้างภาพตัวแทนความเป็นผู้หญิงในนิยาย และศึกษาเรื่องมายาคติเรื่องเพศวิถีในนิยายออนไลน์ที่สะท้อนโครงสร้างความสัมพันธ์เชิงอำนาจที่ไม่เท่าเทียมระหว่างเพศในสังคมไทย รวมถึงศึกษามุมมอง นโยบาย มาตรการ ในการจัดการของภาครัฐและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

โดยงานศึกษาครั้งนี้ใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงคุณภาพ (qualitative research method) จากการสัมภาษณ์ การวิเคราะห์เนื้อหาในนิยายออนไลน์ที่ได้รับความนิยมสูงสุดจำนวน 6 เรื่อง ใน 3 เว็บไซต์ ได้แก่ www.dek-d.com, www.niyay.com, www.jamsai.com ร่วมกับการศึกษาจากเอกสาร (documentary research) ข่าวกวามต่าง ๆ จากเว็บไซต์ของหน่วยงานภาครัฐและเอกชนที่เกี่ยวข้อง หนังสือสิ่งตีพิมพ์ วิทยานิพนธ์ รายงานการวิจัย และใช้แบบสอบถามแบบปลายเปิดเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลนักอ่านและนักเขียนจำนวน 115 คน จากนั้นจึงใช้แนวคิดสตรีนิยม แนวคิดเรื่องเพศวิถี แนวคิดเรื่องอัตลักษณ์ และแนวคิดเรื่องภาพตัวแทน มาทำการวิเคราะห์และอภิปรายผล

5.1 สรุปผลการศึกษา

ผลที่ได้จากการศึกษาสามารถสรุปเป็นประเด็นตามวัตถุประสงค์ได้ ดังนี้

5.1.1 แนวคิดและพฤติกรรมทางเพศวิถีของผู้อ่านและนักเขียนนิยายรักออนไลน์

จากข้อมูลแบบสอบถามพบว่าผู้อ่านและนักเขียนส่วนใหญ่เป็นผู้หญิงที่มีอายุตั้งแต่ 11 ปีขึ้นไป โดยมีทั้งนักเรียน นักศึกษา พนักงาน แม่บ้าน ที่อาศัยอยู่ในประเทศไทยและต่างประเทศ ในการอ่านนิยายออนไลน์ ผู้อ่านจะแสดงตัวตนหรือสังกัดตัวเองเข้ากับประเภทของนิยายรักประเภทใดประเภทหนึ่งหรือหลายประเภทไปพร้อม ๆ กัน โดยการเรียกตัวเองว่าแฟนคลับ หรือ แฟนพันธุ์แท้ของนักเขียนที่ตนเองชื่นชอบผ่านการแสดงความคิดเห็นในเว็บไซต์ และพัฒนาเป็นการสร้างความรู้จักคุ้นเคย ทักทายพูดคุยผ่านทางอินเทอร์เน็ต เช่น MSN เฟซบุ๊ก การโทรศัพท์ รวมถึงการนัดพบปะพูดคุย (meeting) เพื่อแลกเปลี่ยนความคิดเห็นระหว่างผู้อ่านด้วยกันเองและระหว่างผู้อ่านกับนักเขียน ซึ่งส่วนใหญ่จะเป็นเรื่องแลกเปลี่ยนการตีความจากการอ่านนิยายเรื่องนั้น ๆ การเสนอแนะหรือพล็อตเรื่องใหม่ การแก้ไขเนื้อเรื่องนิยาย รวมไปถึงการซื้อนิยายเรื่องนั้นจากนักเขียนโดยตรงเมื่อมีการรวมเล่มตีพิมพ์ ความสัมพันธ์เช่นนี้ทำให้เกิดจินตนาการร่วมระหว่างผู้เขียนและผู้อ่าน กล่าวได้ว่าเนื้อหาหรือบทบาทของตัวละครในแต่ละเรื่องมีหลายส่วนที่เกิดจากชีวิตจริงของทั้งผู้อ่านและนักเขียนร่วมกัน อีกทั้งเป็นความสัมพันธ์ในการสร้างอัตลักษณ์ความเป็นเพศหญิงให้เกิดการแสดงออกอย่างต่อเนื่อง

จากคำถามการประเมินทัศนคติในเรื่องเพศวิถี ผู้ตอบแบบสอบถามร้อยละ 76 เห็นด้วยในเรื่องการมีแฟนหรือมีกิ๊กในวัยเรียน โดยเห็นเป็นเรื่องที่ธรรมดาใคร ๆ ก็มีกันได้ ร้อยละ 79 เห็นด้วยกับการอยู่ร่วมกันก่อนที่จะแต่งงานเพื่อเป็นการเรียนรู้นิสัยใจคอก่อนตัดสินใจมาใช้ชีวิตร่วมกัน ร้อยละ 49 เห็นว่าการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียนไม่ผิดศีลธรรม สอดคล้องกับคำถามที่ว่าผู้อ่านรู้สึกอย่างไรที่พระเอกและนางเอกมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงานนั้น ผู้ตอบแบบสอบถามเห็นว่าเป็นเรื่องธรรมดา โดยให้ความเห็นไปในทิศทางเดียวกันว่า เนื่องจากสังคมที่เปลี่ยนไป ผู้หญิงไม่ได้อยู่กับเหย้าเฝ้าเหมือนเดิมอีกต่อไปแล้ว หลายคนออกไปทำงานเทียบเท่าผู้ชาย ซึ่งนั่นทำให้ผู้หญิงมีโอกาสที่จะได้พบปะผู้คนมากขึ้น และนำไปสู่การมีความสัมพันธ์ที่ลึกซึ้งกับคนรัก ถึงแม้การรักษาความบริสุทธิ์เป็นค่านิยมที่ดี แต่การมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงานก็ไม่เป็นเรื่องเลวร้าย トラบใดที่ยังสามารถรับผิดชอบตัวเองและสิ่งที่จะตามมาได้ ซึ่งทุกวันนี้หลายคู่ที่อยู่กันมีสัมพันธ์กันจนมีลูกแล้วค่อยแต่งงานก็มีให้เห็นไม่น้อย

ข้อมูลจากแบบสอบถามสะท้อนให้เห็นว่าเช็กส์และเพศสัมพันธ์ที่ยอมรับได้ คือ เพศสัมพันธ์ที่มีฐานจากความรัก นอกจากนั้นแล้วถือว่ายอมรับไม่ได้ ไม่ว่าจะเป็นเพศสัมพันธ์เพื่อตอบสนองความต้องการของตนเอง หรือเพศสัมพันธ์ที่มีมูลค่าในการแลกเปลี่ยนทางวัตถุ ในสังคมไทยแนวคิดดังกล่าวแยกไม่ออกจากการครอบงำของแนวคิดด้วย “ความเป็นหญิงที่ดี” ที่ถูกผลิตสร้างขึ้นอย่างต่อเนื่องคำสอนหญิงที่หญิงไทยแทบทุกคนต้องเคยได้ยินคือ “การรักตัวสงวนตัว” ถึงจะเป็นผู้หญิงที่มีคุณค่า หญิงไทยจำนวนไม่น้อยถูกพร่ำสอนให้ดูแลรักษาเนื้อตัวและพรหมจารีเพื่อชายผู้ที่จะเป็นสามีในอนาคตเพียงคนเดียว โดยเน้นย้ำว่า การกระทำความผิดจะการันตีว่าผู้หญิงจะได้พบกับชายที่ดี เพราะหญิงดีต้องควรคู่กับชายดี อุดมการณ์เรื่อง “การรักนวลสงวนตัว” ถูกใช้เป็นเครื่องมือที่สำคัญในการกำกับความคิดของผู้หญิง ไม่ให้ยุ่งเกี่ยวกับเรื่องเพศก่อนการแต่งงาน

เมื่อผูกโยงเรื่องของเพศสัมพันธ์ เข้ากับกรอบควบคุมเรื่องเพศวิถีที่ชอบธรรม และแนวคิดเรื่องหญิงดี ทำให้มีการตีกรอบเรื่องเพศอย่างเฉพาะเจาะจงที่ยอมรับการมีเพศสัมพันธ์เพื่อการเจริญพันธุ์จึงปฏิเสธเรื่องเพศหลากหลายรูปแบบที่เป็นไปเพื่อความพึงพอใจทางกายของคนเพียงคนเดียว ฉะนั้นเจ้าของเพศสัมพันธ์ในลักษณะดังกล่าวจึงถูกมองอย่างป็นอื่น ในฐานะที่ผิดจากกรอบบรรทัดฐานที่สังคมตีกรอบไว้ (ชลิดาภรณ์ ส่งสัมพันธ์, 2549)

กรอบเพศวิถีที่ชอบธรรมเป็นอีกหนึ่งกรอบที่สังคมใช้ควบคุม จัดเส้นให้ผู้หญิงต้องเดินตามแนวคิดเรื่องเพศที่ชอบธรรมผูกติดกับกับแนวคิดที่มองเรื่องเพศบนฐานแนวคิดสาร์ตอะนิยมทางเพศ ที่อธิบายว่า เพศเป็นเรื่องธรรมชาติที่เกิดขึ้นระหว่างเพศตรงข้ามเท่านั้น และมองเพศในมุมมองเชิงลบ เช่น มองเป็นสิ่งชั่วร้าย เป็นแรงขับที่อันตราย ส่งผลให้เรื่องเพศถูกมองอย่างน่าสงสัย เคลือบแคลง พร้อมทั้งตีความว่าเป็นสิ่งที่ชั่วร้าย ยกเว้นว่าจะได้รับการพิสูจน์ว่าถูกต้อง นั่นก็คือ การแต่งงาน การเจริญพันธุ์ และความรัก ฉะนั้นการเป็นเจ้าของเพศวิธินอกกรอบดังกล่าวจึงถูกมองอย่างป็นอื่น (ปลินดา ระมิงค์วงศ์, 2550, หน้า 157)

เนื่องจากสังคมไทยยังเป็นสังคมที่ปิดในเรื่องเพศ ผู้หญิงไทยจึงเติบโตขึ้นมาโดยเชื่อว่าเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสเป็นสิ่งที่ไม่ควรกระทำ แต่กระนั้นก็มีกระแสที่ซ่อนทับที่อนุญาตให้ผู้หญิงมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรส เพราะผู้หญิงเหล่านี้ต่างคิดเองเป็น เป็นมนุษย์ที่มีมันสมองเป็นของตัวเอง เป็นเหตุให้ผู้หญิงสามารถมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสได้ทั้ง ๆ ที่สังคมได้ห้ามไว้ เป็นเพราะว่าผู้หญิงทั่วไปต่างก็มองหาความรักและความไว้วางใจจากผู้ชายที่ตนเองรัก เมื่อมีความสัมพันธ์ทางเพศเกิดขึ้นกับผู้ชายที่เป็นคนรัก เพศสัมพันธ์นั้นจึงเป็นเรื่องที่ยอมรับได้

การที่วัยรุ่นไทยในปัจจุบันมีเพศสัมพันธ์กันในฐานะคนรักตามวัย ทำให้เกิดความประมาทว่า คนรักของตนหรือผู้ที่ตนเองมีสัมพันธ์ด้วยจะไม่มีปัญหาเรื่องการคิดเชื่อจากเพศสัมพันธ์ เป็นสาเหตุสำคัญให้การที่วัยรุ่นที่มีรักในวัยเรียน ต้องพบกับปัญหาการมีเพศสัมพันธ์

ก่อนวัยอันควร โดยที่ไม่ป้องกัน ปัญหาการตั้งครรภ์ในวัยเรียน รวมทั้งการติดเชื้อทางเพศสัมพันธ์ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการติดเชื้อเอชไอวี ซึ่งเป็นปัญหาสำคัญในปัจจุบัน และพบสถิติการติดเชื้อเอชไอวีสูงขึ้นในกลุ่มนักศึกษาในมหาวิทยาลัยทั้งของรัฐและเอกชน ทั้งหญิงและชายต่างก็มีทัศนคติในเรื่องการมีคู่หลายคน หรือการมีกิ๊กว่า เป็นเรื่องปกติธรรมดา เป็นการแต่งเติมสีสันให้กับชีวิต เพิ่มความรู้สึกว่าตนเองมีคุณค่า และยังเป็นที่ต้องการ อีกทั้งยังเป็นการเปิดโอกาสให้ตนเองแสวงหาคนที่ “ใช่” มากที่สุด เป็นผลให้เกิดปัญหาต่าง ๆ ตามมา โดยปัจจุบันพบว่า ปัญหาสุขภาพของวัยรุ่นและเยาวชนที่พบบ่อยคือ การบาดเจ็บและเสียชีวิตจากการติดเชื้อโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ โรคเอดส์ การตั้งครรภ์ที่ไม่พึงประสงค์ และผลกระทบจากการทำแท้ง

5.1.2 การสร้างภาพตัวแทนความเป็นผู้หญิงในนิยายรักออนไลน์

จากการศึกษาพบว่า การสร้างภาพตัวแทนความเป็นผู้หญิงผู้หญิงในนิยายรักออนไลน์นั้น ยังคงมองผู้หญิงในแง่ของความอ่อนไหว ใช้อารมณ์มากกว่าเหตุผล เป็นผู้ยอมถูกกระทำ เป็นวัตถุทางเพศและยังมีความเชื่อในเรื่องรักแท้ชนะได้ทุกสิ่ง ซึ่งแนวคิดเพศวิถียังคงความเป็นโรแมนติกลิขหรือความรักแบบพาฝัน การเขียนวรรณกรรมของแนวคิดการกดขี่ผู้หญิงนี้ งานเขียนรูปแบบนี้สอดคล้องกับแนวคิดสตรีนิยมสายรากเหง้าที่มองว่าเป็นผลมาจากโครงสร้างปิตาธิปไตย (Patriarchy) ซึ่งก็คือการครอบงำของเพศชายที่ไม่ได้หมายถึงการครอบงำในแง่ของปัจเจกหรือกลุ่มผู้ชายเหนือผู้หญิง แต่เป็นโครงสร้างของการครอบงำทางหนึ่งให้คุณค่าของลำดับชั้นสูงต่ำที่ฝังอยู่ในสังคม ซึ่งก็หมายถึงการให้ค่าแก่สิ่งที่เกี่ยวข้องกับผู้ชายและความเป็นชายมากกว่าสิ่งที่เกี่ยวข้องกับผู้หญิงและความเป็นหญิง

นิยายรักออนไลน์จึงเป็นการสร้างภาพตัวแทนความเป็นผู้หญิงซึ่งในชีวิตจริงของผู้เขียนและผู้อ่านไม่สามารถประสบได้ สอดคล้องกับที่ Stuart Hall ได้นิยามภาพตัวแทนหรือการนำเสนอภาพแทนว่า เป็นการผลิตสร้างความหมาย โดยที่ระบบการนำเสนอภาพแทนนั้นมีขั้นตอนการกลั่นกรองความจริงในสองระดับ คือ

1. ระดับการนำเสนอภาพแทนในใจ (mental representation) เป็นการพยายามตีความสิ่งรอบตัวให้เป็นความรู้ความคิดหนึ่ง ๆ ที่เกิดขึ้นภายในจิตใจ
2. ระดับการนำเสนอภาพแทนภายนอก เป็นการเรียบเรียงหรือจัดการความคิดความรู้โดยผ่านระบบสัญลักษณ์ เช่น ภาษา

ภาพตัวแทนจึงมิใช่สิ่งหรือผลผลิตที่เคยเป็นอยู่หรือมีอยู่ หากแต่เป็นผลผลิตที่มีการประกอบสร้างขึ้นใหม่อยู่ตลอดเวลา (reproduce) ไม่ว่าจะเป็นรูปภาพ ข้อเขียน หลักฐาน ซึ่งภาพตัวแทนนั้นจะออกมาเป็นอย่างไรก็ย่อมแล้วแต่ว่าภาพตัวแทนนั้นจะถูกนำเสนออย่างไร แนวคิดเรื่องภาพตัวแทนยังสัมพันธ์กับแนวคิดเรื่องอัตลักษณ์ (identity) เนื่องจากอัตลักษณ์ถูกสร้างความหมายผ่านทางระบบ

สัญลักษณ์ของภาพตัวแทน โดยเป็นการนำเสนอภาพตัวแทนว่าอะไรบ้างที่คือเราและเรามีความแตกต่างจากคนอื่นอย่างไร

จากผลการวิเคราะห์นิยายรักออนไลน์ทั้ง 6 เรื่อง พบว่ามีการสร้างภาพตัวแทนความเป็นผู้หญิงในนิยายรักออนไลน์ที่ผู้เขียนสร้างผ่านภาพลักษณ์ให้กับตัวละครในแต่ละเรื่อง ซึ่งสามารถแบ่งรูปแบบทางเพศของหญิงและชายในนิยายรักออนไลน์ออกเป็น 4 ประการ คือ

ประการแรก เป็นลักษณะทางกายภาพหรือลักษณะทางกาย เพื่อให้เห็นชัดเจนว่าหญิงและชายมีความแตกต่างกัน ซึ่งนิยายรักออนไลน์นั้นยังคงรูปแบบหรือลักษณะบ่งชี้ตามรูปแบบเดิมในทางวรรณกรรมดั้งเดิมที่เกิดขึ้นในสังคมไทย โดยเห็นได้จากการสร้างลักษณะทางเพศ ดังนี้ เพศชายต้องเป็นคนหน้าตาดีคล้ายดารานายแบบ ส่วนสูงต้องไม่ต่ำกว่า 180 เซนติเมตร มีกล้ามเนื้อสมชายชาตรี และมีความเป็นลูกครึ่ง เลือดผสม ส่วนเพศหญิง ต้องมีลักษณะบอบบาง เอบางร่างน้อย หน้าอกโต และต้องมีใบหน้าที่สวยงาม

ประการที่สอง เป็นลักษณะทางบุคลิกและพฤติกรรม การสร้างลักษณะทางพฤติกรรมของนักเขียนนิยายมีอยู่หลากหลายลักษณะ เนื่องจากความต้องการอ่านนิยายในแต่ละเรื่องของผู้อ่านจะเป็นผู้เลือกเสพเนื้อหาผ่านลักษณะและนิสัยของตัวละครในนิยายเองโดยติดตามความเป็นพระเอกและนางเอกจากการแสดงออกและสิ่งที่ตรงข้ามกับลักษณะของตนเองที่เป็น แต่ความเหมือนของเพศชายและเพศหญิงในนิยายทุกเรื่องมีองค์ประกอบของพฤติกรรมที่เหมือนกัน ดังนี้ เพศชายฉลาด รอบรู้ ทันคน มีเล่ห์เหลี่ยม และชั้นเชิงทางธุรกิจ ส่วนองค์ประกอบในการสร้างความเป็นเพศหญิงผ่านตัวละครที่เป็นนางเอกนั้นมีอยู่ 2 ลักษณะ ได้แก่

1. นางเอกผู้นำสงสาร แสนดี เรียบร้อย อ่อนหวาน อ่อนโยน มีความกตัญญู ขอมทำทุกอย่างเพื่อครอบครัวและคนที่เธอรัก ไม่ว่าจะถูกทำร้ายทั้งร่างกายและจิตใจแค่ไหนเธอก็ทนได้ ไม่เคยปริปากบ่น ใช้ความดี ความเป็นแม่ศรีเรือน เอาชนะใจพระเอกได้ในที่สุด ซึ่งเป็นการคงภาพความเป็นเพศหญิงจากงานเขียนนิยายในรูปแบบเดิมมาจนปัจจุบัน

2. นางเอกที่สวยเซ็กซี่ เจ้าเสน่ห์ เจ้าเล่ห์เพทุบาย โกหกได้หน้าตาเฉย ตาต่อตา ฟันต่อฟัน ปากจัด ด่าเก่ง กล้าที่จะช่วยวนผู้ชายให้หลงใหล ทำให้ดูเหมือนโชคชะตาร้ายเรื่องเซ็กซี่ แต่แท้ที่จริงแล้วเธอยังบริสุทธิ์ และไร้เดียงสาเรื่องเพศสร้างความประหลาดใจให้กับพระเอก เป็นการนำเสนอภาพความเป็นเพศหญิงที่มีความเก่งกล้าในทุกด้าน แต่ยังคงไว้ซึ่งขนบธรรมเนียมไทยในเรื่องการรักษาพรหมจรรย์หรือความบริสุทธิ์ไว้ให้กับผู้ชายที่ตนเองต้องใช้ชีวิตคู่

ประการที่สาม ลักษณะความรู้สึกและจิตสำนึก นักเขียนนิยายรักออนไลน์นิยมสร้างลักษณะนิสัยใจคอของ เพศชายหรือพระเอกในนิยายโดยแบ่งออกเป็นสองกลุ่มใหญ่ คือ กลุ่มที่มีลักษณะเป็น สุภาพบุรุษ จะเป็นคนสุขุม เจียมขริม พุดน้อย อ่อนน้อม อ่อนโยน มีความเป็นผู้ใหญ่สูง ไม่ใช้อารมณ์ และไม่ใช้ความรุนแรงกับนางเอก ในกลุ่มนี้จะรวมพระเอกที่มีความขี้เล่นนิด ๆ อารมณ์ดี เจ้าเล่ห์ชอบวางแผนและมีความโรแมนติกเข้าไปด้วย ส่วนกลุ่มที่สองจะมีลักษณะเป็น ชายโหด คือ โหด ดิบเถื่อน ทำให้น่าสนใจ น่าค้นหา มีเสน่ห์หรือเป็นพวกอารมณ์เย็นชา ร้ายกับทุกคนแต่ดีกับนางเอกคนเดียว พอรู้ว่ารักก็แสดงออกจนโลกตะลึง พระเอกกลุ่มนี้มักจะปากร้าย ชอบด่าว่านางเอก จนถึงขั้นทำร้ายร่างกายด้วยการทุบกระชากลากถู กอดจูบกลางที่ชุมชน ไปจนถึงขืนใจนางเอก แต่เมื่อสำนึกผิดแล้วจะทำดีกับนางเอกมาก และจะรักษานางเอกคนเดียว จุดเด่นของผู้ชายกลุ่มนี้คือการแสดงออกเรื่องความรักและเรื่องเซ็กส์ที่มีจะรุนแรง และเร้าใจผู้อ่านมาก ส่วนการแสดงลักษณะเพศหญิง จะเป็นคนที่อ่อนโยน เข้าใจความรู้สึกผู้อื่น อดทนต่อสิ่งรอบข้าง อดกลั้น ไม่ตอบโต้ ไม่คืนรนต่อสู้ และไม่แสดงกิริยาอาการ ซึ่งเป็นคุณลักษณะสำคัญของความเป็นหญิง และที่สำคัญแม้จะมีบุคลิกแบบไหนแต่การแสดงทางความรู้สึกก็ต้องเป็นผู้ที่ยอมในเรื่องการกดขี่ทางเพศเสมอ

ประการที่สี่ ลักษณะสถานะทางสังคม เพศชาย เป็นคนที่มีชาติตระกูลดี ฐานะต้องร่ำรวย เป็นมหาเศรษฐี มีอำนาจล้นฟ้า ถ้าไม่รวยมาตั้งแต่เกิด ก็จะต้องสร้างฐานะด้วยตัวเองจนร่ำรวยเป็นเจ้าของธุรกิจพันล้าน เป็นมาเฟียผู้ยิ่งใหญ่ เป็นเจ้าชายรัชทายาทปลอมตัวมา หรือเป็นเจ้าของบ่อน้ำมันในทะเลทราย จบการศึกษาขั้นด่ำปริญญาตรี จากสถาบันการศึกษาอันมีชื่อเสียงทั้งในประเทศและต่างประเทศ และไม่มีเวลาทำงานที่ชัดเจนตายตัว

ส่วนลักษณะทางสังคมของ เพศหญิง แม้จะมีการศึกษาแตกต่างตามระดับฐานะของตัวละคร แต่การให้คุณค่าในด้านความรู้ความสามารถที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาจะไม่ถูกกล่าวถึงมากนัก ยกเว้นความสามารถในการเป็นกุลสตรี เช่น การทำงานบ้าน การทำอาหาร และการเย็บปักถักร้อย เป็นต้น นอกจากนี้การเข้าสังคมของนางเอกหรือตัวละครเพศหญิงยังเป็นสังคมแคบ ๆ อยู่เฉพาะในกลุ่มเพื่อนเพียงไม่กี่คน หรือการอยู่เพียงคนเดียวเนื่องจากเป็นลูกกำพร้าที่พ่อแม่เสียชีวิตไปตั้งแต่เด็ก เป็นต้น สังคมของผู้หญิงจึงถูกตีกรอบอยู่กับสถานที่เพียงไม่กี่แห่งตามบทละคร

จากข้อมูลผลการศึกษาเปรียบเทียบกับการศึกษาแนวคิดและพฤติกรรมทางเพศวิถีในนิยายรักออนไลน์ของนักเขียนและนักอ่าน พบว่า นิยายรัก คือ เรื่องเล่าประเภทหนึ่งของผู้หญิง ซึ่งมีแบบฉบับในการเล่าอยู่ 3 แบบ คือ หนึ่ง แบบยอมรับทุกอย่างที่เกิดขึ้น สองแบบสู้รั้งคู่แค้น สามแบบเหยียดหยันขบขันตัวเอง ซึ่งการให้ความสำคัญต่อการกำหนดรูปแบบทางเพศของนิยายรักออนไลน์ดังข้อมูลข้างต้นจะเห็นได้ว่านักเขียนยังคงสื่อความหมายและให้ความสำคัญกับตัวเอกเพศชายมากกว่าความเป็นเพศหญิง แม้นักเขียนและนักอ่านนิยายออนไลน์จากการเก็บข้อมูลร้อยละ 93 จะเป็นผู้หญิงก็ตาม

เช่น นิยายเรื่อง เจตน์ และจอมรักจอมใจ ได้ให้คุณค่าระหว่างเพศชายกับเพศหญิงโดยผู้เขียนเน้นย้ำให้เห็นตลอดเวลาว่า ผู้ชายจะต้องเข้มแข็ง เป็นผู้นำ และเป็นผู้ที่ควบคุมสถานการณ์ได้ดี ในขณะที่ผู้หญิงอ่อนแอ และอ่อนไหว ต้องมีกิริยาที่นุ่มนวล เป็นแม่บ้านแม่เรือน และไม่การแสดงความสามารถในเรื่องเพศ ต้องอ่อนเคียงสาในเรื่องเพศ จึงจะเป็น “ผู้หญิงดี” เช่นเดียวกับนางเอกของเรื่องคือแก่นจันทร์และจอมใจ ที่พบกับผู้ชายที่แสนดีและมีความสุขในตอนจบของเรื่อง

การเขียนนิยายแม้จะเป็นนิยายรักออนไลน์ซึ่งสามารถนำเสนอในพื้นที่สาธารณะได้อย่างเปิดเผยก็ตาม แต่การนำเสนอความเป็นเพศหญิงและเพศชายของผู้เขียนยังเป็นการแสดงถึงความแตกต่างที่ชัดเจนพร้อมกับการกดทับความคิดความรู้สึกในความเป็นผู้หญิงของผู้เขียนเอง สอดคล้องกับแนวคิดเรื่องเพศวิถีที่ถูกสร้างขึ้นทางวัฒนธรรม เป็นสิ่งที่กำหนดว่าผู้หญิงทำนั้นได้ ทำนั้นไม่ได้ และชะตากรรมของผู้หญิงต้องเป็นอย่างนั้นอย่างนี้ เพศวิถีที่ถูกสร้างขึ้นนี้ครอบงำทั้งผู้ชายและผู้หญิง “กดขี่” ทางกายภาพต่อผู้หญิงนั้นเกิดขึ้นไม่ได้ หรือเกิดขึ้นได้ยาก ถ้าไม่มีการครอบงำในด้านเพศสภาพเสียก่อน อย่างไรก็ตาม เฉพาะการกดขี่ทางเพศนั้น เริ่มต้นและเป็นไปได้ก็เพราะการสร้างเพศสภาพที่ทำให้ทุกฝ่ายยอมรับว่าผู้หญิงควรเสียเปรียบ หรือแม้แต่การยอมรับความเสียเปรียบก็เป็นคุณธรรมอย่างหนึ่งของ “กุลสตรี” (นิธิ เอียวศรีวงศ์, 2553)

ดังนั้นการสร้างภาพตัวแทนความเป็นผู้หญิงในนิยายรักออนไลน์จึงเป็นการกำหนดเพศวิถีที่ยังไม่หลุดกรอบแนวคิดในการสร้างให้ผู้หญิงเป็นฝ่ายถูกระงับและกดขี่ แม้นักเขียนส่วนใหญ่จะสามารถสร้างผลงานได้มากมาย แต่ลักษณะหรือการสร้างภาพตัวแทนความเป็นผู้หญิงยังคงแนวคิดเดิมอย่างชัดเจนและเพิ่มขึ้นจากการใช้มโนทัศน์จินตนาการสร้างช่องว่างความเป็นเพศหญิงและชายเพิ่มขึ้น เช่น ฐานะทางสังคม ความรู้ แม้กระทั่งการบรรยายภาพความเป็นชายที่ชัดเจนมากกว่า การให้ค่าและความสำคัญต่อเพศหญิง ซึ่งงานเขียนนิยายรักออนไลน์เหล่านี้สามารถสรุปให้เห็นได้ว่า พื้นที่สาธารณะหรือพื้นที่ทางสังคมส่วนใหญ่ยังคงให้ความสำคัญต่อการนำเสนอรูปแบบและแนวคิดความเป็นผู้นำที่ยกย่องผู้ชายเป็นใหญ่ ความเป็นผู้นำและผู้หญิงเป็นเพศที่ต้องจำยอมต่อการกดขี่ทั้งในโลกของนิยายและในสภาพสังคมที่เป็นจริง

5.1.3 การสร้างมายาคติเรื่องเพศวิถีในนิยายรักออนไลน์

จากผลการศึกษาในเรื่องมายาคติเกี่ยวกับเรื่องเพศวิถีที่พบในนิยายรักออนไลน์ พบว่ามีมายาคติ 4 ประการที่มีการผลิตซ้ำผ่านเนื้อหาในนิยายอยู่บ่อยครั้ง ได้แก่

5.1.3.1 มายาคติเรื่องการรักษาพลสวณตัวซึ่งเป็นการผลิตซ้ำการให้คุณค่าและความหมายเรื่องพรหมจรรย์ว่าเป็นสิ่งมีค่าสูงสุดที่ผู้ชายทุกคนต้องการจากผู้หญิง ทำให้ผู้หญิงที่สูญเสียพรหมจรรย์ไปแล้วโดยตั้งใจก็ดีหรือไม่ตั้งใจก็ดี เกิดความรู้สึกว่าคุณค่าของตัวเองลดลงไป

5.1.3.2 มายาคติเกี่ยวกับการใช้ถุงยางอนามัยและการคุมกำเนิดซึ่งจึงเป็นการสะท้อนให้เห็นถึงทัศนคติ ค่านิยม ความรู้สึกนึกคิดของคนในสังคมไทย ที่มองเห็นว่า “ถุงยางอนามัย” เป็นสิ่งสกปรกทางเพศ และเป็นสัญลักษณ์ของความต่ำส่งทางเพศ และได้สร้างภาพลักษณ์ว่าผู้หญิงที่ดีต้องไม่รู้จักหรือต้องไร้เดียงสาในเรื่องเพศ จึงไม่สมควรที่จะเรียกร้องให้ผู้ชายใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้งที่มีเพศสัมพันธ์ซึ่งภาพลักษณ์นี้มันก็ไม่ได้ช่วยแก้ปัญหาเรื่องท้องไม่พร้อมหรือโรคติดต่อจากเพศสัมพันธ์

5.1.3.3 มายาคติเรื่องขนาดของอวัยวะเพศชาย สะท้อนให้เห็นถึงการยอมรับแนวคิดที่ว่าผู้ชายพร้อมที่จะปลดปล่อยความต้องการทางเพศและแสดงความเป็นลูกผู้ชายโดยใช้องคชาตเป็นตัวแทนของพลังอำนาจที่ผู้ชายอยู่เหนือผู้หญิง สอดผ่านอวัยวะเพศหญิงซึ่งแสดงให้เห็นถึงสถานะการมีอำนาจที่เหนือกว่าในการกระทำและควบคุมเนื้อตัวร่างกายของผู้หญิง

5.1.3.4 มายาคติเรื่องความเป็นชาย ไม่ว่าจะในภาพลักษณ์ของสุภาพบุรุษหรือในภาพลักษณ์ของแบบบอย ก่อให้เกิดการผลิตซ้ำและตอกย้ำอุดมการณ์ชายเป็นใหญ่ให้ฝังลึกในความคิดของผู้คนมากขึ้น ทำให้ผู้หญิงต้องติดอยู่กับมโนทัศน์ทางสังคม 2 ประเด็นใหญ่ ๆ คือ การมีเพศสัมพันธ์แบบคู่ตรงข้าม และความเป็นแม่ ทำให้ผู้หญิงต้องกลายเป็นวัตถุทางเพศ ที่ต้องสยบยอมต่อความสัมพันธ์เชิงอำนาจที่ผู้ชายเป็นผู้ควบคุมทุกอย่างในสังคม

จากมายาคติทั้ง 4 ประการที่พบในนิยายรักออนไลน์สะท้อนให้เห็นว่าอำนาจของปิตาธิปไตยได้ครอบคลุมไปในทุกพื้นที่ของสังคม รวมทั้งพื้นที่ในของนิยายออนไลน์ซึ่งเป็นพื้นที่อินเทอร์เน็ต การครอบงำผู้หญิงจึงตั้งอยู่บนฐานของการสร้าง “ความรู้และความจริง” ในมิติเรื่องเพศวิถีโดยสร้างความรู้ที่ว่าผู้หญิงทุกคนต้องการมีเพศสัมพันธ์ มีความสุขกับการกระทำทางเพศ หรือมีความสุขกับขนาดของอวัยวะเพศชายที่ใหญ่ หรือการสร้างความจริงที่ว่าการข่มขืนผู้หญิงจะชัดเจนในช่วงแรกและจะคล้อยตามในที่สุด หรือการสร้างความจริงที่ว่าการวางยาผู้หญิงแล้วข่มขืนไม่ใช่เรื่องยากและไม่ถูกจับด้วย ซึ่งชุดความจริงทั้งหมดนี้ถูกกำหนดมาจากอำนาจปิตาธิปไตย การควบคุมเนื้อตัวร่างกายของผู้หญิงผ่านกรอบผู้หญิงดีโดยใช้เรื่องเพศสัมพันธ์เข้ามาเป็นขีดเส้นให้ผู้หญิงต้องเดินตามร่วมกับการครองใจโดยใช้ชุดมายาคติเกี่ยวกับเรื่องเพศวิถีเข้ามาตอกย้ำทำให้ผู้หญิงต้องยอมรับว่าตนเองไม่ได้เป็นเจ้าของประเพณีหรือเพศวิถีของตนเอง ซึ่งในนิยายเองก็ได้มีการผลิตซ้ำให้เห็นภาพของผู้หญิงที่ต้องยอมแลกเรือนร่างกับเงินตราเพื่อแลกกับการเลื่อนชั้นสถานะทางสังคม หรือเพื่อรักษาผลประโยชน์และความสุขของคนในครอบครัว การมีเพศสัมพันธ์สำหรับผู้หญิงจึงเป็นเรื่องของความรับผิดชอบไปตลอดชีวิตในความเป็นแม่ แต่การสร้างกรอบเรื่องเพศวิถีของผู้หญิงในบางครั้งจึงไม่ใช่เพื่อตอบสนองความต้องการของสังคม แต่กรอบที่ผู้หญิงสร้างขึ้นอาจเองอาจเป็นกรอบเพื่อการพิทักษ์ตัวเอง เพื่อให้เพศวิธินั้นอยู่ควบคู่กับการเป็นแม่ก็เป็นได้

5.1.4 มุมมอง นโยบาย มาตรการ ในการจัดการของภาครัฐและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

นิยายออนไลน์เริ่มเป็นที่นิยมและแพร่หลายใน พ.ศ.2540 เป็นต้นมา ระยะแรกเป็นลักษณะของการได้รับอิทธิพลจากต่างประเทศในลักษณะของเรื่องเขียนเล่นหรือฟิคชั่น (Fiction) ซึ่งเป็นเรื่องเล่าที่เขียนขึ้นเองหรืออ้างอิงมาจากเรื่องจริง จนกระทั่ง พ.ศ.2542 เกิดเว็บไซต์เด็กดี (www.dek-d.com) ขึ้นในสังคมออนไลน์ไทย โดยมีกลุ่มเป้าหมายเป็นเยาวชนที่แตกต่างจากเว็บไซต์ทั่วไป มีการจัดระบบประเภท จัดคอลัมน์นวนิยายได้สะดวก รวมถึงมีความเป็นสังคมออนไลน์ นิยายออนไลน์ได้กลายเป็นพื้นที่แห่งความสมหวังทางเสรีภาพ นักเขียนมีอิสรภาพในการเขียนได้อย่างไร้ขีดจำกัด ไม่ยึดติดวรรณกรรมแบบเก่า มีการสร้างสัญลักษณ์ใหม่ รวมถึงภาษาการสื่อสารใหม่ (อารดา ปรินาปัญญา, 2553ข)

เมื่อเกิดพัฒนาการในการเขียนนิยายรักออนไลน์แพร่หลาย ประกอบกับมีนักเขียนเยาวชนรุ่นใหม่เข้ามานำเสนอผลงานมากขึ้น ทำให้เกิดการจัดระดับหรือเรตสำหรับผู้เข้ามาอ่านและผู้เขียนที่ใช้พื้นที่นำเสนอผลงาน แต่ผลงานที่ถูกนำเสนอกลับกลายเป็นเรื่องเพศสัมพันธ์เพิ่มขึ้น มีการนำเสนอภาพความรุนแรงระหว่างเพศเพิ่มขึ้นอย่างโจ่งแจ้ง และนำมาสู่การพูดคุยถึงเรื่องเช็กส์ในเนื้อหาของนวนิยายอย่างเปิดเผยในพื้นที่สาธารณะและสามารถรับรู้เรียนรู้อย่างถูกบ้างผิดบ้างจากเนื้อหาและประสบการณ์ที่ผู้เขียนนำเสนอไว้ในวรรณกรรม

นิยายออนไลน์ในสายตาภาครัฐจึงเป็นเรื่องที่ต้องเฝ้าระวังและจับตามองอย่างเข้มงวด โดยเฉพาะนิยายอีโรติกหรือนิยายคิดเรท ที่อาจเป็นสาเหตุหนึ่งให้วัยรุ่นไทยมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันสมควรและก่อให้เกิดปัญหาการตั้งครรภ์ในวัยรุ่น แต่อีกประเด็นหนึ่งที่ภาครัฐละเลยและมองข้ามเรื่องการเลียนแบบพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมจากตัวละครในนิยาย คือเรื่องการทำลายชื่อเสียงของเยาวชนที่ยังขาดประสบการณ์ทางเพศ และขาดความรู้เรื่องเพศ และเป็นบ่อเกิดของปัญหาสังคม การข่มขืนทางเพศ โดยไม่ได้พิจารณาถึงบรรทัดฐานทางเพศที่เป็นอยู่จริงในสังคม ด้วยการสร้างและตอกย้ำความหมายชุดที่ว่าเมื่อผู้หญิงไปยุ่งเกี่ยวกับเรื่องเพศถือเป็นความเสื่อมเสียอย่างร้ายแรง ทั้งที่ในความเป็นจริงแล้วนิยายรักออนไลน์เป็นเพียงพื้นที่เล็กๆ ที่ผู้หญิงได้เปิดเผยความพึงพอใจในเรื่องเรื่องเพศวิถีได้อย่างเสรี และตอบสนองความอยากรู้อยากเห็นในเรื่องที่ถูกปกปิดกัน รวมถึงเป็นแสวงหาความสุขจากจินตนาการทางเพศที่ไม่สามารถกระทำได้ในชีวิตจริง

ความรุนแรงทางเพศและการรับรู้ข้อมูลทำให้หลายหน่วยงานในประเทศไทยเริ่มหันมาให้ความสนใจ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในปัญหาสังคมของกลุ่มเยาวชนที่เพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว จากการมองเรื่องความเข้าใจในเรื่องเพศที่ถูกต้องของเยาวชนเป็นประเด็นสำคัญ ตัวอย่างในการจัดการแก้ปัญหาเกี่ยวกับนิยายรักออนไลน์ กรณีของสำนักพิมพ์ เช่น ริสรวล อร่ามเจริญ นายกสมาคมผู้จัดพิมพ์และ

ผู้จำหน่ายหนังสือแห่งประเทศไทย กล่าวถึงมาตรการสำหรับการแก้ไข สมาคมผู้จัดพิมพ์ และ
กระทรวงวัฒนธรรมได้หาข้อสรุปร่วมกับภาครัฐกิจและเอกชนเพื่อสร้างกติกากลาง โดยจะจัดทำเรตติ้ง
ในหนังสือประเภทกลุ่มเสี่ยง 2 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มการ์ตูน และกลุ่มบันเทิงคดี ว่าเหมาะสมสำหรับวัยไหน
เพียงแต่ว่ารายละเอียดจะแบ่งเป็นเรตอย่างไรนั้น เหนื่อยยังไม่ชัดเจน อาทิเช่น ภาษาแบบนี้จะอยู่ใน
ระดับไหน สมาคมต้องมีการจัดสัมมนาเกี่ยวกับบรรณาธิการแต่ละสำนักพิมพ์และนักแปล และสันติบาล
จะเข้ามาช่วยให้คำแนะนำด้วย

ส่วนของรัฐบาลมีการกำหนดมาตรการในการป้องกันและแก้ไขปัญหาที่เกี่ยวข้องกับความ
รุนแรงทางเพศ เช่น ครม.คลอดร่างพ.ร.บ.ปราบสื่อลามก ระบุเอาผิดแม่มีไว้ในครอบครองเกี่ยวกับ
สื่อที่จะนำไปสู่อันตรายรุนแรง ทั้งเรื่องเพศ ร่างกาย ทั้งคลิป หนังสือ หนังสือเสียง อินเทอร์เน็ต ฯลฯ
การจัดเรตติ้งโทรทัศน์เพื่อให้มีรายการสำหรับเด็ก รายการสร้างสรรค์สำหรับเยาวชนและการจำกัด
อายุผู้ดูรายการโทรทัศน์แต่ละประเภท การออก พ.ร.บ.ปราบปรามวัตถุช่วยพฤติกรรมอันตราย โดยมี
สาระสำคัญห้ามครอบครองวัตถุช่วยพฤติกรรมอันตราย แต่ พ.ร.บ.ฉบับนี้กลับยังไม่สามารถชี้ชัดได้ว่า
งานเขียนวรรณกรรม นิยายโรแมนติก หรือนิยายอีโรติกอยู่ในข่ายของการช่วยทางเพศหรือไม่ ในสายตา
ภาครัฐจึงเป็นเรื่องที่ต้องเฝ้าระวังและจับตามองอย่างเข้มงวด โดยเฉพาะนิยายอีโรติกหรือนิยายคิดเรด
ที่อาจเป็นสาเหตุหนึ่งให้วัยรุ่นไทยมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันสมควรและก่อให้เกิดปัญหาการตั้งครรภ์
ในวัยรุ่น แต่อีกประเด็นหนึ่งที่ภาครัฐละเลยและมองข้ามเรื่องการเลียนแบบพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม
จากตัวละครในนิยาย คือเรื่องการที่นักเขียนซึ่งเป็นเยาวชนที่ยังขาดประสบการณ์ทางเพศ และขาด
ความรู้เรื่องเพศศึกษาที่ถูกต้องทำให้ถ่ายทอดเนื้อหาที่ผิด ๆ ไปสู่ผู้อ่าน

การดำเนินงานของภาครัฐและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องจึงยังคงวนเวียนในการแก้ปัญหาปลายเหตุ
ในการเรียนรู้เรื่องเพศวิถีและการกดขี่ทางเพศที่เกิดขึ้นอย่างต่อเนื่องในสังคมไทย แนวทางในการ
นำเสนอและป้องกันส่วนใหญ่ให้ความสำคัญกับการปราบปรามและจัดระบบการนำเสนอ แต่ใน
รูปแบบของการนำเสนอและกลุ่มคนที่สามารถนำเสนอเนื้อหาเกี่ยวกับเรื่องเพศที่ถูกต่อนั้นยังไม่มี
การชี้ชัดถึงสิ่งที่สามารถทำได้ในสังคมไทย

5.2 อภิปรายผล

จากการศึกษาเรื่อง “นิยายรักออนไลน์: การสร้างอัตลักษณ์ทางเพศวิถีของผู้หญิงในพื้นที่
สาธารณะ” พบว่า การสร้างภาพตัวแทนผู้หญิงในนิยายนั้นยังคงมองผู้หญิงในแง่ของความอ่อนไหว
ใช้อารมณ์มากกว่าเหตุผล เป็นผู้ยอมถูกกระทำ เป็นวัตถุทางเพศและยังมีความเชื่อในเรื่องรักแท้ชนะ
ได้ทุกสิ่ง ซึ่งแนวคิดเพศวิทยังคงความเป็นโรแมนติกเลิฟหรือความรักแบบพาฝัน การเขียนวรรณกรรม

ของแนวคิดการกดขี่ผู้หญิง สอดคล้องกับแนวคิดสตรีนิยมที่มองว่าเป็นผลมาจากโครงสร้างปิตาธิปไตย (patriarchy) ซึ่งก็คือการครอบงำของเพศชายที่ไม่ได้หมายถึงการครอบงำในแง่ของปัจเจกหรือกลุ่มผู้ชายเหนือผู้หญิง แต่เป็นโครงสร้างของการครอบงำทางหนึ่งที่ทำให้คุณค่าของลำดับชั้นสูงต่ำที่ฝังอยู่ในสังคม ซึ่งก็หมายถึงการให้ค่าแก่สิ่งที่เกี่ยวข้องกับผู้ชายและความเป็นชายมากกว่าสิ่งที่เกี่ยวข้องกับผู้หญิงและความเป็นหญิง (วารุณี ภูริสินสิทธิ์, 2545)

การเขียนนิยายรักออนไลน์จึงเป็นการสร้างอัตลักษณ์ทางเพศวิถีของผู้หญิงในพื้นที่สาธารณะเพื่อตอบย้าว่าผู้หญิงเป็น “แม่ และเมีย” ที่มีสถานะต่ำกว่าผู้ชายในรูปแบบปิตาธิปไตย ภาพลักษณ์หรือภาพตัวแทนในนิยายกลายเป็นผู้ถูกกระทำ และผู้หญิงยังคงเป็นวัตถุทางเพศจากการนำเสนอของผู้หญิงด้วยกันภายใต้จิตสำนึกที่ถูกฝังให้อยู่ภายใต้อำนาจและความรู้สึกในการสร้างให้ผู้ชายเป็นใหญ่

แต่เนื่องจากเพศวิถีจึงเป็นสิ่งที่ซับซ้อน ดังที่แคโรล แวนซ์ ได้เขียนไว้ “ความหมายที่แท้จริงแล้ว เพศวิถีเป็นสิ่งที่ซับซ้อน ประกอบด้วยความหลากหลายของความหมาย อารมณ์ ความรู้สึก การรับรู้ และปฏิสัมพันธ์เชื่อมโยง” เพศวิถีจึงเป็นมากกว่าเรื่องของพฤติกรรมตามธรรมชาติ และสัญชาตญาณของมนุษย์ เป็นเรื่องของอำนาจ การควบคุม การต่อสู้ ในระดับต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นระดับปัจเจก ครอบครัว ชุมชน สังคม และประเทศ (พริศรา แซ่ก้วย, 2547, หน้า 14)

การควบคุมเพศวิถีของผู้หญิงไทยจะเป็นการควบคุมกามารมณ์ของผู้หญิงที่จำกัดให้ผู้หญิงมีเพศวิถีเฉพาะในการแต่งงานและการสืบพันธุ์ กามารมณ์โดยวิถีของเสนาหาและความปรารถนาทางเพศของผู้หญิงเองที่แสดงออกจะถูกควบคุมในพื้นที่และรูปแบบต่าง ๆ กามารมณ์ของผู้หญิงถูกให้ความหมายว่าเป็นของการผิดศีลธรรม เป็นอันตรายต่อรัฐชาติ อย่างไรก็ตาม ผู้หญิงมิได้ยอมจำนนต่ออุดมการณ์เรื่องเพศแบบชาย แต่ต่อต้านโดยแสดงออกซึ่งกามารมณ์ของตนเองในพื้นที่ต่าง ๆ (พิมพ์วัลย์ บุญมงคล, 2551)

นิยายรักออนไลน์จึงเป็นพื้นที่ให้ผู้หญิงได้เปิดเผยความพึงพอใจในเรื่องเรื่องเพศวิถีได้อย่างเสรี และตอบสนองความอยากรู้อยากเห็นในเรื่องที่ถูกปกปิดกัน รวมถึงเป็นแสวงหาความสุขจากจินตนาการทางเพศที่ไม่สามารถกระทำได้ในชีวิตจริง ในขณะเดียวกันนิยายรักออนไลน์ กลายเป็นพื้นที่ในสร้างปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้อ่านกับผู้เขียน และนำไปสู่การสร้างปฏิสัมพันธ์ใหม่ในชีวิตจริงผ่านการติดต่อสื่อสารที่ไม่ผูกติดกับพื้นที่และเวลา ผู้ใช้อินเทอร์เน็ตสามารถเป็นได้ทั้งนักอ่านและนักเขียนในเวลาเดียวกัน อีกทั้งยังสามารถสร้างตัวตนใหม่ สร้างชื่อใหม่ สร้างเพศใหม่ที่ไม่ตรงกับความเป็นจริง นิยายออนไลน์ได้กลายเป็นพื้นที่แห่งความสมหวังทางเสรีภาพ นักเขียนมีอิสรภาพในการเขียนได้อย่างไร้ขีดจำกัด อินเทอร์เน็ตจึงเป็นช่องทางระหว่างนักอ่านกับนักเขียนได้รวดเร็วและทำให้ต่างฝ่ายต่างมีตัวตนมากขึ้น (อารดา ปรีชาปัญญา, 2553ข)

นอกจากนั้นนิยายรักออนไลน์ได้ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงวิธีคิดเรื่องเพศของผู้หญิงที่เคยเชื่อว่าเรื่องเพศเป็นเรื่องต้องห้าม เป็นเรื่องน่าอับอาย ไม่ควรแสดงออกหรือกล่าวถึงอย่างประเจิดประเจ้อ หากแต่ควรเก็บงำไว้ในพื้นที่ส่วนตัว มาสู่การเปิดเผยตัวตนและรสนิยมทางเพศในพื้นที่สาธารณะ การอ่านและการเขียนนิยายออนไลน์จึงเป็นการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ประสบการณ์ชีวิตระหว่างผู้หญิงกับผู้หญิงทั้งทางตรงและทางอ้อม จากผลการศึกษาผู้ตอบแบบสอบถามเคยนำสิ่งที่อ่านในนิยายมาใช้ในชีวิตประจำวัน ทั้งที่โดยรู้ตัวและไม่รู้ตัว เช่น การอ่านนิยายทำให้สามารถแนะนำเพื่อนฝูงคนใกล้ชิด เรื่องการวิธีการใช้จ่ายคูปองเงินหลังการมีเพศสัมพันธ์โดยไม่ตั้งใจและไม่เต็มใจเพื่อป้องกันการตั้งครรภ์ รวมถึงการระมัดระวังป้องกันการตนเองจากการถูกล่อลวงจากกลุ่มมิจฉาชีพเมื่อไปเที่ยวสถานบันเทิง ซึ่งอ่านมาจากนิยายที่มีฉากที่นางเอกถูกวางยานอนหลับหรือยาปลุกเซ็กซ์ นอกจากนี้แล้วสิ่งที่ผู้อ่านได้เรียนรู้จากนิยายยังเป็นการเปิดโลกทัศน์เรื่องเพศรส ซึ่งหมายถึงการแสวงหาความสุขทางกามารมณ์และความเข้าใจเรื่องเพศสัมพันธ์ระหว่างชายหญิงมากขึ้น

“เคยคุยกับเพื่อนหญิงด้วยกัน บางคนก็ไม่กล้าที่จะทำท่าทางการร่วมรักบางท่า หรือในกรณีที่ผู้หญิงเป็นฝ่ายรุกนั้น เพื่อนบางคนก็รับไม่ได้ แต่สำหรับนิยายบางเรื่องก็เขียนให้นางเอกหรือนางร้ายมีบทบาทในเรื่องเพศรสนี้ ดิฉันคิดว่าดิฉัน มันอาจช่วยสร้างความกล้าให้กับเพื่อนหญิงบางคน และเข้าใจในเรื่องเพศสัมพันธ์มากขึ้น ว่าเพศสัมพันธ์นั้น เกิดจากความสัมพันธ์ระหว่างคู่รัก หากมีแต่คนหนึ่งเสนอและคนอื่นรับอย่างเดียว ยามที่เขาไปเจอคนอื่นที่สนอง (เหมือนเรากับคุณดี) ภรรยาก็ต้องเป็นฝ่ายปรับปรุงค่ะ ทำให้เข้าใจผู้ชายมากขึ้น” (อ้อม(ญ)นามสมมุติ)

เมื่อพิจารณาในเชิงพื้นที่ของวรรณกรรมโดยเฉพาะนิยายอีโรติกซึ่งในอดีตไม่เป็นที่ยอมรับเนื่องจากเรื่องทางเพศถูกมองว่าเป็นเรื่องไม่เหมาะสมทั้งทางศีลธรรมและวัฒนธรรม จากงานศึกษาเรื่อง “เพศและกามารมณ์ในวรรณกรรมไทย” ของ ดร.อรทัย ปัญญา⁹ พบว่านักเขียนหญิงไทยคนแรกที่เขียนเรื่องอีโรติกอย่างเปิดเผย คือ ธิดา บุนนาค ซึ่งเขียนงานไว้มากมายทั้งในรูปนิยายและเรื่องสั้น ตั้งแต่ช่วงปลายคริสต์ทศวรรษ 1940 ถึงกลางทศวรรษ 1960 ในสมัยนั้นธิดาเป็นนักเขียนที่มีชื่อเสียงมาก

⁹ ดร.อรทัย ปัญญา อาจารย์ประจำคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น จบการศึกษาระดับปริญญาเอกจากมหาวิทยาลัยลอนดอน สาขา Gender and Literature Studies โดยทำวิทยานิพนธ์เรื่อง “Gender and Sexuality in Thai Erotic Literature”

แต่ปัจจุบันกลับถูกลืมเลือน ไม่ค่อยมีใครรู้จัก ในขณะที่นักเขียนชายที่เขียนเรื่อง อีโรติกุ่นไล่เลี่ยกัน อย่างประมุข อุณหภูม ผู้เขียนเรื่อง จันคารา กลับเป็นที่รู้จักอย่างกว้างขวางจนถึงปัจจุบัน

ในทศวรรษ 1990 ที่เป็นยุค “เบ่งบาน” ของงานเขียนอีโรติกของนักเขียนหญิง โดยนักเขียนคนสำคัญในยุคนี้คือ สุจินดา ชันดะลาภกต ซึ่งเป็นนักเขียนหญิงคนแรกที่กล้าเขียนเรื่องอีโรติกอย่างเปิดเผยและเรียกตัวเองว่าเป็นนักเขียนอีโรติก งานของสุจินดาได้รับความนิยมมาก โดยเฉพาะในกลุ่มหญิงสาวที่มีการศึกษา แต่กลับไม่ค่อยได้รับการยอมรับในแวดวงวิชาการ ส่วนหนึ่งอาจเป็นเพราะเธอใช้ภาษาที่ตรงไปตรงมา หรือภาษา “เปลือย” ซึ่งอาจจะแรงเกินไปสำหรับนักวิชาการไทย อย่างไรก็ตาม เธอก็เป็นนักเขียนที่ประสบความสำเร็จ และเป็นแม่แบบให้นักเขียนหญิงอีกหลายคนที่จะเริ่มเขียนเรื่องอีโรติก (ขจรฤทธิ์ รักษา, 2552)

ในปัจจุบัน อินเทอร์เน็ตได้ทำให้เกิดช่องทางให้นักเขียนนำเสนอผลงานได้อย่างกว้างขวางมากขึ้น การเขียนและการอ่านนิยายอีโรติกไม่ใช่เรื่องที่น่าอับอายหรือต้องปิดบังตัวตนอีกต่อไป การขยายตัวของกลุ่มผู้อ่านนิยายอีโรติกทำให้นักพิมพ์ใหญ่ ๆ ต้องเปิดสำนักพิมพ์ในเครือเพื่อผลิตหนังสือนิยายอีโรติกสู่ตลาดมากขึ้น ทำให้เขียนนิยายออนไลน์จำนวนมากปรับเปลี่ยนแนวการเขียนจากนิยายรักโรแมนติกมาสู่การเขียนนิยายแนวอีโรติกแล้วนำไปเผยแพร่ในเว็บไซต์สาธารณะหรือเว็บไซต์ของสำนักพิมพ์ที่เปิดรับพิจารณาต้นฉบับนิยายแนวนี้อย่างเฉพาะ นอกจากโครงเรื่องและจำนวนการบรรยายแล้ว จำนวนยอดผู้เข้าชมและความคิดเห็นจากผู้อ่านเป็นตัวแปรที่สำคัญ ที่ทำให้นิยายออนไลน์เรื่องนั้นได้รับการพิจารณาตีพิมพ์เป็นรูปเล่ม หรือบางครั้งเมื่อบรรณาธิการหรือคนคัดต้นฉบับได้เข้าไปอ่านและสนใจก็จะมีการทาบทามขอซื้อลิขสิทธิ์โดยไม่ต้องรอให้เขียนจนจบเรื่องหรือไม่ต้องรอให้นักเขียนส่งเรื่องมาให้พิจารณาก็ได้ จะเห็นได้ว่าช่องทางในการตีพิมพ์นิยายอีโรติกในปัจจุบันเปิดกว้างกว่าในอดีตมาก

จากการสัมภาษณ์เชิงลึก นักเขียนนิยายอีโรติกหญิงคนหนึ่ง พบว่าเธอนำเสนอผลงานผ่านทางเว็บไซต์ต่าง ๆ ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2553 จนถึงปัจจุบัน มีผลงานตีพิมพ์เป็นรูปเล่มแล้วจำนวน 19 เรื่อง และคำตอบแทนในแต่เรื่องเป็นแบบเหมาจ่าย เป็นจำนวนเงินตั้งแต่ห้าหมื่นบาทขึ้นไป ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับความหนาของต้นฉบับ ด้วยโครงเรื่องแนวซึ่งกินใจเข้มข้น และการบรรยายฉกรรจ์ที่ค่อนข้างดุเดือด เร้าร้อน ทำให้ผลงานของเธอได้รับความนิยมจากผู้อ่านจำนวนมาก เธอจึงลาออกจากงานประจำและยึดอาชีพนักเขียนนิยายอีโรติกเป็นงานหลัก พร้อม ๆ กับเปิดเผยตัวตนทั้งในสังคมออนไลน์และในงานสัปดาห์หนังสือที่เธอจะไปแจกจ่ายเซ็นให้กับแฟนคลับที่มาซื้อหนังสือของเธอ คำตอบแทนจากการเขียนนิยายอีโรติกทำให้สามีและคนรอบข้างยอมรับในความสามารถของผู้หญิงที่จบการศึกษาชั้นมัธยมต้น และทำให้เธอทำหน้าที่แม่ของลูก และภรรยาของสามีได้อย่างมีความสุขมากกว่าในอดีตเนื่องมาจากเธอเป็นฝ่ายหารายได้เข้าสู่ครอบครัวได้มากกว่าสามี เมื่อใช้แนวคิดสตรี

นิยมสายมาร์กซิสต์เข้ามาวิเคราะห์จะพบว่าการเขียนนิยายออนไลน์ที่บ้านของผู้หญิงก่อให้เกิดงานที่สร้างคุณค่าในระบบทุนนิยมและได้รับค่าตอบแทนที่สูงกว่างานของผู้ชาย

การเขียนวรรณกรรมที่มีแนวคิดการกดขี่ผู้หญิงจึงไม่ได้เป็นผลมาจากโครงสร้างปิตาธิปไตย (patriarchy) เสมอไปแต่อาจมาจากความจำเป็นทางเศรษฐกิจและแรงจูงใจจากค่าค้นฉบับที่ทำให้นักเขียนหญิงตัดสินใจเลือกที่จะเขียนนิยายแนวนี้อย่างภาคภูมิใจโดยไม่ต้องปิดบังต่อครอบครัวและคนรอบข้างเหมือนในอดีต การยอมรับจากนักอ่านทำให้นักเขียนรู้สึกมีคุณค่าและมีตัวตนในโลกของนิยายออนไลน์ซึ่งเป็นพื้นที่สาธารณะและเป็นพื้นที่ที่ผู้ชายไม่สามารถเข้ามาควบคุมการอ่านและการเขียนของพวกเขาได้ การอ่านและการเขียนนิยายรักออนไลน์ของผู้หญิงจึงเป็นเรื่องของการท้าทาย และต่อต้านการควบคุมในระดับต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นระดับปัจเจก ครอบครัว สังคม รวมถึงรัฐและสื่อต่าง ๆ ที่ให้คุณค่าและกำหนดว่าสิ่งใดควรทำหรือไม่ควรทำในเรื่องเพศ

5.3 ข้อค้นพบในงานศึกษา

5.3.1 การผลิตซ้ำภาพตัวแทนความเป็นผู้หญิงกับความสัมพันธ์เชิงอำนาจหญิงชายในนิยายรักออนไลน์

วรรณกรรมกระแสหลักมีการนำเสนอเนื้อหาของวรรณกรรมโดยเน้นสังคมวัฒนธรรมแบบปิตาธิปไตยที่ไม่เป็นธรรมและปิดกั้นศักยภาพของผู้หญิง แฝงลักษณะที่กดขี่ เอาเปรียบ และมองมาผู้หญิง การศึกษาอัตลักษณ์ทางเพศวิถีจากนิยายรักออนไลน์จึงมีกลุ่มเป้าหมายของการศึกษาบางส่วนจาก “การเขียนโดยนักเขียนหญิง” เพื่อศึกษาว่า นักเขียนหญิงจำเป็นต้องเก็บกดความเป็นหญิงของตนไว้อย่างไร เพราะแนวการเขียนที่เป็นกระแสหลักในสังคมยังดำเนินไปในกรอบของปิตาธิปไตย และนักเขียนหญิงมีวิธีการอย่างไรในการปลดปล่อยศักยภาพความเป็นหญิงออกมาในงานเขียนได้อย่างเต็มที่ (เสนาะ เจริญพร, 2548, หน้า 34-35)

ผลการศึกษาการสร้างภาพตัวแทนความเป็นผู้หญิงในนิยายรักออนไลน์ พบว่า การนำเสนอความเป็นเพศทั้งชายและหญิงมีความแตกต่างกันอย่างชัดเจนดังที่สรุปมาแล้ว โดยเฉพาะอย่างยิ่งการให้ความสำคัญในการเสนอความเป็นเพศชายที่มีความแข็งแรง เข้มแข็ง หล่อ ร่ำรวย มีความสามารถรอบด้านและมีอำนาจในการบริหารปกครองคน ภาวะความเป็นผู้นำสูง แตกต่างกับความเป็นเพศหญิงที่มีการนำเสนอไว้ในงานเขียน ซึ่งมีทั้งความอ่อนแอ อ่อนโยน อ่อนหวาน หรือแม้จะแก่นเสียวเพียงใด แต่บทสรุปคือจะต้องเป็นแม่บ้านแม่เรือนและต้องยอมรับในสิ่งที่เพศชายปฏิบัติต่อตนเองในทุกพฤติกรรม การเสนอผลงานเช่นนี้เป็นการตอกย้ำภาพความสามารถของผู้หญิงที่ไม่ว่ายุคสมัยใดก็ยังคงอยู่ภายใต้การเป็นใหญ่ของเพศชายเช่นเดิม

การผลิตซ้ำภาพตัวแทนความเป็นผู้หญิงที่สะท้อนออกมาผ่านงานเขียน ไม่เพียงเป็นการตอกย้ำให้เห็นว่าตัวละครในวรรณกรรมแต่ละยุคสมัยนั้นยังมีการกดขี่ทางเพศของผู้หญิง แม้ในวรรณกรรมสมัยใหม่ที่เปิดโอกาสให้มีการแสดงออกของตัวละครจากจินตนาการได้อย่างกว้างขวางก็ตามแต่นักเขียนก็ยังผลิตผลงานที่แฝงลักษณะการกดขี่เพศหญิงออกมาโดยรู้ตัวและไม่รู้ตัว โดยจากผลการศึกษาผู้ตอบแบบสอบถามร้อยละ 81 คิดว่านิยายคือสิ่งที่สะท้อนตัวตนของนักเขียนได้ดีที่สุด เพราะนักเขียนมักจะสื่อสิ่งที่ตัวเองชอบออกมาทางเนื้อเรื่องหรือลักษณะของตัวละคร รวมไปถึงแนวคิดต่าง ๆ ออกมาโดยไม่รู้ตัวเสมอ ดังนั้นหากอยากรู้ว่านักเขียนเป็นคนเช่นไรสามารถอ่านได้จากงานเขียน และการสะท้อนความคิดของนักเขียนจากการศึกษาว่า

“คิดว่าสะท้อน เพราะงานเขียนก็เหมือนกระจกเงาสะท้อนความรู้สึกนึกคิดและวิธีคิดตลอดจนการมองโลกของนักเขียนนั้น ๆ ว่าคิด หรือรู้สึกอย่างไร พูดยาก ๆ ก็คืองานเขียนก็คือการบอกเล่าตัวตนในแง่มุมต่างๆ ของนักเขียนท่านนั้นให้คนอ่านรับรู้”
(แก้ว(ญ)นามสมมุติ)

5.3.2 การสร้างอัตลักษณ์ทางเพศวิถีผ่านพื้นที่นิยายรักออนไลน์

นิยายรักออนไลน์ทั้งในแง่ของผู้อ่านและนักเขียน พบว่า ส่วนใหญ่เป็นผู้หญิงที่มีอายุตั้งแต่ 11 ปี ขึ้นไป โดยมีทั้งนักเรียน นักศึกษา พนักงาน แม่บ้าน ที่อาศัยอยู่ในประเทศไทยและต่างประเทศ เข้ามาอ่านนิยายออนไลน์ ผู้อ่านจะแสดงตัวตนหรือสังกัดตัวเองเข้ากับประเภทของนิยายรักประเภทใดประเภทหนึ่งหรือหลายประเภทไปพร้อม ๆ กัน โดยการเรียกตัวเองว่าแฟนคลับ หรือ แฟนพันธุ์แท้ของนักเขียนที่ตนเองชื่นชอบผ่านการแสดงความคิดเห็นในเว็บไซต์ และพัฒนาเป็นการสร้างความรู้จุกจุกเคยก ทักทายพูดคุยผ่านทางอินเทอร์เน็ต เช่น MSN เฟซบุ๊ก การโทรศัพท์ รวมถึงการนัดพบปะพูดคุย (meeting) เพื่อแลกเปลี่ยนความคิดเห็นระหว่างผู้อ่านด้วยกันเองและระหว่างผู้อ่านกับนักเขียน ซึ่งส่วนใหญ่จะเป็นเรื่องแลกเปลี่ยนการตีความจากการอ่านนิยายเรื่องนั้น ๆ การเสนอมุมมองหรือพล็อตเรื่องใหม่ การแก้ไขเนื้อเรื่องนิยาย รวมไปถึงการซื้อนิยายเรื่องนั้นจากนักเขียนโดยตรงเมื่อมีการรวมเล่มตีพิมพ์ ความสัมพันธ์เช่นนี้ทำให้เกิดจินตนาการร่วมระหว่างผู้เขียนและผู้อ่าน กล่าวได้ว่าเนื้อหาหรือบทบาทของตัวละครในแต่ละเรื่องมีหลายส่วนที่เกิดจากชีวิตจริงของทั้งผู้อ่านและผู้เขียนร่วมกัน อีกทั้งเป็นความสัมพันธ์ในการสร้างอัตลักษณ์ความเป็นเพศหญิงให้เกิดการแสดงออกอย่างต่อเนื่อง

การสร้างอัตลักษณ์ทางเพศวิถีของนักเขียนและนักอ่านนิยายรักออนไลน์ จึงเป็นผลมาจากการกระบวนการในการสร้างอัตลักษณ์ (process of identity construction) ซึ่งเป็นความพยายามของผู้หญิงที่ต้องการแสวงหาพื้นที่ทางสังคมและการแสดงออกเรื่องเพศวิถีที่ถูกกำกับจากวัฒนธรรมเนื่องจาก

เรื่องเพศเป็นเรื่องต้องห้ามที่ควรเก็บงำไว้ในพื้นที่ส่วนตัวและไม่ควรแสดงออกในพื้นที่สาธารณะ ภาพลักษณ์ของตัวละครบางส่วนจึงมาจากความต้องการของผู้่านที่กำหนดร่วมกัน หากพิจารณาถึงมุมมองและความคิดเห็นของทั้งนักอ่านและนักเขียนเกี่ยวกับชื่อเรื่องของนิยายที่เกี่ยวข้องกับความสนใจในการเลือกอ่านนิยายนั้น พบว่า ร้อยละ 85 เห็นว่าชื่อเรื่องของนิยายมีผลต่อการเลือกอ่าน เนื่องจากชื่อเรื่องเป็นตัวบ่งบอกประเภทของนิยายเรื่องนั้น และเมื่อนักอ่านต้องการหานิยายอีโรติกก็สามารถเลือกอ่านได้จากนิยายที่มีคำเหล่านี้ในชื่อ เช่น “ซาตาน” “มาร” “เทพบุตร” “พิศวาส” “นางบำเรอ” “โสเภณี” “ร้าน” เป็นต้น ซึ่งลักษณะของตัวละครในนวนิยายเหล่านี้บ่งบอกถึงการกดขี่ทางเพศอย่างชัดเจน โดยเฉพาะอย่างยิ่งการแสดงพฤติกรรมทางเพศและเช็กสัระหว่างชายหญิงที่แสดงออกเป็นตัวหนังสือเพื่อสื่อให้กับผู้อ่านเกิดความรู้สึกคล้อยตามทำให้เกิดความสัมพันธ์เชิงอำนาจผ่านพื้นที่สาธารณะ

การสื่อสารที่แสดงออกในการสร้างอัตลักษณ์ทางเพศวิถีเหล่านี้ถูกปรับเปลี่ยนจากการนำเสนอในรูปของวรรณกรรมดั้งเดิมด้วยการสร้างพื้นที่สาธารณะเพื่อการสื่อสาร ซึ่งเป็นพื้นที่แห่งความสมหวังทางเสรีภาพ นักเขียนมีอิสรภาพในการเขียนได้อย่างไร้ขีดจำกัด ไม่ยึดติดวรรณกรรมแบบเก่า มีการสร้างสัญลักษณ์ใหม่ รวมถึงภาษาการสื่อสารใหม่ เช่น อีโมติคอน (สัญลักษณ์แสดงอารมณ์) ที่สร้างความแปลกใหม่ให้กับนวนิยายไทย อินเทอร์เน็ตจึงเป็นช่องทางระหว่างนักอ่านกับนักเขียนได้รวดเร็วและทำให้ต่างฝ่ายต่างมีตัวตนมากขึ้น (อรดา ปรีชาปัญญา, 2553ข)

จากผลการศึกษาข้อมูลของกลุ่มนักเขียนและนักอ่านร้อยละ 93 ซึ่งเป็นผู้หญิง ถึงความคิดเห็นเกี่ยวกับการอ่านและการเขียนนิยายรักออนไลน์ พบว่า การที่ผู้หญิงชอบอ่านนิยายรักก็เพราะความไม่พอใจในชีวิตเช่นเดียวกับตัวละครในนิยาย ความทุกข์ทรมานที่เกิดขึ้นจากความรักของผู้หญิงในนิยายเป็นเหมือนเสียงบอกเล่าความทุกข์ที่เกิดขึ้นจริงในชีวิตของคนอ่าน ซึ่งสะท้อนให้เห็นความสัมพันธ์เชิงอำนาจชายหญิงภายใต้อุดมการณ์ปิตาธิปไตยที่ถูกผลิตซ้ำจากนักเขียนยอมรับแนวคิดนี้เข้าไปเป็นระบบคิดของตัวเองโดยไม่รู้ตัว จากความรู้สึกและความต้องการหาสิ่งทดแทนสภาพความเป็นจริงในชีวิต ทำให้เกิดทางออกในการระบายหรือผ่อนคลายจากสภาพแวดล้อมที่เป็นจริงด้วยการเลือกงานเขียนหรือวรรณกรรมที่มีอยู่และสามารถจัดหาได้ง่าย โดยเฉพาะอย่างยิ่งในโลกออนไลน์ซึ่งเป็นพื้นที่สาธารณะ

ในงานเขียนนิยายรักออนไลน์จึงเป็นพื้นที่สำหรับการแสดงความรู้สึกทั้งนักเขียนและนักอ่าน เนื่องจากพื้นที่สำหรับการแสดงผลงานของนักเขียนในแต่ละตอนนั้นมีพื้นที่สำหรับการแสดงความคิดเห็นจากผู้อ่านอย่างกว้างขวาง และในพื้นที่นี้เองเป็นส่วนหนึ่งในการกำกับให้งานเขียนแต่ละตอนของผู้เขียนแสดงออกมาเช่นไร ด้วยเพราะเป็นพื้นที่สาธารณะทำให้สามารถสื่อสารความคิดเห็นประกอบแนวทางการเขียนอย่างมีส่วนร่วมระหว่างนักเขียนกับนักอ่านได้โดยตรง บทบาทและ

พล็อตเรื่องในการเขียนนิยายรักออนไลน์บางส่วนจึงมีการปรับเพื่อให้ถูกใจคนอ่านและสามารถสื่อสารความเป็นตัวตนของคนเขียนได้อย่างชัดเจน ซึ่งจากผลการศึกษาทำให้เห็นว่านักเขียนผู้หญิงเกือบทั้งหมดนำเสนอบทบาทความเป็นเพศชายและหญิงจากจินตนาการและความต้องการจากจิตใต้สำนึกของตน โดยเฉพาะอย่างยิ่งการสร้างภาพพระเอกหรือเพศชายที่ไม่สามารถเป็นจริงได้ในโลกของการดำเนินชีวิตจริง และเสนอภาพของผู้หญิงที่เป็นเพียงวัตถุทางเพศอย่างชัดเจน

ช่องทางการสื่อสารทางอินเทอร์เน็ตในรูปแบบนิยายออนไลน์นี้เป็นพื้นที่ในการใช้อ่านและแสดงออกของทั้งนักอ่านและนักเขียน จากเนื้อหาในการนำเสนอพบว่า ทั้งนักอ่านและนักเขียนต่างมีพื้นที่ส่วนตัวในการรับรู้ ติดตาม และนำเสนอเรื่องราวในจินตนาการของตนเองโดยนักเขียนใช้พื้นที่อินเทอร์เน็ตและเว็บไซต์ที่ให้ความสำคัญกับการพัฒนานักเขียนรุ่นใหม่เป็นช่องทางในการนำเสนอความคิดเห็นของตนเอง ซึ่งในความคิดเห็นที่แสดงออกผ่านนิยายรักออนไลน์เป็นเหมือนการปลดปล่อยความรู้สึกของนักเขียนออกมาผ่านตัวละคร และตัวละครส่วนใหญ่ที่รับบทนางเอกในนิยายต่างก็เป็นเสมือนตัวแทนของผู้เขียน ทั้งนี้ลักษณะและการแสดงออกของตัวละครจึงเป็นความพยายามสร้างสิ่งชดเชยในชีวิตจริงให้กับผู้เขียนและผู้อ่านที่มีประสบการณ์เช่นเดียวกับตัวละครในนิยาย

นอกจากการสื่อสารที่เกิดจากพื้นที่ส่วนตัวแล้ว การนำเสนอที่เกิดขึ้นในพื้นที่สาธารณะหรือเว็บไซต์ต่าง ๆ ยังเป็นการสร้างพลังการเรียนรู้ในทางบวกและลบ ตัวอย่างเช่น การเรียนรู้ทางบวกเกี่ยวกับเทคนิค วิธีการนำเสนอที่ทำให้เกิดความคิดสร้างสรรค์ในผลงานวรรณกรรม โดยการสร้างนักเขียนรุ่นใหม่ให้เกิดขึ้นและมีพื้นที่สำหรับการถกเถียงแลกเปลี่ยนความคิดเห็นในงานเขียนที่ไม่ต้องเข้าแข่งขันกัน เป็นการเปิดพื้นที่เสรีทางความคิดให้กับผู้สนใจเรียนรู้วรรณกรรมรูปแบบต่าง ๆ แต่พลังในการเรียนรู้้นอกจากทางบวกแล้วยังเป็นพลังทางลบเพิ่มขึ้น เช่น การนำเสนอเนื้อหาของวรรณกรรมหรือนิยายที่มีผู้เขียนอายุน้อยแต่นำเสนอภาพของการมีเพศสัมพันธ์แบบต่าง ๆ การเขียนโดยใช้ความรุนแรงระหว่างเพศ กรณีพระเอก (ชาย) ข่มขืนนางเอก (หญิง) หรือการดุด่าแข่งชิงผู้ชาย (หญิงกับหญิง) รวมถึงกรณีการมีเพศสัมพันธ์ระหว่างชายกับชาย และหญิงกับหญิงอีกหลายกรณี ซึ่งล้วนแต่เป็นการจินตนาการเพื่อให้เกิดอรรถรสในการเสพวรรณกรรมที่ไม่สามารถควบคุมได้ทั้งหมดในพื้นที่สาธารณะ ความคิดเห็นและจินตนาการเหล่านี้แม้เกิดในพื้นที่ส่วนตัวทั้งผู้เขียนที่ถ่ายทอดจากประสบการณ์รอบตัว จินตนาการ หรือความรู้สึก และผู้อ่านที่รับรู้ในพื้นที่ส่วนตัวเพราะการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสะดวกและง่ายต่อการรับรู้ แต่การนำเสนอเรื่องราวและการรับรู้เรื่องราวของนิยายกลับผ่านพื้นที่สาธารณะที่ทุกคนสามารถเข้าถึงได้ง่าย

การนำเสนอเรื่องราวนิยายรักโรแมนติกหรือนิยายอโรติก จึงเป็นการเสนอภาพของการใช้ความสัมพันธ์ระหว่างผู้เขียนกับผู้อ่านผ่านพื้นที่สาธารณะให้เกิดการจินตนาการ การติดตามหรือคล้อยตาม อ่านแง่ที่มีในเนื้อหาถือการสร้างสิ่งทดแทนจากชีวิตจริง โดยผู้เขียนที่เป็นหญิงส่วนใหญ่

ให้ความสำคัญกับพระเอกหรือผู้ชายที่ไม่ได้มีตัวตนในความเป็นจริงได้ และนั่นคือการสร้าง “ผู้ชายในฝัน” ให้มีตัวตนในนิยายที่ตนเองเขียนและชื่นชอบให้มามีอำนาจในการดำเนินเนื้อเรื่อง โดยการสร้างอำนาจการกดขี่ทางเพศทั้งเรื่องของสังคม เศรษฐกิจ การศึกษา และหน้าที่การงาน เป็นต้น การเขียนนิยายรักออนไลน์ผ่านพื้นที่สาธารณะจึงยังคงเป็นการใช้อำนาจปีศาจไปโดยในงานวรรณกรรมในแบบที่ผู้เขียนและผู้อ่านยอมรับได้

5.3.3 ความสัมพันธ์เชิงอำนาจกับกระบวนการผลิตซ้ำกับอุดมการปีศาจไทย

การเผยแพร่นิยายรักออนไลน์ผ่านสื่ออินเทอร์เน็ตหรือเว็บไซต์สำหรับกลุ่มงานเขียนที่สนับสนุนนักเขียนหน้าใหม่นั้นมีอยู่มากมาย ไม่ว่าจะเป็นเว็บไซต์ของสำนักพิมพ์ต่าง ๆ หรือเว็บไซต์ที่สร้างขึ้นเพื่อเปิดโอกาสให้นักเขียนหน้าใหม่นำเสนอผลงานโดยเฉพาะอย่างยิ่งนิยายรักออนไลน์ เช่น เว็บไซต์เด็กดีดอทคอม ซึ่งมีผู้เข้าชมเว็บไซต์เป็นกลุ่มเด็กเยาวชนเป็นส่วนใหญ่ ทำให้เว็บไซต์เด็กดีต้องจัดความเหมาะสมของเนื้อหาให้เหมาะกับผู้อ่านในแต่ละกลุ่มอายุ ซึ่งในปัจจุบันเว็บไซต์เด็กดีมีนโยบายให้โพสต์นิยายที่มีเนื้อหาในระดับ เรตจี (G = General) อนุญาตให้ทุกคนเข้าชมได้ และพีจี-13 (PG-13 = Parental Guidance-13) อนุญาตให้ทุกคนเข้าชมได้ แต่เด็กต่ำกว่า 13 ปี ต้องมีผู้ใหญ่ร่วมชมและคอยให้แนะนำ เพราะเนื้อหาบางส่วนไม่เหมาะสมสำหรับเด็กเล็ก เท่านั้น แต่นิยายที่ได้รับคามนิยมติด 10 อันดับแรกของเว็บจะใช้เรต NC-18 จนถึง-25 เพื่อเรียกเรตดังกล่าวจากผู้อ่าน

แม้จะมีการกำหนดเรตหรือการสร้างกฎเกี่ยวกับเนื้อหา ภาษาที่มีส่วนนำเสนอในเรื่องพฤติกรรมทางเพศหรือการมีเพศสัมพันธ์ที่ชัดเจนเพื่อเป็นการจำกัดกลุ่มผู้อ่าน แต่ในความเป็นจริงคือมีการนำเสนอภาพของการกดขี่ทางเพศและนำเสนอความสัมพันธ์เชิงอำนาจที่ยังคงมีอย่างต่อเนื่องรุนแรงมากขึ้น เช่น นิยายรักออนไลน์ส่วนของฉาก NC ที่นางเอกถูกพระเอกขืนใจ ทำร้ายร่างกายหรือทารุณกรรมทางเพศ นักอ่านร้อยละ 66 เลือกที่จะอ่านนิยายเรื่องนั้นต่อจนจบเพื่ออ่านบทสรุปของเรื่องราว แม้ว่าจะผู้อ่านจะรู้สึกเศร้าและหดหู แต่เนื่องจากผู้เขียนให้เหตุผลว่าพระเอกเข้าใจนางเอกผิด จึงทำร้ายนางเอกด้วยอารมณ์ชั่ววูบ เมื่อหายโกรธแล้วจึงคิดได้และสำนึกผิด ผู้อ่านหลายคนจึงรู้สึกสับสนและไม่เข้าใจว่าทำไมนางเอกจะต้องยอม ต้องให้อภัย ให้โอกาสคนทำผิด เนื่องจากบางเรื่องพระเอกเลวร้ายมาตลอด นางเอกช่างน่าสงสาร แต่ในตอนจบพระเอกแค่สำนึกผิด ถูกเข้าขอโทษ นางเอกก็ยอมให้อภัย แล้วก็ครองรักกันอย่างมีความสุข โดยที่พระเอกไม่ต้องถูกลงโทษใด ๆ

พฤติกรรมที่แสดงออกผ่านตัวละครในนิยายรักออนไลน์ไม่ใช่เพิ่งเกิดในงานวรรณกรรมไทย แต่งานเขียนเช่นนี้เกิดขึ้นมาพร้อมกับงานแปลจากต่างประเทศและมีการการผลิตซ้ำแนวความคิดในการกดขี่ทางเพศมาโดยตลอด โดยเฉพาะการให้คุณค่าความเป็นเพศชายที่สามารถแสดงพฤติกรรมในเรื่องเพศอย่างชัดเจนจากการมีเช็กส์ของตัวละครในนิยาย ตัวอย่างคือ พฤติกรรมที่พระเอกมีเพศสัมพันธ์กับหญิงอื่นที่ไม่ใช่นางเอก เนื่องจากผู้เขียนส่วนใหญ่มักปูพื้นฐานความเข้าใจว่าพระเอก

เป็นผู้เชี่ยวชาญในเรื่องเพศสัมพันธ์จึงสามารถทำให้นางเอกมีอารมณ์คล้อยตามได้อย่างง่ายดาย แม้ว่าจะเพิ่งเคยพบหน้ากันครั้งแรก หรือแม้แต่ว่าจะไม่ยินยอมพร้อมใจในตอนแรกเนื่องจากถูกพระเอก ข่มขืน แต่ด้วยความชำนาญในการเล่าโลมและปลุกอารมณ์นางเอกก็จะมีอารมณ์ร่วมและถึงจุดสุดยอด ในตอนท้ายเสมอ

นอกจากนี้ยังมีการสอบถามถึงพฤติกรรมและความเหมาะสมของตัวละครเพื่อให้เห็นถึงการยอมรับต่อสังคม ในกรณีพฤติกรรมที่นางเอกมีเพศสัมพันธ์กับชายอื่นที่ไม่ใช่พระเอก ผู้ตอบแบบสอบถามร้อยละ 36 ตอบว่ารับได้ โดยให้เหตุผลเรื่องความเท่าเทียมกันระหว่างชายหญิง และเชื่อมโยงว่าพฤติกรรมนี้เป็นเรื่องที่เกิดขึ้นได้ในชีวิตจริง แต่สำหรับในนิยายแล้ว เป็นเรื่องที่รับไม่ได้ ที่นางเอกจะมีเพศสัมพันธ์กับชายอื่นที่ไม่ใช่พระเอก และเธอไม่ควรจะเป็นนางเอกอีกต่อไป ในขณะที่ผู้ตอบแบบสอบถาม ร้อยละ 63 ตอบว่ารับไม่ได้เนื่องจากไม่เหมาะสม เนื่องจากขนบธรรมเนียมปฏิบัติสอนให้เชื่อกันมาว่าผู้หญิงควรมีผัวเดียวเมียเดียว ในขณะที่สอนให้ผู้ชายแสวงหาประสบการณ์ทางเพศเพื่อให้เกิดความเชี่ยวชาญ

เช่นเดียวกับกรณีนางเอกที่ไม่มีความบริสุทธิ์ หรือเสียความบริสุทธิ์ให้ชายอื่นที่ไม่ใช่พระเอก ผู้ตอบแบบสอบถามร้อยละ 81 รู้สึกเฉย ๆ และรับได้ โดยเสนอความคิดเห็นว่าผู้เขียนไม่ควรเน้นในเรื่องความบริสุทธิ์ของผู้หญิงเป็นสาระสำคัญ และสำหรับนางเอกที่เสียความบริสุทธิ์ไปกับคนอื่นก่อนจะมาเป็นพระเอกนั้นอาจจะเป็นเรื่องที่เกิดขึ้นในชีวิตของคนส่วนใหญ่ในสังคมซึ่งภรรยาอาจจะเคยมีอะไรกับคนอื่นมาก่อนสามีคนปัจจุบัน ผู้เขียนควรจะต้องออกมาแบบนั้นด้วยและเน้นในเรื่องความดีของตัวบุคคลมากกว่าพรหมจรรย์ จากทั้งสองกรณีมีความขัดแย้งกันในเรื่องเพศสัมพันธ์ระหว่างชายหญิง แม้ในกรณีแรกจะเห็นว่าความบริสุทธิ์ของผู้หญิงเป็นเรื่องสำคัญ มีความจำเป็นต้องคงไว้ซึ่งขนบธรรมเนียม ประเพณีไทยที่สืบต่อกันมา และยอมรับได้ว่าผู้ชายจะต้องเป็นผู้เชี่ยวชาญเรื่องเพศสัมพันธ์หรือการมีเซ็กส์ ส่วนในกรณีที่สองให้ความสำคัญกับเรื่องคุณงามความดีหรือบุคลิกภาพของผู้หญิงมากกว่าการนำเสนอเรื่องความบริสุทธิ์ เนื่องจากคิดเห็นถึงสภาพความเป็นจริงในสังคมปัจจุบันมากกว่าในโลกของนิยาย

เรื่องเล่าประสบการณ์ทางเพศที่ถูกเขียนโดยเพศชาย และนิยายรักออนไลน์ประเภทอีโรติก ซึ่งมีเนื้อหาตอบข่มขืนที่เขียนโดยเพศหญิง ถึงแม้จะมีรายละเอียดที่แตกต่างกันในบางประเด็น แต่ก็แฝงไปด้วยความรุนแรงทางเพศที่มองเห็นและมองไม่เห็น และส่งผลกระทบต่อตัวผู้หญิง ภายใต้อกรอบของสังคมวัฒนธรรมที่ได้กล่อมเกลามาให้ผู้หญิงต้องยอมตกเป็นทาสทางเพศของผู้ชาย เพราะถ้าผู้หญิงเสียตัวให้ผู้ชายไปแล้ว ผู้หญิงก็จะต้องเป็นฝ่ายยอมให้กับผู้ชายในทุกเรื่อง เพราะผู้ชายได้กลายเป็นเจ้าของเนื้อตัวร่างกายของผู้หญิงแล้ว และทำให้ผู้หญิงต้องตกเป็นเหยื่อในการบำบอดารมณ์ทางเพศให้กับผู้ชายซ้ำแล้วซ้ำอีก

ด้วยเงื่อนไขโครงสร้างทางสังคมวัฒนธรรมไทยที่มองข้ามผู้ชายในฐานะผู้กระทำไปโดยปริยาย แต่จะเน้นที่ผู้หญิงในฐานะเป็นฝ่ายถูกกระทำเพราะผลจากการกระทำใด ๆ มันเกิดขึ้นกับเนื้อตัวร่างกายของผู้หญิงโดยตรงและเห็นผลที่ชัดเจน ผู้หญิงจึงเป็นฝ่ายที่ถูกมองว่าผิดและผู้หญิงที่ถูกกระทำทางเพศอาจไม่สามารถเรียกร้องความรับผิดชอบใด ๆ จากผู้ชายได้ และบางครั้งไม่สามารถบอกเล่าเรื่องราวให้คนอื่นรับฟังได้เพราะสังคมกำหนดให้ผู้หญิงต้องอายในเรื่องประเวณี ซึ่งเงื่อนไขนี้ได้กลายเป็นภัยร้ายต่อผู้หญิง เพราะการกระทำใด ๆ ทางเพศผ่านเนื้อตัวร่างกายของผู้หญิงนอกเหนือประเวณีที่ขอบธรรมก็คือ การทำให้ผู้หญิงต้องรู้สึกอาย ซึ่งความอายนี้เองที่ส่งผลกระทบต่อร่างกายและจิตใจตลอดจนวิถีการดำเนินชีวิตประจำวัน การประกอบอาชีพ หรือหน้าที่การงาน

ตัวละครเอกหญิงในนิยายรักออนไลน์ จึงเป็นภาพตัวแทนของผู้หญิงจำนวนมากที่ยังถูกนำเสนออย่างมีอคติในฐานะวัตถุทางเพศ คือ ผู้หญิงต้องเป็นแม่และเมีย จึงถูกจัดวางไว้ในสถานะที่ต่ำกว่าผู้ชาย ภาพตัวแทนผู้หญิงในนิยายออนไลน์ยังคงถูกตอกย้ำด้วยความคิดแบบเดิม ๆ ภายใต้นวนคิดชายเป็นใหญ่ โดยแฝงในโครงเรื่องและแก่นเรื่องของนิยาย แม้ว่านักเขียนหญิงจะพยายามปลดปล่อยตัวเองให้เป็นอิสระจากความคิดชายเป็นใหญ่ โดยการนำเสนอเรื่องเพศวิถีแห่งความเสน่หาอย่างเปิดเผยมากขึ้นแต่ก็ไม่ไปถึงฝั่ง เพราะท้ายที่สุดแต่ละคนก็ยังแสดงให้เห็นถึงความคิดที่ขัดแย้งในตัวเอง คือมีทั้งทำทนายชนบสังคมและอนุรักษ์นิยมในเวลาเดียวกัน

ดังนั้นแม้จะมีพื้นที่สาธารณะให้นักเขียนและนักอ่านได้แสดงตัวตนจากพื้นที่ส่วนตัวแล้ว แต่การสื่อสารหรือเนื้อหาทางวรรณกรรมที่แสดงออกมานั้นก็ยังไม่หลุดจากอำนาจปิตาธิปไตยที่ฝังรากลึกในวัฒนธรรม รวมถึงการยึดแนวคิดและถือปฏิบัติอย่างถูกต้องและสอดคล้องของวัฒนธรรมไทย แต่ไม่ใช่ว่าการกดขี่ที่เกิดจากชายเท่านั้น หากเป็นการนำเสนอภาพลักษณ์ที่แสดงถึงการกดขี่ของผู้หญิงด้วยกันเอง จากการนึกคิดและจินตนาการที่ยังไม่หลุดกรอบทำให้อำนาจปิตาธิปไตยนี้กระจายจากการกระทำของผู้ชายทำร้ายผู้หญิง กลัปกกลายเป็นผู้หญิงในโลกความเป็นจริงทำร้ายผู้หญิงด้วยกันเองผ่านจินตนาการที่เรียกว่า “นิยายรักออนไลน์” ด้วยการยกย่องความสามารถผู้ชายในนิยายมากกว่าการสร้างสรรคผลงานเพื่อให้ผู้หญิงได้แสดงออกอย่างมีความสามารถเช่นกัน แต่สิ่งที่นำเสนอได้มากกว่านั้นกลับเป็นการแสดงออกในเรื่องเพศหรือเพศสัมพันธ์ที่สามารถอธิบายได้ชัดเจนต่อความต้องการแสดงออกมากขึ้น

5.4 ข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาความนิยมในการอ่านและการเขียนนิยายรักออนไลน์ ผู้วิจัยเห็นว่าในปัจจุบันนักอ่านส่วนใหญ่ให้การตอบรับผลงานของนักเขียนนิยายออนไลน์มากขึ้น วัตถุประสงค์ที่ได้จากนิยายที่เผยแพร่ในเว็บไซต์เด็กดีดอทคอม จำนวน 262,366 เรื่อง ได้รับการพิจารณาตีพิมพ์เป็นรูปเล่มจากสำนักพิมพ์ต่าง ๆ จำนวน 3,632 เรื่อง ซึ่งหลายเรื่องโดยเฉพาะนิยายอีโรติกมีการตอบรับที่ดีจากผู้อ่านจนต้องพิมพ์ซ้ำอีกหลายครั้ง

ดังนั้นผู้วิจัยเห็นว่าน่าจะมีประโยชน์แก่ผู้ต้องการศึกษาต่อขอการวิจัยขึ้นนี้ว่าควรมีการศึกษานิยายอีโรติกออนไลน์ ในฐานะที่เป็นรูปแบบวรรณกรรมไทยสมัยใหม่ที่แตกต่างจากวรรณกรรมสมัยเก่าให้ละเอียดมากขึ้น โดยศึกษาว่านิยายอีโรติกออนไลน์มีรูปแบบการแสดงออกเรื่องความรักอย่างไร มีรูปแบบของเพศสัมพันธ์เป็นอย่างไร มีเนื้อหาที่สะท้อนเรื่องความรักและเช็กส์ของผู้หญิงไทยในปัจจุบันอย่างไร รวมถึงมีความแตกต่างจากในอดีตอย่างไร เพื่อทำความเข้าใจกับปรากฏการณ์ทางสังคมที่เกิดขึ้นในปัจจุบัน

อีกประเด็นหนึ่งที่ผู้วิจัยต้องการเสนอแนะคือ การนำแนวคิดในเรื่องการตลาดเข้ามาทำการศึกษาวิจัย เพื่อให้ทราบถึงปรากฏการณ์ที่มีการตีพิมพ์นิยายรักออนไลน์ออกมาเป็นรูปเล่มและวางแผงในร้านหนังสืออย่างมากมายในปัจจุบันนี้ว่าทำไมจึงมีปรากฏการณ์เช่นนี้ การตลาดมีส่วนเกี่ยวข้องแค่ไหน อย่างไร นอกจากนั้นควรมีการศึกษานิยายรักและนิยายอีโรติกออนไลน์ที่เขียนโดยนักเขียนชายเพื่อนำมาเปรียบเทียบวิธีคิดและทัศนคติเรื่องเพศวิถีในมุมมองของผู้ชาย ซึ่งน่าจะมีส่วนช่วยในการอธิบายปรากฏการณ์สังคมในด้านต่าง ๆ ให้สมบูรณ์มากยิ่งขึ้น

รายการอ้างอิง

รายการอ้างอิง

กนกกาญจน์ หมอยา. (2552). นิยายออนไลน์ปรากฏการณ์วัฒนธรรมร่วมสมัย. สืบค้นเมื่อ 1 กันยายน 2554, จาก www.gotoknow.org/blogs/posts/262711

การจัดอันดับเว็บไซต์ยอดนิยมประเภทข่าวและสื่ออื่น ๆ. สืบค้นเมื่อวันที่ 23 กันยายน 2555, จาก <http://directory.truehits.net/shownewsdetail.php?id=29739>

ขจรฤทธิ์ รักษา. (2551). หนังสืออิโรติก-โรมานซ์ใช้หนังสือลามกหรือไม่. สืบค้นเมื่อ 25 กันยายน 2555, จาก <http://www.bangkokreadforlife.com/index.php/articles/8-articles/682-2012-04-09-06-57-12>

ขจรฤทธิ์ รักษา. (2552). เพศและการมณเฑียรธรรมในประเทศไทย. สืบค้นเมื่อ 18 สิงหาคม 2555, จาก <http://www.oknation.net/blog/print.php?id=384455>

จริยวรรณ พุทธานุกฤษ, ชายไทย รักษาชาติ และณรัตน์ สมสวัสดิ์. (2550). “การค้ำนุษย์” พินิจในแนวคิดสตรีนิยม ในพื้นที่อินเทอร์เน็ต กระบวนการทางกฎหมายและหน่วยงานภาครัฐ. เชียงใหม่: ศูนย์สตรีศึกษา คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

ฉลาดชาย รมิตานนท์. (2543). เอกสารประกอบการสอนวิชา Feminism Philosophy. เชียงใหม่: ศูนย์สตรีศึกษา คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. อ้างถึงใน จริยวรรณ พุทธานุกฤษ, ชายไทย รักษาชาติ และณรัตน์ สมสวัสดิ์. (2550). “การค้ำนุษย์” พินิจในแนวคิดสตรีนิยม ในพื้นที่อินเทอร์เน็ต กระบวนการทางกฎหมายและหน่วยงานภาครัฐ. เชียงใหม่: ศูนย์สตรีศึกษา คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

ฉลาดชาย รมิตานนท์. (2545). เอกสารประกอบการสอนวิชาวิชาสตรีศึกษาในลักษณะวิธีวิพากษ์. เชียงใหม่: ศูนย์สตรีศึกษา คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่: มิ่งเมือง. อ้างถึงใน ทับทิม ข้ามสาม. (2548). ผู้หญิงออกหักในสังคมไทย: ศึกษาเฉพาะกรณีผู้หญิงออกหัก ประกอบอาชีพพยาบาล อำเภอ เมืองเชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาสตรีศึกษา. มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, เชียงใหม่.

- ชลิดาภรณ์ ส่งสัมพันธ์. (2547). ภาษาเพศ: อำนาจ เรื่องเพศกับพหุนิยมจริยศาสตร์. เชียงใหม่: ศูนย์สตรีศึกษา คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. อ้างถึงใน ทับทิม ข้ามสาม.
- (2548). ผู้หญิงออกหักในสังคมไทย: ศึกษาเฉพาะกรณีผู้หญิงออกหักประกอบอาชีพพยาบาล อำเภอ เมืองเชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาสตรีศึกษา. มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, เชียงใหม่.
- ชลิดาภรณ์ ส่งสัมพันธ์. (2549). เมื่อผู้หญิงคิดจะมีหมวด: การต่อสู้ความจริงของเรื่องเพศในสภาผู้แทนราษฎร. กรุงเทพฯ: โครงการจัดพิมพ์คบไฟ.
- ชลิดาภรณ์ ส่งสัมพันธ์. (2551). ประวัติศาสตร์ของเพศวิถี: ประวัติศาสตร์เรื่องเพศ/เรื่องเพศในประวัติศาสตร์ไทย. กรุงเทพฯ: มูลนิธิสร้างความสำเร็จเรื่องสุขภาพผู้หญิง.
- ตรีศิลป์ บุญขจร. (2523). นวนิยายกับสังคมไทย พ.ศ. 2475-2500. กรุงเทพฯ: สร้างสรรค์.
- ทับทิม ข้ามสาม. (2548). ผู้หญิงออกหักในสังคมไทย: ศึกษาเฉพาะกรณีผู้หญิงออกหักประกอบอาชีพพยาบาล อำเภอ เมืองเชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาสตรีศึกษา. มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, เชียงใหม่.
- ทำไมต้องโฆษณา ที่เว็บไซต์ Dek-D. (2554). สืบค้นเมื่อวันที่ 23 กุมภาพันธ์ 2554, จาก <http://www.dek-d.com/advertising/>
- เทวัญ ประจักษ์พนา. (2551). เพศภาวะและความสัมพันธ์เชิงอำนาจผ่านวัฒนธรรมการดื่มกิน. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาสตรีศึกษา. มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, เชียงใหม่.
- ไทยรัฐออนไลน์. (2553). วร.จวกงานรณรงค์พริตตี้โชว์หรือหว่า. สืบค้นเมื่อ 20 สิงหาคม 2554, จาก <http://www.thairath.co.th/content/newspaper/131151>
- ไทยรัฐออนไลน์. (2555). ผลสำรวจผู้ใช้งานหนังสืออิเล็กทรอนิกส์. สืบค้นเมื่อ 25 พฤษภาคม 2555. จาก <http://www.thairath.co.th/content/oversea/263347>
- นิธิ เอียวศรีวงศ์. (2553). ผู้ดี VS นักเลง บุคลิกของพระเอกนวนิยายไทย. มติชนสุดสัปดาห์, 30 (1575), 25.

ปกรส บุญศรีโรจน์. (2539). วิเคราะห์นักเขียนสตรีกับงานเขียนเรื่องเพศ. วิทยานิพนธ์ปริญญา
มหาบัณฑิต สาขาวิชาการสื่อสารมวลชน. จุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย, กรุงเทพฯ. อ้างถึงใน
วิศัลย์ศยา กิติรัตน์ตระกูล. (2549). การวิเคราะห์วรรณกรรมเชิงเสียดสีผู้ชายของ
นักเขียนหญิงร่วมสมัย. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาศิลปปะและการ
ออกแบบสื่อ. มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, เชียงใหม่.

ปรีดา เถลิ้มเผ่า กอนันตกุล. (2545). คนใน: ประสบการณ์ภาคสนามของนักมานุษยวิทยาไทย.
กรุงเทพฯ: ศูนย์มานุษยวิทยาสิรินธร.

ปลินดา ระมิงค์วงศ์. (2550). เพศนอกรอบการแต่งงาน: การต่อรองด้านเพศวิถีของผู้หญิงไทยชน
ชั้นกลาง. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาสตรีศึกษา. มหาวิทยาลัยเชียงใหม่,
เชียงใหม่.

ผู้จัดการออนไลน์. (2552). ศูนย์เฝ้าระวังฯ รับเรื่องร้องเรียนครูอึบเด็กอื้อ. สืบค้นเมื่อ 1
พฤศจิกายน 2554, จาก [http://www2.manager.co.th/QOL/ViewNews.aspx?](http://www2.manager.co.th/QOL/ViewNews.aspx?NewsID=9520000019294)
NewsID=9520000019294

พนิดา หันสาวสดี. (2544). ผู้หญิงในภาพยนตร์: กระบวนการผลิตซ้ำภาพลักษณ์ของผู้หญิงใน
สังคมไทย. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชามานุษยวิทยา.
มหาวิทยาลัยมหิดล, กรุงเทพฯ.

พรวิไล ถมั่งรักย์สัตว. (2539). ปรัชญาผู้หญิง. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
อ้างถึงใน เทวัญ ประจักษ์พนา. (2551). เพศภาวะและความสัมพันธ์เชิงอำนาจผ่าน
วัฒนธรรมการดื่มกิน. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาสตรีศึกษา.
มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, เชียงใหม่.

พรศรา แซ่ก้วย. (2547). เพศวิถี: วันวาน วันนี้ และวันพรุ่ง ที่จะไม่เหมือนเดิม. เชียงใหม่: ศูนย์
สตรีศึกษา คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

พัฒนา กิตติอาษา. (2546). ท้องถิ่นนิยม (พิมพ์ครั้งที่ 2). เชียงใหม่: กองทุนอินทร์-สม เพื่อการวิจัย
ทางมานุษยวิทยา.

พิมพ์วัลย์ บุญมงคล. (2551). แนวคิด ทฤษฎีและวิธีวิทยาในการศึกษาเพศวิถี. สืบค้นเมื่อ 14

พฤษภาคม 2555, จาก http://hpe4.anamai.moph.go.th/hpe/data/yfhs/sexuality_theory.pdf

มติชนออนไลน์. (2555ก). นื่องหนูวัยใส กับนิยาย “อีโรติก”. สืบค้นเมื่อ 8 กรกฎาคม 2555, จาก

http://www.matichon.co.th/news_detail.php?newsid=1341724063&grpid=&catid=19&subcatid=1904

มติชนออนไลน์. (2555ข). เธอคือใคร? นักเขียนปริศนานานิยายอีโรติกทะยานอันดับหนึ่งเบสต์เซล

เลอร์นิวส์ไทมส์. สืบค้นเมื่อ 12 พฤษภาคม 2555, จาก http://www.matichon.co.th/news_detail.php?newsid=1331546749&grpid&catid=08&subcatid=0804

รุ่งนภา เทพภาพ. (2554). เพศสัมพันธ์ กับภาพสะท้อนอารมณ์ทางเพศของหญิงสาววัยรุ่น.

สืบค้นเมื่อ 20 พฤษภาคม 2555, จาก www.ssa.ipsr.mahidol.ac.th/index.php?option=com_content&view=article&id=54&Itemid=62

วันทนี วาสิตะสิน. (2546). สังคมสงเคราะห์แนวสตรีนิยม. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์

มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

วารุณี ภูริสินสิทธิ. (2545). สตรีนิยม: ขบวนการและแนวคิดทางสังคมแห่งศตวรรษที่ 20.

กรุงเทพฯ: โครงการจัดพิมพ์คบไฟ.

วารุณี ภูริสินสิทธิ. (2545). สตรีนิยม: ขบวนการและแนวคิดทางสังคมแห่งศตวรรษที่ 20.

กรุงเทพฯ: โครงการจัดพิมพ์คบไฟ. อ้างถึงใน ทับทิม ข้ามสาม. (2548). ผู้หญิงออกหักในสังคมไทย: ศึกษาเฉพาะกรณีผู้หญิงออกหักประกอบอาชีพพยาบาล อำเภอ เมืองเชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาสตรีศึกษา. มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, เชียงใหม่.

วิภา กงกะนันทน์. (2540). กำเนิดนวนิยายไทย. กรุงเทพฯ: ดอกหญ้า.

วิศัลย์ศยา กิติรัตน์ตระกูล. (2549). การวิเคราะห์วรรณกรรมเชิงเสียดสีผู้ชายของนักเขียนหญิง

ร่วมสมัย. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาสื่อศิลปะและการออกแบบสื่อ. มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, เชียงใหม่.

- ศิริกัญญา จรเทศ. (2552). **ความสำคัญของนวนิยายไทยและนักเขียนหญิง**. สืบค้นเมื่อ 18 กันยายน 2555, จาก <http://www.learners.in.th/blogs/posts/255377>
- สำนักวิจัยเอแบคโพล มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ. (2554). **ผู้หญิง..หัวใจสุขภาพของสังคม**. สืบค้นเมื่อ 30 ตุลาคม 2554, จาก <http://news.hunsa.com/46731.html>
- สมเกียรติ ตั้งนะโม. (ม.ป.ป). **มายาคติในงานโฆษณา**. สืบค้นเมื่อ 24 สิงหาคม 2555, จาก <http://www.cmumuseum.org/index.php?page=education&action=artjournal&id=122>
- สุธิดา พงศ์เลิศนภาพกร. (2554, 25 สิงหาคม). **นักอ่านและนักเขียน, สัมภาษณ์**.
- สุริย์ สุวรรณภาค. (2529). **บทบาทของสตรีในด้านสิทธิทางเพศ: ศึกษาจากนวนิยายในช่วง พ.ศ. 2444 ถึง พ.ศ. 2501**. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาและวรรณคดีไทย. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, กรุงเทพฯ.
- เสนาะ เจริญพร. (2546). **ภาพเสนอผู้หญิงในวรรณกรรมไทยช่วงทศวรรษ 2530: วิเคราะห์ความโยงใยกับประเด็นทางสังคม**. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการพัฒนาสังคม. มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, เชียงใหม่.
- เสนาะ เจริญพร. (2548). **ผู้หญิงกับสังคมในวรรณกรรมไทยยุคทอง**. กรุงเทพฯ: มติชน.
- แสงอรุณ วรรณจู. (2554, 30 สิงหาคม). **นักอ่านและนักเขียน, สัมภาษณ์**.
- โสภิดา วีรเทวัญ. (2546). **หญิงบาร์เบียร์**. เชียงใหม่: มูลนิธิผู้หญิงและการพัฒนา ศูนย์สตรีศึกษา คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- หนังสือพิมพ์ข่าวสด. (2550). **คลอตกม.สื่อลามก-แค่มีไว้ดูก็ถือว่าผิดครอบคลุมทุกอย่างเน็ต-คลิปจึงแก้เข้ม!**. สืบค้นเมื่อ 28 กันยายน 2555, จาก http://news.sanook.com/social/social_155220.php
- อภิญา เพื่องฟูสกุล. (2543). **อัตลักษณ์ Identity การทบทวนกรอบคิดและทฤษฎี**. กรุงเทพฯ. คณะกรรมการสภาวิจัยแห่งชาติ สาขาสังคมวิทยา.

อภิญา เพื่องฟูสกุล. (2548). “อัตลักษณ์และความหมาย”. ใน **แนวความคิดพื้นฐานทางสังคมและวัฒนธรรม** (หน้า 204-206). เชียงใหม่: ภาควิชาสังคมวิทยาและมานุษยวิทยา คณะสังคมศาสตร์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

อานันท์ กาญจนพันธ์. (2548). **แนวความคิดพื้นฐานทางสังคมและวัฒนธรรม**. เชียงใหม่: ภาควิชาสังคมวิทยาและมานุษยวิทยา คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

อารดา ปรีชาปัญญา. (2553ก). **การวิเคราะห์พัฒนาการทางอัตลักษณ์นวนิยายไทยบนอินเทอร์เน็ต**. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาสื่อศิลปะและการออกแบบสื่อ. มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, เชียงใหม่.

อารดา ปรีชาปัญญา. (2553ข). **การวิเคราะห์อัตลักษณ์นวนิยายไทยบนอินเทอร์เน็ต**. สืบค้นเมื่อ 15 พฤษภาคม 2554, จาก <http://writer.dek-d.com/dek-d/writer/view.php?id=605742>

Firestone, S. (1972). *The dialectic of sex: The case for feminist Revolution*. New York: Bantam. Quoted in ปลินดา ระมิงค์วงศ์. (2550). **เพศนอกรอบการแต่งงาน: การต่อต้านด้านเพศวิถีของผู้หญิงไทยชนชั้นกลาง**. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาสตรีศึกษา. มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, เชียงใหม่.

Hall, S. (1997). “Introduction” In *Representation cultural representations and signifying practices* (1-11). London: sage. Quoted in จารุภา พานิชักดิ์. (2549). **การสร้างภาพตัวแทนผู้หญิงของกลุ่มผู้ผลิตละครโทรทัศน์: การต่อสู้เรื่องความหมาย**. ปรัชญาคุณธิ บัณฑิต สาขาวิชาสหวิทยาการ. มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, กรุงเทพฯ.

Kura. (2554). **จงภูมิใจในขนาดที่ตนมีอยู่**. สืบค้นเมื่อ 20 กันยายน 2555 จาก <http://women.thaiza.com>

Millett, K. (1971). **Sexual politics**. London: Rupert Hart-Davis.

Redway, J. (1984). **Reading the romance**. North Carolina: The University of North Carolina Press. Quoted in กาญจนา แก้วเทพ. (2548). **ศาสตร์แห่งสื่อและวัฒนธรรมศึกษา**. กรุงเทพฯ: เอ็ดดิสันเพรสโปรดักส์.

Vance, C. S. (1992). "Sexual and danger: Towards a politic of sexuality" In **Pleasure and danger: Exploring female sexuality**, C. S. Vance (2th ed.). London: Pandora.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

แบบสอบถาม

เกี่ยวกับรูปแบบและแนวคิดเรื่องเพศวิถีของนักเขียน และนักอ่านนิยายรักออนไลน์

คำชี้แจง

แบบสอบถามนี้เป็นส่วนหนึ่งของวิทยานิพนธ์เรื่อง “นิยายรักออนไลน์: การสร้างอัตลักษณ์ทางเพศวิถีของผู้หญิงในพื้นที่สาธารณะ” ระดับศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาวัฒนธรรมศึกษา มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง ซึ่งข้อมูลจากแบบสอบถามนี้จะเป็นประโยชน์ต่อวิชาการและสังคม

อนึ่ง การตอบแบบสอบถามนั้น ขอให้ท่านพิมพ์คำตอบลงในไฟล์เอกสารนี้ และส่งแก่ผู้วิจัยทางอีเมล หากมีข้อความใดอันไม่เป็นการเหมาะสม ผู้วิจัยต้องขออภัยเป็นอย่างสูง

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณทุกท่านที่ให้ความอนุเคราะห์ข้อมูล ไว้ ณ โอกาสนี้ด้วย

นางสาวนฤมล ขาวนวล

ผู้วิจัย

วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาแนวคิดและพฤติกรรมทางเพศวิถีของนักอ่านและนักเขียนนิยายรักออนไลน์
2. เพื่อศึกษาการสร้างภาพตัวแทนความเป็นผู้หญิงในนิยายรักออนไลน์

ผลที่คาดว่าจะได้รับ

1. เกิดความเข้าใจเรื่องเพศวิถีของผู้หญิงในสังคมไทยผ่านงานวรรณกรรม
2. เกิดความเข้าใจเงื่อนไขและข้อจำกัดในการเรียนรู้เรื่องเพศวิถีของผู้หญิงในสังคมปัจจุบัน

3. เกิดข้อมูลในการเฝ้าระวังการและป้องกันการเอารัดเอาเปรียบหวังผลประโยชน์ทางเพศจากผู้หญิงบนสื่ออินเทอร์เน็ต

คำอธิบาย

แบบสอบถามนี้ประกอบด้วย 4 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 สถานภาพส่วนตัว

ส่วนที่ 2 พฤติกรรมการอ่าน-เขียนนิยายรักออนไลน์

ส่วนที่ 3 แนวคิดและพฤติกรรมเรื่องเพศวิถีของผู้อ่านและนักเขียนนิยายรักออนไลน์

ส่วนที่ 4 การสร้างภาพตัวแทนความเป็นผู้หญิงในนิยายรักออนไลน์

คำอธิบายในการตอบแบบสอบถาม

ปรนัย : ให้ท่านใช้เมาส์ลากคลุมคำตอบที่ใช้ แล้วเปลี่ยนเป็นอักษรสีแดง ดังตัวอย่างต่อไปนี้ :

เพศ

a) ชาย

b) หญิง

อัตนัย : ให้ท่านลบ....แล้วพิมพ์คำตอบลงไปแทนที่

เลือกเช็ค : ให้ท่านใช้เครื่องหมาย (/) ลงในช่องตารางที่ท่านเลือก ดังตัวอย่างต่อไปนี้

ประเภทนวนิยายออนไลน์	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. สบายๆ คลายเครียด			/		

การจัดอันดับ 1 2 3 : ให้ท่านใส่ตัวเลขลงในช่อง () ตัวอย่างเช่น

() ชื่อเสียงของเว็บไซต์

(2) ความสวยงามของเว็บไซต์

() ความมีระเบียบ

(3) จำนวนสมาชิก

(1) จำนวนนิยาย

() มีประเภทหลากหลาย

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. นิยายรักออนไลน์ หมายถึง นิยายรักที่ถูกเผยแพร่ทางอินเทอร์เน็ตที่อนุญาตให้เข้าไปอ่านและแสดงความคิดเห็นต่อนิยายเรื่องนั้นได้
2. ผู้อ่านนิยายรักออนไลน์ หมายถึง ผู้ที่ชื่นชอบการอ่านนิยายในอินเทอร์เน็ตและใช้เวลาในการอ่านนิยายรักอย่างต่อเนื่องอย่างน้อย 1 ปีขึ้นไป โดยไม่ได้เขียนนิยายลงในอินเทอร์เน็ต
3. นักเขียนนิยายรักออนไลน์ หมายถึง ผู้ที่แต่งนิยายเพื่อเผยแพร่ลงในอินเทอร์เน็ตและมีผลงานตีพิมพ์เป็นรูปเล่ม อย่างน้อย 1 เล่ม

*เมื่อท่านตอบแบบสอบถามแล้ว กรุณาส่งมาที่อีเมลล์ sasirisa@windowslive.com

**กรุณาส่งแบบสอบถามภายในระหว่างช่วงเดือนพฤษภาคม - มิถุนายน 2554 ค่ะ

ส่วนที่ 1 สถานภาพส่วนตัวของนักเขียนหรือนักอ่านนิยายรักออนไลน์

1. เพศ

- a) ชาย b) หญิง c) อื่นๆ (ระบุ).....

2. อายุ

- a) 10 - 15 ปี b) 16 - 20 ปี c) 21 - 25 ปี d) 26 - 30 ปี e) มากกว่า 30 ปี

3. ระดับการศึกษาที่ศึกษาปัจจุบัน หรือระดับการศึกษาที่สำเร็จแล้ว

- a) ประถมศึกษา (ป.1 - ป.6) b) มัธยมศึกษาตอนต้น (ม.1 - ม. 3)
c) มัธยมศึกษาตอนปลาย (ม. 4 - ม. 6) d) ประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.)
e) อนุปริญญา, ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) f) ปริญญาตรี g) ปริญญาโท
h) อื่นๆ (ระบุ).....

4. อาชีพปัจจุบันของท่าน

- a) นักเรียน b) นักศึกษา c) รับราชการ
d) ลูกจ้างหรือพนักงานบริษัท ห้างร้าน โรงงาน e) นักธุรกิจ/เจ้าของกิจการ
f) พนักงานรัฐวิสาหกิจ g) รับจ้างอิสระ h) อื่นๆ(ระบุ).....

ส่วนที่ 2 การเลือกนิยาย - เขียนรักออนไลน์

5. ท่านมีสถานะใดในเครือข่ายของนิยายรักออนไลน์

- a) นักเขียน b) นักอ่าน c) นักวิจารณ์ d) นักเขียน+นักอ่าน
e) นักอ่าน+นักวิจารณ์ f) นักวิจารณ์+นักเขียน g) นักเขียน+นักอ่าน+นักวิจารณ์
h) อื่นๆ(ระบุ).....

6. ท่านรู้จักนิยายรักออนไลน์ จากที่ไหน?

- a) คนใกล้ชิดแนะนำ b) สื่อโฆษณาตามหนังสือพิมพ์/นิตยสาร
c) โฆษณาจากหนังสือที่ซื้อ d) ค้นหาทางเว็บไซต์ e) อื่นๆ(ระบุ).....

7. เว็บไซต์นิยายออนไลน์ที่ท่านเลือกอ่านมากที่สุด 3 เว็บไซต์

- 1.....
2.....
3.....

8. ความน่าสนใจของเว็บไซต์นิยายรักออนไลน์ที่ท่านเลือกอ่าน (เรียงตามลำดับ 1-3)

- () ชื่อเสียงของเว็บไซต์ () ความสวยงามของเว็บไซต์ () ความมีระเบียบ
() จำนวนสมาชิก () จำนวนนิยาย () มีประเภทหลากหลาย
() กิจกรรมเสริมในเว็บไซต์ () รสนิยมส่วนบุคคล () ความเหมาะสม-ศีลธรรม
() การใช้ภาษาที่ถูกต้อง () มีของเล่น/ตกแต่ง Blog () อื่นๆ(ระบุ).....

9. จำนวนครั้งเฉลี่ยท่านเข้ามาอ่านนิยายรักออนไลน์

- a) หลายครั้ง/วัน b) 1 ครั้ง/วัน c) วันเว้นวัน d) 1 ครั้ง/สัปดาห์
e) 1 ครั้ง/เดือน f) อื่นๆ(ระบุ).....

10. ท่านใช้เวลาโดยเฉลี่ยในช่วงใดกับการอ่านนิยายรักออนไลน์

- a) 06.01 – 9.00 น. b) 9.01 – 12.00 น. c) 12.01 – 15.00 น. d) 15.01 – 18.00 น.
e) 18.01 – 21.00 น. f) 21.01 – 24.00 น. g) 24.01 – 03.00 น. h) 03.01 – 06.00 น.
i) ช่วงกลางวัน (06.01 – 18.00 น.) j) ช่วงกลางคืน (18.01 – 06.00 น.)
k) อื่นๆ (ระบุ).....

11. ประเภทของนิยายรักออนไลน์ที่ท่านเลือกอ่าน

ประเภทนวนิยายออนไลน์	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. อีโรติก					
2. รักหวานแหวว,คอมเมดี้					
3. หวานซึ้งกินใจ					
4. รักเศร้าๆ,ดราม่า					
5. yaoi					
6. Yuri					
7. แฟนฟิค					
8. อื่นๆ ระบุ.....					

12. ความน่าสนใจจากส่วนใดของนิยายรักออนไลน์แต่ละเรื่อง ที่ท่านสนใจ (เรียงตามลำดับ 1-3)

() ชื่อเรื่อง () นักเขียน () เนื้อเรื่อง () การ

ประชาสัมพันธ์

() ความสวยงามในหน้าแนะนำ () ภาพ/เพลงประกอบ () จำนวนภาษา () บทรัก เลิฟซีน

() อื่นๆ(ระบุ).....

13. ท่านแสดงความคิดเห็นทุกครั้งที่ท่านอ่านนิยายรักออนไลน์หรือไม่ เพราะเหตุใด

a) ทุกครั้ง เพราะ.....

b) ไม่ทุกครั้ง เพราะ.....

c) อื่นๆ (ระบุ).....

14. ท่านมีการปฏิสัมพันธ์ติดต่อผู้เขียนหลังจากที่ท่านอ่านงานประพันธ์ของผู้เขียนหรือไม่ เพราะเหตุใด

a) มี เพราะ

b) ไม่มี เพราะ.....

c) อื่นๆ (ระบุ).....

15. นิยายรักออนไลน์ที่ท่านชื่นชอบมากที่สุดและกำลังติดตามอ่านในเวปไซด์ คือเรื่องใด (เรียงลำดับจากมากไปน้อย)

- 1.....
- 2.....
- 3.....

16. ถ้านิยายที่ท่านติดตามอ่านประจำในเว็บได้รับการตีพิมพ์ออกมาเป็นหนังสือ ท่านจะซื้อหรือไม่?

- a) ซื้อ เพราะ
- b) ไม่ซื้อ เพราะ.....
- c) อื่นๆ (ระบุ).....

17. แรงจูงใจในการเขียนนิยายรักออนไลน์ของท่าน

- a) ใจรักในการเขียน
- b) ผ่อนคลาย/ใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์
- c) เผยแพร่ผลงาน/ความรู้
- d) ทำตามเพื่อน/กระแสนิยม
- e) ทำเป็นอาชีพ/เสริม
- f) อื่นๆ(ระบุ).....

18. ท่านเลือกเขียนนิยายรักออนไลน์ประเภทอะไร (เรียงตามลำดับ 1-3)

- () รักหวานแหวว
- () ซึ้งกินใจ
- () รักเศร้าๆ
- () รักหวานแหวว,คอมเมดี้
- () แฟนฟิค
- () อีโรติก
- () yaoi
- () Yuri
- () อื่นๆ(ระบุ).....

19. ท่านมีผลงานนิยายรักออนไลน์ทั้งหมดกี่เรื่อง

- a) 1 - 5 เรื่อง
- b) 5 - 10 เรื่อง
- c) 10 เรื่องขึ้นไป
- d) อื่นๆ (ระบุ).....

20. ท่านใช้เวลาเขียนนิยายรักออนไลน์/วันโดยเฉลี่ยเท่าไร

- a) น้อยกว่า 1 ชั่วโมง
- b) 1 - 2 ชั่วโมง
- c) 2 - 3 ชั่วโมง
- d) 3 ชั่วโมงขึ้นไป
- e) อื่นๆ (ระบุ).....

21. ท่านใช้เวลาช่วงใดเขียนนิยายรักออนไลน์(เรียงลำดับ 1 – 3)

- () ช่วงเวลาที่ว่างจากการเรียน/ทำงาน () ช่วงเวลาที่อยู่ที่บ้านพักอาศัย
() ช่วงก่อนเข้านอน () อื่นๆ(ระบุ).....

22. ท่านเขียนนิยายรักออนไลน์ผ่านระบบอินเทอร์เน็ตจากสถานที่ใดมากที่สุด

- () บ้าน/หอพัก () สถานศึกษา/ที่ทำงาน () ร้านบริการอินเทอร์เน็ต
() อื่นๆ (ระบุ).....

23.ท่านมีเพื่อนที่เกิดจากการปฏิสัมพันธ์ในวงสังคมนิยายออนไลน์โดยเฉลี่ยกี่คน

- a) 1 คน b) 1- 10 คน c) 11 – 20 d) 21 คนขึ้นไป
e) ยังไม่มี

24. นิยายรักออนไลน์ของท่านมีจุดสนใจในการนำเสนออย่างไร

- a) เนื้อเรื่อง b) สำนวนภาษา c) ภาพ/เสียงประกอบ
d) บทเลิฟซีน บทรัก e) อื่นๆ(ระบุ).....

25. ท่านมีความต้องการนำผลงานตีพิมพ์ออกเป็นหนังสือหรือไม่

- a) ต้องการ เพราะ
b) ไม่ต้องการ เพราะ.....
c) ไม่คาดหวัง แต่ถ้าได้ตีพิมพ์ก็ดี
d) อื่นๆ (ระบุ).....

26. ท่านมีจำนวนผลงานที่ได้รับการตีพิมพ์เท่าไร

- a) ไม่มี b) 1 – 5 เรื่อง c) 6 – 10 เรื่อง d) 11 เรื่องขึ้นไป

27. ท่านคิดจะยึดอาชีพนักเขียนเป็นอาชีพหลักหรือเสริมในอนาคตหรือไม่

- a) เป็นอาชีพหลัก เพราะ
b) เป็นอาชีพเสริม เพราะ.....
c) อื่นๆ (ระบุ).....

28. ท่านเห็นควรให้เว็บไซต์มีระบบในการแบ่งเรตนิยาย/จำกัดอายุผู้เข้าชมหรือไม่

a) เห็นด้วย เพราะ

b) ไม่เห็นด้วย เพราะ.....

c) อื่นๆ (ระบุ).....

29. ท่านมีข้อเสนอแนะต่อวงการนิยายออนไลน์ในอนาคตอย่างไร

.....

ส่วนที่ 3 แนวคิดและพฤติกรรมเรื่องเพศวิถีของนักอ่านและนักเขียนนิยายรักออนไลน์

30. ท่านรับรู้เรื่องเพศจากทางใดมากที่สุด(เรียงลำดับ)

☐ Website ☐ โทรทัศน์ ☐ หนังสือ ☐ ครอบครัว ☐ เพื่อน ☐ โรงเรียน

☐ อื่นๆ ระบุ.....

31. ท่านเห็นด้วยกับการรักษาความบริสุทธิ์จนกว่าจะแต่งงานหรือไม่

☐ เห็นด้วย เพราะ.....

☐ ไม่เห็นด้วย เพราะ.....

☐ อื่นๆ (ระบุ).....

32. ท่านคิดว่าช่วงอายุที่เหมาะสมสำหรับการใช้ชีวิตคู่คือเท่าใด

☐ 15 – 20 ปี

☐ 21 – 25 ปี

☐ 26 – 30 ปี

☐ มากกว่า 31 ปีขึ้นไป

☐ อื่นๆ (ระบุ).....

33. ขอให้ท่านอ่านข้อความต่อไปนี้ แล้วประเมินตามความเป็นจริง

ข้อความ	ระดับการประเมิน				
	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	ค่อนข้าง เห็นด้วย	เห็นด้วย ปานกลาง	ค่อนข้างไม่ เห็นด้วย	ไม่เห็น ด้วย
1. การมีแฟนหรือมีกิ๊กในวัยเรียนเป็นเรื่อง ที่ธรรมดาใดๆ ก็มีกันได้					
2. เรื่องเพศเป็นเรื่องธรรมชาติมีความ เกี่ยวข้องกับมนุษย์ทุกคน					
3. การมีความรู้เรื่องการคุมกำเนิดช่วยลด ปัญหาการทำแท้งได้					
4. สื่อภาพยนตร์ โทรทัศน์ในปัจจุบันมี ส่วนในการก่อให้เกิดการเรียนรู้เรื่องการมี เพศสัมพันธ์เร็วขึ้น					
5. การที่จะรักใคร่สักคนต้องยอมแลก ความรักด้วยร่างกาย					
6. การอยู่ร่วมกันก่อนที่จะแต่งงานเป็น เรื่องที่ธรรมดา เป็นการเรียนรู้นิสัยใจคอ ก่อนตัดสินใจมาใช้ชีวิตร่วมกัน					
7. การเที่ยวกลางคืนหรือการจัดงานปาร์ตี้ ในหมู่วัยรุ่นก่อให้เกิดการมีเพศสัมพันธ์ได้					
8. สถาบันการศึกษาควรสนับสนุนให้มี การดำเนินการให้ความรู้เกี่ยวกับเรื่องการ คุมกำเนิดกับนักเรียนทุกระดับชั้น					
9. การเสริมสร้างความรู้เรื่องเพศ ต้องเป็น หน้าที่ของสถาบันการศึกษาเท่านั้น					
10. การเลียนแบบพฤติกรรมเรื่องเพศจาก ดารา นักร้อง เป็นสิ่งที่ไม่ควรปฏิบัติ					
11. สื่อ Internet เป็นสื่อที่สามารถเข้าถึง ข้อมูล ภาพอนาจาร ได้ง่ายมากกว่าสื่ออื่นๆ					
12. เด็กที่อยู่หอพักมีโอกาสเสี่ยงสูงในการ เกิดเรื่องการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร					
13. การโอบกอดกันกับคนรักในขณะที่มี เพื่อนคนอื่นอยู่ด้วยเป็นเรื่องปกติธรรมดา					

34. พฤติกรรมทางเพศเรื่องใดที่ท่านคิดว่าน่าตำหนิ

พฤติกรรมทางเพศ	ตำหนิ	ไม่ตำหนิ	ไม่มีความเห็น
1. การมีเพศสัมพันธ์ในที่สาธารณะ			
2. กิจกรรมสวینگ			
3. กิจกรรมเซ็กซ์หมู่			
4. การนอกใจหรือมีเพศสัมพันธ์กับคนอื่นที่ไม่ใช่แฟน			
5. การ “ซื้อ” บริการทางเพศของ “ผู้ชาย”			
6. การ “ขาย” บริการทางเพศของ “ผู้ชาย”			
7. การ “ขาย” บริการทางเพศของ “ผู้หญิง”			
8. การ “ซื้อ” บริการทางเพศของ “ผู้หญิง”			
9. การกอดจูบกินในที่สาธารณะ			
10. พฤติกรรมรักร่วมเพศของ “ชายกับชาย”			
10. พฤติกรรมรักร่วมเพศของ “หญิงกับหญิง”			
11. การขืนใจ/บังคับให้มีเพศสัมพันธ์โดยไม่เต็มใจ			

35. ท่านมีทัศนคติอย่างไรกับการใช้ถุงยางอนามัย

- () จำเป็นต้องใช้ เพราะ.....
- () ไม่จำเป็นต้องใช้ เพราะ.....

36. ท่านคิดว่าการมีเพศสัมพันธ์โดยส่วนใหญ่เกิดจากฝ่ายหญิงเปิดโอกาสให้

- () ใช่ เพราะ.....
- () ไม่ใช่ เพราะ.....

37. ท่านคิดว่าการที่ชายหญิงอยู่ด้วยกันสองต่อสองเป็นการเปิดโอกาสให้มีเพศสัมพันธ์หรือไม่

- () เป็น เพราะ.....
- () ไม่เป็น เพราะ.....

38. ครอบครัวของท่านห้ามไม่ให้อ่านหรือดูสื่อที่เกี่ยวข้องกับเรื่องเพศสัมพันธ์

- () ใช่ เพราะ.....
- () ไม่ใช่ เพราะ.....

39. กลุ่มเพื่อนของท่านเห็นว่าการมีเพศสัมพันธ์กับคนรักเป็นเรื่องธรรมดา
- () ใช่ เพราะ.....
- () ไม่ใช่ เพราะ.....
40. ท่านคิดว่าการโอบกอดกันกับคนรักในขณะที่มีเพื่อนคนอื่นอยู่ด้วยเป็นเรื่องปกติธรรมดา
- () ใช่ เพราะ.....
- () ไม่ใช่ เพราะ.....
41. เพื่อนของท่านส่วนใหญ่คิดว่าการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียนไม่ผิดศีลธรรม
- () ใช่ เพราะ.....
- () ไม่ใช่ เพราะ.....
42. สื่อมีอิทธิพลทำให้ท่านเห็นว่าการมีเพศสัมพันธ์กับคนรักเป็นเรื่องปกติ
- () ใช่ เพราะ.....
- () ไม่ใช่ เพราะ.....
43. ท่านมีความรู้ในเรื่องการคุมกำเนิด
- () ใช่ เพราะ.....
- () ไม่ใช่ เพราะ.....
44. การช่วยตัวเองไม่ใช่เรื่องผิดบาป หรือน่าละอาย
- () ใช่ เพราะ.....
- () ไม่ใช่ เพราะ.....
45. การแก้ปัญหาการตั้งครรภ์โดยไม่พึงประสงค์ (ในทุกกรณี) ด้วยการทำแท้งเป็นเรื่องที่ผิด
- () ใช่ เพราะ.....
- () ไม่ใช่ เพราะ.....

46. ผู้หญิงควรรักนวลสงวนตัว และไม่เป็นฝ่ายเริ่มต้นความสัมพันธ์ก่อน

() ใช่ เพราะ.....

() ไม่ใช่ เพราะ.....

47. บทบาทที่สำคัญที่สุดของผู้หญิงคือการเป็นภรรยาและเป็นแม่ที่ดี

() ใช่ เพราะ.....

() ไม่ใช่ เพราะ.....

ส่วนที่ 4 การสร้างภาพตัวแทนความเป็นผู้หญิงผ่านนิยายรักออนไลน์

48. ชื่อเรื่องนิยายรักออนไลน์มีผลต่อการเลือกอ่านนิยายของท่านหรือไม่ อย่างไร

.....

.....

.....

49. อิมเมจของตัวละครมีส่วนทำให้ท่านอยากอ่านนิยายรักออนไลน์เรื่องนั้นมากขึ้นหรือไม่ เพราะเหตุใด

.....

.....

.....

50. ท่านคิดตัวละครใด ในนิยายรักออนไลน์เรื่องใด มีส่วนคล้ายกับชีวิตจริงของท่าน ในเรื่องใด กรุณายกตัวอย่าง

.....

.....

.....

51. ท่านคิดว่าการมีประสบการณ์ทางเพศโดยตรงทำให้เขียนฉากเลิฟซีนได้ดีกว่าไม่มีประสบการณ์หรือไม่ เพราะเหตุใด

.....

.....

.....

52. หากท่านพบนิยายรักออนไลน์ที่มีฉากไม่เหมาะสม (NC) ท่านจะทำเช่นไร

.....

.....

.....

53. เมื่อท่านได้อ่านนิยายรักออนไลน์ที่มีฉากนางเอกถูกพระเอกขืนใจ ทำร้ายร่างกาย ทารุณกรรมทางเพศ ท่านรู้สึกอย่างไร และท่านอ่านนิยายรักออนไลน์เรื่องนั้นต่อจนจบหรือไม่ เพราะเหตุใด

.....

.....

.....

54. ข้อตอนที่มียกย่องว่า nc+ ...ต่อท้าย มีผลต่อการตัดสินใจอ่านนิยายของท่านหรือไม่ เพราะเหตุใด

.....

.....

.....

55. ท่านคิดว่าการที่พระเอกข่มขืนนางเอกในนิยายรักออนไลน์ สมควรได้รับการลงโทษทางกฎหมายหรือไม่ อย่างไร

.....

.....

.....

56. ท่านคิดอย่างไรกับพฤติกรรมที่พระเอกมีเพศสัมพันธ์กับหญิงอื่นที่ไม่ใช่นางเอก

.....

.....

.....

57. ท่านคิดอย่างไรกับพฤติกรรมที่นางเอกมีเพศสัมพันธ์กับชายอื่นที่ไม่ใช่พระเอก

.....

.....

.....

58. ท่านคิดอย่างไรกับนางเอกที่ไม่มีความบริสุทธิ์ หรือเสียความบริสุทธิ์ให้ชายอื่นที่ไม่ใช่พระเอก

.....

.....

.....

59. ท่านคิดอย่างไรกับตัวละครในนิยายรักออนไลน์ที่มีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน

.....

.....

.....

60. ท่านคิดอย่างไรกับตัวละครในนิยายรักออนไลน์ที่มีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงาน

.....

.....

.....

61. ท่านคิดอย่างไรที่นางเอกและพระเอกมีเพศสัมพันธ์โดยไม่ได้มีการป้องกัน หรือมีการคุมกำเนิด

.....

.....

.....

62. พระเอกนิยายรักออนไลน์ที่ท่านชื่นชอบมีบุคลิกลักษณะอย่างไร ทำไมท่านถึงชื่นชอบ

.....

.....

.....

.....

.....

63. นางเอกนิยายรักออนไลน์ที่ท่านชื่นชอบมีบุคลิกลักษณะอย่างไร ทำไมท่านถึงชื่นชอบ

.....

.....

.....

.....

.....

64. ท่านคิดว่านิยายรักออนไลน์สะท้อนแนวคิด รสนิยม ทักษะคิดเรื่องเพศของนักเขียนหรือไม่ อย่างไร

.....

.....

.....

65. ท่านคิดว่าการอ่านนิยายรักออนไลน์ที่มีเนื้อหาทางเพศอย่างชัดเจนเป็นประจำจะส่งผลต่อทัศนคติและค่านิยมทางเพศของท่านในระยะยาวหรือไม่ อย่างไร

.....

.....

.....

66. ท่านเคยนำแง่คิดหรือสิ่งที่ได้เรียนรู้จากการอ่านนิยายรักออนไลน์มาใช้ในชีวิตจริงบ้างหรือไม่
เรื่องใดบ้าง (กรุณายกตัวอย่าง)

.....

.....

.....

.....

.....

.....

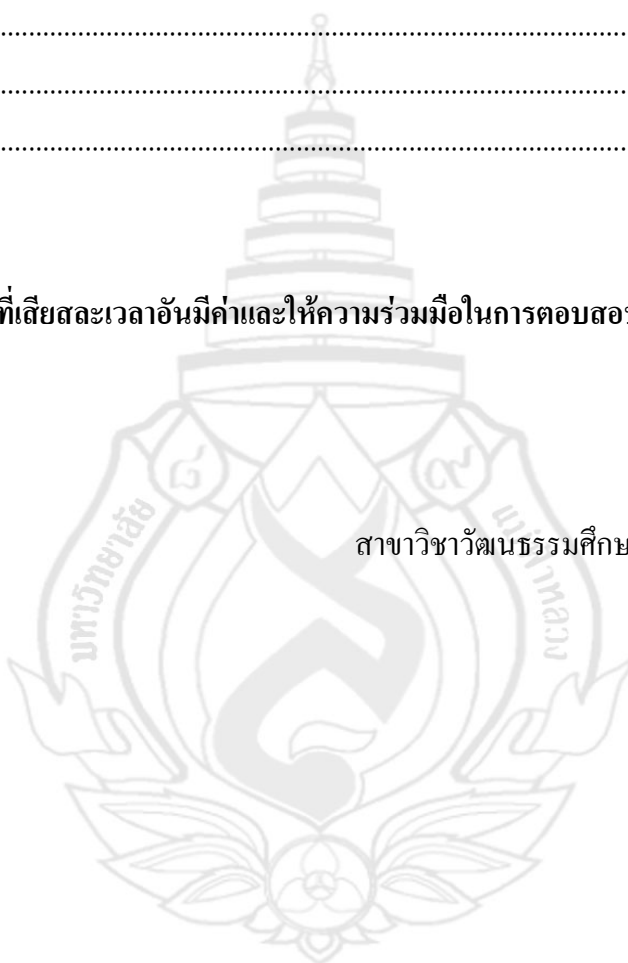
.....

ขอขอบพระคุณที่เสียสละเวลาอันมีค่าและให้ความร่วมมือในการตอบสอบถามค่ะ

นางสาวนฤมล ขาวนวล

นักศึกษาปริญญาโท

สาขาวิชาวัฒนธรรมศึกษามหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง

ภาคผนวก ข

เรื่องย่อ นิยายรักออนไลน์ที่ทำการวิเคราะห์เนื้อหา

นิยายเรื่อง: เจตน์

ผู้แต่ง: กลีบดำควน

จากเว็บไซต์: เด็กดีคอทคอม

นิยายเรื่อง เจตน์ นำเสนอเรื่องราวความรักของ แก่นจันทน์ สาวน้อยนักศึกษาชั้นปีที่ 4 ด้านสื่อสารมวลชนกับ เจตน์ ราชโยธิน อาจารย์พิเศษมหาวิทยาลัย เป็นนิยายรักโรแมนติกที่ได้รับความนิยมจากผู้อ่านจำนวนมากในเว็บไซต์เด็กดี นิยายเรื่องนี้ไม่นับฉากเลิฟซีนเหมือนกับนิยายติดอันดับเรื่องอื่นๆ แต่สิ่งที่เด่นของนิยายมาจากบุคลิกที่เป็นสุภาพบุรุษของพระเอกในเรื่องด้วยรูปร่างหน้าตาสง่างาม ชาติตระกูลอันสูงส่งมีชื่อเสียงในแวดวงสังคมชั้นสูง และใช้นามสกุลพระราชทานฐานะหน้าที่การงานที่มั่นคงเป็นเจ้าของบริษัทสื่อสิ่งพิมพ์ยักษ์ที่สละเวลาวางมาเป็นอาจารย์พิเศษบรรยายวิชามติมหาชน (public opinion) ให้กับนักศึกษาภาควิชาสื่อสารมวลชน ทำให้นิยายเรื่องตอบสนองเรื่องความปรารถนาและความรั้นรั้นจากการอ่านของผู้หญิงที่ต้องการผู้ชายที่มีลักษณะเป็นสุภาพบุรุษที่ไม่สามารถหาได้ในชีวิตจริงมาเป็นคู่ครอง

เริ่มเรื่องด้วยแก่นจันทน์ผลิไปนิทาอาจารย์เจตน์ ราชโยธิน ในระยะเผานจนโดนจับได้ จากนั้นเธอพยายามหลีกเลี่ยงไม่เจอหน้าเขา แต่ก็มีเรื่องให้ต้องเจอต้องเจอต้องพัวพันอยู่ตลอด ซึ่งบ่อยครั้งก็มักเป็นเฉพาะตอนที่แก่นจันทน์เกิดปัญหา และเจตน์ก็เป็นเหมือนพระเอกที่มีมาช่วยช่วยเหลือแก่นเธอเสมอ ความเพียบพร้อมสมบูรณ์แบบของพระเอกคือ เจตน์ ราชโยธิน ไม่ว่าจะเป็นการศึกษาระดับดอกเตอร์ เป็นผู้บริหารระดับสูงของบริษัทยักษ์ใหญ่ที่กุมบังเหียนวงการสื่อสิ่งพิมพ์ทั้งประเทศ รวมถึงนามสกุลดังในวงสังคมชั้นสูง ถูกดองย่ำแล้วซ้ำเล่าทำให้ทำให้แก่นจันทน์และผู้อ่านรู้สึกว้าเจตน์ช่างยิ่งใหญ่ สูงส่งและเกินเอื้อมถึง ในขณะที่แก่นจันทน์รู้สึกว้าตัวเองต่ำต้อย เป็นเพียงเด็กกะโปโลคนหนึ่ง เจตน์ราชโยธิน ก็เข้ามาสร้างความปั่นป่วนทางอารมณ์ให้กับเธออยู่บ่อย ๆ

เมื่อแก่นจันทน์ได้รับการเลือกให้ไปฝึกงานที่นิตยสารพราว และต้องเดินทางไปทำงานที่ต่างจังหวัดพร้อมทีมงาน หญิงสาวเกิดอุบัติเหตุจมน้ำเนื่องจากช่วยชีวิตรุ่นพี่ที่ทำงานด้วยกัน เจตน์

มาพบเข้าจึงช่วยไว้ได้ทันและผายปอดให้แก่กันจนทัน เหตุการณ์นี้ถูกเล่าปากต่อปากและถูกเสริมแต่งจนกลายเป็นเรื่องอื้อฉาวระหว่างระหว่างนักศึกษาฝึกงานกับเจ้าของบริษัทซึ่งมีฐานะเป็นอาจารย์ด้วย

เจตน์เองตัดสินใจลาออกจากการเป็นอาจารย์เพื่อยุติข่าวทั้งหมด แก่นจันทน์เสียใจเพราะคิดว่าตนเองเป็นต้นเหตุ และเธอก็คงไม่มีโอกาสได้พบเขาอีกแล้ว แต่กลายเป็นว่าอาจารย์เจตน์กลับเริ่มเป็นฝ่ายเข้าหาเธอเสียเอง แก่นจันทน์ต้องต่อสู้กับความรู้สึกของตัวเอง ระหว่างความไม่คู่ควรซึ่งไม่มีทางเป็นไปได้ในชีวิตจริง กับความละอายใจเพราะคิดว่าเธอกำลังหลงรักผู้ชายที่มีเจ้าของแล้ว

แก่นจันทน์จึงแก้ปัญหาด้วยการหลบหน้าและพยายามตัดใจจากเขา แต่แล้วแก่นจันทน์ก็ได้รู้ว่าเธอเข้าใจผิดไปเอง เพราะหญิงสาวที่เธอคิดว่าเป็นคู่หมั้นของเจตน์นั้น แท้จริงแล้วเป็นน้องสาวของเขา เจตน์พาแก่นจันทน์ไปพบครอบครัวของเขา พร้อมกับมานำตัวกับที่บ้านของเธอ ชายหนุ่มเปิดเผยความสัมพันธ์อย่างไม่คิดปิดบัง เพื่อต้องการให้ทุกคนรับรู้ในความจริงใจของเขา และรอเวลาที่จะขอแก่นจันทน์แต่งงานเมื่อพร้อมหลังจากเธอเรียนจบแล้ว แก่นจันทน์มีความรู้สึกเหมือนกับว่าตัวเองกำลังฝัน เจตน์บอกรักและสวมแหวนให้กับเธอเพื่อเป็นคำมั่นสัญญาว่าเขาจะปกป้องดูแลเธอตลอดไป ในช่วงท้ายของเรื่องที่มีผู้เขียนได้กล่าวในเชิงสรุปว่าในที่สุด แก่นจันทน์ก็ได้รู้ว่าหอคอยที่เธอคิดว่าสูงส่งยากเกินปีนป่ายนั้นแท้จริงแล้วมันไม่เคยมีอยู่จริง

นิยายเรื่อง: จอมรักจอมใจ

ผู้แต่ง: กลิ่นแก้ว

จากเว็บไซต์: เด็กคิดนอกคอม

นิยายเรื่อง จอมรักจอมใจ เป็นเรื่องราวความรักของ จอมใจ หญิงสาวแสนดีผู้ยากไร้ซึ่งยอมแต่งงานแบบคลุมถุงชนกับ ภูไท นายเหมืองหนุ่มผู้เย็นชาและเอาแต่ใจ เพื่อตอบแทนบุญคุณคุณหญิงย่าที่ช่วยเหลือในเรื่องคำรักษาพยาบาลแม่ที่กำลังป่วยหนัก แม้ในช่วงแรกเธอจะโดนดูถูกเหยียดหยามแต่ในที่สุดความดีและความเป็นแม่ศรีเรือนก็เอาชนะใจภูไทได้สำเร็จ

จุดเด่นของนิยายเรื่องนี้คือ จอมใจ ซึ่งเป็นนางเอกของเรื่องเป็นตัวละครที่สะท้อนให้เห็นคุณลักษณะแบบกุลสตรีไทย ไม่ว่าจะเป็นกิริยามารยาทที่อ่อนน้อมถ่อมตน ฝีมือการทำอาหาร และการดูแลบ้านเรือน รวมถึงความกตัญญูต่อผู้มีพระคุณไม่ว่าจะเป็นแม่หรือคุณหญิงย่า ด้วยคุณลักษณะในข้อนี้ทำให้ผู้อ่านมองข้ามประเด็นที่จอมใจยอมขายศักดิ์ศรีของตัวเองเพื่อเงิน ด้วยการยอมแต่งงานกับผู้ชายที่เธอไม่เคยเห็นหน้าและไม่ได้รักมาก่อน

ด้วยบุคลิกที่เป็นคนอ่อนโยนและเห็นอกเห็นใจผู้อื่น เมื่อจอมใจได้รู้ว่าสาเหตุอันเป็นที่มาของบุคลิกที่ก้าวร้าวของภูไท เธอจึงรู้สึกสงสารและเห็นใจทั้งคู่คุณหญิงย่าและภูไท จอมใจยอมตกลงใจที่จะเสียสละตัวเองเพื่อความสุขของทุกคน ส่วนคุณหญิงย่าเมื่อรู้ว่าหลานชายจะไม่ยอมแต่งงานแน่ๆ นางจึงขู่ว่าถ้าไม่ยอมแต่งงานกับจอมใจ นางจะยกสมบัติทั้งหมดรวมถึง “เรือนแก้ว” ซึ่งเป็นบ้านที่แม่ของเขามากที่สุดให้จอมใจ ภูไทจึงยอมรับเงื่อนไขและจดทะเบียนสมรสด้วยความไม่เต็มใจ

แม้ในช่วงแรกภูไทจะถูกจอมใจและใจร้ายกับเธอ แต่เมื่อได้มีความสัมพันธ์อย่างลึกซึ้งและพบว่าจอมใจเป็นสาวพรหมจรรย์ ภูไทก็รู้สึกดีต่อเธอขึ้นบ้างเล็กน้อย แต่นั่นก็ไม่ได้ทำให้ภูไทเลิกคิดว่าจอมใจเป็นเพียงวัตถุทางเพศ

ความเป็นกุลสตรีผู้ไม่ประสีประสาในเรื่องเพศของจอมใจทำให้เธอรู้สึกละอายใจเมื่อเธอเกิดความรู้สึกทางเพศขณะร่วมรักกับคนที่แม้จะได้ชื่อว่าเป็นสามี แต่เธอก็ไม่ได้รักเขา) แม้จะเจ็บปวดกับคำพูดที่ถูกเหยียดหยาม แต่จอมใจก็ไม่เคยขจัดขึ้นหรือปฏิเสธที่จะมีเพศสัมพันธ์กับภูไทเลยสักครั้ง เธอเรียนรู้ที่จะมีความสุขกับเพศสภาวะที่เขาหยิบยื่นให้

ความยินยอมพร้อมใจและการตอบสนองของจอมใจ รวมถึงทำให้ประเด็นการกดขี่ทางเพศของภูไทเริ่มพราเลือนในสายตาของผู้อ่าน อีกทั้งยังชื่นชอบบุคลิกของภูไทที่แสดงออกถึงความหวังและหวังใจจอมตลอดเวลา รวมถึงการที่เขาเชื่อสัจย์ต่อจอมใจไม่ว่าต่อหน้าหรือลับหลัง แม้คนรักเก่าที่เคยเลิกราไปจะกลับมาเยี่ยงเดิม ภูไทก็ไม่เคยทำให้จอมใจรู้สึกกระแวงสงสัยในพฤติกรรมของเขา ส่วนความอ่อนโยนและเอื้อเฟื้อของจอมใจ ทำให้ภูไทเริ่มรู้สึกผูกพันกับจอมใจมากขึ้นเรื่อย ๆ เช่นเดียวกับจอมใจที่รู้สึกอบอุ่นใจยามมีเขาอยู่เคียงข้าง เมื่อจอมใจตั้งท้องโดยไม่รู้ตัว อาการแพ้ท้องทำให้เธอพะอืดพะอมเวลาเวลาภูไทเข้าใกล้ ชายหนุ่มได้แต่น้อยใจกับท่าทางรังเกียจของเธอ จอมใจโซคร้ายถูก ขวัญจิต คนงานสาวในเมืองที่หลงรักภูไทมานานแต่ถูกเขาปฏิเสธอย่างไม่ไว้หน้า ขวัญจิตแค้นใจจึงวางแผนทำร้ายจนจอมใจต้องแท้งลูก คุณหญิงย่าจึงพาแม่ของจอมใจมาเยี่ยมและพาเธอไปรักษาตัวที่กรุงเทพฯ หลังจากจัดการนำคนผิดมาลงโทษแล้ว ภูไทจึงเดินทางไปรับจอมใจพร้อมกับทำพิธีขอขมาต่อแม่ของเธอ ก่อนจะพากันกลับมาที่เมืองพลบตะวันและครองรักกันอย่างมีความสุข

นิยายเรื่อง: รักร้อนเพลิงเสน่หา

ผู้แต่ง: อัญญาณี

จากเว็บไซต์: นิยายคอตคอม

ความรักที่มีจุดเริ่มต้นมาจากความแค้นเริ่มต้นขึ้นเมื่อ ศวิษฐ์พี่ชายของลลิตซึ่งเป็นเพื่อนสนิทของรัชภักย์ได้แย่งนิรมลคนรักของเขาไป ทำให้รัชภักย์แค้นเคืองด้วยการยึดบ้าน และกิจการทั้งหมดของครอบครัวขายทอดตลาด แล้วให้ลลิตกับแม่และน้องสาวย้ายมาอยู่ที่เรือนคนรับใช้ในบ้านของเขา รัชภักย์ให้ลลิตมาทำงานเป็นพนักงานบริษัของเขาร่วมกับเป็นนางบำเรอที่เขาจะเรียกใช้บริการเมื่อไหร่ก็ได้ทุกที่ทุกเวลาไม่ว่าวันแม้แต่ในห้องทำงาน หรือแม้แต่บนรถ ลลิตซึ่งหลงรักรัชภักย์ตั้งแต่แรกพบยอมรับเงื่อนไขการเป็นตัวประกันเพื่อความปลอดภัยของพี่ชาย อีกทั้งรัชภักย์ยังขู่ว่าถ้าเธอหนีไป เขาจะให้ภรรยาของเธอมารับเป็นนางบำเรอแทน

สองปีเต็มที่ลลิตต้องหวานอมขมกลืนกับหน้าที่นางบำเรอตัวประกัน วันหนึ่งหญิงสาวก็ได้พบกับพี่ชายที่กลับมาเพื่อขอเงินไปปรนเปรอภรรยาโดยหลอกลวงสาวว่าหลานชายกำลังป่วยหนักต้องการไปรักษาตัวเป็นจำนวนเงินหลักหมื่น ลลิตจำเป็นต้องโกหกรัชภักย์เพื่อขอเงินพิเศษมาให้พี่ชายโดยต้องแลกกับการปรนเปรอความสุขทางเพศที่มาพร้อมกับการดูถูกเหยียดหยามจนกว่ารัชภักย์จะพอใจ ลลิตเจ็บปวดทั้งทางกายและทางใจจนแทบจะทนไม่ไหว แต่เธอก็ต้องทนเพราะเธอรักรัชภักย์

เมื่อพี่ชายเริ่มขอเงินมากขึ้น ลลิตจึงตกที่นั่งลำบากเนื่องจากรัชภักย์เริ่มสงสัยในพฤติกรรม เขาจึงให้ลูกน้องสะกดรอยตามลลิตและจับได้ว่าเธอลักลอบติดต่อกับพี่ชาย รัชภักย์ให้ลูกน้องจับตัวศวิษฐ์และนิรมลไปขังไว้ที่โกดังเพื่อทรมานให้หายแค้น แต่โชคดียที่ริมเพื่อนสนิทอีกคนในกลุ่มรู้เรื่องนี้เข้าจึงหาทางช่วยเหลือด้วยการแจ้งข่าวให้มารดาของรัชภักย์ทราบและตามมาช่วยไว้ได้ทัน ทำให้ทุกคนได้รู้ความจริงว่าเรื่องราวเลวร้ายทั้งหมดเกิดจากนิรมลที่นอกใจรัชภักย์จนตั้งท้องขึ้น โดยไม่รู้ว่าใครเป็นพ่อของเด็ก เธอจึงวางแผนหลอกล่อให้ศวิษฐ์มีความสัมพันธ์ด้วยและรับเป็นพ่อของเด็กในท้อง

ลลิตเสียใจมากกับข้อเสนอของรัชภักย์ที่ให้เธอนอนกับผู้ชายนับสิบคนเพื่อแลกกับอิสรภาพของพี่ชาย แม้รัชภักย์จะรู้ความจริงแล้วว่าพี่ชายของเธอไม่ใช่คนผิดและพยายามขอโทษที่เคยทำไม่ดีต่อเธอมามากมาย แต่เธอก็ไม่สามารถให้อภัยเขาได้ง่าย ๆ เมื่อมีคุณแม่ของรัชภักย์คอยให้ท้าย ลลิตจึงวางแผนแก้แค้นด้วยการจัดฉากว่าเธอมีความสัมพันธ์ทางเพศกับหนุ่มญี่ปุ่นที่ทุกคนรู้เห็นเป็นใจ รัชภักย์จึงยอมรับว่าเขารักลลิต และพร้อมจะทำทุกอย่างเพื่อให้เธอยกโทษให้แม่แต่จะต้องกราบแทบเท้าของเธอเขาก็ยอม ในที่สุดลลิตก็ยอมให้อ่อนให้กับความพยายามของรัชภักย์

นิยายเรื่อง: อุบัติรักกับดักซาดาน

ผู้แต่ง: พิชชากร

จากเว็บไซต์: นิยายคอตคอม

พลอยไพลิน นักข่าวสาวไฮโซทายาทตระกูลดัง ในชีวิตของเธอเกลียดหมอและผู้ชายชื่อ ฌักทร แต่หนีเท่าไรก็หนีไม่พ้น ฌักทร ศัลยแพทย์ที่หนุ่มทำทางไสซื่อ แต่แอบเจ้าเล่ห์ก็ไม่ยอมแพ้ เพราะเขารักพลอยไพลินมานานเหลือเกิน ชายหนุ่มยอมถูกตราหน้าว่าเป็นคนเลวดีกว่าเสียพลอยไพลิน ไปให้คาราหนุ่มจอมเจ้าชู้ที่วางแผนวางยานอนหลับพลอยไพลิน เขาจึงสวมรอยจัดฉากว่าเธอเสียตัว ให้เขาแล้ว แม้รู้ว่าหญิงสาวจะโกรธและเสียใจ แต่เขาเชื่อว่าเธอจะต้องเปิดใจยอมรับเขาในที่สุด

พลอยไพลินเสียใจอีกครั้งเมื่อได้รับรู้ว่าเธอถูกหลอกว่าเสียความบริสุทธิ์ไปแล้ว ในวันที่ เธอยอมมีความสัมพันธ์กับฌักทรอย่างง่ายดายด้วยความเข้าใจผิด แต่ด้วยความรักและคำสัญญาว่าจะบริหารจัดการให้ผู้หญิงมาสู่ขอเพื่อจัดงานแต่งงานทำให้เธอยอมให้อภัยที่เขาหลอกหลวงเธอ เพราะ เธอเองก็รักฌักทรเช่นเดียวกัน ทั้งคู่แอบมีความสัมพันธ์อย่างลึกลับซึ่งอีกหลายครั้งจนกระทั่งพลอยไพลินตั้งท้อง

ส่วน อนามิกา น้องสาวของพลอยไพลินที่ไปหลบรักษาแผลใจที่เกาะสมุยก็มีชะตากรรมที่ไม่ต่างกัน เพราะความไร้เดียงสาและไว้วางใจคนมากเกินไป เธอจึงตกเป็นเหยื่อของขบวนการค้ามนุษย์ที่วางแผนอนหลับเธอเพื่อนำไปขายให้ นาซิม นักธุรกิจหนุ่มใหญ่ผู้ร่ำรวยและเอาแต่ใจตัวเอง ในราคาสองล้านบาท ถึงแม้อนามิกาจะอธิบายว่าเธอไม่ใช่หญิงขายบริการและเธอไม่เต็มใจหลับนอนกับเขา แต่นาซิมก็ใช้ชั้นเชิงและประสบการณ์ทางเพศหลอกล่อให้เธอมีอารมณ์ร่วมไปในที่สุด พรหมจรรย์และร่างกายอันสวยงามของเธอทำให้เขาหวนแค้นและรู้สึกเป็นเจ้าของ ชายหนุ่มโมโหจนแทบคลั่งเมื่อตื่นขึ้นมาแล้วพบว่าอนามิกายาตัวไปอย่างไร้ร่องรอย

เหตุการณ์เลวร้ายยังคงตามหลอกหลอนอนามิกาจนเธอต้องหนีไปเรียนต่อต่างประเทศ แต่เธอกลับต้องพบกับนาซิมอีกครั้งโดยบังเอิญ และเธอก็คิดได้ว่าต่อให้หนีไปสุดหล้า เขาก็จะไม่เลิกรำนั่นนอน หญิงสาวตัดสินใจกลับเมืองไทย แต่เธอก็ถูกนาซิมหลอกว่าเขาได้ถ่ายวิดีโอขณะมีเพศสัมพันธ์กับเธอไว้ ด้วยความกลัวเธอยอมออกมาพบเขาตามคำขู่ นาซิมพยายามเปลี่ยนแปลงตัวเองเพื่อให้อนามิกายอมรับ และไม่ฝืนใจเธออีก จนอนามิกาเริ่มใจอ่อนยอมรับรักของเขา

แต่แล้วความรักก็ต้องพบกับอุปสรรคใหญ่ เมื่อพ่อของอนามิการู้ว่านาซิมคือคนที่ข่มขืนลูกสาวของตัวเอง อนามิกาชอร้องให้พ่อยอมให้อภัยนาซิม โดยมีแม่คอยช่วยเหลือ และเตือนสติว่าเธอเองก็ไม่ต่างจากลูกเขยที่เคยข่มขืนใจเธอ แต่ก็ยังกลับตัวกลับใจเป็นคนดีได้ อีกทั้งตอนนี้อนามิกาก็กำลัง

ตั้งท้อง เรื่องราวจึงจบลงด้วยดี เมื่อทุกคนให้อภัยต่อกัน งานแต่งงานของพลอยไพลินกับอนามิกาก็
ถูกจัดขึ้นพร้อมกันในอีกสองเดือนต่อมา

นิยายเรื่อง: Cross Tattoo ล่ารักแผดเผาใจยัยเซ็กซ์ตัวร้ายกับนายจอมโหด!

ผู้แต่ง: Hideko_Sunshine

จากเว็บไซต์: แจ่มใสดอทคอม

อันดามัน นักศึกษาชั้นปีที่ 3 ของมหาวิทยาลัยชื่อดัง ซึ่งมีอาชีพเสริมเป็นฟรีตี้ (พนักงาน
แนะนำสินค้า) เกรดเอ ค่าตัวแพง ด้วยภาพลักษณ์ที่ไฮโซ และเซ็กซ์อย่างร้ายกาจ ทำให้เธอสามารถ
หลอกผู้ชายรวย ๆ ให้มาหลงรักจนซื้อของแพง ๆ ให้เธอนำไปขายต่อเพื่อนำเงินมาส่งเสียตัวเอง
เรียนและผ่อนอาคารชุดที่พ่อแม่ควนไว้ก่อนที่จะธุรกิจริสอร์ทของครอบครัวจะล้มเพราะพิษเศรษฐกิจ
ทำให้คุณหนูไฮโซอย่างเธอต้องกลายเป็นคนจน และถูกเพื่อน ๆ ในกลุ่มรังเกียจ

ในงานมอเตอร์โชว์ที่จัดขึ้นในโรงแรมแห่งหนึ่ง อันดามันได้พบกับ คลิน ชายหนุ่มผู้มีรอยสัก
รูปไม้กางเขนที่ไหล่ และเป็นสมาชิกวงลูซิเฟอร์ บอยแบนด์ ที่โด่งดังไปทั่วเอเชีย ชายหนุ่มเข้าใจผิด
คิดว่าเธอคือผู้หญิงที่แมกซ์ส่งมาใช้หนี้พนัน คลินปลุกปล้ำอันดามัน แต่เธอก็สามารถเอาตัวรอดมา
ได้พร้อมกับฝากรอยแผลจากคมมีดไว้ที่ต้นแขนของคลิน แต่อันดามันก็ต้องคิดหนีที่ทำให้รศกันหุ
ของคลินเสียหายเป็นจำนวนเงินห้าหมื่นบาท

เมื่อแมกซ์ยื่นข้อเสนอทำพนันว่าถ้าคลินสามารถทำให้อันดามันยอมเป็นของคลินได้ใน
สองอาทิตย์ แมกซ์จะจ่ายเงินให้อีกสองแสนแต่ถ้าคลินทำไม่ได้ จะต้องยกหนี้สินทั้งหมดให้ ด้วย
ความหยิ่งทะนง คลินจึงตอบตกลงและเริ่มแผนการด้วยการปล่อยข่าวว่าอันดามันขายตัว ทำให้
บริษัทต้นสังกัดไม่จ้างเธอทำงาน จากนั้นคลินก็ทำให้ชายหนุ่มที่คบกับอันดามันรู้ว่าเธอหลอกคบ
กับเขาเพื่อเงินเท่านั้น อันดามันลำบากมากเพราะเธอมีภาระต้องผ่อนคอนโดและส่งเสียตัวเอง

เมื่อหมดหนทางอันดามันจึงยอมตกลงไปทำงานเป็นสาวนั่งเครื่องในปั๊มหิโตะที่ไม่มีมีการ
ขายบริการทางเพศตามคำชักชวนของ เชิญขวัญ ซึ่งเป็นรุ่นพี่ที่มหาวิทยาลัย แต่คลินก็ตามก่อกวน
และชื่อเวลาของอันดามัน ความใกล้ชิดทำให้อันดามันเริ่มใจอ่อนและตกหลุมรักคลิน จนยอม
ลาออกจากปั๊มหิโตะไปทำงานที่อู่ของคลิน แต่เรื่องพนันที่คลินกับแมกซ์คุยกันทำให้อันดามันตัดสินใจได้
ว่าเธอตั้งใจและเลิกล้มหวัง ลม ๆ แล้ง ๆ ว่าคลินจะจริงใจกับเธอ

เมื่อครบกำหนด คลินก็พบว่าตัวเองแพ้พนันเพราะถูกอันดามันหักหลัง เธอสมรู้ร่วมคิดกับ
แมกซ์และเชิญขวัญซึ่งเคยเป็นแฟนเก่าของคลินหลบหลังอย่างเลือดเย็น ชายหนุ่มยอมรับความพ่าย
แพ้และเลิกแกล้งอันดามัน จนกระทั่งเกิดอุบัติเหตุรถคว่ำในการแข่งรถที่อันดามันนั่งไปกับเพื่อน

สนิท คลื่นเข้าไปช่วยอันค้ำมนต์ที่ติดอยู่ในรถที่กำลังติดไฟโดยไม่หวั่นตัวเองจนเธอปลอดภัยไม่ถูกไฟคลอก ทำให้อันค้ำมนต์ซึ่งใจยอมให้อภัยและคบกับคลื่นในฐานะแฟน

นิยายเรื่อง: Extrem Love รักสุดใจนายอันธพาล

ผู้แต่ง: PeakLove

จากเว็บไซต์: แจ่มใสดอทคอม

เมโลดี้ เด็กสาวผู้สูญเสียแม่จากอุบัติเหตุทางรถยนต์ หลังจากที่แม่แยกทางกับพ่อได้ไม่นาน เธอต้องเดินทางไปอยู่กับน้ำที่โตเถียวและเข้าเรียนที่โรงเรียนนานาชาติที่น้ำติดต่อไว้ให้ วันแรกที่ไม่ไปถึงญี่ปุ่น เมโลดี้ได้พบกับแก๊งค์อันธพาลที่กำลังทะเลาะกัน เมโลดี้ถูกจับตัวได้ แต่ถูกปล่อยตัวอย่างง่ายดาย และเมื่อเธอไปโรงเรียนในวันรุ่งขึ้นก็พบว่าหัวหน้าแก๊งค์ Hell Club คือ โทคิยะ รุ่นพี่สุดป๊อบของโรงเรียน

เมื่อซาซึโยะเพื่อนใหม่ชวนไปคูหนัง เมโลดี้ก็ได้พบกับโทคิยะที่กำลังมีเรื่องทะเลาะกับแก๊งค์อื่นอยู่ ทั้งสองมีปากเสียงกัน โทคิยะจึงจับเมโลดี้เป็นการลงโทษที่กล้าท้าทายเขา นอกจากนั้น โทคิยะยังคอยแกล้งเมโลดี้ที่โรงเรียนอีก ทำให้เมโลดี้โมโหจนตบหน้าเขา โทคิยะจึงแกล้งทำให้นักเรียนหญิงทั้งโรงเรียนเกลียดและตบตีเมโลดี้ แต่เธอก็สู้ยิบตา โทคิยะแกล้งเมโลดี้หนักขึ้นจนถึงขั้นบังคับให้เธอไปแข่งรถด้วย ทำให้เรย์อิจิเพื่อนสนิทของโทคิยะซึ่งแอบชอบเมโลดี้อยู่ไม่พอใจ และประกาศว่าเขาจะปกป้องเมโลดี้จากโทคิยะให้ได้

ในวันงานโรงเรียน เมโลดี้ได้รับเลือกให้เป็นตัวแทนของห้องลงแข่งแต่งคอสเพลย์ ชุดที่ต้องใส่เข้าประกวดของเมโลดี้ถูกกริดจนยับเยิน แต่กลับทำให้ชุดของเธอดูเซ็กซี่จนชนะการประกวดจากการโหวตจากนักเรียนชายทั้งโรงเรียนให้เธอเป็นควีน ส่วนโทคิยะก็ได้รับการโหวตจากนักเรียนหญิงให้เป็นกิงติดต่อกันสามปีซ้อน โทคิยะถือโอกาสจับเมโลดี้บนเวที ทำให้เธอเริ่มหัวโน

แต่แล้วเมโลดี้ก็ต้องเสียใจมากเมื่อแอบได้ยินโทคิยะพูดกับซาซึโยะในห้องน้ำว่าโทคิยะจับเธอเพราะต้องการแก้แค้นผู้หญิงทุกคน หลังจากที่เธอถูกเอริทิ้งไป เมื่อเรย์อิจิตัดสินใจเปิดเผยความรู้สึกให้เมโลดี้รู้ ซึ่งเป็นเวลาเดียวกับที่เอริย้ายกลับมาเรียน และขอคืนดีกับโทคิยะ เมโลดี้จึงยอมคบกับเรย์อิจิ ทั้งๆที่เธอไม่ได้คิดอะไรกับเขาเกินเพื่อน

แต่โทคิยะก็ไม่ยอมเลิกยุ่งกับเมโลดี้ทำให้เรย์อิจิโกรธมากจนถึงขั้นมีเรื่องชกต่อยกัน เมื่อเอริรู้เรื่องจึงโกรธมากที่โทคิยะหลอกเธอเรื่องเมโลดี้ เอริสั่งให้อันธพาลจับเมโลดี้ไปขังไว้ และตบตีทำ

ร้ายร่างกาย ก่อนจะให้พวกผู้ชายมารุมโทรมเมโลดี้ แต่โชคดีที่โทคิยะรู้ข่าวโดยบังเอิญจึงตามมาช่วยไว้ได้ทันเวลา แล้วพามาพักที่บ้านของเขาซึ่งอยู่ใกล้ๆบ้านน้ำของเมโลดี้

เอริตามมารังควานที่บ้านและเกือบจะฆ่าเมโลดี้ โทคิยะโกรธมากจึงสั่งให้ลูกน้องมาจับเอริไปขังไว้ที่โกดัง เมโลดี้ขอร้องให้ปล่อยตัวเอริไป เอริจึงไปบอกน้ำว่าเมโลดี้แย่งแฟนของเธอไป น้ำโกรธเมโลดี้มากถึงขั้นตบหน้า และสั่งให้เลิกคบกันอย่างเด็ดขาด โทคิยะโกรธเอริมมากจึงตบหน้าเอริ แล้วสั่งให้ลูกน้องพาตัวออกจากโตเกียวและไม่ให้กลับมาอีก

โทคิยะพยายามอธิบายความจริงให้น้ำฟังและพยายามพิสูจน์ตัวเองด้วยการเลิกเป็นอันธพาล และตั้งใจเรียน จนในที่สุดน้ำก็ยอมให้คบกัน โทคิยะพาเมโลดี้ไปเที่ยวที่ดิสนีย์แลนด์ และบอกรักด้วยพลุที่สวยงาม เมโลดี้ได้คะแนนสอบดีขึ้นเพราะมีโทคิยะช่วยติว และเขายังพาเธอไปแนะนำตัวกับครอบครัว เมโลดี้มีความสุขมากเพราะครอบครัวของโทคิยะก็รักและดีต่อเธอ เช่นเดียวกับโทคิยะ

ประวัติผู้เขียน

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ	นางสาวนฤมล ขาวนวล
วัน เดือน ปีเกิด	14 พฤศจิกายน 2520
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	เลขที่ 43/1 ม. 5 ตำบลจirim อำเภอท่าปลา จังหวัดอุตรดิตถ์ 53150
ประวัติการศึกษา	ปริญญาตรี ศิลปศาสตรบัณฑิต พัฒนาชุมชน สถาบันราชภัฏเชียงราย
ประวัติการทำงาน	นักเขียนอิสระและประกอบธุรกิจส่วนตัว
2551- ปัจจุบัน	เจ้าหน้าที่ฝ่ายข้อมูล
2548-2550	มูลนิธิพัฒนาภาคเหนือ
2545-2548	ผู้ประสานงานวิจัยเพื่อท้องถิ่น เครือข่ายลุ่มน้ำภาคใต้
2543-2545	อาสาสมัคร มูลนิธิอาสาสมัครเพื่อสังคม รุ่นที่ 22